

การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ่อมเสริมด้วย
แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำกับแบบฝึกทั่วไป

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมเดช เจริญชนม์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

เมษายน 2541

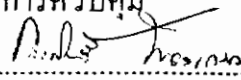
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๙.๖.๐๐

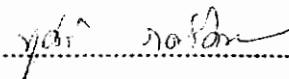
๙.๖.๐๐

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

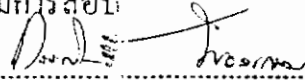
 ประธาน

(รองศาสตราจารย์กรรมการ พวงเกษม)

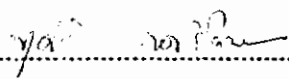
 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์)

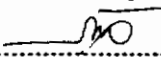
คณะกรรมการสอบ

 ประธาน

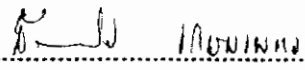
(รองศาสตราจารย์กรรมการ พวงเกษม)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์)

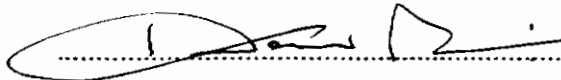
 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีจันทร์)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

วันที่ 27 เดือน 12 พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือแนะนำ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องอย่างใกล้ชิด และเอาใจใส่ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างดี จากบุคคลจำนวนมาก ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์กรรมการ พวงเกษม รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ ซึ่งเป็นประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีขันหมาก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ที่กรุณาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์พยอม สุขมาก ศึกษาานิเทศก์ 9 อาจารย์วรรณพร ภิรมย์รัตน์ ศึกษาานิเทศก์ 8 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และ อาจารย์สุรชาติ วงศ์อารีย์ หัวหน้าฝ่ายวัดผลและประเมินผล โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขสื่อและเครื่องมือในการ ดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี หัวหน้าการ ประถมศึกษาอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี และผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโพหวาย ที่ให้ ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกในการทดลองเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณะศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโพหวาย ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการวิจัยเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชา คุณความดีของบุพการีและครู อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อบรมสั่งสอน ให้ลูกศิษย์เป็นคนดีมีแนวคิดและหลักการทำงานที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา ของชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

สมเดช เจริญชนม์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ	
วินิจัย.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ	
การอ่าน.....	27
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	27
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึก.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการใช้แบบฝึกทักษะ	
การอ่าน.....	48
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม.....	53
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	66
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	81
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	81
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	82

บทที่	หน้า
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	83
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	83
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	111
แบบแผนการทดลอง.....	117
วิธีดำเนินการทดลอง.....	117
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	119
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	118
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	124
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	124
ลำดับขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล.....	124
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	125
ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่าน	
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นป.2 หลังการทดลอง	
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	125
ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย	
ของนักเรียนชั้นป.2 หลังการทดลองระหว่าง	
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	127
ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการวัดเจตคติที่มีต่อการอ่าน	
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นป.2 หลังการทดลองระหว่าง	
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	128
ผลการเปรียบเทียบการวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย	
ของนักเรียนชั้นป.2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่ม	
ทดลองและกลุ่มควบคุม.....	130
5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	131
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	131

บทที่	หน้า
สมมุติฐานในการวิจัย.....	131
กลุ่มตัวอย่าง.....	132
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	132
วิธีดำเนินการทดลอง.....	134
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	135
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	135
อภิปรายผล.....	136
ข้อสังเกตจากการศึกษาค้นคว้า.....	143
ข้อเสนอแนะ.....	144
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	144
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป.....	147
บรรณานุกรม.....	148
ภาคผนวก.....	164
ก การวิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบทดสอบความสามารถ ในการอ่านภาษาไทย.....	165
ข การวิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อ การอ่านภาษาไทย	179
ค การวิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบทดสอบวินิจัยทักษะ การอ่านด้านการรู้จักคำ.....	189
ง การวิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านด้าน การรู้จักคำ.....	228
จ การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการ การอ่านและเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม.....	240

บทที่	หน้า
ฉ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	253
ช สื่อที่ใช้ในการทดลอง.....	273
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	640

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายชื่อแบบทดสอบ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวนข้อสอบ และเกณฑ์ขั้นต่ำในการวินิจฉัย.....	95
2 การจัดคาบเวลาสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในหนึ่งสัปดาห์.....	117
3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	124
4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	126
5 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	127
6 ผลการเปรียบเทียบการวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	129
7 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบความสามารถใน การอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการทดสอบครั้งที่ 1....	167
8 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบความสามารถใน การอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการทดสอบครั้งที่ 2...	170
9 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ภาษาไทยที่ได้จากการทดสอบครั้งที่สอง.....	174
10 คะแนนผลการสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนจำแนกเป็นรายคน และเป็นรายข้อ.....	176
11 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนจำแนกเป็นรายข้อ ครั้งที่ 1.....	181

ตาราง	หน้า
12 คำอำนาจจำแนกแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย นักเรียนเป็นรายข้อ ครั้งที่ 2.....	183
13 คะแนนแบบทดสอบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำแนกเป็นรายข้อ.....	186
14 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P) ข้อสอบเป็นรายชุดของ แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ.....	190
15 ผลการวิเคราะห์คำอำนาจจำแนกบี(B) ข้อสอบเป็นรายชุดของ แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ.....	191
16 ค่าความยาก และคำอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของข้อสอบวินิจฉัย ทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ จากการทดสอบครั้งที่หนึ่ง.....	192
17 ค่าความยากและคำอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของข้อสอบวินิจฉัย ทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำจากการทดสอบ ครั้งที่สอง.....	202
18 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการ รู้จำคำฉบับที่ 1-4 ที่ได้จากการทดสอบครั้งที่สอง.....	211
19 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้าน การรู้จำคำที่ได้จากการทดสอบครั้งที่สอง จำแนกเป็นรายฉบับ.....	212
20 คะแนนผลการทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำของ นักเรียนจำแนกเป็นรายคนและเป็นรายข้อของแบบทดสอบฉบับที่ 1...	213
21 คะแนนผลการทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำของ นักเรียนจำแนกเป็นรายคน และเป็นรายข้อของแบบทดสอบฉบับที่ 2...	216
22 คะแนนผลการทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำของ นักเรียนจำแนกเป็นรายคน และเป็นรายข้อของแบบทดสอบฉบับที่ 3...	219
23 คะแนนผลการทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำของ นักเรียนจำแนกเป็นรายคน และเป็นรายข้อของแบบทดสอบฉบับที่ 4...	222
24 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของข้อสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้าน การรู้จำคำ.....	226

25 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของข้อสอบความสามารถในการอ่าน ภาษาไทย.....	230
26 การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ จำแนกออกเป็นรายชุดฝึก และรวมทั้งฉบับ.....	231
27 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานหลังการทดลองของคะแนน ความสามารถในการอ่านภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลอง.....	242
28 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานหลังการทดลองของคะแนน ความสามารถในการอ่านภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มควบคุม.....	243
29 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม.....	244
30 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานหลังการทดลองของคะแนนเจตคติที่มีต่อ การอ่านภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลอง.....	248
31 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานหลังการทดลองของคะแนนเจตคติ ที่มีต่อการอ่านภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มควบคุม.....	249
32 การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	250

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลำดับขั้นการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	87
2 ลำดับขั้นการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ.....	102
3 แบบแผนการทดลอง.....	117
4 กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่าน ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่าง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	126
5 กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่าง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	129

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา เพราะวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรทุกวิชา จำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาเหล่านั้น ดังที่ สเตรง (Strang, 1940 :11) ศึกษาพบว่ากิจกรรมทุกชนิดประมาณ 80 - 90 % ของการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชาต้องอาศัยการอ่านทั้งสิ้น การอ่านจึงเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นมากในการติดต่อสื่อสาร และการดำรงชีวิต ยิ่งในปัจจุบันนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงเจริญก้าวหน้ามาก การติดต่อสื่อสารก็ยิ่งเพิ่มความสำคัญในธุรกิจการงานมากขึ้น จนสภาพสังคมได้กลายเป็นสังคมข่าวสาร (Information Society) ผู้ที่อ่านมากก็จะสามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการได้มาก “การอ่านเป็นการเรียนรู้... คนเราเมื่ออ่านมากยิ่งมีความรู้มาก และการอ่านทำให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์” (วรรณิ โสมประยูร, 2537 : 120) ดังนั้นถ้านักเรียนมีความสามารถในการอ่านแล้วจะทำให้การเรียนในวิชาต่าง ๆ ได้ผลดีไปด้วย แต่จากการรายงานผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2535 : 34 - 35) พบว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.71 ทักษะที่มีปัญหามากที่สุด คือ ทักษะการเขียนและการอ่าน สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535 -2539) ได้สำรวจพบว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 มีอัตราการตกซ้ำชั้นสูงที่สุดถึงร้อยละ 14.48 ซึ่งมีสาเหตุจากนักเรียนมีความบกพร่องการอ่านและการเขียน วนิดา โสภากัณฑ์ (2530 : 83) ได้สรุปปัญหาที่ก่อให้เกิดความล้มเหลวในการสอนทักษะการอ่านว่าเกิดจากครูสอนเน้นการออกเสียงมากเกินไป เมื่อนักเรียนมีปัญหาก็ไม่ได้สอนซ่อมเสริมให้ทันที่ บทเรียนไม่สร้างความสนใจทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายเช่นเดียวกับ บุญเลิศ บุญเรือง (2535:7)

พบว่าครูส่วนใหญ่สอนเน้นการออกเสียงให้ถูกต้อง ไม่มีเวลาสร้างแบบฝึกหัดมาเสริมการอ่านทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายไม่สนใจ โดเรน(Doren. 1956: 23)พบว่า ความบกพร่องหรือมีปัญหาในการอ่านที่สำคัญ เกิดขึ้นจากความบกพร่องในทักษะเกี่ยวกับการรู้จักคำ (Word Recognition) ซึ่งถ้านักเรียนเกิดความบกพร่องในทักษะด้านนี้จะไม่สามารถพัฒนาความสามารถในระดับที่สูงกว่า คือความเข้าใจในการอ่านได้

จากการสำรวจข้อมูลนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ด้านการรู้จักคำ โดยใช้ประมวลคำศัพท์พื้นฐานที่มีในบทเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองบัวลำภู จำนวน 2,082 คน ใน 50 โรงเรียน พบว่านักเรียนจำนวน 764 คน หรือร้อยละ 35.83 อ่านและเขียนภาษาไทยได้ในระดับดีมาก (สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองบัวลำภู. 2537 : 21) เช่นเดียวกับผลการทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 283 คน จาก 24 โรงเรียน พบว่านักเรียนจำนวนถึง 144 คน หรือร้อยละ 5.88 มีปัญหาการอ่านในระดับต่ำถึงปานกลาง ในเรื่องการสะกดคำ, การผสมเสียงให้เป็นคำ การสัมผัสคำเสียงสระ, เสียงวรรณยุกต์ และคำพ้องเสียง (สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุดจับ. 2537 : 47) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอพุนพินและอำเภอกาญจนดิษฐ์ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักเรียนจำนวน 5,000 คน ใน 70 โรงเรียน พบว่านักเรียนจำนวน 438 คน หรือร้อยละ 8.71 มีปัญหาการอ่านภาษาไทยในระดับต่ำ โดยเฉพาะในเรื่องการสะกดคำและการผันเสียงวรรณยุกต์ (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2538 : 47 - 48) เกี่ยวกับปัญหาการสอนการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 นี้ วรรณิกัร พวงเกษม ได้กล่าวสรุปไว้ว่าปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การอ่านออกเสียง ซึ่งมีอยู่หลายประการคืออ่านคำต่าง ๆ ไม่ออก เช่น คำที่ใช้อักษรต่ำ และอักษรสูงที่มีวรรณยุกต์, คำที่อ่านผิดได้แก่ คำที่มีอักษรนำและคำพ้องรูป เป็นต้น ส่วนการอ่านในใจเท่าที่พบได้แก่ อ่านซ้ำมาก อ่านข้าม และอ่านจับใจความไม่ได้ (วรรณิกัร พวงเกษม. 2533 : 29) สอดคล้องกับวิชัย เพ็ชรเรือง ได้สำรวจพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประมาณร้อยละ 16 อ่านเรื่องที่ใช้คำใน

บทเรียนไม่ได้เลยและมีคะแนนความเข้าใจการอ่านต่ำกว่าร้อยละ 50 (วิชัย เพ็ชรเรือง. 2531 : 3)

จากปัญหาดังกล่าวนี้นี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มีหนังสือสั่งการให้สถานศึกษาในสังกัดทั่วประเทศ สอนซ่อมเสริมนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1- 2 ทุกวัน ๆ ละ 2 คาบ (40 นาที) ตลอดปี 400 คาบ เน้นนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางภาษาเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ ที่ ศธ 1405/31752 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2534) และการสอนนั้นควรจัดให้ มีสื่อ / เครื่องมือต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น แบบฝึกหัดทักษะทางภาษาเป็นต้น

ผู้วิจัยตระหนักในความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้สร้างและพัฒนาแบบ ฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำตามทฤษฎีของ โดเรน (Doren. 1956 : 2) สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นชั้นที่นักเรียนเริ่มอ่านหนังสือได้แล้ว และ ประยุกต์ใช้กับทฤษฎีได้แก่ ทฤษฎีกิจกรรมการอ่านสอดคล้องกับกระบวนการทางสมอง ของ วิลเลียม เอส เกรย์ (William S.Gray) ทฤษฎีเชื่อมต่อสถานการณ์ตอบสนองของ ทรอนด์ไคค์ (Trondike) โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ 3 กฎ คือ กฎแห่งความพร้อม กฎแห่ง การฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำและกฎแห่งผล ทฤษฎี AUTA รูปแบบของการพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล และทฤษฎีการอ่านและเน้นการจัดลำดับ ข้อความและการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ เพื่อใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียน การสอนของครู และนักเรียนในเวลาที่เพิ่มขึ้น และเพื่อให้กระบวนการเรียนรู้ โดย การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำตอบสนองต่อปัญหา ขอบกพร่องการอ่าน ของนักเรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยปัญหาใช้คู่กับแบบฝึก ทักษะการอ่านด้วย เพื่อวัดจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องทักษะการอ่านแต่ละด้าน ซึ่งจะนำ ไปสู่การค้นหาสาเหตุการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ นั้นได้ดังที่ ชวาล แพรัตกุล (2514 : 159) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่มีจำนวนข้อมาก ๆ ในแต่ละเนื้อหาวิชา และมีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นหาสาเหตุ ความยากและปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนได้ตรงจุดยิ่งขึ้น โดยมุ่งหวังว่านักเรียนที่เรียนด้วยการวินิจฉัยปัญหา และใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะสามารถพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นทุกคน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำกับแบบฝึกทั่วไป
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำกับแบบฝึกทั่วไป

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกเพื่อใช้ซ่อมเสริมทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
2. ทำให้ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา และผู้เกี่ยวข้องได้แนวทางการพัฒนาสื่อที่ดี และนำไปใช้สอนซ่อมเสริมนักเรียนได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับกลุ่มโรงเรียน อำเภอและจังหวัด ได้ปรับปรุงวิธีการใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำจะมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทั่วไป
2. นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริม โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ จะมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนบ้านโพหวาย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 80 คน โดยคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบปลายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมของโรงเรียน ซึ่งดูจากแบบกรอกคะแนน (ป.02) และในการคัดเลือกโรงเรียนครั้งนี้มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- 1.1.1 เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เกินกว่า 80 คน
- 1.1.2 เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมือง ซึ่งประชาชนให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี
- 1.1.3 เป็นโรงเรียนในโครงการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
- 1.1.4 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารและคณะครูให้ความร่วมมือ และเห็นความสำคัญของการวิจัยเป็นอย่างดี

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนบ้านโพหวาย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 60 คน ได้มาจากการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยจากประชากรทุกคนด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ที่กำหนด (ร้อยละ 70) จำนวน 60 คน นำคะแนนทั้งหมดมาจับคู่คะแนนที่ใกล้เคียงกัน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลากได้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ระหว่างเดือน กันยายน ถึง ตุลาคม 2540 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ต่อเนื่องกันสอนสัปดาห์ละ 12 คาบ (วันละ 3 คาบ) รวม 72 คาบ ต่อห้องเรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 3.1.1 การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
- 3.1.2 การเรียนด้วยแบบฝึกทั่วไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 3.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาไทย
- 3.2.2 เจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมระหว่างเรียนของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง ต่อร้อยละของคะแนนรวมของนักเรียนที่ทำแบบฝึกทดสอบหลังใช้แบบฝึกได้ถูกต้อง เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 จากสูตร E1/E2

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2520 : 56)

2. การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ หมายถึง การเรียนตามแผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้เรียนทุกคนได้รับการทดสอบเพื่อวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำก่อนการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงกับปัญหา ข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างแท้จริง

3. การเรียนด้วยแบบฝึกทั่วไปหมายถึง การเรียนตามแผนการสอนซ่อมเสริมแบบฝึกทั่วไปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้เรียนทุกคนได้รับการทดสอบเพื่อวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทั่วไป เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนตอบสนองต่อปัญหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ของนักเรียนอย่างแท้จริง .

4. แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำหมายถึง แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นตามทฤษฎีการอ่านของโคเรนที่ว่า “ ความบกพร่องหรือปัญหาในการอ่านที่สำคัญเกิดจากความบกพร่องในทักษะเกี่ยวกับการรู้จักคำ (Word Recognition) ซึ่งถ้านักเรียนเกิดความบกพร่องในทักษะด้านนี้แล้ว จะไม่สามารถพัฒนาความสามารถในระดับสูงกว่า คือความเข้าใจในการอ่านที่จำเป็นในด้านอื่น ๆ ได้ ” ซึ่งมีลักษณะดังนี้

4.1 แบ่งเนื้อหาแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำเป็น 4 เรื่อง
เรียงตามลำดับความยากง่าย ได้แก่

- 1.เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น
- 2.เรื่อง การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ
- 3.เรื่อง เสียงตัวสะกด แม่กก แม่กค และแม่กบ
เสียงตัวสะกด แม่กง แม่กม แม่กน แม่เกย
แม่เกอว
- 4.เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

4.2 แต่ละชุดฝึกประกอบด้วยส่วนสำคัญต่าง ๆ 6 ส่วน คือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาบทเรียน กิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน กิจกรรมเสริมประสบการณ์ การอ่าน แบบทดสอบท้ายชุดฝึก และเฉลยคำตอบ

4.3 กิจกรรมพัฒนาการอ่าน ได้จัดให้มีภาพการ์ตูน ลายเส้น ทั้งภาพคน สัตว์ สิ่งของ ประกอบทั้งเล่ม เพื่อสร้างความสนใจนักเรียนให้กระตือรือร้นอยู่เสมอ ส่วนกิจกรรมฝึกทักษะได้เน้นกิจกรรมสร้างสรรค์ทางภาษา ได้แก่ กิจกรรมความเหมือนหรือต่างกัน กิจกรรมพยางค์เดียวกัน กิจกรรมความคล้องแคล้วในการใช้คำ กิจกรรมการสร้างคำจากอักษรในคำที่กำหนดให้ กิจกรรมการหาคำที่มีความหมายคล้ายกัน กิจกรรมสัญลักษณ์สื่อความหมาย กิจกรรมบวกลบตัวอักษร กิจกรรมแบบความหมายของภาพ กิจกรรมตารางผสมอักษรเป็นคำ เกม ปริศนาคำทาย กิจกรรม

รูปภาพผสมอักษรและกิจกรรมลากเส้นโยงจุด เป็นต้น ใช้เป็นสื่อพัฒนาทักษะการอ่าน
นักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งได้ผ่านการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เรียบร้อย
แล้ว

5. แบบฝึกทั่วไป หมายถึง แบบฝึกหัดภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เล่ม 1 ซึ่งจัดทำโดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อใช้กับนักเรียนทั่วไปใน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และ
ฝึกซ่อมเสริมทักษะทางภาษาให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องในการอ่าน และพัฒนา
ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น
แบบฝึกหัดที่ 1 - 9 สอดคล้องกับหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1
ทุกประการ แบบฝึกทั่วไปจะใช้สอนควบคู่กับแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่าน
ด้านการรู้จักคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้วิเคราะห์ถึงสาเหตุความ
บกพร่องทางการอ่านก่อนการฝึกทักษะทางภาษาแก่นักเรียนอย่างแท้จริง โดยจะนำไป
ใช้กับนักเรียนกลุ่มควบคุม

6. แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ หมายถึง แบบทดสอบ
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ค้นหาปัญหาข้อบกพร่องและสาเหตุที่บกพร่องเกี่ยวกับทักษะใน
การอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีจำนวน 13 ฉบับ คือ
1. พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว 2. พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ 3. พยัญชนะต้นเป็น
อักษรนำ 4. การประสมเสียงให้เป็นคำ 5. ตัวสะกดแม่กก 6. ตัวสะกดแม่กค
7. ตัวสะกดแม่กข 8. ตัวสะกดแม่ กง 9. ตัวสะกดแม่กม 10. ตัวสะกดแม่กน
11. ตัวสะกดแม่เกย 12. ตัวสะกดแม่เกอว 13. เสียงวรรณยุกต์ มีลักษณะดังนี้

6.1 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบแบบสามตัวเลือก

6.2 ข้อสอบแต่ละข้อเขียนขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สามารถ
นำคะแนนที่ได้จากการสอบมาแปลความหมายได้ ว่าผู้สอบสามารถทำอะไรได้บ้าง
อย่างน้อยเพียงใด โดยเทียบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

6.3 แบบทดสอบแต่ละฉบับมีเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับการวินิจฉัย โดย
กำหนดไว้ร้อยละ 80 (นักเรียนต้องทำข้อสอบแต่ละฉบับได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80
ขึ้นไป จึงจะถือว่าไม่มีความบกพร่อง)

7. แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่าน หมายถึงแผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ และแผนการสอนซ่อมเสริมแบบฝึกทั่วไปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ คือ ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ เนื้อหา สื่อการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนจะเหมือนกัน ต่างกันเฉพาะกลุ่มทดลอง ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา และกลุ่มควบคุมใช้แบบฝึกทั่วไปของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ แทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน

8. ความสามารถในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่านคำ และการเลือกใช้คำให้สอดคล้องกับกับข้อความหรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบเลือกตอบแบบสามตัวเลือก โดยข้อสอบกำหนดคำและข้อความหรือเรื่องราวต่าง ๆ มาให้ได้แก่ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ คำที่มีตัวสะกดตามมาตราตัวสะกดทั้ง 8 แม่ และคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ นักเรียนสามารถอ่านคำรู้ความหมายของคำ เลือกใช้คำได้ถูกต้องและสอดคล้องกับข้อความหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่กำหนด ผู้ใดได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูง ผู้ใดได้คะแนนต่ำก็แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

9. เจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่มีต่อประสบการณ์การอ่านภาษาไทยในด้านลักษณะความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน ซึ่งแสดงออกได้ในลักษณะที่พึงพอใจ (Positive Attitude) หรือ ไม่พึงพอใจ (Negative Attitude) วัดได้จากการตอบแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำมาเรียบเรียงตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจัย
 - 1.1 ความหมายของแบบทดสอบวินิจัย
 - 1.2 ลักษณะของแบบทดสอบวินิจัย
 - 1.3 ทฤษฎีและหลักการสร้างแบบทดสอบวินิจัย
 - 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจัยการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 2.1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.1.2 ลักษณะและระดับของการอ่าน
 - 2.1.3 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.1.4 จิตวิทยาการอ่าน
 - 2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 2.2.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 2.2.2 ลักษณะของแบบฝึก
 - 2.2.3 ประโยชน์ของแบบฝึก
 - 2.2.4 ทฤษฎีการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน
 - 2.2.5 การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม
 - 3.1 ความหมายของการสอนซ่อมเสริม
 - 3.2 ลักษณะของการสอนซ่อมเสริม

3.3 ความสำคัญของการสอนซ่อมเสริม

3.4 หลักและวิธีการสอนซ่อมเสริม

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

4.1 ความหมายของเจตคติ

4.2 คุณลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติที่มีต่อการอ่าน

4.3 ความสำคัญของการสร้างเจตคติในการอ่าน

4.4 หลักการวัดเจตคติ

4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดเจตคติ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจัย

1.1 ความหมายของแบบทดสอบวินิจัย

นักการศึกษาในต่างประเทศได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจัยไว้ดังนี้

แอทกินสัน (Atkinson. 1961 : 472) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจัยว่า คือแบบทดสอบที่ใช้ค้นหาความไม่เข้าใจในการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการอ่านและเลขคณิต

ธอร์นไคน์ และ เฮเกน (Thorndike and Hagen. 1969 : 646) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจัยว่า คือแบบทดสอบที่รวบรวมปัญหาและสาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องในการเรียนวิชาต่าง ๆ ไว้ในแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาวิธีการสอนซ่อมเสริมที่ตรงจุดและเป็นการช่วยปรับปรุงความรอบรู้ (Mastery) ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นอีกด้วย

พัมฟรีย์ (Pumfrey. 1976 : 14 - 15) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจัยทักษะในการอ่านว่า เป็นแบบทดสอบที่ชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องในทักษะการอ่านของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ทำให้สามารถสรุปสาเหตุต่าง ๆ ที่มีผลต่อการอ่านได้ ผลจากการใช้แบบทดสอบจะทำให้เข้าใจกระบวนการทางการอ่านและสามารถปรับปรุงแก้ไข ป้องกันและลดปัญหาทางการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ถูกต้องและตรงจุด

บราวน์ (Brown. 1970 : 255) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวินิจัยไว้ว่า แบบทดสอบวินิจัยใช้สำหรับค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมุ่งที่จะทำการสอนซ่อมเสริมและให้การแนะแนวได้ตรงจุด เช่น แบบทดสอบ วินิจัยทักษะในการอ่านอาจจะแบ่งคะแนนในแบบทดสอบออกเป็นตอน ๆ เพื่อ วัดทักษะย่อย ๆ ของการอ่าน ได้แก่ คำศัพท์ ความหมายของข้อความ ความหมายของ ประโยค และความเร็วในการอ่าน เป็นต้น ซึ่งจะทำให้สามารถชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อนหรือ จุดบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลในแต่ละส่วนย่อย ๆ ของแบบทดสอบนั้นได้

อีเบล (Ebel. 1965 : 449) ได้ให้คำจำกัดความของแบบทดสอบวินิจัย ไว้ว่าเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาจุดบกพร่องหรือความไม่สำเร็จในการเรียน ของนักเรียน เช่น การอ่านและเลขคณิต เป็นต้น แบบทดสอบวินิจัยมุ่งสนใจคะแนน จากคำตอบของนักเรียนในแต่ละข้อ หรือกลุ่มเล็ก ๆ ของข้อสอบที่มีความคล้ายคลึงกัน

นักการศึกษาในประเทศไทย ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจัย ไว้ดังนี้

ชวาล แพรัตกุล (2514 : 317) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจัย ว่าเป็นแบบทดสอบที่ค้นหาข้อบกพร่องในการเรียน เป็นแบบทดสอบเพื่อแก้ไขและ ส่งเสริมการเรียนของนักเรียน ตลอดจนปรับปรุงการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อนันต์ ศรีโสภ (2515 : 5) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจัยว่า เป็นแบบทดสอบที่มีจุดประสงค์เพื่อค้นหาจุดบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ ในการเรียน ของนักเรียน

สมศักดิ์ สันธุระเวช (2522 : 1) ให้ความหมายของแบบทดสอบ วินิจัยว่าเป็นแบบทดสอบเพื่อวัดจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องในแต่ละวิชา ผลของการสอบ ที่ได้จากแบบทดสอบวินิจัยจะนำไปสู่การแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และค้นหาสาเหตุ แห่งความบกพร่องนั้นได้

จากความหมายที่กล่าวมาแล้วนั้นพอสรุปได้ว่าแบบทดสอบวินิจัยก็คือ แบบทดสอบที่ใช้สำหรับค้นหาปัญหาความบกพร่องในการเรียนวิชาต่าง ๆ ของนักเรียน เป็นรายบุคคล ผลที่ได้จากการตอบแบบทดสอบวินิจัยจะทำให้บอกได้ว่านักเรียน

มีความบกพร่องที่ทักษะใด และค้นหาสาเหตุของความบกพร่องนั้นได้ นอกจากนี้ยังนำไปสู่การแก้ไขและป้องกันความบกพร่องนั้นได้อีกด้วย

1.2 ลักษณะของแบบทดสอบวินิจัย

นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยไว้ดังนี้

อดัมส์และทอร์เกอร์สัน (Adams and Torgerson. 1964 : 462) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยว่า

1. แบบทดสอบวินิจัยจะแยกออกเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ (Subtests) เพื่อวัดทักษะเฉพาะอย่างของการเรียนวิชาต่าง ๆ และจะต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการวินิจัยที่เหมาะสมกับความบกพร่องแต่ละชนิด
2. แบบทดสอบแต่ละฉบับย่อยจะต้องมีปริมาณมากพอที่จะวัดความสามารถของแต่ละบุคคลได้อย่างมีความเชื่อมั่น
3. ปกติแบบทดสอบวินิจัยจะใช้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้นข้อสอบจึงมักมีจำนวนข้อมาก ๆ และเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย
4. เกณฑ์ปกติ (Norm) ไม่มีความสำคัญในแบบทดสอบวินิจัย เพราะว่าจุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดของแบบทดสอบวินิจัย คือค้นหาว่ามีสิ่งใดที่นักเรียนไม่สามารถจะทำได้ และเนื่องจากสาเหตุใดมากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

อาห์แมนและคล็อก (Ahman and Clock. 1967 : 364 - 365) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจัยเน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นสำคัญ
2. เกณฑ์ปกติ (Norm) ไม่มีความสำคัญในแบบทดสอบวินิจัย
3. แบบทดสอบวินิจัยประกอบด้วย กลุ่มข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนเป็นรายข้อ แล้วรวบรวมคำตอบที่เป็นปัญหาซึ่งเกิดขึ้นกับนักเรียนส่วนมากไว้ค้นหาจุดบกพร่องต่อไป

4. แบบทดสอบวินิจฉัยมักใช้เพื่อแก้ปัญหาทางการเรียนให้กับนักเรียน
ที่มีคะแนนต่ำจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

ลินด์ควิสต์ (Lindquist. 1966 : 37) กล่าวว่าแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย
จะต้องเป็นแบบทดสอบที่มีลักษณะดังนี้

1. จะต้องเป็นแบบทดสอบที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. ข้อสอบแต่ละข้อจะต้องเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง
3. จะต้องเป็นแบบทดสอบที่สามารถวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักเรียนได้
4. จะต้องเป็นแบบทดสอบที่สามารถชี้สาเหตุความบกพร่องได้
5. ผลจากการทดสอบจะเป็นเครื่องชี้แนะ ในการสอนซ่อมเสริม

จุดบกพร่องของนักเรียนแต่ละบุคคลโดยตรง

6. จะต้องครอบคลุมลำดับขั้นของการเรียน
7. ต้องเป็นแบบทดสอบที่สามารถชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบที่สำคัญ

และยากแก่การเรียนรู้

8. ผลการทดสอบสามารถชี้บอกได้ว่า นักเรียนมีความสามารถขึ้น

ตามวัตถุประสงค์เพียงใดแล้ว

เพย์ (Payne. 1968 : 167) กล่าวถึงแบบทดสอบวินิจฉัยว่าควรมีลักษณะ
ดังนี้

1. สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดประสงค์ของการสอน
2. ประกอบด้วยข้อสอบซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์รายละเอียดขององค์ประกอบ
ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องนั้น

3. ชี้แนวทางในการแก้ไขจุดบกพร่องว่าควรแก้ไข ณ จุดใด

4. ใช้ทดสอบหลังการสอนเนื้อหาแต่ละเนื้อหาสิ้นสุด ซึ่งการทดสอบจะ
ทดสอบเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลก็ได้

บลูม (Bloom. 1971 : 91 - 92) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า

1. เป็นแบบทดสอบที่ชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องของนักเรียน เกี่ยวกับทักษะ
พื้นฐานและระดับการเรียนรู้ เพื่อคัดแยกเด็ก เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและเพื่อหา
ว่านักเรียนคนใดต้องสอนซ่อมเสริมและสอนซ่อมเสริมตรงจุดใด

2. ใช้เมื่อนักเรียนได้เรียนบทเรียนแต่ละบทเรียนสิ้นสุดลงแล้ว

3. ใช้ประเมินผลได้ทั้งพฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain)

ด้านความรู้สึก (Affective Domain) และด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain)

4. ประกอบด้วยข้อสอบจำนวนมากข้อ และเป็นข้อสอบที่ง่ายแต่ละข้อมีค่าความยากตั้งแต่ .65 ขึ้นไป

5. การประเมินคะแนนจากแบบทดสอบ อาจประเมินได้ทั้งแบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม

6. วิธีการรายงานคะแนนจากแบบทดสอบจะรายงานในรูปเส้นภาพ (Profile) ของคะแนนนักเรียนแต่ละคนในแต่ละทักษะย่อย ๆ

ซวาล แพร์ตตุล (2514 : 5 - 6) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าแบบทดสอบวินิจฉัยนิยมที่จะแยกข้อสอบแต่ละวิชาออกเป็นฉบับย่อย ๆ หลายฉบับ โดยมีเป้าหมายที่จะวัดความรู้ ความสามารถของนักเรียนเป็นด้าน ๆ ไป เพื่อให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาและพฤติกรรมที่สำคัญ ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร คุณสมบัติของแบบทดสอบย่อย ๆ เหล่านี้คือ สามารถช่วยให้ครูผู้สอนวินิจฉัยนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ว่าใครมีความสมรรถภาพเด่นด้อยในด้านใดบ้าง เพื่อครูจะช่วยแก้ไขปัญหานักเรียนได้ตรงจุดยิ่งขึ้น

วิเชียร เกตุสิงห์ (2517 : 27) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เพื่อหาจุดบกพร่องหรือจุดอ่อนในการเรียนแต่ละวิชาของนักเรียนเป็นเรื่อง ๆ ไป แบบทดสอบประเภทนี้จะมีเนื้อหาต่าง ๆ ที่ต้องการวินิจฉัยได้แต่ละเรื่องจะมีข้อสอบมากข้อ เมื่อนำไปทดสอบนักเรียนแล้ว ถ้าเด็กทำข้อใดผิดมากแสดงว่าเด็กมีจุดอ่อนหรือเรียนอ่อนในเรื่องนั้น

บุญชม ศรีสะอาด (2523 : 9 - 11) กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบ

1. มุ่งวัดเป็นเรื่อง ๆ หรือด้าน ๆ ไป ถ้าต้องอาศัยทักษะย่อยหลายทักษะก็อาจแบ่งเป็นแบบทดสอบย่อยวัดตามทักษะย่อย ๆ นั้น

2. มีคะแนนของแต่ละด้าน แต่ละตอน เพราะมุ่งค้นหาจุดบกพร่องในแต่ละด้าน ดังนั้นคะแนนรวมของแต่ละคนจะไม่เป็นประโยชน์ในกรณีนี้

3. ข้อสอบหลาย ๆ ข้อที่วัดทักษะเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เพิ่มโอกาสทำผิดพลาดได้มากขึ้น อันจะช่วยให้สามารถจำแนกนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้นั้น ๆ ได้อย่างเพียงพอ นั่นคือชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องที่แท้จริงได้อย่างชัดเจน

4. มักเป็นแบบทดสอบระดับพลัง (Power test)

5. การสร้างแบบทดสอบชนิดนี้จะสร้างจากรากฐานของการวิเคราะห์ทักษะ เพื่อที่จะส่งผลให้เรียนสำเร็จและจากการศึกษาข้อผิดพลาดหรือความบกพร่องที่มักเกิดขึ้นกับนักเรียน

6. ความเป็นมาตรฐานของแบบทดสอบอยู่ในรูปที่ว่าเครื่องมือที่ใช้ดำเนินการสอบอยู่ภายใต้สภาพการณ์เดียวกันและการให้คะแนนเป็นปรนัย

จากลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยที่กล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปให้เห็นลักษณะที่สำคัญได้ ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจัยจะแบ่งออกเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ หลายฉบับ และแยกทดสอบในทักษะที่แตกต่างกัน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทดสอบครอบคลุมทั้งเนื้อหาและพฤติกรรมที่สำคัญ ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งจะทำให้วินิจัยได้ว่านักเรียนมีความบกพร่องในด้านใดบ้าง และมีสาเหตุใด จะได้ช่วยแก้ไขความบกพร่องนั้นได้ตรงจุดยิ่งขึ้น

2. แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับจะต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ สำหรับการวินิจัยที่เหมาะสมกับการบกพร่องแต่ละชนิด เพื่อจะได้คะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้และตัดสินได้ว่านักเรียนมีความบกพร่องในด้านใดบ้าง

3. ข้อสอบมักเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่ายและมีจำนวนข้อมาก ๆ เพราะปกติแบบทดสอบวินิจัยมักใช้กับนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ต่ำ

4. ข้อสอบแต่ละข้อสามารถสืบค้นหาสาเหตุของการตอบข้อสอบผิดได้

1.3 ทฤษฎีและหลักการสร้างแบบทดสอบวินิจัย

1.3.1 ทฤษฎีพื้นฐานการสร้างแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านความรู้จำ

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้
ยึดตามแนวแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านของโดเรน (The Doren Diagnostic
Reading Test) (Doren. 1956 : 23) บนพื้นฐานทฤษฎีของการอ่านที่ว่า

“ ความบกพร่องหรือปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับความบกพร่องในทักษะ
เกี่ยวกับการรู้จำคำ (Word Recognition) ถ้านักเรียนเกิดความบกพร่อง ใน
ทักษะด้านนี้จะไม่สามารถพัฒนาความสามารถในระดับที่สูงกว่า คือความเข้าใจ
ในการอ่านที่จำเป็นในด้านอื่น ๆ ”

แบบทดสอบพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ทักษะการเรียนรู้คำ หรือทักษะ
ในการอ่านของโดเรนนั้น แยกทดสอบในทักษะย่อย ๆ ดังนี้ การจำตัวอักษร เสียงต้น
การจำเป็นคำ คำประสม พยางค์ที่ออกเสียงท้าย การผสมคำ การสัมผัสคำ สระ
คำพ้องเสียงและการเดาคำ (Doren. 1956 : 2)

1.3.2 หลักการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอวิธีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้
นอลล์ (Noll. 1965 : 430) ได้แบ่งขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ
วินิจฉัยไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์กฎ หลักเกณฑ์ความรู้เรื่องทักษะที่ต้องการทดสอบอย่าง
ละเอียด
2. วางแผนการสร้างแบบทดสอบตามกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ทุกอย่างให้
เหมาะสมกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบ
3. แยกแบบทดสอบไว้เป็นพวก ๆ เพื่อทำให้ง่ายขึ้นเวลาวิเคราะห์
คำตอบและวินิจฉัยต่อไป

ลินด์ควิสต์ (Lindquist 1966 : 38) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการสร้างแบบ
ทดสอบวินิจฉัยให้มีคุณภาพมากที่สุดไว้ ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจฉัยต้องสัมพันธ์กับหลักสูตรและมีความชัดเจน
ในจุดประสงค์ที่ต้องการทดสอบ
2. คำถามในแบบทดสอบต้องสร้างให้สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
ที่ต้องการทดสอบ

3. ทำการวิเคราะห์อย่างละเอียด โดยอาศัยการทดลองและอุปกรณ์ หรือความไม่เข้าใจในการเรียนเป็นหลัก
4. แบบทดสอบจะต้องสามารถวัดพฤติกรรมทางสมองของนักเรียนได้อย่างเพียงพอและต้องใช้ค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนได้
5. แบบทดสอบต้องเสนอแนะจุดบกพร่องในแต่ละองค์ประกอบทางการเรียนที่ทำการวัดได้อย่างถูกต้อง
6. แบบทดสอบต้องครอบคลุมกฎเกณฑ์ทางการเรียนรู้อย่างทั่วถึง
7. แบบทดสอบต้องสามารถทดสอบความบกพร่องทางการเรียนที่ผ่านมาได้ และสามารถสืบหาความบกพร่องนั้นจากเนื้อหาแต่ละตอนที่ทำการสอบได้
8. ความก้าวหน้าของเด็กแต่ละคนจะแสดงให้เห็นได้จากคำตอบที่แบบทดสอบทำการวัด

ธอร์นไคค์ และเฮเกน (Thorndike and Hagen. 1969 : 269 - 271) กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวินิจัยว่ามีสองขั้นตอนคือ

1. วิเคราะห์ทักษะหรือเนื้อหาที่ต้องการทดสอบออกเป็นทักษะหรือองค์ประกอบย่อย ๆ
2. สร้างและปรับปรุงแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะย่อย ๆ เหล่านั้น เพื่อให้สามารถค้นหาจุดบกพร่องในแต่ละทักษะย่อย ๆ นั้นได้

บราวน์ (Brown. 1970 : 303) กล่าวถึงหลักเกณฑ์ที่ควรพิจารณาในการสร้างแบบทดสอบวินิจัยว่า

1. แบ่งทักษะที่ต้องการวัดออกเป็นองค์ประกอบย่อยให้ชัดเจน
2. ต้องสร้างแบบทดสอบย่อยฉบับหนึ่ง ๆ สามารถวัดองค์ประกอบย่อยของทักษะนั้นได้เพียงองค์ประกอบเดียวเท่านั้น
3. แบบทดสอบย่อยทุกฉบับจะต้องวัดทักษะย่อยที่ต้องการวัดได้จริงเพราะถ้าแบบทดสอบย่อยนั้นไม่ได้วัดทักษะย่อยนั้นจริงแล้ว จะไม่สามารถพิจารณาสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง
4. คะแนนจากแบบทดสอบย่อย จะต้องกำหนดแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้ความสามารถจัดหาวิธีการซ่อมเสริมได้ตรงจุด

สิงห์ (Singha. 1974 : 201 - 202) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. ในกรณีที่สร้างเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ หรือแบบตอบสั้น ๆ ควรมีจำนวนข้อไม่น้อยกว่า 3 ข้อ ในแต่ละเนื้อหาย่อย
2. ไม่จำเป็นต้องสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร (Blue - print) ทั้งนี้ เพราะไม่ต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและวิธีการ
3. ไม่ต้องสร้างเกณฑ์ปกติในการวินิจฉัย เพราะจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบเพื่อค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุมากกว่าจะเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
4. แบบทดสอบวินิจฉัยจะเรียงข้อสอบตามเนื้อหา คือนำข้อสอบที่อยู่ในเนื้อหาเดียวกันมารวมกันเข้าไว้ด้วยกัน โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงความยาก
5. แบบทดสอบวินิจฉัยอาจสร้างเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน (Standard test) หรือเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher - made test) แต่แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นมักจะคุ้มค่ามากกว่า เพราะประหยัดเวลาและกำลังงานมากกว่า เมื่อเทียบกับแบบทดสอบมาตรฐาน

ชวาล แพรัตกุล (2518 : 5 - 7) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเด็กจะเก่ง - อ่อน ตรงไหนจำเป็นจะต้องวางแผนกันตั้งแต่เริ่มเขียนข้อสอบ โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

1. การนำผลไปใช้ในการวินิจฉัย ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาใดก็ตามมีหลักที่จะต้องจำอยู่สองประการ ดังนี้ ประการแรกจะต้องออกคำถามอย่างน้อยเนื้อหาละ 10 ข้อเสมอ และประการที่สอง แนวคำถามจะต้องเน้นพฤติกรรมมากกว่าด้านเนื้อหาเสมอ เพราะต้องการข้อทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามโครงสร้างมากกว่า ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
2. ตรวจดูว่าเด็กแต่ละคนทำข้อใดผิดบ้าง แยกเป็นแต่ละเนื้อหาแล้วบันทึกไว้เป็นรายบุคคล
3. ค้นหาสาเหตุของความเด่น - ค่อย ให้ละเอียดขึ้นไปอีกขั้นหนึ่ง โดยต้องอาศัยวิจารณ์ของเราคาคะเนอา โดยอาศัยความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนเป็นเครื่องช่วย

ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ (2519 : 36) ได้กล่าวถึง วิธีการสร้างแบบทดสอบ เพื่อการวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายของการสอบวัด
2. เขียนข้อทดสอบตามเนื้อหาและพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมาย
3. ข้อคำถามไม่ต้องให้มีคำอำนาจจำแนก ส่วนค่าความยากง่ายให้เป็น 85 % (มีผู้ทำถูก 85 %) หรือมากกว่า
4. การตีความหมายของคะแนน ใช้เกณฑ์จากจุดมุ่งหมายไม่เกี่ยวข้อง กับความสามารถของนักเรียนคนอื่น ๆ ในกลุ่ม

สมบูรณ์ สีนถาวร (2521 : 22 - 23) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อการวิ จ्ञ์ขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการทำแบบฝึกหัดการทดสอบย่อยและการส บกปร่องที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยได้ดำเนินการสร้าง ขึ้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างและการใช้แบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย
 2. สร้างแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย ๑๐ ข้อ
- เป็นหลักเป็นแบบทดสอบชนิดให้เติมคำ และ
3. นำแบบทดสอบไปใช้

2. สร้างคำถามหรือข้อคำถามแต่ละทักษะย่อยเหล่านั้น ซึ่งไม่จำเป็นต้องคำถามที่ยากนัก แต่ควรมีจำนวนมากข้อ

อุไรวรรณ ทศนบุตร (2523 : 14 - 15) ได้ทำการศึกษาวิจัย การสร้างแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัยความบกพร่องในการเรียนเรื่องเศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ในจังหวัดนครสวรรค์ วิธีการสร้างสรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์เนื้อหา และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเขียนจุดมุ่งหมาย

เชิงพฤติกรรม

3. เขียนแบบทดสอบเพื่อสำรวจ เป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำสั้น ๆ โดยยึดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเป็นหลัก จุดมุ่งหมายละห้าข้อ

4. นำแบบทดสอบไปทดลองสอบสี่ครั้ง โดยทดลองครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองมีวัตถุประสงค์เพื่อหาคุณภาพของข้อทดสอบเป็นรายข้อ และปรับปรุงแก้ไข ทดลองครั้งที่สามเพื่อรวบรวมข้อผิดพลาดแล้วดัดแปลงเป็นแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย ชนิดเลือกตอบสี่ตัวเลือก ทดลองครั้งที่สี่ เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย วิเคราะห์คำตอบผิดของนักเรียนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ

สุขุม มุลเรือง (2523 . 21 - 22) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการสร้างข้อทดสอบ ในเขตจังหวัดนครพนม โดยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัยตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี วิธีสร้างและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้สามารถกำหนดขอบเขตของการวัดและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายของการสอนกับเนื้อหาวิชา
3. เขียนข้อสอบชนิดตอบอิสระแล้วนำไปทดสอบ
4. เขียนข้อสอบวินิจฉัยชนิดเลือกตอบสี่ตัวเลือก โดยนำตัวลงมาจากผลการสอบจากข้อสอบชนิดตอบอิสระ

5. นำแบบทดสอบไปทดลองครั้งที่หนึ่ง เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเลือกเฉพาะข้อที่มีความยากตั้งแต่ .50 ขึ้นไป และค่าอำนาจจำแนกไม่ติดลบ

6. ปรับปรุงข้อสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ตามข้อห้าแล้วนำไปทดลองสอบครั้งที่สอง เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ได้แบบทดสอบตามเกณฑ์

7. ทดลองปรับปรุงเช่นเดียวกันกับข้อหกสามครั้ง

8. การทดลองครั้งที่สี่ซึ่งเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ขั้นต่ำการวินิจฉัย โดยหาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ข้อห้า หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR 20 แล้วปรับค่าความเชื่อมั่นให้ถูกต้อง ตามวิธีการหาค่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรของลิฟวิงสตัน หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและหาค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพปัจจุบัน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับแบบทดสอบมาตรฐาน สำหรับเกณฑ์ขั้นต่ำในการวินิจฉัย คือ เกณฑ์คะแนนที่ปกติ 60 ขึ้นไป ถือว่าไม่มีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์

9. เขียนคู่มือการใช้แบบทดสอบ

จากการศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยที่นักการศึกษาหลายท่านเสนอไว้อาจสรุปขั้นตอนของการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยได้ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบ
2. เเคราะห์ทักษะหรือเนื้อหาวิชาที่ต้องการทดสอบออกเป็นทักษะ หรือองค์ประกอบย่อย ๆ ให้ชัดเจน
3. สร้างแบบทดสอบสำรวจ โดยการเขียนข้อคำถามตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ เพื่อนำผลการตอบของนักเรียนมาวิเคราะห์หาจุดบกพร่อง
4. วิเคราะห์คำตอบเพื่อหาสาเหตุของการไม่สัมฤทธิ์ผล ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากแบบทดสอบสำรวจ
5. สร้างแบบทดสอบ นำไปทดลองใช้และพัฒนาแบบทดสอบ
6. เขียนคู่มือในการใช้แบบทดสอบและกำหนดแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถบ่งชี้ถึงความบกพร่องและค้นหาสาเหตุของความบกพร่องในแต่ละทักษะนั้นได้

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจัยการอ่าน

1.4.1 ผลการวิจัยภายในประเทศ

สุจินดา สุปารา (2524 : 89 - 95) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวินิจัยทักษะในการอ่านภาษาไทยด้านการรู้จำคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบบทดสอบที่สร้างมี 9 ฉบับ คือ การจำตัวอักษร เสียงพยัญชนะต้น การจำเป็นคำ เสียงตัวสะกด การผสมเสียงให้เป็นคำ สัมผัสคำ เสียงสระเสียงวรรณยุกต์ และคำพ้องเสียง ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 485 คน

ผลจากการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวินิจัยชุดนี้มีค่าความยากตั้งแต่ .65 - .94 ซึ่งหาได้โดยใช้สูตรดัชนีค่าอำนาจจำแนก บี (Discrimination Index B) ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 9 ฉบับ คำนวณโดยใช้สูตร KR 20 แล้วปรับแก้ค่าความเชื่อมั่นที่ได้ ตามวิธีหาค่าความเชื่อมั่นของแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรลิฟวิ่งสตัน ได้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .9003 - .9897 สำหรับค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 9 ฉบับ ใช้วัดทักษะในการอ่านภาษาไทยด้านการรู้จำคำได้จริง ส่วนความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหาโดยอาศัยค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในมีค่าตั้งแต่ .7150 - .8800 ปรากฏว่าข้อสอบทุกข้อมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูง

ยิ่งศักดิ์ ญาณประสาท (2525 : 65 - 72) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจัยทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการรู้จำคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 9 ฉบับ คือ การจำตัวอักษร เสียงต้น การจำเป็นคำ คำประสม เสียงที่เกิดจากการผสมพยัญชนะ เสียงท้าย การผสมคำ การสัมผัสคำ และสระ นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 คน

ผลจากการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวินิจัยชุดนี้มีค่าความยากตั้งแต่ .65 - 1.00 ซึ่งหาได้โดยใช้สูตรคำนวณอย่างง่าย และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .00 - .74 ซึ่งหาได้จากการใช้สูตรดัชนีค่าอำนาจจำแนกบี (Discrimination Index B) ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 9 ฉบับ คำนวณโดยใช้สูตร KR 20 แล้วปรับแก้ค่าความเชื่อมั่นที่ได้ตามวิธีหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรของลิฟวิ่งสตัน (Livingston) ได้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .7716 - .9309 สำหรับค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ของแบบทดสอบหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 9 ฉบับ ใช้
วัดทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการรู้จักคำได้จริง ส่วนความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง
สร้างของแบบทดสอบหาโดยอาศัยค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน ได้ค่าตั้งแต่
.4120 - .7617 จัดได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ดี เพราะความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสร้างของแบบทดสอบ
มาตรฐานส่วนใหญ่มีค่าประมาณ .30 - .80

สมเกียรติ ปดิษฐ (2526 : 89 - 98) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะใน
การอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานครจำนวน
5 ฉบับ คือการเข้าใจความหมายศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน การแบ่งพยางค์ การผสมคำ
การจำแนกเสียง และนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 895 คน

ผลจากการศึกษาพบว่าแบบทดสอบวินิจฉัยชุดนี้มีค่าความยากตั้งแต่ .50 - .91
ซึ่งหาได้โดยใช้สูตรคำนวณอย่างง่าย และค่าอำนาจจำแนกบี ตั้งแต่ .01 - .74 หาได้จาก
การใช้สูตรดัชนีค่าอำนาจจำแนก บี (Discrimination Index B) ค่าความเชื่อมั่นของแบบ
ทดสอบทั้ง 5 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ .7039 - .9929 หาได้โดยไบโนเมียล (Binomial) ของ
โลเวตต์ สำหรับค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบหาในรูปความเที่ยงตรงของเนื้อหา
ซึ่งใช้การตรวจสอบถึง 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 นำ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาและ
วิชาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางเนื้อหาพิจารณา ขั้นที่ 2 นำแบบ
ทดสอบแต่ละฉบับไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางเนื้อหาวิชาพิจารณาว่า เขียนข้อสอบตรงตามจุด
ประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ ส่วนค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างตรวจสอบโดยหา
ค่าความยากของข้อสอบจากจุดที่มีความบกพร่องในการเรียน ที่วัดในจุดประสงค์เชิง
พฤติกรรมเดียวกันจะมีค่าใกล้เคียงกัน และปรากฏว่าแบบทดสอบทุกฉบับวัดเรื่องทักษะ
ในการอ่านภาษาไทยได้จริง

อุทัยวรรณ นิลยถานนท์ (2526 : 134 - 140) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย
ทักษะในการอ่านภาษาไทยเรื่องการอ่านคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใน
จังหวัดชุมพร จำนวน 6 ฉบับ คือ การอ่านคำควบกล้ำ การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดใน
มาตราตัวสะกด การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร (รหัน) การอ่านคำพ้องเสียง การอ่านคำ
ที่มีเสียงต่อเนื่อง และการอ่านคำที่ไม่มีสระแต่ออกเสียง ออ ที่พยางค์ต้น นำไปทดสอบ
กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ผลจากการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวินิจฉับชุดนี้มีค่าความยากตั้งแต่ .66 - .99 ซึ่งหาได้โดยใช้สูตรคำนวณอย่างง่ายและมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .03-.98 หาได้จากการใช้สูตรดัชนีค่าอำนาจจำแนก บี (Discrimination Index B) ส่วนค่าค่าเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับ คำนวณโดยใช้สูตรไบโนเมียล (Binomial) ของโลเวตต์ (Lovett) ได้ค่าตั้งแต่ .6034 - .9140 สำหรับค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ซึ่งใช้การตรวจสอบถึง 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 นำจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เนื้อหาวิชา และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ขั้นที่ 2 นำข้อสอบทั้ง 6 ฉบับ และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าข้อเขียนได้ตรงตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมหรือไม่ ส่วนค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพปัจจุบัน (Concurrent Validity) หาโดยอาศัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบโดยครูผู้สอนได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพปัจจุบัน .3687 - .7352 และแม้จะได้ค่าความเที่ยงตรงไม่สูงมากนักแต่ก็สามารถแปลความหมายได้ชัดเจน เพราะแบบทดสอบสามารถบ่งบอกความสามารถของนักเรียนได้ถูกต้องตามสภาพที่เป็นจริงในขณะนั้น

เดือนเพ็ญ หวานณรงค์ (2528 : 121 - 127) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 ฉบับ คือ คำกริยา คำบุพบท คำสรรพนาม และคำที่แสดงความเป็นเจ้าของ คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ คำสันธาน การตั้งคำถาม และคำศัพท์ นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 777 คน

ผลจากการศึกษาพบว่า แบบทดสอบชุดนี้มีค่าความยากตั้งแต่ .50 - .95 ซึ่งหาได้โดยใช้สูตรคำนวณอย่างง่าย และค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .09 - 1.00 หาได้จากการใช้สูตรของเบรนนัน (Brennan) ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 7 ฉบับ คำนวณโดยใช้สูตรไบโนเมียล (Binomial) ของโลเวตต์ มีค่าตั้งแต่ .7918 - .9443 สำหรับค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้ง 7 ฉบับ หาในรูปของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตามวิธีของโรวินลลีและแฮมเบลตัน (Rovinelly and Hambelton) ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 7 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตั้งแต่ .50 - 1.00

1.4.2 ผลงานวิจัยในต่างประเทศ

ลาร์ราบี (Larrabee, 1969 : 931 - A) ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยและประเมินผลแบบทดสอบที่สร้างขึ้นว่าสามารถชี้ให้เห็นจุดบกพร่อง และสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนประสบความลำบากในการอ่าน แบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นประกอบด้วยทักษะเกี่ยวกับการอ่านด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การแยกและวิเคราะห์คำ เช่น วิภัติ ปัจจัย และ รากศัพท์
2. ความเข้าใจ เช่น เลือกความหมายของคำที่ใช้ได้เหมาะสม บอกความหมายของประโยค วลี หรือ จับใจความสำคัญของเรื่องได้
3. ทักษะในการศึกษาค้นคว้า เช่น การรู้ส่วนประกอบของหนังสือของตัวอักษรและการใช้ดัชนี
4. การอ่านวรรณคดี เช่น สามารถลำดับเหตุการณ์ คุณลักษณะของตัวละคร และสถานที่เกิดของเรื่องได้
5. การอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ ได้แก่ การบอกความจริง และสามารถแสดงความคิดเห็นได้ รวมทั้งบอกจุดหมายของผู้แต่งได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนเกรด 7, 8 และ 9 ผลจากการวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ปรากฏว่า

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งหาโดยใช้สูตร KR 20 อยู่ในเกณฑ์สูง คือในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ .679 - 855 เกรด 8 มีค่าตั้งแต่ .724 - 875 และเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ .769 - 896
2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ซึ่งหาโดยใช้คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะพื้นฐานของไอโอวา (Iowa Test of Basic Skill) เป็นเกณฑ์อยู่ในเกณฑ์สูง คือ ในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ .448 - .693 ในเกรด 8 มีค่าตั้งแต่ .625 - .727 และในเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ .637 - .814
3. ค่าสหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ของแบบทดสอบย่อยทั้ง 5 ฉบับ มีค่าดังนี้คือ ในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ .376 - .693 ในเกรด 8 มีค่าตั้งแต่ .542 - .746 และในเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ .637 - .814

4. การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายชื่อเพื่อกำหนดค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกและผลของตัวลวงในข้อสอบแต่ละข้อ จะกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำที่ดีว่าข้อสอบนั้นใช้ได้

5. แบบทดสอบนี้มีข้อดี คือ ดำเนินการสอบง่าย ไม่กำหนดเวลา ให้คะแนนง่ายและสามารถวินิจฉัยปัญหาในการอ่านได้รวดเร็ว

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่าน สรุปได้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะจะแบ่งการสร้างเป็นทักษะย่อย ๆ หลายทักษะได้ครอบคลุมปัญหาข้อบกพร่องการใช้ทักษะต่าง ๆ ของนักเรียนเพื่อช่วยให้ครูผู้สอนวิเคราะห์สาเหตุ ที่ทำให้เกิดปัญหาข้อบกพร่องของนักเรียนได้เป็นรายบุคคล นำไปสู่การแสวงหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาหาความรู้ และเป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อความหมายที่เราใช้ในชีวิตประจำวัน ได้มีนักการศึกษาที่สนใจการอ่านและให้ความหมายไว้แตกต่างกัน ดังนี้

จุฑามาศ สุวรรณโครธ (2519 : 27) ได้สรุป ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือการรับรู้ในสิ่งพิมพ์ หรือการรับรู้เครื่องหมายสื่อสารซึ่งมีความหมายและสามารถสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้อ่าน โดยอาศัยประสบการณ์ของผู้อ่านมาประกอบ นอกจากนั้น โกชัย สาริกบุตร (2519 : 127) ได้สรุปไว้ว่าการอ่านเป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัวเป็นพิเศษไม่เหมือนกับการพูด การฟัง การเขียน การอ่านหมายถึง การแปลความหมายตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิดแล้วนำความคิดไปใช้ประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนความคิดอีกทอดหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในข้อความนั้น

ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 900) ระบุความหมายของคำว่า “อ่าน” ไว้ว่าหมายถึงการออกเสียงตามตัวหนังสือสังเกตหรือพิจารณาให้เข้าใจ ศิริพร ลิ้มตระกูล (2527 : 46) ได้สรุปไว้ว่า การอ่านเป็นความเข้าใจความหมายของตัวอักษรซึ่งเกิดจากการรับภาพที่เห็น และมีทักษะการตีความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ได้ ความเห็นนี้สอดคล้องกับไพฑูรย์ ธรรมแสง (2529 : 56) ที่กล่าวว่า “ความหมายของการอ่านเป็นความหมายที่ใช้การผสมผสานของตัวอักษรให้เกิดความเข้าใจ และรับรู้จากการผสมผสานของตัวอักษรนั้น”

นอกจากนี้ บันลือ พุกกะวัน (2530 : 30) ยังได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า “การอ่านเป็นการใช้ความสามารถที่จะใช้ประโยชน์ของความซับซ้อนของกลุ่มสัญลักษณ์ทั้งตัวอักษร โดยการใช้กระบวนการคิดอย่างสูงเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน” การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายจากการเห็นตัวอย่างหรือข้อความที่พิมพ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

การเรียนรู้ความหมายของคำที่อ่าน

เปลื้อง ณ นคร (2520 : 34) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนรู้ความหมายของคำที่อ่านว่าการเรียนรู้ความหมายของคำที่อ่านเป็นความก้าวหน้าของการเรียน เพราะในชั้นแรก ๆ นักเรียนจะเรียนรู้ความหมายของคำ เมื่อคำนั้นอยู่โดด ๆ แต่เมื่อคำนั้นอยู่รวมกันเป็นเรื่องราวความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปตามลักษณะของข้อความ ฉะนั้นการที่นักเรียนอ่านหนังสือรู้เรื่องก็เพราะนักเรียนเข้าใจความหมายของคำกับติดตามเรื่องที่อ่านไปได้

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 121) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้เป็นประโยชน์ได้

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาแล้ว จึงพอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ออกมาในรูปของความคิด ความเข้าใจแล้วจึงนำความคิดเหล่านี้ไปใช้เกิดประโยชน์ต่อไป

2.1.2 ลักษณะและระดับของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยลำดับตั้งแต่เริ่มหัดอ่านตัวอักษรใน
ระยะแรกของการเรียนอ่าน แล้วมีพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ระหว่างการเรียนในชั้นประถม-
ศึกษา และฝึกฝนมากขึ้นจนถึงขั้นเกิดความรู้ ความคิดและความเข้าใจเมื่อได้อ่านมากขึ้น

จุฑามาศ สุวรรณโครธ (2519 : 17-30) ได้จัดลำดับขั้นตอนของการอ่าน
ไว้ 3 ระดับ คือ ขั้นอ่านออก เป็นขั้นของการเริ่มหัดอ่าน จนสามารถอ่านออกตามตัว
อักษรที่ปรากฏ ขั้นอ่านได้ เป็นขั้นที่อ่านได้คล่องแคล่วหรืออ่านแตก ซึ่งเป็นผลที่เกิด
จากการได้อ่านบ่อย ๆ จนชำนาญมากขึ้น และสุดท้ายเป็น ขั้นอ่านเป็น คือ อ่านแล้ว
ความแปลสิ่งที่อ่านออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจได้และมีการอ่านคล่องแคล่วด้วย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2529 : 90) ได้จัดลำดับขั้นเรียนรู้ในการอ่านโดย
อาศัยหลักของ บลูม (Bloom) ซึ่งแบ่งเป็น 6 ขั้น สรุปได้ดังนี้ ขั้นความรู้ ความจำ
ขั้นความเข้าใจ ขั้นนำไปใช้ นำความรู้ไปแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ขั้นวิเคราะห์บว
องค์ประกอบย่อยของมโนทัศน์ได้ ขั้นสังเคราะห์ โดยนำความรู้มาสร้างสถานการณ์ใหม่
และขั้นประเมินค่าจากเรื่องได้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2533 : 68 - 69) ได้กล่าวถึงลักษณะของการอ่านดังนี้
การอ่านมี 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง (Oral Reading) และอ่านในใจ (Silent
Reading) การอ่านออกเสียงนั้นจะใช้ตั้งแต่เด็กเริ่มเรียน ให้เด็กรู้จักการอ่านคำต่าง ๆ เมื่อ
อ่านเป็นคำแล้ว อ่านเป็นประโยคและอ่านเป็นย่อหน้า อ่านเป็นเรื่อง ๆ การอ่านในใจ
จะใช้เมื่อเด็กเริ่มอ่านออกเสียงได้ดีแล้วรู้จักความหมายคำสามารถอ่านเป็นข้อความยาว ๆ
ได้แล้ว

การสอนอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงมีทั้งอ่านข้อความที่เป็นความเรียง
ซึ่งเรียกว่าร้อยแก้วและอ่านข้อความที่มีความสัมผัสคล้องจอง ซึ่งเรียกว่าอ่านบทร้อยกรอง
ในการสอนอ่านออกเสียงในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ให้ครูผู้สอนคำนึง
ถึงสิ่งต่อไปนี้

1. อ่านชัดเจน ฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะทุกตัวให้ชัดเจน โดยเฉพาะการออกเสียงตัว ร ล และคำควบกล้ำ ร ล ว เป็นต้น
2. อ่านถูกต้อง สามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย ไม่อ่านตกหล่น หรือเพิ่มเติมขึ้นมา
3. อ่านคล่อง รู้จักการกวาดสายตาล่วงหน้าไปก่อนและออกเสียงตามภายหลัง เพื่อให้อ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก
4. การเว้นจังหวะและวรรคตอนที่ถูกต้อง รู้จักการเน้นคำและแบ่งวรรคตอนหยุดออกเสียงในที่ควรหยุด ถ้าหยุดผิดที่จะทำให้ข้อความนั้นมีความผิดไปจากเดิม ควรฝึกนักเรียนให้ระมัดระวังให้มากในเรื่องนี้
5. น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง เป็นแบบคำพูดหรือบรรยาย
6. ท่าทางในการอ่าน เน้นการจับหนังสือที่ถูกต้อง การวางระยะห่าง จากสายตาการมองผู้ฟัง และทำขึ้นทั้งดงามน่าดู

ในการสอนอ่านออกเสียง ถ้านักเรียนอ่านไม่ถูก ครูจะต้องฝึกให้อ่านซ้ำ เช่น อ่านคำควบกล้ำไม่ถูก ครูจะต้องฝึกออกเสียงคำนั้นใหม่หลาย ๆ ครั้ง แล้วจึงให้อ่านข้อความที่มีคำนั้นซ้ำ นักเรียนอ่านผิดวรรคตอน อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มเติม ครูให้อ่านซ้ำข้อความเดิมจนเห็นว่าอ่านถูก จึงให้อ่านข้อความอื่นต่อไป การแก้ไขดังกล่าวจะช่วยให้ นักเรียนรู้ข้อบกพร่องในการอ่านของตนและพยายามแก้ไขปรับปรุงตัวในเรื่องนี้ให้ดีขึ้น

การสอนอ่านในใจ

ทักษะการอ่านในใจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกความเข้าใจ ฝึกการเก็บใจความสำคัญ ฝึกการใช้วิจารณญาณในการอ่าน ฝึกให้รู้คุณค่าของการอ่าน รสนิยมในการเลือกหนังสืออ่าน ฝึกให้เกิดจินตนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกความเร็วในการอ่าน และฝึกนิสัยในการอ่าน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้กล่าวถึงการฝึกอ่านในใจว่า ให้เริ่มฝึกแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในช่วงแรก ๆ ที่ฝึกไม่มุ่งให้อ่านได้ดี หรือสมบูรณ์ แบบตามที่ต้องการเริ่มด้วยการเน้นลักษณะการอ่านในใจที่ดี การใช้สายตา กิริยาท่าทาง

การมีสมาธิ และความตั้งใจในการอ่านในใจนักเรียนไม่ทำปากขมุบขมิบ ไม่ใช้มือหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งชี้ ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง เพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกับตอนใดที่อ่านแล้วไม่เข้าใจให้อ่านซ้ำเมื่ออ่านจบให้ลองตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองอ่านเพื่อจะได้ทราบว่าอ่านแล้วเข้าใจหรือไม่ โดยใช้คำถามเกี่ยวกับ ใคร ? เหตุใด ? ถ้าตั้งคำถามถามแล้วตอบตอนใดตอนหนึ่งไม่ได้ให้ลองย้อนกลับไปอ่านใหม่อีกครั้ง เพื่อจะช่วยให้จำได้ และเมื่ออ่านแล้วอาจจะลองนั่งนึกลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านหรือเขียนเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง

ครูควรนำข้อความต่าง ๆ มาฝึกให้นักเรียนอ่านในใจบ่อย ๆ และถามใจความสำคัญของข้อความที่นักเรียนอ่าน ถ้านักเรียนได้รับการฝึกอ่านในใจที่ถูกต้องและฝึกบ่อย ๆ จะช่วยให้นักเรียนอ่านหนังสือได้เร็วและรักการอ่าน

จากลักษณะและระดับของการอ่านดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านมี 2 ลักษณะ คือการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ การฝึกทักษะการอ่านแก่เด็กควรเริ่มฝึกการอ่านออกเสียงพยางค์และคำให้ชัดเจน ถูกต้อง เมื่อได้ผลดีแล้วจึงฝึกอ่านเพื่อเน้นความเข้าใจการอ่านด้วยการฝึกอ่านในใจมากขึ้น การอ่านมีลำดับขั้นสำคัญคือขั้นอ่านออก ขั้นอ่านได้ และขั้นอ่านเป็น ซึ่งหมายความว่า เป็นขั้นที่เด็กเริ่มต้นหัดอ่านจนสามารถอ่านได้คล่องแคล่วและแปลความหมายในสิ่งที่อ่านได้

2.1.3 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบันการอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้อ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ ส่งเสริมความคิดอ่านและความฉลาดรอบรู้ดังมีผู้รู้ได้แสดงความคิดเห็นไว้ต่างกัน ดังนี้

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2524 : 16) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์แก่นุชนัยทุกด้านและทุกโอกาส ทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้การประกอบอาชีพ และการพักผ่อนหย่อนใจการอ่านช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของคนเรา ให้เพิ่มพูนขึ้น นอกจากนั้น ฌรงค์ ทองปาน (2526 : 5) ได้

กล่าวว่าการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้อ่าน ส่วนศิริพร ลิ้มตระกูล (2529 : 21) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านเพื่อให้เป็นคนที่ก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์ และโลกปัจจุบันว่า

... การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตทุกชีวิตในยุคปัจจุบันยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมาเพราะโลกปัจจุบันเป็นโลกที่พัฒนาไปทั้งด้านวัตถุ วิทยาเทคโนโลยีและความนึกคิดของคนจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์ต้องสนใจการอ่านและจำต้องอ่านเพื่อสามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าต่าง ๆ ได้ทันต่อเหตุการณ์ ...

เช่นเดียวกับวรรณิ โสมประยูร (2537 : 121-122) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้โดยสรุปดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไปคนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำการเข้าไต่กับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูดและการเขียนทั้งในด้านการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม
3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้ และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้นั่นคงปลอดภัย ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคมช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ
5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้ และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้เกิดความมั่นใจในการพูดปราศัย การบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพ และความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิด นับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลาจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

2.1.4 จิตวิทยาการอ่าน

จิตวิทยาการอ่านมีความสำคัญต่อการอ่านมาก เพราะการอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการรับรู้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงจิตวิทยาการอ่านไว้ดังนี้

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2524 : 36) ได้กล่าวถึงความเกี่ยวพันของสมองกับดวงตาซึ่งทำให้เกิดการอ่านไว้ว่า สมองเป็นแหล่งรวบรวมความรู้และจะรับรู้ได้โดยผ่านประสาทสัมผัสจากอวัยวะสัมผัส เช่น หู ตา จมูก เป็นต้น เมื่อเราอ่านหนังสือตัวหนังสือที่ผ่านเข้าไปในดวงตา โดยตาจะเคลื่อนไหวเป็นระยะเพื่อรับรู้ตัวนั้นนำไปสู่สมอง ซึ่งเมื่อตัวหนังสือผ่านตาไปสู่สมอง สมองก็จะเก็บสิ่งที่สนใจไว้ สมองจะบังคับให้ตาเคลื่อนไหวในการอ่าน ถ้าตาไม่เคลื่อนไหวแสดงว่าสมองไม่ทำงาน หรือสมองล่าช้าเป็นประตูดแรกของการอ่านที่จะนำความรู้ที่ได้จากการอ่านการเห็นไปสู่สมอง

ส่วน ผกาศรี เียนบุตร (2526 : 58) ได้กล่าวถึงจิตวิทยาการอ่านไว้ว่า “กระบวนการอ่านประกอบด้วยการรับภาพตัวหนังสือและการแปลความหมายของภาพที่เห็นซึ่งมีกลไกในการอ่าน คือการจับตา ช่วงสายตา การเลื่อนสายตาและการย้อนกลับ”

นอกจากนี้ ฌอนมวงส์ ล้ายอคมรรคผล (2528 : 529-533) ได้ให้ความเห็นว่ากระบวนการอ่านประกอบด้วย 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นแรกการรู้จักคำ คือ รับรู้ความหมายของถ้อยคำภาษาที่ผู้เขียนถ่ายทอดเป็นตัวอักษรให้เข้าใจตรงกัน ขั้นที่สองการเข้าใจความหมายของสาร คือ การเข้าใจสารให้ตรงหรือใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

ขั้นที่สามการมีปฏิริยาต่อสาร คือ ผู้อ่านเป็นผู้ใช้วิจารณ์ตัดสินสารนั้นได้ โดยใช้ประสบการณ์การอ่านและประสบการณ์ชีวิตร่วมกับความรู้ความเข้าใจที่สะสมมาแต่เดิม และขั้นสุดท้ายการรวบรวมความคิด คือ เป็นข้อที่ตัดสินว่าอ่านแล้วเข้าใจเพียงใด

นอกจากนั้น สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2529 : 87) ได้กล่าวถึงจิตวิทยาการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทำงานเกี่ยวข้องกันระหว่างสมองกับตา ตาต้องจ้องและกระพริบสลับกันไป การจ้องทำให้เห็นภาพชัดเจน และจะเกิดขึ้นภายในเสี้ยววินาทีในช่วงการจ้องหรือการเพ่ง ผู้อ่านจะมองเห็นคำ 2 - 3 คำ เรียกว่าช่วงการรับรู้ เมื่อไม่แน่ใจจะย้อนกลับไปดูอีกครั้ง คนที่อ่านได้เร็วก็มีช่วงการรับรู้กว้างในแต่ละช่วงมีคำหลายคำในบรรทัดหนึ่ง ๆ คนที่อ่านเร็วจะมีช่วงการรับรู้กว้าง ช่วงการย้อนกลับน้อย ซึ่งตรงกันข้ามกับคนที่อ่านช้าจะมีช่วงการรับรู้แคบ ช่วงการย้อนกลับหลายช่วงต่อหนึ่งบรรทัด

จิตวิทยาการอ่านที่มีผู้กล่าวถึงไว้นั้นพอสรุปได้ว่า การอ่านเกิดจากการทำงานเกี่ยวพันกันของสมองกับตา ตารับรู้แล้วส่งต่อไปยังสมองเพื่อสมองจะได้รับรู้แล้วแปลความออกมาจึงจะครบขั้นตอนการอ่าน

2.1.5 รูปแบบของการอ่าน

การอ่านคำหรือข้อความให้เข้าใจได้รวดเร็ว และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการสื่อความเข้าใจระหว่างกันได้ดีนั้น นับเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง มีนักการศึกษาได้เสนอแนะรูปแบบของการอ่านไว้ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2529 : 88) ได้เสนอแบบของการอ่านไว้ 3 แบบ ดังนี้

แบบที่หนึ่งคือการอ่านแบบล่างไปบน การอ่านแบบนี้เริ่มต้นด้วยการรับรู้และจำแนกลักษณะของตัวอักษร คำ ประโยค และข้อความ ไปตามลำดับผู้อ่านต้องทำความเข้าใจและจำพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ แล้วจึงอ่านคำและทำความเข้าใจความหมายของคำ แบบที่สองคือ กระบวนการอ่านแบบบนไปล่างแบบนี้นักเรียนจะเริ่มต้นด้วยการเก็บใจความสำคัญก่อน แล้วจึงพิจารณาว่ามีคำยากก็คำและสะกดอย่างไร

วิธีนี้จะต้องจับใจความในเวลาอันรวดเร็ว แต่มักจะพลาดเนื้อหาปลีกย่อยบางตอนไป สำหรับแบบที่สามเป็นการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ภายใน การอ่านแบบนี้เป็นกระบวนการอ่านที่ใช้วิธีที่หนึ่งและวิธีที่สองรวมกัน นักเรียนจะจับใจความพร้อมกับจำแนกคำ และแปลความหมายของคำไปพร้อมกัน ซึ่งวิธีนี้นักเรียนจะต้องมีทักษะการอ่านดี และมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้นมาก่อน

สมิธและคนอื่น ๆ (Smith and others. 1970 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการอ่านไว้ว่า

... การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร คือ ผู้ส่งสารจะส่งไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารคือผู้เรียน ส่วนผู้รับสารก็คือผู้อ่าน ดังนั้นในการอ่านเราต้องคำนึงถึงกระบวนการในการสื่อสาร ตั้งแต่ผู้ส่งสารจนถึงผู้รับสาร ถ้าหากการสื่อสารไม่ชัดเจนไม่ดีพอแล้วจะทำให้ความหมายของสารเปลี่ยนแปลงไปได้ อย่างเช่น ผู้ส่งสารหรือผู้เขียน เขียนตัวอักษรเล็กเกินไป เขียนประโยคยาวเกินไป การเว้นวรรคตอนมีน้อยไม่มีการแบ่งวรรคตอนจะทำให้เด็กอ่านเข้าใจยาก อ่านสับสนและไม่น่าสนใจ หรือมีเสียงรบกวนในขณะที่อ่าน ก็ทำให้เด็กเสียสมาธิ และอ่านสับสนได้ ...

จากความเห็นของนักการศึกษาต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าในการอ่านนั้นจะต้องอาศัยหลักจิตวิทยาและรูปแบบการอ่านโดยเฉพาะ และการที่ครูจะใช้หลักจิตวิทยาและรูปแบบการอ่านการสอนนักเรียนนั้น ครูควรเลือกรูปแบบการอ่านที่ตรงกับความสามารถและวัยของนักเรียน จึงทำให้การสอนอ่านมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

2.2.1 ความหมายของแบบฝึก

ได้มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะไว้คล้าย ๆ กันดังนี้

มังกร ชัยชนะดารา (2515 : 17) กล่าวว่าในการสอนอ่านเขียนนั้นครูผู้สอนจะต้องตระหนักถึงข้อเท็จจริงสามประการ คือ ประการแรก การอ่านและการเขียนเป็นปัจจัยเสริมซึ่งกันและกัน ประการที่สอง การที่จะเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน เขียนได้ก็โดยการฝึกฝน หรือให้นักเรียนได้มีโอกาสทำแบบฝึกหัดมาก ๆ ประการที่สาม ไม่ว่าจะเป็นทักษะการแสดงออกแบบใดก็ตาม จะต้องมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ หัวใจการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึกและการฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจึงจะทำให้เกิดความชำนาญ ทักษะทางด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อความหมาย

ขจีรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524 : 25) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะทางภาษาไว้ว่า แบบฝึกเป็นวิธีสอนที่สนุก นักเรียนสามารถหรือทำงานบ้านได้คราวละมาก ๆ ตรงจุดประสงค์ รู้ทิศทาง เพราะแบบฝึกจะเป็นตัวกำหนดกรอบอ้างอิงให้แบบฝึกเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะหลังจากการฝึกแล้ว นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาที่ทันสมัยเหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน

ราชบัณฑิตยสถาน (2524 : 483) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหัดไว้ว่า หมายถึง แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

บรูค (Brook : 1960 : 35) กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกทักษะทางภาษาว่าเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เกิดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยังสามารถใช้ฝึกทางภาษาได้ทุก ๆ ด้าน

กล่าวโดยสรุป แบบฝึกทักษะทางภาษาเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ใช้ในการฝึกทักษะเพิ่มเติมให้นักเรียนภายหลังเรียนเนื้อหาบางส่วน โดยสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้น แก่นักเรียนในการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้วยความสนุกเร้าใจ จากกิจกรรมพัฒนาทักษะและกิจกรรมเสริมประสบการณ์ทางภาษาที่หลากหลาย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาติดต่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2.2 ลักษณะของแบบฝึกทักษะการอ่าน

แบบฝึกที่นำมาใช้ฝึกนักเรียนมีลักษณะต่าง ๆ กัน ซึ่งได้มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2517 : 412) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีพอสรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีต้องสอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาของเด็ก และต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนั้นแบบฝึกต้องมีความถูกต้องชัดเจน และมีคำชี้แจงประกอบด้วย

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518 : 72) ได้อธิบายลักษณะของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. เนื้อเรื่องต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. กิจกรรมเหมาะสมกับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม ไม่นานจนเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อ
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถ
6. ให้ความหมายต่อชีวิต
7. ฝึกให้คิดเร็วและสนุก
8. ปลุกความสนใจ
9. สามารถศึกษได้ด้วยตัวเองได้

ฉวีวรรณจินดาพล (2528 : 31) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. มีคำสั่งชัดเจน เข้าใจเหมาะสมกับวัยของเด็ก
2. มีตัวอย่างประกอบ ตัวอย่างที่ดีควรให้ผู้เรียนเกิดความคิดหลาย ๆ

แนวคิด

3. มีภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจและสื่อความหมายความเข้าใจในคำหรือข้อความยิ่งขึ้น ภาพควรเป็นภาพเขียนโปร่งที่มีรายละเอียดของภาพน้อย เช่น ภาพการ์ตูน

4. มีเนื้อที่สำหรับเขียน เว้นให้เต็ม มีขนาดเหมาะสมกับคำหรือข้อความที่นักเรียนต้องการเขียน

5. การวางฟอร์มที่ดีจะทำให้เกิดความเรียบร้อย สวยงามและประหยัด

6. ควรบันทึกวิธีสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแบบฝึกไว้ในคู่มือฝึกด้วย

เพตตี (Petty. 1963 : 469-472) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะการอ่านไว้ดังนี้

1. เป็นสิ่งที่เพิ่มเติมหรือเสริมบทเรียนปกติ
 2. เป็นเครื่องมือที่เสริมทักษะ แต่ต้องอาศัยการส่งเสริม และความเข้าใจจากครูผู้สอนด้วย
 3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนด้วย
 4. วิธีใช้แบบฝึกควรทำดังนี้
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากเรียนรู้ในเรื่องนั้น
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด
 5. แบบฝึกจะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
 6. แบบฝึกควรให้เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางทบทวนด้วยตนเองได้
 7. แบบฝึกควรมีส่วนให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของตัวเด็กได้
 8. แบบฝึกควรจัดขึ้นนอกเหนือบทเรียนเพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
- รีเวอร์ (River. 1968 : 97-105) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะการอ่านที่ดีควรมีลักษณะดังนี้
1. ในเรื่องหนึ่ง ๆ ควรฝึกนักเรียนมากพอควร
 2. แต่ละบทควรใช้แบบประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น

3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคที่สั้น
5. ประโยคหรือคำศัพท์ควรเป็นคำที่นักเรียนรู้จักและใช้ในชีวิตประจำวัน
6. เป็นแบบฝึกที่ให้นักเรียนใช้ความคิด
7. แบบฝึกควรมีหลายแบบ

พอจะสรุปลักษณะที่ดีของแบบฝึกหัดทักษะการอ่านสะกดคำได้ว่า แบบฝึกควรมีเนื้อหาตรงกับจุดประสงค์ เรียงจากง่ายไปหายาก และเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหลักสูตร กิจกรรมเหมาะสมกับวัยความสามารถ และภูมิหลังทางภาษาของผู้เรียนอาจจะมีภาพประกอบตัวอย่างประกอบ การทนายปัญหา เต็มคำ โยงคำ หาความหมายที่มีการวางฟอร์ม แบบฝึกที่ดี มีที่ว่างพอเหมาะสำหรับฝึกเขียน มีคำสั่งหรือคำชี้แจงสั้น ๆ รัดกุม เข้าใจง่าย ประโยคที่ฝึกควรสั้น ๆ นักเรียนได้ฝึกใช้ความคิด ฝึกคิดเร็ว สนุกสนาน เวลาที่ใช้เหมาะสม แบบฝึกควรมีรูปแบบหลายอย่าง ผู้เรียนจะได้ไม่เบื่อ ทำทนายความสามารถและที่สำคัญผู้เรียนสามารถนำแบบฝึกไปศึกษาด้วยตนเองได้

2.2.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะการอ่าน

สุรางค์ จันทร์เอม (2514 : 36) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะการอ่านว่า แบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำและทบทวนในสิ่งที่ฝึกอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้เรียนจำในเรื่องที่เรียนได้และสนใจหรือมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน

รัชณี ศรีไพรวรรณ (2517 : 189) และ ยุพา ยิ้มพงษ์ (2522 : 54) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะการอ่านไว้ดังนี้

1. ช่วยเสริมทักษะในการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอน
2. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา
3. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลได้แก่

- 1) ฝึกทันทีหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น
- 2) ฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้ง
- 3) เน้นเฉพาะเรื่องที่ฝึก
4. ช่วยให้ครูเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน
5. ช่วยครูประหยัดแรงงานและเวลา

ฉวีวรรณ พลชนะ(2531 : 37) กล่าวว่าแบบฝึกหัดมีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาทักษะมาก โดยเฉพาะในส่วนที่ทำให้ให้นักเรียนได้ฝึกหัดอ่านและเขียนหรือทำกิจกรรมด้วยตนเอง ดังประโยชน์ของแบบฝึกหัดที่จะกล่าวต่อไปนี้

1. ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะจากแบบฝึกหัดที่ครูสร้างขึ้นมาก ซึ่งตรงกับเนื้อหาที่ครูทำการสอน
2. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนมาทดสอบความรู้ของตนเองว่าเกิดการเรียนรู้หรือมีทักษะมากน้อยเพียงใด
3. ใช้ประเมินผลการสอนเป็นรายบุคคล
4. ใช้ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

เพตตี (Petty. 1963 : 421 - 435) กล่าวว่าแบบฝึกหัดมีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาทักษะมากดังนี้

1. แบบฝึกเป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียน เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะจะได้จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษา
3. สนองตอบต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ทำให้ทักษะทางภาษางอกน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
6. เป็นแบบฝึกหัดที่จัดทำเป็นรูปเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
7. ทำให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
8. ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

จากข้อความข้างต้น พอสรุปประโยชน์ของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนได้ว่า ช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของผู้เรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำ ทบทวนบทเรียนและผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเองจดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อทักษะภาษาไทย ผู้เรียนรู้คำศัพท์ ความหมายได้กว้างขวางยิ่งขึ้น นำแบบฝึกไปแก้ปัญหาการอ่าน การเขียน เป็นรายบุคคลและกลุ่มได้ดี แบบฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนรู้ หรือประเมินผลผู้เรียนก่อนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหา ข้อบกพร่องผู้เรียนเฉพาะจุดได้ ผู้เรียนทราบผลความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก

2.2.4 ทฤษฎีการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน

ในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ 4 ทฤษฎี มาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้เหมาะสมกับสภาพนักเรียนในการอ่านด้านพื้นฐาน และสภาพสังคมท้องถิ่นดังนี้

1. ทฤษฎีกิจกรรมการอ่านสอดคล้องกับกระบวนการทางสมองของ

วิลเลียม เอส เกรย์ (William S. Gray)

การอ่านด้วยแบบฝึกซ่อมเสริมทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำให้ได้ผลดีนั้น วิลเลียม เอส เกรย์ (William S. Gray. 1948 : 10) ได้เสนอทฤษฎีฝึกกิจกรรมการอ่านสอดคล้องกับกระบวนการทางสมองดังนี้

1) การรู้จำคำ เป็นการตระหนักหรือระลึกรู้ประสบการณ์จากการกระตุ้นด้วยสัญลักษณ์นั่นก็คือ ผู้อ่านต้องรู้สึกและรู้จำคำที่ปรากฏนั้นดีพอที่จะเข้าใจความหมายได้เมื่ออ่าน ซึ่งมีลำดับดังนี้

1.1 จำคำศัพท์ได้ โดยการฝึกอ่านซ้ำบ่อย ๆ

1.2 ถ่ายทอดเสียงได้ คือ โยงหน่วยเสียง (Pheneme) กับหน่วยคำ (Graphem) และประสมเสียงได้ นั่นคือ เห็นคำแล้วออกเสียงได้ถูกต้องนั่นเอง

1.3 ถ่ายทอดความหมายต่าง ๆ ในบริบทนั้นได้

2) เข้าใจความหมายของคำ วลีและประโยค เมื่อเห็นคำต่าง ๆ ซึ่งประกอบเป็นข้อความแล้วเข้าใจความหมายไปตามลำดับ โดยผู้อ่านใช้ประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยตีความหมายของคำในบริบทนั้น

3) มีปฏิกิริยาต่อข้อความที่อ่าน คือ อ่านไปคิดไปว่าผู้เขียนหมายถึงอะไรในกรณีที่ข้อเขียนหนึ่งอาจมีนัยต้องอ่าน โดยมีทั้งสติและปัญญา ความรู้สึกประเมินได้ว่าข้อความนั้นผู้อ่านจะยอมรับ หรือปฏิเสธด้วยเหตุผลใด โดยอาศัยประสบการณ์เดิมประกอบการพิจารณา

4) บุรณาการ ผู้อ่านนำความหมายจากข้อความที่อ่านไปสร้างความคิดใหม่ได้เรียกว่าเกิด “ประจักษ์” ทำให้ผู้อ่านเปลี่ยนความคิดไปในเรื่องหนึ่ง ๆ สนใจในเรื่องใหม่ ๆ แล้วศึกษาโดยละเอียดต่อไป

2. ทฤษฎีเชื่อมต่อสถานการณ์ตอบสนองของธอร์นไดค์ (Thorndike)

เป็นการเชื่อมโยงสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ 3 กฎ ซึ่ง วอร์เร็น โสมประยูร (2531 : 32) ได้กล่าวโดยสรุปดังนี้

1) กฎแห่งความพร้อม (The Law of Readiness) กระแสประสาทมีความพร้อมที่จะกระทำและได้กระทำเช่นนั้น จะก่อให้เกิดความพอใจแต่ถ้ายังไม่พร้อมที่จะกระทำย่อมทำให้เกิดความรำคาญ

2) กฎการฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำ (The Law of Exercise or Repetition) การตอบสนองสิ่งเร้าบ่อยครั้งเท่าไร สิ่งนั้นย่อมอยู่คงนานเท่านั้นและหากไม่ได้ปฏิบัติตัวเชื่อมกันจะต้องอ่อนกำลังลง

3) กฎแห่งผล (The Law of Effect) หรือกฎแห่งความพึงพอใจ และความเจ็บปวด การตอบสนองจะมีกำลังมากขึ้น หากเกิดความพอใจตามมาและจะอ่อนกำลังลงเมื่อเกิดความไม่พอใจ

3. ทฤษฎี AUTA

ดาวิส (Davis, 1983 : 27) ได้กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่า เป็นรูปแบบของการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล โดยมีแนวคิดที่ว่า “ความคิดสร้างสรรค์มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน และสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้” ซึ่งทฤษฎี AUTA ประกอบด้วย

3.1 การตระหนัก (Awareness) คือ ตระหนักถึงความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ที่มีต่อตนเอง สังคม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต และตระหนักถึงความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ในตนเองด้วย

3.2 ความเข้าใจ (Understanding) คือ มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์

3.3 เทคนิควิธี (Techniques) คือ การรู้เทคนิควิธีในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทั้งที่เป็นเทคนิคส่วนบุคคลและเทคนิคที่เป็นมาตรฐาน

3.4 การตระหนักในความจริงของสิ่งต่าง ๆ (Actualization) คือ การรู้จักหรือตระหนักในตนเอง พอใจในตนเอง และพยายามใช้ตนเองอย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งการเปิดกว้างรับประสบการณ์ต่าง ๆ โดยมีการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม การตระหนักถึงเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน การผลิตผลงานด้วยตนเอง และการมีความคิดที่ยืดหยุ่นเข้ากับรูปแบบของชีวิต

4. ทฤษฎีการอ่าน

แลปปี้และฟลูด (Lapp and Flood, 1978 : 289 - 290) ได้กล่าวถึงทฤษฎีที่มีผลต่อการอ่านอย่างมาก 2 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีการจัดอันดับข้อความและทฤษฎีวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ดังนี้

4.1 ทฤษฎีการจัดลำดับข้อความ ทฤษฎีนี้เน้นว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับหลักจิตวิทยา 2 ประการ คือ การรับรู้ข่าวสารและเมื่อรับรู้ข่าวสารแล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมแล้วจะเกิดความรู้ใหม่โดยที่ผู้อ่านรับรู้ข่าวสารแล้วจะนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม ของจริง หรือภาพถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวก็จะอ่านข้อความซ้ำ ถ้าข่าวสารที่อ่านให้ความรู้สึกในทางลบจะต้องใช้

เวลาในการรับรู้มากกว่าข่าวสารที่ให้ความรู้สึกในทางบวก จากนั้นสมองก็จะบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างของคำและความหมายของประโยคไว้

4.2 ทฤษฎีการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ทฤษฎีนี้เน้นว่าผู้อ่านมีวิธีการที่จะดึงข้อความที่มีความหมายคล้ายกันมาเกี่ยวข้องกัน หรือจัดข้อความที่ไม่ต้องการออกข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว จะมีความสำคัญเป็นบวกความสัมพันธ์คือความเกี่ยวข้องของความหมายในแต่ละประโยค

กล่าวโดยสรุป การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานทฤษฎีทางการอ่านที่ว่า ความบกพร่องหรือปัญหาในการอ่านที่สำคัญเกิดขึ้นจาก “ความบกพร่องในทักษะเกี่ยวกับการรู้จักคำ (Word Recognition)” ซึ่งถ้านักเรียนเกิดความบกพร่องในทักษะด้านนี้แล้ว จะไม่สามารถพัฒนาความสามารถในระดับที่สูงกว่า คือความเข้าใจในการอ่านที่จำเป็นในด้านอื่น ๆ ได้” โดยยึดโครงสร้างพื้นฐานการวิเคราะห์ทางทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำของโดเรน (The Doren Diagnostic Reading) เป็นหลักและทฤษฎีการเรียนรู้อีก 4 ทฤษฎี ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเน้นทฤษฎีกิจกรรมการอ่านสอดคล้องกับกระบวนการทางสมองทฤษฎีเชื่อมต่อสถานการณ์ตอบสนอง ทฤษฎี AUTA พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล และทฤษฎีการอ่านที่เน้นการจัดลำดับข้อความ และการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ

การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน นอกจากจะนำทฤษฎีมาเป็นพื้นฐานการพัฒนาแบบฝึกแล้ว ยังต้องยึดหลักการสร้างแบบฝึก ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2514 : 1-2) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึก ไว้ดังนี้

1. แบบฝึกจะต้องสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการฝึก
2. ให้แบบฝึกหัดสั้น ๆ แต่มีหลายแบบในการฝึกแต่ละทักษะ
3. ให้ฝึกในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น เล่นเกม ทำแบบฝึกหัด
4. มีการประเมินผลเป็นขั้นตอน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

รัชณี ศรีไพรวรรณ (2517 : 189-196) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านไว้ดังนี้

1. ต้องสอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาของเด็ก ลำดับขั้นการเรียนรู้ต้องเป็นไปตามความยากง่ายของเนื้อหา
2. ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายที่จะฝึก เนื้อหาตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคน ถ้าสามารถแบ่งหรือจัดกลุ่มเด็กได้ตามความสามารถและสร้างแบบฝึกเพื่อเสริมให้เด็กแต่ละคนได้ยิ่งดี
4. แต่ละแบบฝึกต้องมีคำสั่งหรือคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ
5. แบบฝึกหัดต้องมีความถูกต้อง ครูต้องควรพิจารณาให้ถี่ถ้วนอย่าให้ผิดพลาดได้
6. การทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งเหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก
7. แบบฝึกต้องมีหลายแบบ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวางและส่งเสริมความคิด

8. กระดาษที่ให้เด็กทำแบบฝึกหัดต้องเหนียวและทนทานพอสมควร

ละออ การอุยวณิช และคณะ (2517: 53 - 57) ได้เสนอแนะหลักการสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำไว้

1. ใช้หลักการเรียนรู้ เช่น นักเรียนต้องเข้าใจเป้าหมายที่ฝึก
2. การฝึกหัดต้องทำโดยเฉพาะเจาะจงเฉพาะอย่าง ถ้ามีแบบจะทำงานขึ้น
3. ไม่ควรใช้เวลานานเกินไปจนนักเรียนเบื่อควรใช้เกมหรืออุปกรณ์ช่วย
4. วิธีฝึกให้นักเรียนฝึกควรใช้วิธีที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ย่นย่อ ครูควรตื่นตัวจับใจให้นักเรียนพร้อมจะทำ ขจัดสิ่งรบกวนต่าง ๆ
5. ระดับความยากง่ายของแบบฝึกต้องเหมาะสมกับเด็ก
6. เวลาที่ใช้ในการฝึกหัดในระยะแรก ๆ ควรสั้น ๆ แล้วค่อยขยายเวลาให้มากขึ้น

7. ต้องมีการฝึกหัดเป็นรายบุคคลหรือเฉพาะกลุ่ม เพราะแต่ละคนมี
จุดอ่อนต่างกัน

8. ครูควรให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าของการทำแบบฝึกหัด
ซึ่งจะเป็นการจูงใจที่ดี

9. เมื่อนักเรียนฝึกหัดแล้ว ต้องนำไปใช้และมีการติดตามผล

นิภา เล็กบำรุง (2518 : 14-15) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกทักษะ
การอ่านไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดต้องแจ่มแจ้งและแน่นอน ครูจะต้องอธิบายวิธีทำให้
ชัดเจน ให้นักเรียนเข้าใจได้ถูกต้องและกำหนดขอบเขตให้แน่นอน ไม่กว้างขวางเกินไป

2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของเด็ก

3. แบบฝึกหัดควรเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เพราะความรู้หรือ
ประสบการณ์เดิม ย่อมเป็นรากฐานหรือประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไป
ได้ง่าย และสะดวก

4. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของแบบฝึกหัด เพื่อให้นักเรียน
มองเห็นคุณค่าอันเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

5. ครูต้องเร้าความสนใจของนักเรียนให้มีต่อแบบฝึกหัดนั้น

6. ครูควรเป็นผู้ตั้งปัญหาขึ้น และปัญหานั้นไม่ยากเกินความสนใจของ
นักเรียน แต่เร้าความอยากรู้อยากเห็นและช่วยให้นักเรียนอยากแก้ปัญหา
นั้น ๆ

7. การให้นักเรียนรู้เค้าโครงเสียก่อน จะเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียน
ทำต่อไปให้สำเร็จ

8. เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แบบฝึกหัดที่กำหนด
ให้นักเรียนเก่ง นักเรียนปานกลาง และนักเรียนอ่อน ควรยากง่ายต่างกัน ถ้าให้
เหมือนกันก็พิจารณาด้านคุณภาพให้แตกต่างกัน

9. ควรช่วยให้นักเรียนพยายามทำเพื่อผลงานมากกว่าหวังรางวัล หรือ
เกรงกลัวการลงโทษ การเข้าใจคุณค่าคำถาม ช่วยให้เกิดความสนใจและตั้งใจ
ทำจริง ๆ

10. ควรคำนึงถึงวัยเด็ก สำหรับเด็กเล็กควรมุ่งให้เกิดความรู้ความชำนาญ สำหรับเด็กโตรู้จักใช้ความคิดแล้ว ควรให้งานที่ส่งเสริมให้เด็กใช้ความคิดมากขึ้น

11. การให้แบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับเวลาที่เด็กมีอยู่ ไม่ควรใช้มากเกินไปจนนักเรียนไม่สามารถทำสำเร็จได้ และไม่ควรให้น้อยจนมีเวลาว่างมาก

12. แบบฝึกหัดที่ให้การมีความแตกต่างกัน และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อมิให้ซ้ำจนเกิดความเบื่อหน่าย

พอก (Pauk. 1975 : 327-331) ได้เสนอแนะแนวทางในการสร้างแบบฝึก การอ่านไว้ ดังนี้

1. ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพัฒนาทักษะการอ่าน มีแบบแผน ในการฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างเพียงพอ

2. แบบฝึกต้องครอบคลุมขอบเขตของทักษะทั้งหมด ที่ประสงค์จะให้ เกิดขึ้นและสามารถเลือกฝึกได้ตามความสนใจ

3. มีจุดประสงค์กำหนดไว้ในแต่ละตอน

4. คำถามต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในแบบฝึกต้องมีคำตอบเฉลยไว้

5. เนื้อหานักเรียนสามารถเลือกได้ตามความสามารถความสนใจ

6. คำแนะนำในการทำกิจกรรมมีความชัดเจน

7. แบบฝึกต้องระบุแผนภาพหรือกราฟที่ออกแบบไว้ เพื่อบันทึกผล ความก้าวหน้า

8. มีความคงทนและมีความหมาย

พอสรุปหลักการสร้างแบบฝึกการอ่านจากข้อความข้างต้นได้ว่า แบบฝึก การอ่านควรสร้างให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียนตามลำดับขั้นการเรียนรู้ หลักการเรียนรู้ซึ่งต้องมีการเร้าความสนใจ ผู้เรียนตอบสนอง ฝึกกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จนคล่องแคล่วชำนาญ มีการเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล เหมาะกับวัย วุฒิภาวะของผู้เรียน เนื้อหาควรง่ายพอสมควรกับผู้เรียน ฝึกผู้เรียนเป็นผู้มีระเบียบเรียบร้อยในการทำงาน ฝึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่นำเรื่องอื่นมาปะปน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสับสนและที่สำคัญให้ผู้เรียนทราบความ

ก้าวหน้าของตนเอง และพยายามแข่งขันกับตนเองอยู่ตลอดเวลา สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

งานวิจัยภายในประเทศ

สุนทรี ประเสริฐศรี (2526 : 90 - 93) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนแบบฝึกทักษะความเข้าใจการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกุนนที-รุทธารามวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หลังจากการใช้แบบฝึกแล้ว นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลของความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันในทางที่สูงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

พิมพ์พร อุทัยเลิศ (2526 : 76) วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก ผลการวิจัยสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการเรียนทักษะการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทำให้ทักษะการอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

สมชัย ไชยกุล (2526 : 105) ได้สร้างแบบฝึกการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กก กด และกบ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา โดยใช้แบบฝึกจำนวน 15 แบบฝึก กับกลุ่มตัวอย่าง 50 คน โดยแบ่งเป็น 2 โรงเรียน แยกฝึก โรงเรียนละ 15 ครั้ง ครั้งละประมาณ 30 - 45 นาที ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กก กด และกบ บกพร่องจริงและผลการเปรียบเทียบค่าความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ย ก่อนฝึกและหลังจากการฝึกด้วยแบบฝึก ด้วยการหาค่า t - test ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกชุดนี้แล้ว นักเรียนสามารถที่จะออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กก กด และกบ ได้ดีขึ้น ส่วนเพ็ญแข สุภิกิตย์ (เพ็ญแข สุภิกิตย์

2526 : 70) ได้ศึกษาปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน โดยการสร้างแบบสำรวจปัญหาการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในเขตปทุมวัน ผลปรากฏว่า ปัญหาการอ่านออกเสียง ร ล ว ไม่ชัดมีถึงร้อยละ 97.33 รองลงมาคือ การออกเสียงพยัญชนะและสระเพี้ยน มีร้อยละ 93.33

ศรีปัญญา อยู่สอน (2527 : 108) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก และไม่ให้แบบฝึกโรงเรียนวัดอมรินทราราม กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของนักเรียน ระหว่างการเรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก ผลการวิจัยปรากฏว่า “สัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการใช้แบบฝึกการอ่านช่วยทำให้ทักษะการอ่านของนักเรียนดีขึ้น”

มยุรี เทศแท้ (2528 : 91) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่อ่านช้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 54 คน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้บทเรียนเสริมการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า “ก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมการอ่านนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าสัมฤทธิ์ผลในการอ่านหลังการใช้บทเรียนเสริมการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนเสริมการอ่าน” และวันเพ็ญ สุภิกิตย์ (2528 : 153) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวกับวิธีอ่าน แล้วทำแบบฝึกหัด ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 กับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 จากกลุ่มผู้ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำปรากฏผลดังนี้

1.1 กลุ่มทดลองที่ 1 มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 ความเข้าใจในการอ่านไม่มีผลเนื่องมาจากวิธีอ่านกับระดับความสามารถทางการเรียนกระทำร่วมกัน

2. กลุ่มทดลองที่ 1 กับกลุ่มทดลองที่ 2 มีทัศนคติต่อภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สายใจ อุณหะนันท์ (2529 : 69-70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบ สัมฤทธิ์ผลการอ่านในใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้ แบบฝึก โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผล สัมฤทธิ์การอ่านในใจของนักเรียน ระหว่างการเรียนโดยใช้แบบฝึก และไม่ใช้แบบฝึก ผลการวิจัยปรากฏว่า “ผลสัมฤทธิ์การอ่านในใจระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ากลุ่มทดลองที่เรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่าน มีคะแนนการอ่านในใจสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึก”

พรทิพย์ สุทธิพันธ์ (2529 : 87) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ ผลการจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลระนอง จังหวัด ระนอง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่านจับใจความของนักเรียน ระหว่าง การเรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก ผลการวิจัยปรากฏว่า “สัมฤทธิ์ผลในการ จับใจความของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 แสดงว่า การใช้แบบฝึกการอ่านช่วยทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจ ความดีขึ้น”

ประภัสสร โพธิจักร (2531 : 54) ได้ศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ การเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกสำหรับการเรียนซ่อมเสริมทักษะพื้นฐานการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน เพื่อสร้างแบบฝึกสำหรับการสอนซ่อมเสริมทักษะพื้นฐานการอ่านที่มีคุณภาพ

เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน และศึกษาความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีระดับความยากง่ายของเนื้อเรื่องเหมาะสมกับระดับชั้น และสัมฤทธิ์ผลทางการอ่าน โดยใช้ทักษะพื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นุจารี นนทรี (2532 : 50) ได้สร้างแบบฝึกเพื่อซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงตัวสะกดภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2531 จำนวน 40 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบฝึกการอ่านออกเสียงตัวสะกดมีประสิทธิภาพ 95.63/86.75 และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนในการอ่านออกเสียงตัวสะกดระหว่างการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จริยาพร สจิมทอง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่อ่านไทยใช้วิธีวิทยาศาสตร์ กับอ่านโดยใช้วิธี SQ3R ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2536 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 30 คน โดยกลุ่มที่ 1 อ่านโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์กลุ่มที่ 2 อ่านโดยใช้วิธี SQ3R ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทิพวรรณ หอมพูล (2537 : 42) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความบทร้อยกรองนักเรียนชั้นป.6 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะระหว่างกลุ่มที่ใช้การสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความบทร้อยกรองของนักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะและการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และนักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่านักเรียนที่มีปัญหาการอ่านคำและความเข้าใจในการอ่านในระดับต่ำ สามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้โดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะหรือแบบฝึกทักษะการอ่านลักษณะต่าง ๆ เพราะแบบฝึกทักษะการอ่านสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

งานวิจัยต่างประเทศ

ในต่างประเทศได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าการอ่านไว้ ซึ่งพอจะรวบรวมได้ดังนี้

ดีเบียสัน (Dibiasion. 1978 : 361 - 365) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการฟังกับการอ่านของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 จำนวน 496 คน ซึ่งนักเรียนเหล่านี้มาจากโรงเรียนในชนบทเล็ก ๆ ของรัฐโรด ไออร์แลนด์ (Rode Ireland) ผลการวิจัยสรุปว่าในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ความสัมพันธ์ของการฟังและการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ความสัมพันธ์ของการฟังและการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเห็นได้ว่าในชั้นประถมศึกษานั้น ครูควรสอนการฟังและการอ่านให้สัมพันธ์กัน

ฟราลิ่ง (Fraling. 1982 : 274 - 278) ได้ศึกษาการเพิ่มทักษะความเข้าใจในการอ่าน โดยการยัดการเรียนที่มีการเตรียมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ The Union for Experimenting Colleges and University ในสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ยัดการเรียนโดยเตรียมการอ่านประสบความสำเร็จ ในการเพิ่มทักษะความเข้าใจในการอ่าน โดยมีความแตกต่างกับกลุ่มที่ไม่ได้ยัดการเรียนที่มีการเตรียมการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเห็นได้ว่าการจัดเตรียมการอ่านให้นักเรียนทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ชเวนดิงเกอร์ (Schwendinger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนเกรด 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริงแบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนจริง

ลอว์รี่ (Lawrey. 1978 : 817 - A) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกหัดกับนักเรียนในระดับที่ 1 ถึง ระดับที่ 3 จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนในการเรียนรู้ โดยนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดสูงกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด นอกจากนี้แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกันกับการนำแบบฝึกหัดมาใช้ จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

จากงานวิจัยในและต่างประเทศได้กล่าวมานั้นทำให้ทราบได้ว่ามีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องทักษะการอ่าน อันจะนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านความรู้จำ คำ กับแบบฝึกทักษะการอ่านของกรมวิชาการได้อย่างแท้จริง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม

3.1 ความสามารถในการสอนซ่อมเสริม

ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม (Remedial Teaching) ไว้หลายท่านคือ

อำไพ สุจริตกุล (2516 : 46) ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมว่าการสอนซ่อมเสริม คือการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและเสริมทักษะการเรียนรู้ใหม่ให้แก่แก่นักเรียนเป็นการสอนที่จัดขึ้นสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากครู

สมบูรณ์ สีนถาวร (2521 : 9) ได้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมว่าเป็นวิธีการสอนที่จะช่วยแก้ไขส่งเสริมเด็กเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้เรียนดีขึ้นการสอนในชั้นเรียนปกติไม่ว่าครูจะจัดกลุ่มเด็กอย่างไรก็ตาม เมื่อสอนไประยะหนึ่งจะมีนักเรียนที่ล้าหลังเพราะเรียนช้า การสอนแบบนี้เป็นการมุ่งช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนหรือมีปัญหาในการเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้สามารถเรียนทันหรือมีพื้นฐานทางวิชาการสูงขึ้นทำนองเดียวกันกับที่ สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2529 : 24) กล่าวว่า การสอนซ่อมเสริม คือ การให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้มีเวลาเพิ่มขึ้น เข้าใจบทเรียนมากขึ้นจนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ประคอง สุทธิสาร (2526 : 195) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ การสอนซ่อมเสริมเพื่อจัดข้อบกพร่องของการเรียนที่ไม่ถูกวิธี และเสริมความรู้เสริมทักษะให้กับนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการไปในทางที่ดีด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน แต่ละปัญหา ” และสุภากร ราชกรกิจ (2530 : 1) ได้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมไว้สอดคล้องความคิดเห็นข้างต้นว่า “ การสอนซ่อมเสริมทักษะการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ” จากความหมายของการสอนซ่อมเสริมที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการสอนซ่อมเสริม คือ การจัดการสอนพิเศษเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องหรือแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ให้มีการพัฒนายิ่งขึ้น

จำนง พรายแย้มแข (2529 : 4) ได้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมไว้ว่า “ การสอนซ่อมเสริม คือ การสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องหรือเพิ่มเติมสิ่งที่ขาดไปหรือเสริมสิ่งที่คืออยู่แล้วให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ” นอกจากนี้ อรสา ปราชญ์นคร (2525 : 92) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ การสอนซ่อมเสริม คือ การให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้นเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเข้าใจ จนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ”

จากความหมายของการสอนซ่อมเสริมจะสรุปได้ว่า การสอนซ่อมเสริม คือ การสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน และเสริมทักษะพัฒนาการเรียนรู้ใหม่ ๆ โดยใช้วิธีการหรือขบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นพิเศษ นอกเหนือจากการสอนแบบปกติ

3.2 ลักษณะของการสอนซ่อมเสริม

กาเย่ (Gagné. 1971 : 2 - 8) กล่าวว่าถ้ารู้ลักษณะวิชา และวัตถุประสงค์ที่ออกแบบการเรียนการสอนได้ เพราะเชื่อว่าเนื้อหาของวิชาแต่ละอย่างใช้กลวิธีในการสอนและการวัดผลต่างกันตามสมมุติฐานของกาเย่ การเรียนรู้ทางด้านการใช้สัญลักษณ์ภาษาและตัวเลข ต้องเป็นไปตามลำดับของการเรียนรู้และต้องเป็นการให้พื้นฐานความรู้ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าเป็นบทเรียนซ้ำ ๆ จุดมุ่งหมายในการค้นคว้าวิจัยของกาเย่ เพื่อแสดงให้เห็นนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในการซ่อมเสริม

ว่า การซ่อมเสริมไม่ใช่การทำแบบฝึกหัดควบการสอนเหมือนเดิม แต่ต้องสร้างแบบขึ้นมาใหม่เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

บลูม (Bloom. 1968 : 1-12) ได้กล่าวถึงลักษณะของการสอนซ่อมเสริมว่า สิ่งที่มีส่วนช่วยให้การสอนได้บรรลุถึงขั้นมาตรฐานได้อีกก็คือ การใช้วิธีสอบย่อย เมื่อจบการเรียนรู้ และกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมในกรณีที่เด็กคนใดยังอ่อนอยู่ไม่บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และสรุปว่าวิธีนี้จะช่วยนักเรียนประสบความสำเร็จตามเกณฑ์ของจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เป็นจำนวนถึง 90 เปอร์เซนต์

กรมวิชาการ (2523 : 46) ได้กล่าวถึงลักษณะการของการสอนซ่อมเสริมไว้ดังนี้

1. สังคมของนักเรียน ครูจะต้องเข้าใจนักเรียนในด้านสังคมทั้งที่บ้านและทางโรงเรียน
2. ความสนใจของนักเรียน ความสนใจของนักเรียนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญเพื่อจะได้จับตาดูเรียนอยู่ในวงความสนใจ จะทำให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้น
3. หลีกเลี่ยงการทำงานซ้ำ ๆ ซาก ๆ การให้งานนักเรียนเป็นเรื่องสำคัญ เพราะนักเรียนเรียนอ่อน ความสนใจและความอดทนในการทำงานมีน้อย ดังนั้นการให้งานนักเรียนทำโดยไม่เปลี่ยนกิจกรรมบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายในการเรียนซ่อมไร้ผล
4. ฝึกฝนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนาน การฝึกฝนทักษะทางภาษานั้น ถ้าใช้การฝึกฝนเพียงวิธีหนึ่งวิธีใดเพียงวิธีเดียวย่อมทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย การฝึกฝนจะต้องใช้กิจกรรมต่าง ๆ ทำให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวอริยาบถ ทำให้นักเรียนสนุกสนานไม่คร่ำเคร่งเกินไป จะทำให้การเรียนผลดีขึ้น
5. ความร่วมมือระหว่างครูกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนย่อมเป็นสิ่งสำคัญในการสอนซ่อมเสริม จะต้องมีความเข้าใจกัน นักเรียนให้ร่วมมือในการเรียนกับครู ซึ่งอาศัยบุคลิกภาพและความหวังดีของครูที่มีต่อนักเรียน
6. ความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียน การสอนซ่อมเสริมต้องอาศัยความร่วมมือจากทางบ้านมิใช่น้อย ในการดูแลและให้ความสนใจนักเรียนตลอดจนการช่วยเหลือนักเรียน

เจิม อุณนวล (2528 : 20) ได้กล่าวถึงลักษณะของการสอนซ่อมเสริมเพิ่มเติมไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

1. ภูมิหลังของนักเรียนแยกได้เป็น 2 ประเด็นคือ

1.1 ศึกษาภูมิหลังของนักเรียนเพื่อหาสาเหตุของการเรียนอ่อน เรียนซ้ำ หรือมีปัญหา บกพร่อง ว่ามาจากสาเหตุอะไร เช่น ด้านเศรษฐกิจทำให้มีเครื่องมือใช้ในการศึกษาเล่าเรียน การอ่านหนังสือไม่ออกเพราะจำสระไม่ได้ผันไม่ถูก เหล่านี้ต้องค้นหาสาเหตุ

1.2 ศึกษาภูมิหลังเพื่อหาความเหมาะสมในการเลือกวิธีสอน เด็กนักเรียนคนหนึ่งต้องช่วยพ่อแม่ทำงานตั้งแต่หัวค่ำจนถึงเที่ยงคืนทุกวัน เพื่อจะได้ขายทันตอนเช้าตรู่ หากครูใช้วิธีสอนโดยมอบงานให้ไปทำที่บ้าน อย่างนี้ก็ไม่เหมาะสม

2. ความเปลี่ยนวิธีสอน การสอนซ่อมเสริมที่ใช้วิธีสอนเดียวกับการสอนในเวลาปกติ นอกจากนักเรียนยังคงไม่เข้าใจแล้ว ยังทำให้นักเรียนเกิดความจำเจเบื่อหน่ายซ้ำซาก

3. การให้นักเรียนช่วยสอนกันเอง มีผลดีในด้านเป็นกันเอง การใช้ภาษาระดับเดียวกัน ทำให้เข้าใจดียิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป ลักษณะของการสอนซ่อมเสริมนั้นเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนที่เรียนซ้ำสามารถเรียน ได้ทันเพื่อนช่วยให้นักเรียนที่เรียนไม่เข้าใจมีความเข้าใจมากขึ้นช่วยให้นักเรียนที่เรียนมาแล้วแต่ยังไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมได้สัมฤทธิ์ และช่วยให้นักเรียนที่เรียนดีเรียนเก่งมีความเฉลียวฉลาดอยู่แล้วได้มีโอกาสเสริมความรู้ให้เพิ่มมากขึ้น

3.3 ความสำคัญของการสอนซ่อมเสริม

นักเรียนแต่ละคนย่อมมีความสามารถแตกต่างกัน ครูควรจะสนใจนักเรียนที่เรียนดีเป็นพิเศษ และนักเรียนเรียนซ้ำเป็นพิเศษ ควรช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการเรียน และส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ให้แก่เด็กนักเรียนที่เรียนดี เกี่ยวกับเรื่องนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหานี้ จึงได้

กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาว่า โรงเรียนควรจัดให้มีการสอนซ่อมเสริม เพราะหากนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนไม่ได้ รับการช่วยเหลือแก้ไขก็จะส่งผลให้นักเรียนสอบตกซ้ำชั้นในที่สุด ดังที่ กมล ภูประเสริฐ (2521 : 3) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า

... การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนเพิ่มเติมให้นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ หรือสูงกว่าปกตินักเรียนเหล่านี้ไม่สามารถเรียนได้ตามเกณฑ์ที่วางไว้ นักเรียน ที่มีข้อบกพร่องทางการเรียนหากไม่ได้รับแก้ไข ก็จะสะสมข้อบกพร่องขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้นักเรียนเกิดการเบื่อเรียนและไม่สนใจเรียนเป็นเหตุให้สอบตกซ้ำชั้น หรือออกจากโรงเรียนกลางคัน อันเป็นการสูญเสียค่าทางการศึกษา ...

ส่วน รัชณี ศรีไพรวรรณ (2527 : 1053) ก็ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกัน คือ การสอบตกซ้ำชั้นของนักเรียนเป็นการสูญเสียอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษาการสอน ซ่อมเสริมเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดอัตราการสอบตกซ้ำชั้นได้ ผู้สอนจึงต้องเข้าใจ ลักษณะของการสอนซ่อมเสริม เพราะชั้นเรียนทุกชั้นจะมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่เรียนอ่อน หรือเรียนไม่ทัน ซึ่งผู้สอนจะต้องสอนจะต้องสอนซ่อมเสริมเพื่อให้เขามีความรู้ ความสามารถตามที่หลักสูตรกำหนดไว้โดยไม่ต้องสอบตกซ้ำชั้น

นอกจากนี้ จานง พรายเข้มแข (2529 : 360) ได้ให้ความเห็นว่า “การสอน ซ่อมเสริมเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน เพราะ นอกจากจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนแล้ว ยังช่วยให้การจัดกระบวนการเรียน การสอนบรรลุถึงจุดหมายปลายทาง ตามที่แผนการสอนกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ”

จากความสำคัญของการสอนซ่อมเสริมที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการสอนซ่อมเสริม มีความสำคัญมาก ทั้งกับตัวนักเรียนและการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพราะว่าการสอนซ่อมเสริมได้ช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อน

เรียนอ่อน หรือมีปัญหาทางวิชาการบางจุด และได้ช่วยส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ นักเรียนที่เรียนดีให้มีความรู้ความสามารถยิ่งขึ้นไป นอกจากนี้ยังช่วยให้การจัดการเรียน การสอนบรรลุถึงเป้าหมายของหลักสูตร และลดการสอบตกซ้ำชั้นของนักเรียน

3.4 หลักและวิธีการสอนซ่อมเสริม

เกี่ยวกับหลักและวิธีการสอนซ่อมเสริม ได้มีผู้เสนอแนวความคิดไว้อย่าง น่าสนใจ ดังนี้

สมบุญ สันถาวร (2521 : 9 - 10) ได้ให้หลักการของการสอนซ่อมเสริมไว้ ดังนี้

1. แนวคิดในหน้าที่ของครูจะต้องถือว่าการสอนสอบแล้วสอนซ้ำในการสอนซ้ำนี้ต้องถือว่าการเป็นการเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนยังบกพร่องอยู่
2. ก่อนสอนครูจะต้องรู้ว่านักเรียนรู้อะไรมาบ้างแล้ว การสอนของครูเริ่มจากสิ่งที่นักเรียนรู้ไปหาสิ่งที่นักเรียนไม่รู้ ครูต้องใจเย็นพอและรู้จักนำการสอนมาพิจารณาเป็นแนวทางที่จะช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความบกพร่อง
3. รู้จักเลือกวัสดุหรืออุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริมนักเรียนแต่ละคนอาจไม่ต้องเรียนเหมือนกันในขณะที่เดียวกันพยายามหากิจกรรมแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาจัดให้นักเรียนได้เรียนจากหลายแบบหลายอย่างซึ่งจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้น
4. กระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกำลังใจ เพราะธรรมดาเมื่อผู้เรียนได้รับผลที่ไม่น่าพอใจในสิ่งที่เรียนก็ไม่อยากสนใจในสิ่งนั้น ๆ เช่น เด็กที่อ่านหนังสือไม่ค่อยได้มักพยายามหลีกเลี่ยงที่จะอ่านอยู่เสมอ เพราะการอ่านไม่ได้ของตนก็ทำให้เกิดความอับอายเพื่อน เมื่อนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จครูต้องหาทางช่วยให้ประสบความสำเร็จไม่คำหนิ และไม่ทำให้เขาว่าเขาประสบความสำเร็จล้มเหลวครูจะต้องเอาใจใส่ช่วยเหลือ จูงใจให้นักเรียนสนใจและทำให้กำลังใจนักเรียนอยู่เสมอ และควรอย่างยิ่งที่จะให้ผู้เรียนได้รู้จักปัญหาของตนเอง ครูควรเป็นกันเองสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน

ในการสอนสิ่งที่บกพร่องนั้น เนื้อหาจะซ้ำซ้อนกับสิ่งที่เรียนไปแล้ว เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคงจะพอมองเห็นได้ว่านักเรียนส่วนหนึ่งประสบความสำเร็จในสิ่งที่สอนไปแล้วครูควรนำแนวคิดของตนเองควรพยายามหาทางทำบทเรียนนั้น ๆ ให้นักเรียนได้เรียนง่ายขึ้นหรือทำให้ผู้เรียนรู้สึกง่ายขึ้น นักเรียนเห็นทางที่จะประสบความสำเร็จมีกำลังใจที่จะทำงานหรือทำแบบฝึกหัด ฉะนั้นการกำหนดงานหลังจากผู้เข้าใจแล้วจะทำให้เข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น ครูต้องหาทางที่จะนำบทเรียนนั้นให้อยู่ในรูปธรรมเพื่อนักเรียนจะเข้าใจดีขึ้น

สาธิต แก่นมณี (2525 : 6) ได้เสนอวิธีการสอนซ่อมเสริมไว้ 3 รูปแบบ คือ

... ประการแรกการสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล โดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่นักเรียนบกพร่อง ประการที่สองการสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล โดยศึกษาบทเรียนแบบโปรแกรมตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่นักเรียนบกพร่อง ประการสุดท้าย การสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม โดยการเฉลยแบบทดสอบย่อย อธิบายข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขให้ทราบร่วมกัน ...

ฉัฐพร จิระ โชติวาณิช (2526 : 15) ได้เสนอหลักการสอนซ่อมเสริมไว้ว่า

1. ต้องสำรวจข้อบกพร่องด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสอบ การสัมภาษณ์ การให้งานทำ แล้วนำผลการทดสอบมาพิจารณาว่าแต่ละคนมีจุดอ่อนเรื่องใด
2. ครูต้องพยายามทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่า การแก้ไขข้อบกพร่องนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำ และเต็มใจที่จะแก้ไขปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
3. วางแผนร่วมกับนักเรียนว่าจะแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ด้วยวิธีใดโดย
 - 3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ให้แน่ชัด
 - 3.2 กำหนดเวลา
 - 3.3 เลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับบุคคล ตามลักษณะข้อบกพร่องนั้น

4. ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง โดยอาจทำกราฟแสดงความก้าวหน้าของคะแนนที่ได้เป็นระยะ

ประคอง สุทธิสาร (2526 : 199) ได้เสนอหลักการสอนซ่อมเสริมไว้ว่า “ในการสอนซ่อมเสริม ครูต้องกระตุ้นนักเรียนให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนพยายามช่วยให้นักเรียนได้รับความสำเร็จในการเรียน สอนในสิ่งที่ความหมายให้ตรงกับระดับความสามารถของนักเรียน” การพูดชมเชย หรือการให้รางวัลก็เป็นสิ่งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากกว่าการลงโทษและครูควรมีความรัก เมตตาต่อนักเรียน เป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน รู้จักนำความรู้เกี่ยวกับหลักจิตวิทยามาใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอนซ่อมเสริมนั้น ก่อนที่จะสอนครูต้องค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนให้พบเสียก่อน แล้วพิจารณาจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย

สมศักดิ์ สันธุระเวช (2529 : 16 - 17) ได้เสนอวิธีการสอนซ่อมเสริมไว้ดังนี้

... ใช้วิธีนักเรียนสอนกันเอง โดยคัดเลือกนักเรียนเก่งช่วยสอนนักเรียนอ่อนหรือนักเรียนที่ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ อาจสอนแบบตัวต่อตัวหรือสอนเป็นกลุ่มย่อย ข้อดีของการให้นักเรียนสอนกันเอง คือ นักเรียนใช้ภาษาเดียวกัน ทำให้เข้าใจง่ายกว่าภาษาที่ครูใช้ ทั้งยังทำให้นักเรียนที่ช่วยสอนสนใจในการเรียนและมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี การเรียนการสอนแบบตัวต่อตัวก็เป็นวิธีการที่ดี เพราะครูสามารถใกล้ชิด ทราบปัญหาของนักเรียนและแก้ไขได้ตรงจุดในการสอนเป็นกลุ่มย่อยโดยจัดนักเรียนที่มีปัญหาเหมือนกันอยู่กลุ่มเดียวกัน ข้อดีก็คือ นักเรียนจะช่วยแก้ปัญหาความเข้าใจบทเรียนซึ่งกันและกัน ไม่ทำให้ใครมีความรู้สึกมีปมเค้นหรือด้อย นอกจากนี้การใช้บทเรียนสำเร็จรูปและสมุดแบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเองโดยทำเป็นแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนเป็นสื่อในการเรียนซึ่งนักเรียนทุกคนต้องอ่าน ทำแบบฝึกหัด และตรวจคำตอบของตนเองในสื่อ

การเรียนนี้ ก็เป็นวิธีการสอนซ่อมเสริมที่ดี ซึ่งบทเรียนสำเร็จรูปและสมุดแบบฝึกหัดต่างกัน คือ สมุดแบบฝึกหัดมีแบบฝึกหัดมากกว่า เพราะมุ่งให้นักเรียนฝึกทักษะมากยิ่งขึ้น ...

นอกจากนี้ สุภากร ราชกรกิจ (2530 : 3) ได้เสนอหลักสำคัญของการสอนซ่อมเสริมไว้ว่า

... ผู้เรียนต้องได้เรียนจากจุดและสภาพที่เขาเป็นอยู่เรียนให้ตรงกับความสามารถเฉพาะอย่างของเขา แล้วขยายวงความสามารถออกไปจนเกิดความก้าวหน้าขึ้น โดยลำดับการสอนซ่อมเสริมจะประสบความสำเร็จ ครูจะต้องเปลี่ยนเทคนิควิธีการสอนกิจกรรม สื่อการสอนและเนื้อหาจากที่ใช้สอนนักเรียนปกติ เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนให้มากที่สุด ในขณะที่สอนซ่อมเสริม ครูจะต้องพยายามแก้ไขความคิดของนักเรียนเกี่ยวกับตนเองหรือทัศนคติต่อการเรียนให้เป็นไปทางบวกได้ ...

เบลล์ (Blair, 1955 : 93) ได้เสนอเทคนิคการสอนซ่อมเสริมไว้ดังนี้

1. เริ่มจากสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนการสอนส่วนใหญ่อย่าคิดว่านักเรียนรู้มากกว่าสภาพที่เป็นจริง เนื้อหาวิชาหรืองานที่ให้นักเรียนเท่านั้น ควรคำนึงถึงสิ่งที่ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จและควรคำนึงถึงความพร้อมของเด็ก
 2. ครูควรรายงานความก้าวหน้าในการเรียนให้นักเรียนทราบอาจแสดงเป็นกราฟหรือสมุดรายงาน
 3. งานและกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนควรจะต้องตรงกับความต้องการของนักเรียน
 4. นักเรียนควรทำงานด้วยความพอใจ เพื่อให้การเรียนดำเนินไปอย่างรวดเร็ว
- จากข้อความข้างต้น สรุปหลักการสอนซ่อมเสริมไว้ว่า ก่อนที่ครูจะสอนซ่อมเสริมนั้นครูต้องวินิจฉัยปัญหาของนักเรียนก่อน เพื่อที่จะได้แก้ไขตรงกับสาเหตุและหาวิธีการเทคนิคการสอน และอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับปัญหา

นักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนควรจะแปลกใหม่ น่าสนใจ ไม่ควรใช้วิธีที่ซ้ำซากจากในห้องเรียนมาสอนในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หลังการสอนซ่อมเสริมแล้ว ครูต้องติดตามผลพัฒนาของนักเรียนอย่างใกล้ชิดว่านักเรียนมีพัฒนาการ หลังจากเรียนซ่อมเสริมไปแล้วมากน้อยเพียงใด และการสอนซ่อมเสริมจะประสบผลสำเร็จได้ต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย ทั้งครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ด้วย

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม

งานวิจัยภายในประเทศ

ได้มีการศึกษาในประเทศศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อหาวิธีการปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องทางการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนซ่อมเสริม ในระดับประถมศึกษาไว้ ดังนี้

ไพรัตน์ กงพูล (2523 : 71 - 74) ได้สร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงการผันวรรณยุกต์ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา โดยใช้แบบฝึกจำนวน 15 แบบฝึก กับกลุ่มตัวอย่าง 21 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมี 13 คน กลุ่มหลัง 8 คน ใช้เวลาฝึก 15 ครั้ง ครั้งละ 40 - 45 นาที ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงการผันวรรณยุกต์มาก และผลการเปรียบเทียบค่าความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยก่อนสอบและหลังสอบซ่อมเสริมด้วยการหาค่า t -test พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า เมื่อนักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมแบบฝึกชุดนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถออกเสียงคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น

มยุรี เทศแท้ (2528 : 97 - 101) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่อ่านช้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัด

กาญจนบุรี เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านก่อนการทดลอง โดยใช้บทเรียนเสริมการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า ก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมการอ่าน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าสัมฤทธิ์ผลในการอ่านหลังการใช้บทเรียนเสริมการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนเสริมการอ่าน

วนิดา โสภากัณฑ์ (2530 : 58 - 63) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความก้าวหน้าของการจับใจความในการเรียนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย โดยสอนในและนอกชั้นเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เพื่อสร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความสำหรับการเรียนซ่อมเสริม และเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านจับใจความระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมใน และนอกชั้นเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบฝึกการอ่านจับใจความที่สร้างขึ้น เนื้อเรื่องตรงกับความสนใจของนักเรียน

กาญจนา ขวาลำไย (2530 : 59 - 60) ได้ศึกษาผลความก้าวหน้าการอ่านจับใจความของนักเรียนหลักการเรียนซ่อมเสริมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวังน้อยวิทยาคม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 30 คน เพื่อสร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความสำหรับการสอนซ่อมเสริม และเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกการอ่านจับใจความที่สร้างขึ้น มีระดับความยากง่ายของเนื้อเรื่องเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพ็ญ เลียงจันทร์ (2536 : 4) ได้ศึกษาวิจัยการสอนซ่อมเสริมในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เกมและแบบฝึกทักษะ ในโรงเรียนวัดบ้านไร่ โรงเรียนชุมชนวัดราษฎร์เจริญธรรม โรงเรียนวัดโคกบำรุงราษฎร์ และโรงเรียนวัดอุบลวรรณ ปีการศึกษา 2535 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 58 คน โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ เกม แบบฝึกทักษะ และแผนการสอนซ่อมเสริมเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง

การอ่านก่อนการสอนซ่อมเสริมและหลังการสอนซ่อมเสริม โดยใช้เกมและแบบฝึกทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนการสอนซ่อมเสริมกับหลังการสอนซ่อมเสริมของกลุ่มที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พัฒนศรี ไชยจันทร์ (2538 : 102) ได้สรุปผลการทดลองใช้พฤติกรรมคาดหวังของครู ผู้ปกครอง ประกอบการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านอัตโนมัติ และความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมแบบกลุ่มและนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลมีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่มมีอัตโนมัติและความสนใจในวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมไว้น่าสนใจหลาย ท่าน ดังนี้

โคลลินส์ (Collins. 1974 : 72 - 183) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมสรุปผลได้ว่า การใช้ข้อทดสอบย่อยมาช่วยหาจุดบกพร่องของเด็กแต่ละคนก่อนแล้วซ่อมเสริมเฉพาะจุดบกพร่องนั้น จะทำให้เด็กสามารถบรรลุถึงเกณฑ์มาตรฐานตามจุดมุ่งหมาย ที่บทเรียนระบุไว้ไม่เป็นไปตามกระบวนการในการสอนซ่อมเสริมนั้น เป็นการสอนทบทวนทวนทวนที่จะเป็นการสอนซ่อมเสริมพื้นความรู้ที่จำเป็นอย่างเป็นไปตามลำดับนั้น

ลินคอล์น (Lincoln. 1975 : 460 - 463) ได้ทำการทดลองให้การศึกษาชุดเลขและซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ให้กับนักเรียนเกรด 4 ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 3.0 และเป็นพวกที่บิดา มารดา มีการศึกษาดำรงเกรด 10 ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ระหว่างเวลาเลิกเรียนแล้ว (18.30 - 19.30) โดยใช้ผู้ปกครองอาสาสมัครมาช่วยสอนในช่วงเวลาพิเศษ ผลการทดลองพบว่าค่าเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียน 1 วัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อได้รับการช่วยสอนซ่อมเสริม

ไวคอฟ (Wyckoff. 1975 : 5160 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรอบรู้มีการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียน โดยการสอนซ่อมเสริมปรากฏว่าการสอนทั้งสองแบบให้ผลไม่แตกต่างกัน และนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำที่เรียนโดยใช้หลักการเรียน เพื่อรอบรู้มีผลสัมฤทธิ์ดีกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีธรรมดา

บรูคส์ (Brooks. 1977 : 370 - 879) ได้วิจัยเรื่องผลการใช้โปรแกรมการสอนซ่อมเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ระดับ 4, 5, 6 เมื่อหาว่าโปรแกรมการสอนซ่อมเสริมการอ่านที่จัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับนักเรียนที่คัดเลือกลมา จะทำให้เกิดผลต่อไปนี้หรือไม่ ประการแรก การสอนอ่านซ่อมเสริมจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ประการที่สอง การสอนซ่อมเสริมจะส่งอิทธิพลของนักเรียน ประการที่สาม ผลจากการที่สอนซ่อมเสริมจะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนและประการสุดท้าย ผลจากการสอนซ่อมเสริมจะทำให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการอ่านสูงขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ระดับ 4, 5, 6 จำนวน 64 คน ที่มีระดับสติปัญญา 80 หรือสูงกว่า และมีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าระดับที่กำลังเรียนอยู่ 1 ระดับ ผลการวิจัยปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านทัศนคติที่ดีต่อการอ่านและโรงเรียน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ฮอร์น (Horne. 1977 : 187 - 193) ได้วิจัยเรื่องผลของการใช้โปรแกรมการสอนซ่อมเสริมการอ่านในด้านการใช้คำศัพท์ และสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของเด็กจากชนบท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตัดสินว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ระหว่างคะแนน Pre - test กับ Post - test ของนักเรียนที่เรียนในระดับ 2 ถึงระดับ 9 จากโรงเรียนชนบทที่จัดมาเรียนโปรแกรมอ่านพิเศษสำหรับผู้ที่ยกพร่อง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่อยู่ในระดับ 2 ถึงระดับ 9 จำนวน 136 คน เลือกมาโดยคำแนะนำของครูที่สอนอยู่ในระดับดังกล่าว การสอนจัดเป็นกลุ่มย่อยและเป็นรายบุคคล โดยใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ อย่าง ส่วนกิจกรรมจัดให้สองอย่างคือ กิจกรรมการทำงานและกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจอย่างสูง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test สรุปว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเป็นพิเศษนี้เป็นเวลา 1 ปีการศึกษา มีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและมีความก้าวหน้าในด้านศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องในการอ่าน เมื่อได้มีการสอนซ่อมเสริม โดยใช้แบบฝึกทักษะหรือบทเรียนเสริมการอ่านนักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านที่ดีขึ้น

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

4.1.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ (Attitude) เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกด้านหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ในทางที่พึงประสงค์ ซึ่งครูผู้สอนต้องสร้างขึ้นในตัวของผู้เรียน ดังที่หลักสูตรภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ.2532 : 11) ได้กำหนดไว้ในจุดประสงค์การสอนภาษาไทย คือ มินิสัยรักการอ่าน ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทย และวรรณคดี ทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติและการสร้างความงดงามในชีวิต การปลูกฝังเจตคติต่อผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้มีผู้ให้ความหมายของเจตคติไว้ต่างกัน ดังนี้

สุณีย์ ชีรดากร (2525 : 153) กล่าวว่าเจตคติเป็นสภาพจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์อันทำให้บุคคลมีท่าทีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจแสดงออกมาในทางที่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

สุชา จันทร์เอม (2531 : 242) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุ สิ่งของหรือสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นไปในทำนองที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

สุรางค์ โค้วตระกูล (2533 : 246) ได้ให้ความหมายเจตคติว่าเป็นความโน้มเอียงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสนองตอบต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิดอาจจะเป็นทางบวกหรือทางลบก็ได้

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ์ (2536 : 26) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นปรากฏการณ์และแนวคิดต่าง ๆ ในสังคม

นิวคอมบ์ (Newcomb. 1954 : 128) ได้ให้ความหมายไว้ว่าเจตคติเป็นความเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับอาจมากหรือน้อยก็ได้ เจตคติแสดงออกได้ทางพฤติกรรมซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การแสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ ชอบหรือเห็นด้วยลักษณะนี้เรียกว่า เจตคติเชิงนิมาน (Positive attitude) อีกลักษณะหนึ่ง คือ การแสดงออกในลักษณะที่ไม่พอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วยลักษณะนี้เรียกว่า เจตคติเชิงนิเสธ (Negative attitude)

ฮอร์นบี (Hornby. 1974 : 50) ให้ความหมายว่า เจตคติหมายถึงท่าทีหรือความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึก (Felling) การคิด (ThinkKing) และพฤติกรรม (Behaviour)

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติหมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าหลังจากที่มีประสบการณ์ในสิ่งเร้านั้น ซึ่งอาจเป็นคนวัตถุ สิ่งของ หรือความคิด โดยจะแสดงพฤติกรรมออกมาใน 2 ลักษณะ คือ ในที่พึงพอใจ ไม่พึงพอใจ หรือเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

ดังนั้น ความหมายของเจตคติในการอ่านจึงเป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อการอ่าน ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางบวกหรือในทางลบก็ได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2532 : 67) ได้กล่าวถึงเจตคติในการอ่านว่าเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ตาม แม้บางวันนักเรียนต้องอ่านหนังสือโดยปฏิบัติตามคำขอร้องหรือบังคับของผู้ปกครอง แต่นักเรียนอาจไม่รู้หรือไม่ต้องการรับรู้ความหมายของคำในหนังสือ ลักษณะที่เกิดขึ้นนี้เป็นความรู้สึกทางด้านลบของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน ตรงกันข้ามกับนักเรียนบางคนที่อ่านหนังสือ โดยผู้ปกครองไม่ต้องบังคับสามารถอ่านโดยเข้าใจความหมายแสดงให้เห็นถึงเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

สุมาลี ไชยคำหาญ (2535 : 20) ได้ให้ความหมายเจตคติในการอ่านว่า หมายถึง ความสนใจของแต่ละบุคคลที่มีต่อการอ่าน ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และสิ่งเร้าภายนอกด้วย บุคคลแต่ละคนจึงมีเจตคติในการอ่านที่ไม่เหมือนกัน เจตคติในการอ่านจึงเป็นความรู้สึกเฉพาะของบุคคลที่มีต่อการอ่าน

จากข้อความดังกล่าว พอสรุปได้ว่า เจตคติในการอ่านหมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของนักเรียนที่มีต่อการอ่านหนังสือ ซึ่งเกิดจากอารมณ์ในทางนั้นและสื่อ (หนังสือ) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นให้เกิดความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีต่อการอ่าน

4.1.2 คุณลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติที่มีต่อการอ่าน

ส. วาสนา ประवालพฤษย์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญที่น่าสนใจดังนี้

1. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการเตรียมนี้เป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้

2. สภาวะตอบสนองของบุคคลที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ นั้น มีลักษณะที่ซับซ้อน ทั้งนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย

3. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

4. เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายเจตคติได้

5. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระยะเวลา เชื้อชาติ ปัญญา เป็นต้น

6. เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้

ลักษณะของเจตคตินักเรียนที่เกิดขึ้นนั้นจะมีผลต่อการสร้างเจตคติในการอ่านได้ดีหรือไม่ดี ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้านแตกต่างกันไป เช่น ความพร้อมในการอ่าน สภาพแวดล้อมหรือครอบครัว เป็นต้น

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการอ่าน

ได้มีนักการศึกษาค้นคว้าวิจัยถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการอ่าน ดังนี้

ณรงค์ ทองปาน (2526 : 2 - 3) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญทางจิตวิทยาไว้ว่า เพศหญิงมีความพร้อมในการอ่านเร็วกว่าเพศชาย และอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการอ่านของนักเรียน นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นแพทย์ ข้าราชการ พ่อค้า น่าจะมีความพร้อมในการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นชาวนา ชาวไร่ หรือกรรมกร เพราะอาชีพเป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความพร้อมในการอ่านได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527 : 56) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีเจตคติในการอ่านแตกต่างกัน ดังนี้

- 1) ระดับสติปัญญา นักเรียนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดจะอ่านหนังสือได้เร็วกว่า มีความสามารถในการเลือกอ่านหนังสือที่น่าสนใจกว่านักเรียนวัยเดียวกัน
- 2) อายุ นักเรียนที่มีอายุต่างกันเพียงหนึ่งปีก็มีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน
- 3) เพศ นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงจะสนใจอ่านหนังสือที่แตกต่างกัน เมื่ออายุมากขึ้น นักเรียนหญิงสนใจเรื่องเกี่ยวกับความงาม การแต่งกาย นักเรียนชายสนใจเรื่องวิทยาศาสตร์ การผจญภัยแต่ตอนเป็นเด็กจะชอบเหมือนกัน
- 4) ความถนัดตามธรรมชาติ เช่น บางคนถนัดคณิตศาสตร์ก็จะอ่านเรื่องเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ บางคนถนัดภาษาก็จะสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับภาษา
- 5) สิ่งแวดล้อม ถ้าผู้ปกครองชอบอ่านหนังสือ หรือสนับสนุนการอ่านซื้อหนังสือให้นักเรียนบ่อย ๆ มีชั้นหนังสือให้นักเรียนเป็นส่วนตัวนักเรียนก็จะชอบหรือสนใจการอ่าน

หทัย ดันหยง (2529 : 49) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านของนักเรียนว่าประกอบไปด้วย “ชีวิตทางบ้านของนักเรียน สังคมแวดล้อมใกล้ตัวนักเรียน สื่อมวลชนและสิ่งชั่วๆ หนังสือที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน และความพร้อมในการ

อ่านของนักเรียน” และจากคำกล่าวของนิตยา ประพุดติกิจ (2532 : 7) ที่ว่า “บิดามารดาหรือครอบครัวมีอิทธิพลมากกว่าทางโรงเรียน ในการช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียน” ซึ่งจะเห็นว่าการที่นักเรียนจะมีเจตคติในการอ่านเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะของเจตคติเป็นสภาวะทางจิตที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกรับตอบสนองบุคคลในลักษณะที่คงทนแน่นอนพอสมควร หากแต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้จากการเรียนรู้ประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมลักษณะของเจตคติในการอ่านจะเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการอ่านเช่นกัน ซึ่งประกอบไปด้วยความพร้อมในการอ่าน เพศ ครอบครัว สิ่งแวดล้อม ระดับสติปัญญา อายุ สื่อมวลชน คุณภาพของสื่อแบบเรียนที่เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของผู้เรียนด้วย

4.1.3 ความสำคัญของการสร้างเจตคติในการอ่าน

เจตคติต่อการอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทยมาก ซึ่งนักการศึกษาหลายคนได้กล่าวไว้ดังนี้

อรุณี พึ่งรุ่น (2528 : 33) ได้กล่าวถึงเจตคติต่อการอ่านไว้โดยสรุปได้ว่า หากบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดย่อมพอใจและยอมรับสิ่งนั้นในการเรียนการสอน หากนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนนักเรียนย่อมอยากเรียน การสร้างเจตคติที่ดีในการอ่านให้กับนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้ นักเรียนรู้สึกรัก ชอบ และพอใจที่จะอ่าน ซึ่งจะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการอ่าน หรือการเรียนในที่สุด

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 194) ได้กล่าวสนับสนุนถึงความสำคัญของการปลูกฝังเจตคติในการอ่านว่า การอ่านหนังสือดี ๆ ช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนเจตคติได้หากครูได้ช่วยชี้แนะและอธิบายให้นักเรียนมองเห็นจุดสำคัญด้วยก็จะดียิ่งขึ้น การอ่านนิทาน นวนิยาย มีอิทธิพลเร็วอารมณ์มากจนสามารถเปลี่ยนเจตคติได้ เพราะขณะอ่านสมองจะแปลความหมายของแนวคิดต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในหนังสืออันเกี่ยวกับมารยาท วัฒนธรรม ศีลธรรม ความกล้าหาญ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ สามัคคี มีเมตตา

เกิดอารมณ์คล้อยตามนำตัวเองเข้าไปสวมบทบาทตัวเอกในเรื่องที่อ่าน ทำให้ผู้อ่านได้เรียนรู้แนวความคิดใหม่และเกิดความรู้สึกใหม่ขึ้นมา ซึ่งในที่สุดก็กลายเป็นเจตคติที่ครูต้องการจะปลูกฝังได้

บันลือ พฤษะวัน (2532 : 39 - 43) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเจตคติในการอ่านไว้ดังนี้ “เจตคติที่ดีในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีในการอ่านนักเรียนก็จะมีนิสัยรักการอ่าน ชอบหนังสือหลายประเภท หลายรส และเจตคติที่ดีต่อการอ่านนี้ยังช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์นอกเหนือจากการเรียนและการเล่นอีกด้วย” จะเห็นว่าเจตคติที่ดีในการอ่านมีความสำคัญ หรือมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอ่านอย่างยิ่ง

ดังนั้น ครูผู้สอนจึงเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ซึ่งทำได้ดังนี้

1. ในการสอนอ่านจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า สอนอ่านให้อ่านง่าย ให้เด็กผู้เรียนประสบความสำเร็จง่าย เพื่อให้เด็กมีกำลังใจที่จะอ่าน โดยให้ภาพและเทคนิคการสอนของครูเข้าช่วย

2. ส่งเสริมให้นำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้ผู้เรียนเล็งเห็นประโยชน์และคุณค่าของการอ่าน จากคำที่อ่านได้ไปเรียนรู้เรื่องราวใหม่ได้ ร้องเพลงได้ การเล็งเห็นประโยชน์และคุณค่าของสิ่งที่อ่าน ย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีในสิ่งนั้น ดังนั้นการสอนอ่าน เพื่อจะเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการอ่านจึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้ใช้ประโยชน์ของการอ่านนั้นไปเรียนรู้ซึ่งนอกจากจะช่วยฝึกทักษะได้คิดแล้ว ยังช่วยให้เด็กเล็งเห็นประโยชน์ และก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

3. การเรียนอ่านของเด็ก จะต้องส่งเสริมให้ได้เรียนอย่างสนุกสนานและเพลิดเพลินครูควรพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

- 3.1 จำต้องพิจารณาว่าสิ่งที่เรียน (บทอ่าน) ควรสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ลักษณะการเรียนอ่านเป็นความต้องการ เป็นสิ่งท้าทาย ขั้วยุให้เด็กอยากที่จะอ่านมากกว่าบังคับขัดเยียดให้อ่าน เพราะการบังคับข่มขู่ย่อมทำให้เด็ก

เกลียดการอ่าน หากทบทวนถึงสภาพการสอนอ่านที่ผ่านมาแล้วหลายท่านคงจะเห็นด้วยว่าการเรียนการสอนอ่านเป็นเรื่องของการบังคับ ทำโทษดำหนิให้ท่องจำตามรูปแบบของอักษรวิธีเป็นอันมากจุดนี้น่าจะเป็นจุดแรกที่เราควรแก้ไขอย่างยิ่ง

3.2 ในการสอนอ่านหรือการจัดกิจกรรมการอ่านทั้งปวง จะต้องสร้างบรรยากาศในการสอนให้อบอุ่นสนุกสนาน เช่น ครูมีความเป็นกันเอง ทั้งรักและเมตตาเด็ก คอยให้กำลังใจหาทางช่วยเหลือและแก้ไข

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของเจตคติที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าเจตคติเป็นภาวะของจิตใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเนื่องมาจากประสบการณ์ เจตคตินี้อาจไม่มองเห็นได้โดยตรง แต่จะแสดงออกมาทางความคิดเห็น การพูดและลักษณะท่าทางผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใด เขาย่อมพอใจและยอมรับสิ่งนั้น เจตคติเป็นสิ่งที่สามารถสร้าง และส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้โดยวิธีที่เหมาะสม

การเสริมสร้างเจตคติ

เจตคติเป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างให้เกิดขึ้นได้ ดังนี้

อัลพอร์ท (Allport 1985 : 418) กล่าวว่า การเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนนับว่ามีความสำคัญมาก จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องสร้างความสำเร็จในการเรียนให้เกิดแก่เด็ก

สุจิต เหล่าสุนทร (2518 : 143 - 144) กล่าวว่า การเสริมสร้างเจตคติที่ดีขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ที่พึงพอใจ เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการเพิ่มพูนในสิ่งใหม่ ๆ หรือประสบการณ์ใหม่ ๆ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 233) กล่าวถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงเจตคติในการเรียนเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนสามารถทำได้ดังนี้

1. การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน

1.1 จัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และความสนุกสนาน

1.2 ครูต้องเป็นแบบฉบับที่ดีทั้งทางด้านความคิด ความประพฤติ และการมีระเบียบวินัยด้านการเรียนรู้และสังคม

2. การเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน

2.1 ให้การแนะแนว โดยชี้แนะแนวทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้อง และเหมาะสม ชี้ให้เห็นแนวโน้มที่จะตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่ทำคุณประโยชน์ แก่ตนเอง

2.2 พยายามให้การเสริมสร้างแรงที่ตรงกับความถนัด และความ ต้องการของเด็กแต่ละคนเพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการใช้การลงโทษ

2.3 พยายามให้เด็กได้ลงมือกระทำเอง และมีส่วนรับผิดชอบต่อสิ่ง นั้น ๆ เช่น การสอนหิ้วข้อบางอย่าง ครูจะแบ่งให้นักเรียนค้นคว้าทดลองด้วยตนเองเด็ก จะเกิดความเข้าใจ ภาคภูมิใจต่อบทเรียนนั้น ๆ ทำให้เจตคติที่ไม่ดีต่อบทเรียนนั้นลดลง และในที่สุดกลายเป็นเจตคติที่ดีไปได้

กล่าวโดยสรุป การเสริมสร้างเจตคติเป็นสิ่งที่ควรกระทำด้วยความระมัด ระวัง รอบคอบ และควรเป็นไปด้วยความสมัครใจมิใช่การบังคับ หรือวางเงื่อนไขเพราะ นั้นหมายถึงการเสียเวลาเปล่า ดังนั้นในการเรียนการสอน ครูจึงมีบทบาทที่สำคัญมากใน ด้านการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อเด็ก

4.1.4 หลักการวัดเจตคติ

เทอร์สโตน (Thurstone, 1967 : 77) ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดย ตรงไม่ได้ต้องวัดจากการแสดงออกของเจตคติในรูปของความคิดเห็น ภาษาพูด ซึ่งก็ยัง วัดไม่ได้แน่นอน แต่ได้มีผู้แนะนำว่า การวัดเจตคติควรจะวัดจากพฤติกรรมที่แสดงออก จริง ซึ่ง ชูชีพ อ่อน โกลสูง (2518 : 117) กล่าวว่า วิธีจะทราบเจตคติของใครนั้นอาจ ใช้วิธีต่อไปนี้ คือ

1. ใช้แบบสอบถาม
2. สังเกต สัมภาษณ์และการบันทึก
3. การใช้สังคมมิติ
4. การให้สร้างจินตนาการ

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 147-149) กล่าวว่า การวัดเจตคติเป็นสิ่งที่ยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ยังสามารถวัดได้ โดยอาศัยหลักสำคัญต่อไปนี้

1. การยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) เกี่ยวกับการวัดเจตคติ คือ

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้นจะคงที่ในช่วงหนึ่ง นั่นคือความรู้สึกนึกคิดของคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลง หรือผันแปรตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่ง ที่ความรู้สึกของคนเรามีความคงที่ ทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบทางอ้อม โดยวัดแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือประพฤติอยู่เสมอ

1.3 เจตคตินอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความคิด ความรู้สึกนั้นอีกด้วย ดังนั้นในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติได้ด้วย

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีใดก็ตามจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ตัวบุคคลที่จะถูกวัด มีสิ่งเร้า เช่น การกระทำ เรื่องราวที่บุคคลแสดงเจตคติตอบสนองและสุดท้ายต้องมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำ มากน้อย

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้าที่นิยมคือข้อความคิดเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้นเพื่อให้บุคคลตอบสนองมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude Continuum หรือ Scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของการวัดเป็นพิเศษ ต้องพยายามให้ผลของการวัดที่ได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางและระดับ

นอกจากนี้ในการวัดเจตคติให้ได้ผลถูกต้องมาน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อความที่ใช้ถาม โดยทำหน้าที่เป็นตัวช่วยให้บุคคลแสดงความคิดเห็นความรู้สึกออกมา การเขียนข้อความเพื่อวัดเจตคติจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณา โดยมีหลักการสำคัญต่อไปนี้

1. ใช้ข้อความที่กล่าวถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นปัจจุบัน
2. หลีกเลี่ยงข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง ทำให้ไม่ทราบความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคล
3. ข้อความที่ใช้ต้องให้คำตอบที่สามารถแปลตามความหมายได้ คือ สามารถบอกทิศทางและระดับความรู้สึกของบุคคลได้
4. ข้อความนั้นต้องมีความเป็นปรนัย คือ มีความชัดเจน มีความหมายแน่นอนไม่ใช้ภาษาวกวนหรือคลุมเครือ
5. ข้อความหนึ่ง ๆ ควรถามความคิดเพียงอย่างเดียว เพราะถ้ามีหลายความคิดในข้อความเดียวกันจะกลายเป็นข้อความกำกวม ยุ่งยากต่อการเสนอความคิดเห็น เช่น ไม่ควรให้ผู้ตอบสนองความคิดเห็นโดยใช้ข้อความที่ว่า “การสอนแบบบรรยายทำให้เสียเวลามาก ได้ผลการเรียนไม่ดี” ควรแยกข้อความนี้ออกเป็นหลาย ๆ ข้อความ เช่น
 - 5.1 การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย
 - 5.2 การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
6. ข้อความที่ใช้ควรมีลักษณะกลาง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบสนองสามารถแสดงความคิดเห็นในทางบวกและทางลบ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำบางคำ เช่น เสมอ ทั้งหมด ไม่เคย เลย เท่านั้น เพียงแต่ เพียงเล็กน้อย
7. หลีกเลี่ยงข้อความที่ไม่อาจแสดงความคิดเห็นได้ หรือข้อความที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะพิจารณา เช่น ข้อความกล่าววนอกเรื่องที่จะศึกษา

แบบวัดเจตคติ (Attitude Scal)

รวิวรรณ ชินะตระกูล (2533 : 43-44) กล่าวถึงแบบวัดเจตคติที่ใช้ในการวิจัย มีอยู่ 3 ชนิด คือ

1. ใช้วิธีของ เทอร์สโตน (Thurstone)
2. ใช้วิธีของ ลิเคิร์ต (Likert)
3. ใช้วิธีของ ออสกู๊ด (OsGood)

สำหรับแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยนำมาใช้ครั้งนี้ใช้วิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมีหลักเกณฑ์การสร้างดังต่อไปนี้ คือ

1) ควรเขียนข้อความในเชิงของการ (ก) เห็นด้วย (ข) ไม่เห็นด้วย โดยครอบคลุมสิ่งที่วัดข้อความนั้นควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1.1 มีใจความเดียว
- 1.2 ใช้ภาษาง่ายและกระชับรัด
- 1.3 ไม่เป็นประโยคปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ

2) นำข้อความที่เขียนนั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้รู้ทางภาษาพิจารณาว่า ถูกต้องหรือไม่แล้วนำมาแก้ไขให้ถูกต้อง

3) นำข้อความนั้นมาจัดพิมพ์แบบวัดเจตคติ หรือความคิดเห็น พร้อม คำชี้แจงในการตอบ

4) ตัดสินใจว่าจะใช้มาตราวัด (Scale) เท่าใด เช่น ใช้มาตราวัด 5 ระดับ หรือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด หรือใช้มาตราวัด 3 ระดับ ก็มากที่สุด ปานกลาง น้อยที่สุด

5) วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือว่ามีความเชื่อถือได้หรือไม่

กล่าวโดยสรุปหลักการวัดเจตคติเป็นการวัดพฤติกรรมของบุคคล ที่แสดงออกมาโดยใช้แบบวัดเจตคติที่มีมาตราวัดจะเป็นแบบ 5 ระดับ หรือ 3 ระดับ ก็ได้ และในการวัดด้วยวิธีการต่าง ๆ นั้น จะต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ ตัวบุคคลที่ถูกวัด

สิ่งเร้า (การกระทำเรื่องราวที่บุคคลแสดงเจตคติตอบสนอง) และการตอบสนองซึ่งจะออกมาในระดับสูง ต่ำ มาก น้อย โดยที่การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดเป็นพิเศษ

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดเจตคติ

4.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย และภาษาอังกฤษไว้หลายท่าน ดังนี้

มณเฑียร พรหมประพันธ์ (2522 : 83) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ และศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อบทเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 45 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อบทเรียน โมดูลสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จารุณี โชคสมัย (2526 : 71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว โดยใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 48 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านทั้ง 2 กลุ่ม มีเจตคติต่อภาษาไทยสูงกว่าการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสาวณีย์ ศศิวิมล (2528 : 116) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 606 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อมรา รักขมณี (2529 : 79) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่าน เจตคติและความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์กับการอ่านตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน โดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์เจตคติต่อการเรียนการอ่านดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

มัลลิกา ภักดิ์ฉัตร (2531 : 109) ได้ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง ประสพการณ์ภาษากับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของ นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสพการณ์ภาษากับการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

นฤมล กังวาลไกล (2533 : 98) ได้ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสพการณ์ภาษากับการสอน ปกติผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสพการณ์ภาษากับการสอนปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001

ทวีศักดิ์ บุญทน (2534 : 58) ได้ศึกษาเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนแบบโครงสร้างระดับยอดกับ การสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่เรียน โดยใช้การ สอนแบบโครงสร้างระดับยอดกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัย สำคัญทางสถิติ

4.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในต่างประเทศ ได้ผู้ทำการวิจัยไว้หลายท่าน ดังนี้

กรอฟ (Groff. 1962 : 13 - 17) ได้ศึกษาเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนเก รด 6 จำนวน 305 คน พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างเจตคติต่อการอ่าน และ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนั้นเขายังพบว่า ความสามารถในการอ่าน โดยทั่วไป และเจตคติต่อการอ่านขึ้นอยู่กับกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น

นีล และคนอื่น ๆ (Neale and others. 1970 : 232 - 237) แห่งมหาวิทยาลัย มินเนโซต้าศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับ นักเรียนชายหญิง จำนวน 215 คน ด้วยแบบทดสอบวัดเจตคติ แบบทดสอบวัดเชาวน์

ปัญญา และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า

1. มีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ การอ่าน และงานประดิษฐ์ในเด็กชาย ส่วนเด็กหญิงพบความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพียงอย่างเดียว
2. เจตคติจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนวิชาอื่น ๆ ไม่ปรากฏผล
3. พัฒนาของเจตติก่อนและหลังการเรียนสูงขึ้นในวิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และการอ่าน

แอสคอฟ และฟิชแบค (Askov and Fishback. 1973 : 1 - 7) ได้ศึกษาพบว่าเจตคติในการอ่านของนักเรียนเกรด 1-3 นั้น เพศและระดับชั้นมีผลต่อเจตคติในการอ่านสูงต่างกันแต่ไม่มีผลต่อคะแนนการอ่าน โดยเพศหญิงมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่าเพศชาย

โรเอทเจอร์ และคนอื่น ๆ (Roettger and others. 1979 : 138-141) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน ระดับ 3 - 6 จำนวน 697 คน พบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5 - 6 สูงกว่า นักเรียนในระดับอื่น ๆ และยังพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการอ่านกับคะแนนเข้าใจในการอ่านตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ และผู้มีเจตคติทางการอ่านสูงกว่าด้วย

ฮาร์จาซุจานา (Harjasujana. 1985 : 388-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของข้อความ สภาพแวดล้อมในการอ่าน เจตคติต่อการอ่านกับความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในชาวตะวันตกประเทศอินโดนีเซีย ผลการวิจัยพบว่าลักษณะของเรื่องที่อ่าน สภาพแวดล้อมในการอ่าน และความสามารถด้านการอ่าน มีผลต่อเจตคติ

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติดังกล่าวแล้ว สรุปได้ว่าบทเรียน หรือแบบฝึกหัดมีผลต่อการพัฒนาเจตคติของนักเรียน และเจตคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย และการที่นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยนั้นเกิดจากการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนจากง่ายไปหายากในรูปแบบต่าง ๆ กัน โดยที่นักเรียนทราบผลการฝึกทักษะของตนตลอดเวลา ก็จะ

ส่งผลให้เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้น และนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านดังกล่าวแล้วผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนา แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่าน และแบบฝึกการอ่านด้านการรู้จักคำมาใช้พัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน เพื่อเปรียบเทียบถึงความสามารถในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะด้านการรู้จักคำกับแบบฝึกทั่วไป โดยผ่านกระบวนการวินิจฉัยปัญหาการอ่านด้านการรู้จักคำของนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งหากผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ก็จะนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพในชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. แบบแผนการทดลอง
5. วิธีดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

การทดลองครั้งนี้ ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนบ้านโพหวาย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 80 คน โดยคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบปลายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของโรงเรียนจากแบบกรอกคะแนน (ป.02) และในการคัดเลือกโรงเรียนครั้งนี้ มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

1.1.1 เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มีนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เกินกว่า 80 คน

1.1.2 เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมือง ซึ่งประชาชนให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

1.1.3 เป็นโรงเรียนในโครงการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

1.1.4 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารและคณะครูให้ความร่วมมือ และเห็นความสำคัญของการวิจัยเป็นอย่างดี

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนบ้านโพหวาย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 60 คน ได้มาตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่หนึ่ง นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทดสอบนักเรียนกลุ่มประชากร จำนวน 80 คน เสร็จแล้วคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด (ร้อยละ 70) ได้จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่สอง นำคะแนนนักเรียนแต่ละคนที่คัดเลือกได้มาจัดเรียงคะแนนใหม่จากคะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด แล้วจับคู่คะแนนแบ่งเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 30 คน ให้ครูผู้สอนร่วมกันตรวจสอบจนแน่ใจว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีลักษณะใกล้เคียงกันอย่างแท้จริง

ขั้นที่สาม สุ่มโดยการจับสลากเลือกกลุ่มได้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

- กลุ่มทดลองสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

- กลุ่มควบคุมสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกทั่วไปของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- 1) แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
- 2) แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
- 3) แบบฝึกทั่วไปของกรมวิชาการ

4) แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยกลุ่มทดลองและกลุ่ม

ควบคุม

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย
- 2) แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

- 1) แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
- 2) แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
- 3) แบบฝึกทั่วไป
- 4) แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยกลุ่มทดลองและกลุ่ม

ควบคุม

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ ชนิด 3 ตัวเลือก ซึ่งตัวลวงแต่ละตัวจะสามารถสืบค้นได้ถึงสาเหตุของความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยมีแบบทดสอบทั้งหมด 13 ชุด คือ

ฉบับที่ 1 เสียงพยัญชนะต้น จำนวน 45 ข้อ มี 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว จำนวน 15 ข้อ

ชุดที่ 2 พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ จำนวน 15 ข้อ

ชุดที่ 3 พยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ จำนวน 15 ข้อ

ฉบับที่ 2 การประสมเสียงให้เป็นคำ จำนวน 20 ข้อ 1 ชุด

ฉบับที่ 3 เสียงตัวสะกด จำนวน 100 ข้อ มี 8 ชุด

ชุดที่ 1 แม่กก จำนวน 15 ข้อ

ชุดที่ 2 แม่กค จำนวน 15 ข้อ

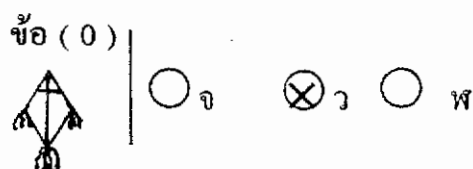
ชุดที่ 3 แม่กบ	จำนวน 15 ข้อ
ชุดที่ 4 แม่กง	จำนวน 10 ข้อ
ชุดที่ 5 แม่กม	จำนวน 10 ข้อ
ชุดที่ 6 แม่กน	จำนวน 15 ข้อ
ชุดที่ 7 แม่เกย	จำนวน 10 ข้อ
ชุดที่ 8 แม่เกอว	จำนวน 10 ข้อ
ฉบับที่ 4 เสียงวรรณยุกต์	จำนวน 15 ข้อ มี 1 ชุด

ตัวอย่างข้อสอบ

ฉบับที่ 1 เสียงพยัญชนะต้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม “เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว เป็นอักษรควบและอักษรนำ ในประมวลคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 มาให้ชนิดละ 15 คำ นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะต้นของคำที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 12 คำ”

คำสั่ง ให้นักเรียนกากบาท (×) ใน ○ ข้อที่เป็นพยัญชนะต้นของคำที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้



ฉบับที่ 2 การประสมเสียงให้เป็นคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม “เมื่อกำหนดให้ประสมคำในประมวลคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 จำนวน 20 คำ นักเรียนสามารถนำเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์มาประสมเป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้องอย่างน้อย 16 คำ”

คำสั่ง ให้นักเรียนกากบาท (×) ใน ☐ ข้อที่มีสระ พยัญชนะ หรือ
วรรณยุกต์ ซึ่งเติมในช่องว่างของคำที่กำหนดให้แล้วได้คำที่มีความหมาย

ข้อ (0) |
เลี - น | ☒ ย ☐ ล ☐ น

ฉบับที่ 3 เสียงตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม “เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด
ต่าง ๆ จากประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 มาให้มาตราตัวสะกดละ 10 - 15 คำ
นักเรียนสามารถบอกเสียงตัวสะกดของคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 - 12 คำ

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านจากเทป คำละ 2 ครั้ง แล้วให้กากบาท
(×) ใน ☐ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกดตรงกับเสียงคำที่ครูอ่าน

ข้อ (0) ครูอ่าน “ ปาน ”

กระดาษคำตอบนักเรียน

ครูอ่านคำ | ☐ ปาง ☒ ปาน ☐ ปาด

ฉบับที่ 4 เสียงวรรณยุกต์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม “เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ประสมอยู่ใน
ประมวลคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 มาให้ 15 คำ นักเรียนสามารถบอกเสียงวรรณยุกต์
ของคำที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 12 คำ”

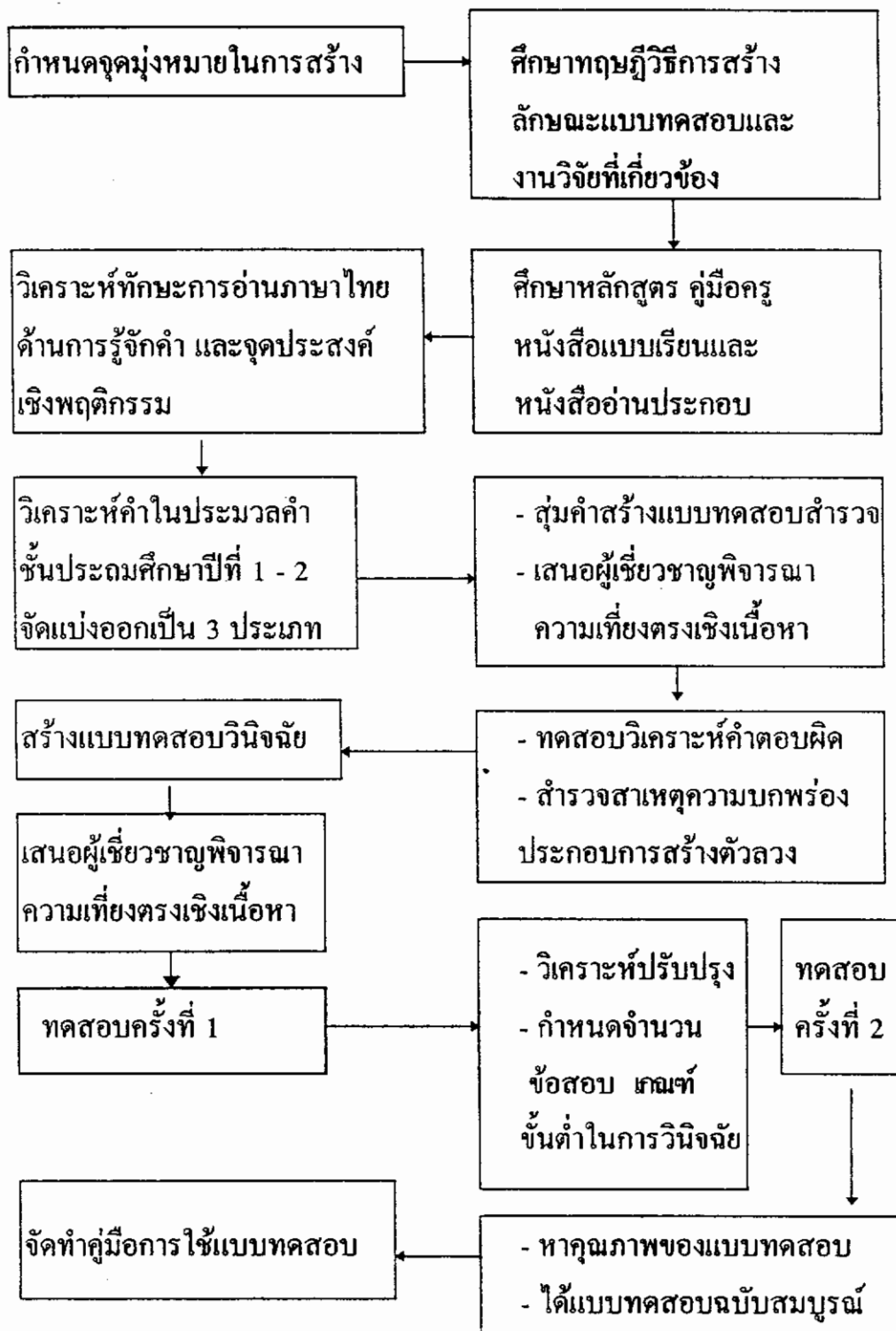
คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านคำจากเทป คำละ 2 ครั้ง แล้วกากบาท
(×) ใน ☐ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกดตรงกับเสียงคำที่ครูอ่าน
ข้อ (0) ครูอ่าน “ ก้อง ”

กระดาษคำตอบนักเรียน

ครูอ่านคำ	☐ ก่อง	☒ ก้อง	☐ ก้อง

1. วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ

ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
ครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้น ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 1



ภาพประกอบ 1 ลำดับขั้นการสร้างแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จากภาพประกอบ 1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างเพื่อค้นหาจุดบกพร่องในการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 แล้วดำเนินการสร้างตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
2. ศึกษาทฤษฎี วิธีสร้าง และลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาให้เหมาะสมตามสภาพ
3. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือแบบเรียน และหนังสืออ่านประกอบภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ทั้งหลักสูตรพุทธศักราช 2521 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ชุดพื้นฐานภาษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบข่ายของคำในประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 และความยากง่ายของคำที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบ
4. วิเคราะห์ทักษะในการอ่านภาษาไทย และจุดมุ่งหมายของการสอนอ่านตามแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 และการสอนอ่านในหลักสูตรอย่างละเอียด เพื่อให้ได้คำที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
5. นำคำในประมวลคำพื้นฐานกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี (2532 : 2 - 27) ประมวลคำที่ใช้ในหนังสือเรียนภาษาไทยพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 450 คำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทที่ 1 - 9 จำนวน 400 คำ และหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 เดิม (ป. 2 บทที่ 1 - 15) ได้คำศัพท์มา จำนวน 1,050 คำ จัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ตามแนวทางสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ (สุจินดา สุปารว. 2524 : 36) คือ

ประเภทที่ 1 คำที่มีพยัญชนะต้น แบ่งเป็น 3 พวกตามเสียงพยัญชนะต้นคือ

1. พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว มี 21 เสียง ดังตัวอย่างคำต่อไปนี้
เสียงที่ 1 ก้อง, กุม, แกลง, ก่อ มี ก เป็นพยัญชนะต้น
เสียงที่ 2 ขวด, แขน, กุย, ก้อน มี ข,ค เป็นพยัญชนะต้น

- เสียงที่ 3 งาม, เงิน, เนา, งง มี ง เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 4 ใจ, จน, จอบ, จุง มี จ เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 5 ฉั่น, ฉิ่ง, ชัย, ชอบ มี ฉ, ช เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 6 ชน, ศึกษา, สวน, สวย มี ช, ศ, ษ, ส เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 7 ญาติ, ยึด, ยา, ยน มี ญ, ย เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 8 โดด, เด็ก, แดง, ดอก, มี ด เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 9 ตื่นเต้น, ต้ม, ตัก, ตก, มี ต เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 10 ถาง, ถ้วย, ท้องถิ่น, ธรรม, มี ถ, ท, เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 11 น้ำ, น้อย, นัก, นาน, มี น เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 12 ใบ, บุญ, แบ่งบาน, บน, มี บ เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 13 ไป, เป็น, โป่ง, เป้า, มี ป เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 14 ผัก, ผิด, พาย, ภาพ, มี ผ, พ, ภ เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 15 ผาก, ผน, ฟ้า, ฟาง, มี ฝ, ฟ เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 16 ไม้, มาก, มะม่วง, มีด, มี ม เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 17 เร็ว, ราว, รีบเร่ง, ร่วม มี ร เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 18 ลม, ลูก, เลื่อน, กีฬา มี ล, พ เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 19 วังเวง, วุ่นวาย, วาน, วัด มี ว เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 20 หาย, ห้อง, เฮฮา, โฮกฮาก มี ห, ฮ เป็นพยัญชนะต้น
- เสียงที่ 21 อ้วน, อิ่ม, โอบอ้อม, อาย มี อ เป็นพยัญชนะต้น

2. เสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ คือเสียงพยัญชนะที่ควบกับตัว

ร ล ว มีเสียงกล้ำเป็นสระเสียงเดียวกัน ได้แก่

กวาด กลม คร้ว กวัน คลาย ตะกร้า ตรง ปลาบปลื้ม

พุ่มนี้ ทрудโทรม ขลาด แผล พร้าวแพรว เพลงชาติ

3. เสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ คือ พยัญชนะสองตัวเรียงกันประสม

สระเดี่ยวแต่ออกเสียงเป็นสองพยางค์ คือ พยางค์ต้นเหมือนมีสระประสมอยู่ด้วย พยางค์ที่สองออกเสียงตามสระประสมอยู่ เช่น สมุด ถนน ถลุง ฯลฯ รวมทั้งคำที่มี อ และ ห นำ เช่น อย่า อยู่ อย่าง อยาก หน่อ หมอ เป็นต้น

ประเภทที่ 2 คำที่มีเสียงตัวสะกด ซึ่งนำมาแบ่งออกเป็น 8 พวก ตามเสียงตัวสะกด ได้แก่

1. แม่ กก เช่น พวก, เล็ก, นึก, เด็ก
2. แม่ กค เช่น ยอด, ยาพิษ, กระจาด, พยาธิ
3. แม่ กบ เช่น ชอบ, เจ็บ, รับ, อาบ
4. แม่ กง เช่น เบ่ง, มอง, สูง, มุ่ง
5. แม่ กม เช่น มะขาม, ล้อม, ข้าม, ซ่อม
6. แม่ กน เช่น ต้อน, คั้น, เคียน, รำน
7. แม่ เกย เช่น สวย, นาย, ขาย, จำ
8. แม่ เกอว เช่น ข้าว, สาว, ทิว, วัว

ประเภทที่ 3 คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ ได้แก่ คำที่ออกเสียงตามหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 เสียงดังนี้

1. เสียงสามัญ เช่น กาง, ปูน, บาง, จีน
2. เสียงเอก เช่น ด่าน, ข้าว, เหงื่อ, ผ่า
3. เสียงโท เช่น เบี้ยว, เลื่อน, ป้าย, ถ้วน
4. เสียงตรี เช่น ฟั่น, ค้อน, โಕ್ಕ, เจ็ก
5. เสียงจัตวา เช่น เคี้ยว, เสียว, ตุ่น, ฝน

6. สุ่มคำแต่ละประเภทใน ข้อ 5 นำมาสร้างแบบทดสอบ เพื่อสำรวจทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ลักษณะเป็นแบบทดสอบ แบบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำแนกแบบทดสอบออกเป็น 4 ฉบับ ดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 เสียงพยัญชนะต้น มี 3 ชุด ๆ ละ 20 ข้อ
ได้สุ่มคำในประเภทที่ 1 มาสร้างแบบทดสอบแต่ละชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 เสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว จำนวน 20 คำ 20 ข้อ
- ชุดที่ 2 เสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ จำนวน 20 คำ 20 ข้อ
- ชุดที่ 3 เสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ จำนวน 20 คำ 20 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 2 การประสมเสียงให้เป็นคำมี 1 ชุด 25 ข้อ
ได้สุ่มจากคำประเภทต่าง ๆ ที่แบ่งไว้ 25 คำ มาสร้างแบบทดสอบ 25 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 3 เสียงตัวสะกด จำนวน 8 ชุด ๆ ละ 15 - 20 ข้อ
ได้สุ่มจากคำในประเภทที่ 2 มาสร้างแบบทดสอบแต่ละชุดได้มาดังนี้

- ชุดที่ 1 แม่ กก จำนวน 20 คำ 20 ข้อ
- ชุดที่ 2 แม่ กค จำนวน 20 คำ 20 ข้อ
- ชุดที่ 3 แม่ กบ จำนวน 15 คำ 15 ข้อ
- ชุดที่ 4 แม่ กง จำนวน 15 คำ 15 ข้อ
- ชุดที่ 5 แม่ กม จำนวน 15 คำ 15 ข้อ
- ชุดที่ 6 แม่ กน จำนวน 20 คำ 20 ข้อ
- ชุดที่ 7 แม่ เกย จำนวน 15 คำ 15 ข้อ
- ชุดที่ 8 แม่ เกว จำนวน 15 คำ 15 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 4 เสียงวรรณยุกต์ มี 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ
ได้สุ่มคำในประเภทที่ 3 มาสร้างแบบทดสอบ จำนวน 20 คำ

7. นำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และข้อสอบวินิจัยที่สร้างขึ้น ไปให้คณะ
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตัดสินว่าข้อสอบแต่ละข้อในแต่ละชุดนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมนั้นหรือไม่ คณะผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านประกอบด้วย

1. อาจารย์พยอม สุขมาก ศิษยานุศิษย์ 9 สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
ภาษาไทย
2. อาจารย์วรรณพร ภิรมย์รัตน์ ศิษยานุศิษย์ 8 สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
ภาษาไทย
3. อาจารย์สุรชาติ วงศ์อารีย์ หัวหน้าฝ่ายวัดผลและประเมินผลทางการ
ศึกษา โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี

ในการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม(บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2527 : 69-70) ดังตัวอย่างการประเมินดังนี้

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้วัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อนั้น ๆ หรือไม่ ดังนี้

1. ถ้าท่านรู้สึกแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดให้จริงให้ขีด ✓ ในช่อง +1
2. ถ้าท่านรู้สึกไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดให้จริง ให้ขีด ✓ ในช่อง ○
3. ถ้าท่านรู้สึกแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดให้จริงให้ขีด ✓ ในช่อง - 1

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบในประมวลคำชั้น ป.1 - 2 มาให้ 15 คำ นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะต้นของคำที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้อง 12 คำ	ให้นักเรียนดูคำที่กำหนดให้แล้วกากบาท (X) ใน ☐ หน้าเสียงพยัญชนะต้น 1. กวาง ☐ กว ☐ ก ☐ วา			

การกำหนดคะแนนจุดตัด เพื่อหาค่าคะแนนต่ำสุดที่ยอมรับว่าข้อสอบสามารถวัดพฤติกรรมตรงตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์ ผู้วิจัยได้อาศัยการกำหนดคะแนนจุดตัด 0.5 เท่ากันหมดทุกฉบับ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2537: 69)

8. นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วรวบรวมลักษณะคำตอบที่ผิด และสำรวจจุดบกพร่อง โดยวิธีการสัมภาษณ์นักเรียนที่ตอบข้อสอบผิดทุกคน ตลอดทั้งครูผู้สอนด้วย เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาสร้างตัวलगงของข้อสอบแต่ละข้อแต่ละฉบับ โดยพิจารณาควบคู่ไปกับการวิเคราะห์สาเหตุความบกพร่องในการอ่าน ตามที่อดัมส์ และทอร์เจอร์สัน (Adams and Torgerson. 1956 : 261) และพัมฟรีย์ (Pumfrey. 1976 : 107) ได้ทำการวิเคราะห์ไว้ เพื่อให้ตัวलगงที่ได้แต่ละตัวสามารถ สืบค้นถึงสาเหตุของข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนในลักษณะต่าง ๆ กันได้

การเลือกคำตอบที่นักเรียนตอบผิดจากแบบทดสอบสำรวจมาเป็นตัวलगง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเลือกโดยใช้ความถี่ในการตอบผิดของนักเรียนมาพิจารณาคำตอบใด มีความถี่สูงสุดเลือกมาเป็นตัวलगงอันดับหนึ่ง และเลือกอันดับรองลงมาเป็นตัวलगง ที่สอง ถ้าข้อใดตัวलगงไม่ครบสองตัว ผู้วิจัยได้สร้างตัวलगงขึ้นใหม่ให้ครบ

9. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย โดยการนำคำที่วิเคราะห์ข้อบกพร่องจากแบบทดสอบที่ได้สำรวจแล้วมาสร้างเป็นแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ จำนวน 240 ข้อ แยกเป็น 4 ฉบับ 13 ชุด

10. นำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาตรวจสอบข้อสอบ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่ ต้องการวัดและตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การตัดสินเช่น เดียวกันกับเกณฑ์ข้อ 7

11. ทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ธานี จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของ ข้อสอบตามวิธีของเบรนนัน (Brennan) (บุญเชิด ภิญ โญอนันตพงษ์. 2527 : 83-85) ซึ่งเรียกว่าดัชนีเบรนนัน หรือดัชนีค่าอำนาจจำแนกบี (Discrimination Index B) ทั้งนี้ ได้ใช้การแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ข้อมูล เชิงประจักษ์ (Empirical Data) จากครูผู้สอนเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม เพื่อคัดเลือก นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำทดสอบความสามารถ ตามแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะ การอ่านด้านการรู้จักคำที่นำมาทดลอง

การคัดเลือกข้อสอบผู้วิจัยได้คัดเลือกโดยใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

11.1 ข้อสอบมีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป แต่ส่วนใหญ่เป็นข้อสอบค่อนข้างง่าย ค่า P ระหว่าง .60 - .97 ตามลักษณะแบบทดสอบวินิจัยที่ บลูม (Bloom. 1871 : 91 - 92) กล่าวไว้

11.2 ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกเป็นบวก (r ตั้งแต่ .02 ขึ้นไป) ตามที่อดัมส์และเทอร์เจอร์สัน (Adams and Torgerson. 1964 : 472) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจัยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อที่จะค้นหาว่าสิ่งใดที่นักเรียนไม่สามารถจะทำได้ และมีสาเหตุใดมากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์อำนาจจำแนกดังกล่าวเพื่อยืนยันว่า ข้อสอบแต่ละข้อที่คัดเลือกไว้สามารถจำแนกผู้สอบออกเป็นผู้รอบรู้และผู้ไม่รอบรู้ได้จริงได้ค่าความยาก (P) ของข้อสอบแต่ละฉบับดังนี้ ฉบับที่ 1 ระหว่าง 0.22 - 1.00 ฉบับที่ 2 ระหว่าง 0.18 - 0.82 ฉบับที่ 3 ระหว่าง 0.26 - 0.92 ฉบับที่ 4 ระหว่าง 0.28 - 0.86 และค่าอำนาจจำแนกบี (B) ฉบับที่ 1 ระหว่าง - 0.15 - 0.44 ฉบับที่ 2 ระหว่าง - 0.05 - 0.50 ฉบับที่ 3 ระหว่าง -0.18 -0.59 ฉบับที่ 4 ระหว่าง - 0.01 - 0.39

12. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องข้อสอบเป็นรายชื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ และกำหนดจำนวนข้อสอบเกณฑ์ขั้นต่ำ สำหรับการวินิจัยในแบบทดสอบวินิจัยแต่ละฉบับ แต่ละชุด ซึ่งได้มาจากความเห็นพ้องกันระหว่างผู้วิจัย และคณะผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำจากการพิจารณาตัดสินของคณะผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์สูงด้านการนิเทศการสอนภาษาไทยและการวัดผลประเมินผลการศึกษา ซึ่งวิธีนี้สงวน ลักษณะ (2523 : 13-17) ได้กล่าวไว้ว่า ถึงแม้จุดอ่อนคือ ต้องระวางอัตวิสัย (Subjective) แต่ก็พบว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับการตัดสินการสอบผ่าน - ไม่ผ่าน โดยมีข้อคลาดเคลื่อนน้อยจุดเด่น คือ ได้อาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical Data) เข้าช่วยในการตั้งจุดตัดและการใช้คนหลายคนทำให้เกิดความเชื่อมั่นสูงและใช้วิธีการกำหนดจุดตัดจากผลการสอบของคนอื่น ของมิลล์แมนและเกลส (Millman and Glass) (บุญเชิด ภิญาบุญอนันตพงษ์. 2527 : 117 - 119) ร่วมด้วยดังแสดงจำนวนข้อสอบและเกณฑ์ขั้นต่ำการวินิจัยแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในตาราง 1

ตาราง 1 รายชื่อแบบทดสอบ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวนข้อสอบและเกณฑ์
ขั้นต่ำในการวินิจฉัย

แบบทดสอบ	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	เกณฑ์ขั้นต่ำ ในการวินิจฉัย
ฉบับที่ 1			
เสียงพยัญชนะต้น			
1.1 พยัญชนะต้นเป็น อักษรตัวเดียว	1.1 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียง พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียวใน ประมวลคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 มาให้ 15 คำ นักเรียน สามารถบอกเสียงพยัญชนะต้น ของคำที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 12 คำ	15	12
1.2 พยัญชนะต้น เป็นอักษรควบ	1.2 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียง พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ ในประมวลคำชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-2 มาให้ 15 คำ นักเรียน สามารถบอกเสียงพยัญชนะต้น ของคำที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 12 คำ	15	12
1.3 พยัญชนะต้น เป็นอักษรนำ	1.3 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียง พยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ ในประมวลคำชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 - 2 มาให้ 15 คำ นักเรียน		

ตาราง 1 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	เกณฑ์ขั้นต่ำ ในการวินิจฉัย
ฉบับที่ 2 การประสมเสียงให้ เป็นคำ	สามารถบอกเสียงพยัญชนะต้น ของคำที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 12 คำ	15	12
	2.1 เมื่อกำหนดให้ประสมคำใน ประมวลคำชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 - 2 จำนวน 20 คำ นักเรียน สามารถนำเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ประสมเป็นคำที่ มีความหมายได้ถูกต้องอย่างน้อย 16 คำ	20	16
ฉบับที่ 3 เสียงตัวสะกด 3.1 แม่กก	3.1 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดในแม่กก ในประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 มาให้ 15 คำ นักเรียนสามารถบอก เสียงสะกดของคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้องอย่างน้อย 12 คำ	15	12

ตาราง 1 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	เกณฑ์ขั้นต่ำ ในการวินิจฉัย
3.2 แม่กด	3.2 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดในแม่กด ในประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 มาให้ 15 คำ นักเรียนสามารถบอก เสียงตัวสะกดของคำที่กำหนด ให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 12 คำ	15	12
3.3 แม่กบ	3.3 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดในแม่กบ ในประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 มาให้ 15 คำ นักเรียนสามารถบอก เสียงตัวสะกดของคำที่กำหนด ให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 12 คำ	15	12
3.4 แม่กง	3.4 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดในแม่กง ในประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 มาให้ 10 คำ นักเรียนสามารถบอกเสียง ตัวสะกดของคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ	10	8

ตาราง 1 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	เกณฑ์ขั้นต่ำ ในการวินิจฉัย
3.5 แม่กน	3.5 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดแม่กน ในประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 มาให้ 15 คำ นักเรียนสามารถบอกเสียง ตัวสะกดของคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้องอย่างน้อย 12 คำ	15	12
3.6 แม่กม	3.6 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดแม่กม ในประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 มาให้ 10 คำ นักเรียนสามารถบอกเสียง ตัวสะกดของคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ	10	8
3.7 แม่เกย	3.7 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดแม่เกย ในประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 มาให้ 10 คำ นักเรียนสามารถบอกเสียง ตัวสะกดของคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ	10	8
3.8 แม่เกอว	3.8 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดแม่เกอว ในประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 มาให้		

ตาราง 1 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	เกณฑ์ขั้นต่ำ ในการวินิจฉัย
ฉบับที่ 4 เสียงวรรณยุกต์	10 คำ นักเรียนสามารถบอกเสียง ตัวสะกดของคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ	10	8
	4.1 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียง วรรณยุกต์ประสมอยู่ ใน ประมวลคำชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-2 มาให้ 15 คำ นักเรียน สามารถบอกเสียงวรรณยุกต์ของ คำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 12 คำ	15	12

13. ทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านยางงาม อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 40 คน
เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

13.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับ ซึ่งหาโดยใช้สูตร
หาความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบอิงเกณฑ์ของลิฟวิงสตัน (Livingston) (บุญเชิด
ภิญโญอนันตพงษ์. 2527 : 187-193) ซึ่งปรับแก้จากสูตรคูเดอริชาร์ดสัน 20 (KR 20)
ได้ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) แต่ละฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เท่ากับ 0.60 ฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.85
ฉบับที่ 3 เท่ากับ 0.68 และฉบับที่ 4 เท่ากับ 0.69

13.2 หาความแม่นยำตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งหาได้โดยวิธีอาศัยค่าสถิติประจำรายข้อที่สามารถใช้เป็นตัวชี้แนะความแม่นยำตรงเชิงโครงสร้างได้ คือค่าความยากของข้อสอบและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (สุจินดา สุปารว. 2524 : 41) ได้ค่าความยาก (P) คำนวณโดยใช้สูตรอย่างง่าย (อนันต์ ศรีโสภ. 2520 : 150) เป็นรายฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ระหว่าง 0.25 - 0.97 ฉบับที่ 2 ระหว่าง 0.30 - 0.92 ฉบับที่ 3 ระหว่าง 0.32 - 0.92 ฉบับที่ 4 ระหว่าง 0.27 - 0.87 และค่าอำนาจจำแนกบี (Discrimination Index B) (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2527 : 83 - 85) ฉบับที่ 1 ระหว่าง 0.05 - 0.44 ฉบับที่ 2 ระหว่าง 0.07 - 0.34 ฉบับที่ 3 ระหว่าง 0.03 - 0.67 ฉบับที่ 4 ระหว่าง 0.05 - 0.52

14. ได้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำฉบับสมบูรณ์นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้

ฉบับที่ 1 เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น จำนวน 45 ข้อ จำนวน 3 ชุด ได้แก่

- 1) พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว จำนวน 15 ข้อ
- 2) พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ จำนวน 15 ข้อ
- 3) พยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ จำนวน 15 ข้อ

ฉบับที่ 2 เรื่อง การประสมเสียงให้เป็นคำ จำนวน 20 ข้อ จำนวน 1 ชุด

ฉบับที่ 3 เรื่อง เสียงตัวสะกด จำนวน 100 ข้อ จำนวน 8 ชุด ได้แก่

- 1) แม่กก จำนวน 15 ข้อ
- 2) แม่กด จำนวน 15 ข้อ
- 3) แม่กบ จำนวน 15 ข้อ
- 4) แม่กง จำนวน 10 ข้อ
- 5) แม่กน จำนวน 15 ข้อ
- 6) แม่กม จำนวน 10 ข้อ
- 7) แม่เกย จำนวน 10 ข้อ
- 8) แม่เกอว จำนวน 10 ข้อ

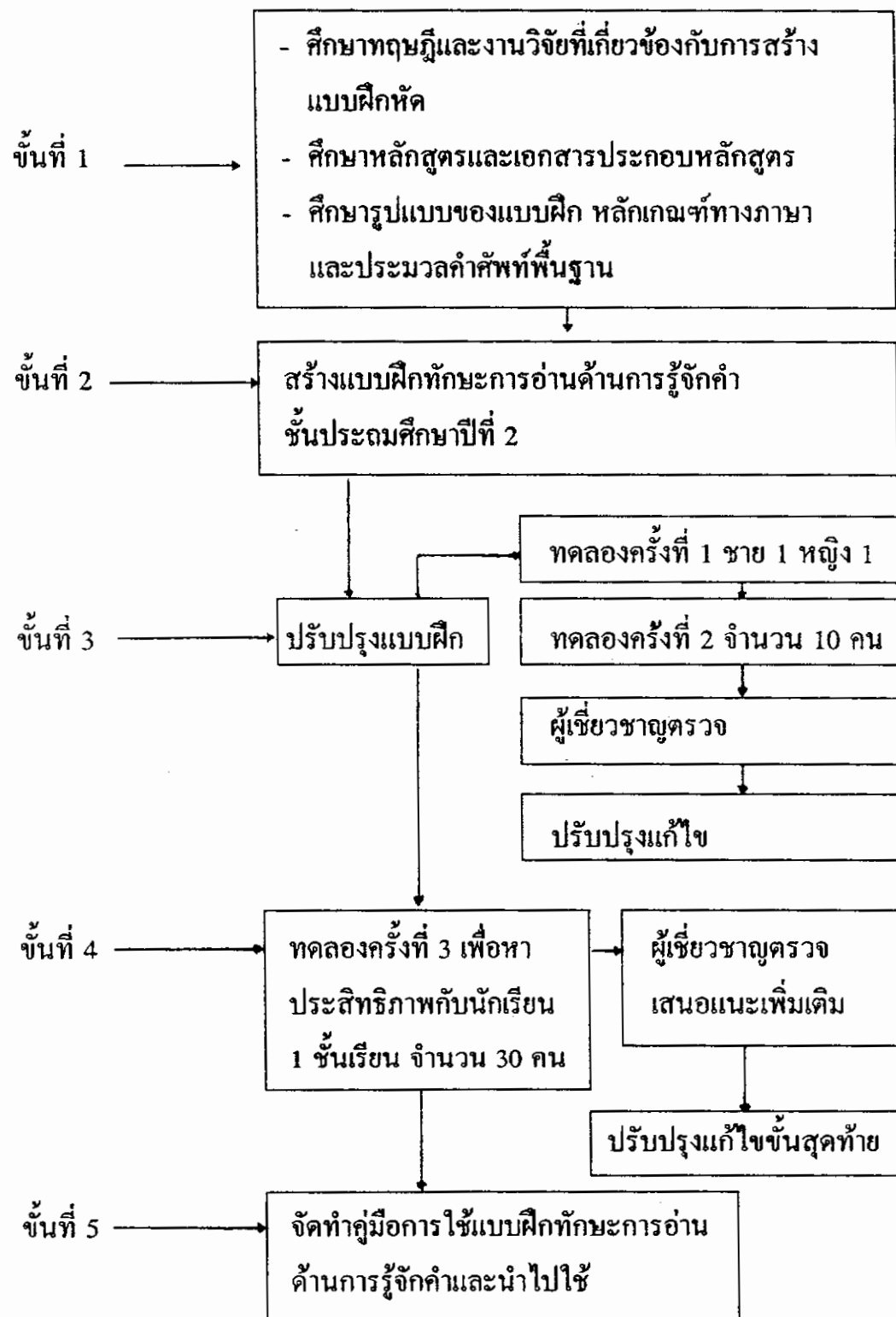
ฉบับที่ 4 เรื่อง เสี่ยงวรรณยุกต์ จำนวน 15 ข้อ จำนวน 1 ชุด

รวมข้อสอบจำนวนทั้งสิ้น 4 ฉบับ 13 ชุด จำนวน 180 ข้อ

15. จัดทำคู่มือการใช้แบบทดสอบและนำไปใช้จัดการเรียนการสอนต่อไป

2. วิธีดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ

ในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นดังแสดงไว้ในภาพประกอบ



ภาพประกอบ 2 ลำดับขั้นการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำตามลำดับชั้น
ในภาพประกอบ 2 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและหลักการสร้างแบบฝึก

1. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ ทฤษฎีพื้นฐานการสร้างแบบฝึก
ทักษะการอ่าน 4 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีกิจกรรมการอ่านสอดคล้องกับกระบวนการทาง
สมอง ทฤษฎีเชื่อมสถานการณ์ตอบสนอง ทฤษฎี AUTA รูปแบบของการพัฒนา
ความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล ทฤษฎีการอ่านที่เป็นการจัดลำดับข้อความ
และการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ หลักการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน หลักการสอน
ซ่อมเสริม และหลักการวัดเจตคติ เป็นต้น รวมทั้งนโยบายพัฒนาคุณภาพการศึกษา
กลุ่มทักษะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ ได้สั่งการตามหนังสือที่ 1465/31752 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2534 ได้เร่งรัด
พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2
เพิ่มขึ้นวันละ 2 คาบ (40 นาที) โดยจัดกิจกรรมเสริมทักษะในช่วงเวลาที่เหมาะสม
เน้นการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนแก่นักเรียน ที่มีความบกพร่องทาง
ภาษาเป็นสำคัญ

2. ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2531 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
คู่มือครูกลุ่มทักษะภาษาไทย หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ชุดพื้นฐาน
ภาษา และแบบฝึกหัดเสริมทักษะภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 และลักษณะที่ดี
ของแบบฝึกที่ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จัดทำขึ้น

3. ศึกษารูปแบบการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน และลักษณะที่ดีของแบบฝึก
จากเอกสารแบบฝึกทักษะทางภาษา ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
จัดทำขึ้นเผยแพร่ เอกสารงานวิจัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งปริญญาณิพนธ์นิต
ระดับบัณฑิตศึกษา จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นเพื่อประมวลความรู้และ
แนวคิด ในการปรับปรุงพัฒนาแบบฝึกให้เป็นรูปแบบใหม่ที่เหมาะสมกับระดับชั้นที่
นำไปใช้ในการทดลอง ซึ่งผลการวิเคราะห์รูปแบบต่าง ๆ แล้ว ได้กำหนดองค์ประกอบ
โครงสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ แต่ละชุดฝึกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

- 1) จุดประสงค์ของบทเรียน
- 2) เนื้อหาของบทเรียน
- 3) ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน
- 4) กิจกรรมเสริมประสบการณ์
- 5) แบบทดสอบ
- 6) เฉลยแบบทดสอบ

4. ศึกษาข้อมูลจากการสำรวจความต้องการใช้นั่งสื่อก่อน ด้วยแบบสำรวจความต้องการอ่านหนังสือเด็กประเภทต่าง ๆ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 4 และครูผู้สอนที่ควบคุมห้องสมุดโรงเรียน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 หน่วยของ ลิเคิร์ท (Likert) รวมทั้งการศึกษาลักษณะนิสัยการอ่านหนังสือเด็กในห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งผลการศึกษาพบว่าเด็กส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 98.50 เข้าห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือภาพ และหนังสือการ์ตูนประกอบเรื่อง โดยที่ตัวหนังสือมีขนาดโตพอเหมาะกับวัยของผู้เรียน (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู, 2537 : 7)

5. ศึกษาเนื้อหาหลักเกณฑ์ทางภาษาจากชุดฝึกทักษะภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, กรมวิชาการ สำนักพิมพ์เอกชนต่าง ๆ จำนวนมาก เพื่อให้ได้หลักเกณฑ์การใช้ภาษาที่กระชับรัดกุม ถูกต้อง เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

6. ประมวลคำพื้นฐานกลุ่มทักษะภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) โดยศึกษาจากคู่มือครูและหนังสือเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ชุดพื้นฐานภาษา กับคู่มือครูและหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ฉบับเดิม รวม 4 เล่ม (เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใช้หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 เท่านั้น) และประมวลคำพื้นฐานกลุ่มทักษะภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี ได้คำศัพท์มาจำนวน 1,050 คำ

7. รวบรวมรูปแบบกิจกรรมฝึกทักษะ และกิจกรรมเสริมทักษะจากหนังสือประเภทต่าง ๆ ทุกประเภท เช่น หนังสือพิมพ์ หนังสือวารสาร หนังสือชุดฝึกทักษะสำหรับเด็กที่มีในปัจจุบัน ที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ พัฒนาขึ้น ทั้งระดับก่อนประถม และระดับประถมศึกษา แบบฝึกทักษะภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของกรมวิชาการ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่จัดทำขึ้นใช้ในโรงเรียนนำแนวทางที่ได้มาพัฒนาทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขั้นที่ 2 การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ

1. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีหลักการดังนี้

1.1 แบบฝึกหัดนี้จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านให้กับเด็กที่มีความบกพร่องด้านทักษะทางภาษาให้ถึงระดับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 จากสูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2520 : 56)

1.2 เนื้อหาแบบฝึกมุ่งพัฒนาทักษะด้านการรู้จักคำเน้นการเรียนรู้เป็นคำ การผสมอักษรให้เป็นคำ และการแจกลูกคำด้วยกลวิธีที่แปลกใหม่ตลอดเวลา ได้รับความสนใจผู้เรียนด้วยภาพการ์ตูนที่นักเรียนคุ้นเคย เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ตามแนวคิดของโดเรน (Doren. 1956 : 2) และคำนึงถึงหลักการสำคัญ คือ

1) กิจกรรมการอ่านคำจะสอดคล้องกับกระบวนการทางสมอง คือ การรู้จักคำเข้าใจความหมายของคำมีปฏิริยาต่อข้อความที่อ่านและเกิดการบูรณา การสร้างความคิดใหม่ต่อไป

2) คำนึงถึงความพร้อมของนักเรียนเป็นหลัก ด้วยการวินิจฉัยปัญหาการอ่านเด็กเป็นรายคนก่อนจัดการเรียนการสอน และให้ความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ทางภาษาที่จำเป็นแก่เด็ก

3) คำนึงถึงการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำด้วยกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน และกิจกรรมเสริมประสบการณ์การอ่านตลอดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกดังกล่าว

4) กำเนินถึงผลการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา เพื่อให้เด็กทราบผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยทันที ซึ่งนำไปสู่การกระตุ้นให้เด็กพึงพอใจที่จะได้เรียนรู้บทเรียนต่อไป

5) การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนโดยกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านที่ออกแบบขึ้นมา เพื่อพัฒนาความคิดการแสดงออกและการสร้างสรรค์การรู้จักคำของผู้เรียนด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลาย ซึ่งผู้เรียนจะค่อย ๆ รู้จักตนเอง พื่อใจในตนเอง พยายามใช้ตนเองอย่างเต็มศักยภาพเปิดกว้างรับประสบการณ์ต่าง ๆ และปรับตัวได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

6) พัฒนาทักษะการอ่านด้วยทฤษฎีการจัดลำดับข้อความ และการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความซึ่งเน้นการใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการรู้จักคำให้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนให้มากที่สุดการใช้รูปภาพ หรือจัดสถานการณ์การเรียนรู้จะสัมพันธ์กับชุมชนท้องถิ่นที่เด็กอาศัยอยู่อย่างมากซึ่งจะเป็นประโยชน์ ต่อการเรียนรู้คำและความหมายของคำ นอกจากนั้น การใช้คำหรือข้อความที่มีความหมายคล้ายกันหรือรูปคำที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนำมาเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน และให้เด็กแยกแยะคำที่มีลักษณะแตกต่างออกไปได้จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 การเลือกกิจกรรมมาสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
พิจารณาจากกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้

- 1) เหมาะสมกับเวลา
- 2) เหมาะสมกับเนื้อหา
- 3) เหมาะสมกับวัยและธรรมชาติของเด็ก
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมาย
- 5) สามารถตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทันที

1.4 รายชื่อกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการอ่าน
ด้านการรู้จักคำได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1) กิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ทักษะทางภาษาได้แก่ กิจกรรมแบบความเหมือนหรือต่างกัน กิจกรรมแบบพวกเดียวกัน กิจกรรมแบบความคล่องแคล่วในการใช้คำ กิจกรรมแบบการสร้างคำจากอักษรในคำที่กำหนด

ให้ กิจกรรมแบบหาคำที่มีความหมายคล้ายกัน กิจกรรมสัญลักษณ์สื่อความหมาย
กิจกรรมแบบบวกลบตัวอักษร กิจกรรมแบบความหมายของภาพ ฯลฯ (กรมวิชาการ,
2534 : 29-45)

2) กิจกรรมเสริมประสบการณ์การอ่าน เป็นกิจกรรมเสริม
ประสบการณ์การอ่านเพิ่มเติม ได้แก่ กิจกรรมแบบตารางผสมอักษรเป็นคำ เกมบันได
สู่ความสำเร็จ ปริศนาคำทาย กิจกรรมอ่านทำนองเสนาะ กิจกรรมรูปภาพผสมอักษร
กิจกรรมลากเส้นโยงจุด ฯลฯ

2. ลำดับขั้นในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ

2.1 กำหนดโครงสร้างแบบฝึกทางด้านเนื้อหาและองค์ประกอบของชุดฝึก
อย่างละเอียดชัดเจน ดังนี้

1) เนื้อหา กำหนดให้สอดคล้องกับระยะเวลาทำการทดลอง
จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 12 คาบ รวม 72 คาบ ต่อ 1 ห้องเรียน โดยกำหนด
เนื้อหาเป็น 4 เรื่อง 13 ชุดฝึก ดังนี้

1. เรื่องเสียงพยัญชนะต้น ได้แก่

1.1 พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว

1.2 พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ

1.3 พยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ

2. เรื่องการประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

3. เรื่องเสียงตัวสะกดแบ่งเป็น 2 ชุดฝึก ได้แก่

ชุดที่ 3.1 ประกอบด้วย

1) แม่กก

2) แม่กด

3) แม่กบ

ชุดที่ 3.2 ประกอบด้วย

4) แม่กง

5) แม่กน

6) แม่กม

7) แม่เกย

8) แม่เกอว

4. เรื่องเสียงวรรณยุกต์

2) องค์ประกอบการสร้างแบบฝึกแต่ละชุดฝึกแบ่งเป็น 6 ส่วนคือ

1. จุดประสงค์ของบทเรียน
2. เนื้อหาของบทเรียน
3. ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน
4. กิจกรรมเสริมประสบการณ์
5. แบบทดสอบ
6. เฉลยแบบทดสอบ

2.2 เลือกสื่อรูปภาพการ์ตูนประเภทต่าง ๆ ทั้งคน สัตว์ สิ่งของให้เหมาะสมกับกิจกรรมพัฒนาทักษะในเชิงสร้างสรรค์และความสนใจของผู้เรียน

2.3 สร้างชุดฝึกเรียงตามลำดับเนื้อหาที่กำหนด โดยใช้คำศัพท์พื้นฐานที่สำรวจไว้แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสัมพันธ์ของเนื้อหา และจุดประสงค์โดยการให้คะแนน 1 เมื่อสัมพันธ์กัน และ -1 เมื่อแน่ใจว่าไม่สัมพันธ์กัน ถ้าค่าเฉลี่ย .5 ขึ้นไป แสดงว่าการวิเคราะห์นี้ใช้ได้ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2527 : 69 - 70)

2.4 ปรับปรุงตามลำดับขั้นและตามแผนการสร้างแบบฝึก

2.5 จัดทำต้นฉบับให้เรียบร้อยสมบูรณ์

2.6 จัดพิมพ์ และถ่ายเพลทเพื่อนำไปใช้สอน

2.7 นำข้อบกพร่องที่ได้จากการทดลองสอนมาปรับปรุงแบบฝึก

ขั้นที่ 3 การปรับปรุงแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำมีขั้นตอนดังนี้

1. ทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นเด็กชาย 1 คน เด็กหญิง 1 คน ที่มีความบกพร่องทักษะทางภาษาและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เพื่อศึกษารายละเอียดและความเป็นไปได้ของคำสั่งและกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านนำผลการทดลองมาปรับปรุง

2. ทดลองครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 คน ซึ่งเป็นเด็กชาย 5 คน เด็กหญิง 5 คน ที่มีความบกพร่องทักษะทางภาษา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของโรงเรียนเพื่อศึกษารายละเอียดและความเป็นไปได้ของคำสั่ง กิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน เวลา ปฏิสัมพันธ์ของการทำกิจกรรมกลุ่ม ความยากง่ายของกิจกรรม ตลอดจนความน่าสนใจของกิจกรรม

3 นำเสนอประธาน คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์และขอความเห็นจากคณะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อนำข้อคิดเห็นที่ได้มาปรับปรุงแบบทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ทดลองครั้งที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึก โดยนำไปทดลองภาคสนามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านยางงาม อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 คน โดยคัดจากเด็กที่มีความบกพร่องทักษะการอ่านภาษาไทยและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของโรงเรียน (พิจารณาจากแบบกรอกคะแนนใน ป.02) โดยใช้วิธีมาตรฐาน 80/80 กล่าวคือ ตัวแรกหมายถึงร้อยละคะแนนรวมระหว่างเรียนของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ทำแบบฝึกได้ถูกต้อง 80 ตัวหลังหมายถึง ร้อยละคะแนนรวมของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกได้ถูกต้องตามเกณฑ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2520 : 56) ซึ่งแบบฝึกแต่ละชุดจะมีแบบทดสอบท้ายบทให้นักเรียนทำเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ และเติมคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละชุดฝึก ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ พบว่า E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ $90.40 / 86.62$ เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้

ขอความเห็นจากคณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน อีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบเพิ่มเติมในเรื่องความสัมพันธ์ของคำสั่งกับกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน ความยากง่ายของกิจกรรมกับเวลา ตลอดจนความน่าสนใจของกิจกรรม ก่อนนำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้ได้แบบฝึกที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 จัดทำคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำและนำไปใช้จัดการเรียนการสอนต่อไป

3. แบบฝึกทั่วไปของกรมวิชาการชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1

แบบบทเรียนออกเป็น 9 เรื่อง จำนวน 9 แบบฝึก สัมพันธ์กับหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1 ซึ่งจัดทำโดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นแบบฝึกในชุดพื้นฐานภาษา ที่ได้จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการที่กระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้ง เริ่มจัดพิมพ์ขึ้นเพื่อทดลองใช้ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2534 นำผลการทดลองครั้งแรกมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนที่จะจัดพิมพ์เป็นครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2535 เพื่อใช้ในโรงเรียนนาร่อง โครงการโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรและได้นำผลการทดลองใช้ครั้งที่ 2 มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอีกครั้งก่อนที่จะจัดพิมพ์ขึ้นใช้ทั่วประเทศเป็นครั้งที่ 3 ในปี พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา และได้ใช้ติดต่อกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน (กรมวิชาการ. 2537 : แผ่นรองปกด้านใน) จึงนับได้ว่าเป็นแบบฝึกที่ได้รับ การปรับปรุงแก้ไข พัฒนาให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานทางการศึกษา ผู้ใช้เป็นอย่างดีแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำมาใช้ในการทดลองครั้งนี้ โดยใช้สำหรับสอนซ่อมเสริมกลุ่มควบคุม

4. วิธีดำเนินการสร้างแผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการสอน ตามแนวการสอนอ่านภาษาไทยจากชุดฝึกทักษะการอ่าน และหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) คู่มือการสอนภาษาไทย หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1 แบบฝึกหัดภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1 แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจิตวิทยาการศึกษา

2. ศึกษาวิธีการสร้างแผนการสอนการอ่านด้านการรู้จำคำและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความคิดรวบยอด
3. จัดแบ่งเนื้อหาที่สอนโดยกำหนดเป็นแผนการสอนย่อยทั้งของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
4. สร้างแผนการสอน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 24 แผน ๆ ละ 3 คาบ (คาบละ 20 นาที) ในแต่ละแผนการสอนย่อยประกอบด้วยความคิดรวบยอด จุดประสงค์ เนื้อหา สื่อการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมจะเหมือนกันต่างกัน เฉพาะกลุ่มทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ แทรกในกิจกรรมฝึกทักษะการเรียนการสอน และกลุ่มควบคุมใช้แบบฝึกทั่วไป กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1 ชุดพื้นฐานภาษา ในกิจกรรมฝึกทักษะ
5. นำแผนการสอนที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญอีก 5 ท่าน ตรวจสอบถูกต้อง และความคิดรวบยอด จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. นำแผนการสอนไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนบ้านยางงาม อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและปรับปรุง แก้ไข อีกครั้งก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง
7. นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอคณะกรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ตรวจอีกครั้ง เมื่อเห็นว่าเหมาะสมถูกต้องสามารถนำไปใช้ทดลองได้ จึงจัดทำเป็นฉบับจริงนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมต่อไป

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

- 1) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย
- 2) แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย

1. วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านด้านภาษาไทยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาการสร้างและวิธีการเขียนข้อสอบจากหนังสือของชวาล แพรัตกุล (2520 : 1 - 407) หนังสือเครื่องมือวัดผลตามจุดประสงค์ ป.02 กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2532 : 1 - 35) เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของจำนง พรายแย้มแข (2535 : 1 - 137)
2. วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้ทดลอง เพื่อใช้ในการเขียนข้อความวัดความสามารถทักษะการอ่านด้านรู้จักคำ
3. สร้างข้อสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยให้ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาที่ได้วิเคราะห์แล้ว โดยเน้นการวัดทักษะด้านการรู้จักคำ และการนำคำไปใช้ให้สอดคล้องกับข้อความที่กำหนด จำนวน 75 ข้อ เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก โดยยึดจุดมุ่งหมายการอ่านตามหลักของบลูม (Bloom. 1971 : 61 - 198) เน้นด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจในการใช้คำ การประยุกต์ใช้อย่างละ 20 % รวม 60 % ด้านการวิเคราะห์ 20 % สังเคราะห์และการประเมินค่าอย่างละ 10 % รวม 40 %
4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอประธาน, กรรมการควบคุมปริญญาบัตร และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่
 - 1) อาจารย์พยอม สุขมากศึกษานิเทศก์ 9 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย
 - 2) อาจารย์วรรณพร ภิมย์รัตน์ศึกษานิเทศก์ 8 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย
 - 3) อาจารย์สุรชาติ วงศ์อารีย์ หัวหน้าฝ่ายวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี

โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบข้อสอบเป็นรายข้อว่าวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดหรือไม่ ตามวิธีการหาดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด (Index of Item-Objective Congruence) (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2527 : 69 - 70) ซึ่งกำหนดอันดับคะแนนไว้ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดให้จริง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดให้จริง

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้จริง

การกำหนดคะแนนจุดตัด เพื่อที่จะหาคะแนนที่ต่ำสุดที่จะยอมรับว่าข้อสอบสามารถวัดพฤติกรรมตรงตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์ ผู้วิจัยได้อาศัยการกำหนดคะแนนจุดตัด 0.5 เท่ากันทั้งฉบับ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2527 : 69)

5. นำแบบทดสอบทั้งฉบับไปทดลองสอบกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 50 คน

6. นำผลจากการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ คำนวณโดยใช้สูตรของ เบรนนัน (Brennan) หรือดัชนีอำนาจจำแนกบี (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2527 : 69 - 70)

7. คัดเลือกข้อสอบเฉพาะข้อที่มีค่าดัชนีอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นบวก ซึ่งถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2527 : 83) ระหว่าง .02 - .59

8. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องข้อสอบเป็นรายข้อ ให้เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดจำนวนข้อสอบและการตั้งจุดตัด ข้อสอบทั้งฉบับ ซึ่งได้มาจากความเห็นพ้องกันระหว่างผู้วิจัยและคณะผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์สูงในด้านการนิเทศการสอนภาษาไทย และการวัดผลประเมินผลการศึกษา ตามที่สงบ ลักษณะ (2523 : 13 - 17) ได้กล่าวไว้ว่า ถึงแม้จุดอ่อน คือ ต้องระวังอัตวิสัย (Subjective) แต่

ก็พบว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับการตัดสินใจการสอบผ่าน - ไม่ผ่าน โดยมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย จุดเด่น คือ ได้อาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical Data) เข้าช่วยในการตั้งจุดตัด และการใช้คนหลายคนทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้สูง ซึ่งได้จำนวนข้อสอบและเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

8.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย

จัดทำข้อสอบฉบับเดียวจำนวน 50 ข้อ 50 คะแนน เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก

8.2 เกณฑ์ประเมินความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ช่วงคะแนน (ร้อยละ) ระดับคุณภาพ

80 - 100	มีความสามารถในการอ่านดีมาก
70 - 79	มีความสามารถในการอ่านดี
60 - 69	มีความสามารถในการอ่านปานกลาง
50 - 59	มีความสามารถในการอ่านน้อย
ต่ำกว่า 50	มีความสามารถในการอ่านน้อยมาก

ผู้วิจัย และคณะผู้เชี่ยวชาญได้กำหนดจุดตัดเกณฑ์ขั้นต่ำ การประเมินความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในระดับดี (ตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป) โดยใช้วิธีการกำหนดจุดตัดจากผลการสอบของคนอื่นของมิลล์แมน และเกลส (Millman and Glass) (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2527 : 117 - 119) เป็นเกณฑ์ในการกำหนด โดยคณะผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอน พิจารณาแบบทดสอบทั้งฉบับแล้วระบุจำนวนเปอร์เซ็นต์ผู้สอบผ่านก่อนว่าควรเป็นเท่าใด แล้วนำแบบทดสอบไปสอบจริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง เพื่อคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ความถี่สะสมของคะแนนได้คะแนนจุดตัดที่ 32 (ร้อยละ 64) นำผลการทดสอบมากำหนดจุดตัดที่จะเกิดขึ้นจริง ภายหลังการทดลองได้จุดตัดที่คะแนน 35 (ร้อยละ 70)

9. นำแบบทดสอบที่คัดเลือก ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนบ้านยางงาม

อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบได้ ดังนี้

9.1 หาค่าความยาก (P) ได้ค่าความยากรายข้อ ระหว่าง 0.25 - 0.92 และค่าความยากทั้งฉบับเท่ากับ 0.61 คำนวณโดยใช้สูตรอย่างง่าย (อนันต์ ศรีโสภณ, 2520 : 150)

9.2 หาค่าอำนาจจำแนก ใช้สูตรของเบรนนาน (Brennan) ดังนี้ อำนาจจำแนกปี (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2527 : 83 - 85) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.02 - 0.44 และค่าอำนาจจำแนกทั้งฉบับเท่ากับ 0.20 หาได้โดยนำคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำทั้งหมดมาคำนวณโดยใช้สูตรดัชนีอำนาจจำแนกปี

9.3 หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ของลิฟวิงสตัน (Livingston) ซึ่งปรับแก้มาจากสูตร คูเคอร์ริชาร์ดสัน 20 (KR 20) (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2527 : 189 - 193) ได้ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) เท่ากับ 0.70

10. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนได้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามเจตคติตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการสร้าง และวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยศึกษาแนวทางสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของจุไรรัตน์ เพิ่มสุข (2538 : 492 - 495) และศึกษาการพัฒนาเครื่องมือวิจัยของรวิวรรณ ชินะตระกูล (2533 : 37 - 70)

2. สร้างแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 หน่วย ของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 40 ข้อ แล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คืออาจารย์พยอม สุขมาก

อาจารย์วรรณพร ภิรมย์รัตน์และอาจารย์สุรชาติ วงศ์อารีย์ ตรวจสอบความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไข ได้แบบสอบถามจำนวน 36 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าจำแนก

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ตรวจสอบให้คะแนนความคิดเห็นที่มีต่อข้อความในแต่ละข้อก่อนการวิเคราะห์ ดังนี้

	ข้อความที่เป็นบวก (Positive)	ข้อความที่เป็นลบ (Negative)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน

ได้แบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นบวกระหว่าง 1.88 - 4.74 เสร็จแล้วนำมาตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อความให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำไปทดลองอีกครั้งกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนบ้านยางงาม อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพแบบสอบถามได้ดังนี้

4.1 ค่าอำนาจจำแนกคำนวณโดยใช้ วิธีการแจกแจงแบบที (t- distribution) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185 - 186) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 1.69 - 3.94

4.2 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α -Cocfficient) ของครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170-172) ได้ค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ (r_{α}) เท่ากับ 0.78

4. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

โดยดำเนินการตามแบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Posttest only Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 65)

แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	-	X	T ₂
C	-	~X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- X หมายถึง การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
- ~X หมายถึง การเรียนโดยใช้แบบฝึกทั่วไป
- T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)
- E หมายถึง กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
- C หมายถึง กลุ่มควบคุม (Control Group)

5. วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลองผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยนำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบกลุ่มประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโพหวาย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 80 คน และคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด (ร้อยละ 70) ได้จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. จัดเรียงคะแนนนักเรียนที่คัดเลือกได้จากคะแนนสูงสุดถึงต่ำสุดแล้วจับคู่คะแนนนักเรียนที่ใกล้เคียงกัน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน

3. สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากได้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมเสร็จแล้ว ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทดสอบเพื่อวินิจฉัยปัญหาทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ก่อนการทดลอง

4. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งสองกลุ่ม ตามแผนการสอนซ่อมเสริมที่จัดทำขึ้น ซึ่งใช้เนื้อหาที่สอนเหมือนกัน เวลาเท่ากันและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมือนกันแต่ใช้แบบฝึกต่างกัน คือกลุ่มทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มควบคุมสอนตามแบบฝึกทั่วไป ที่กรมวิชาการจัดทำขึ้น โดยสอนตามลักษณะปัญหาข้อบกพร่องที่วินิจฉัยพบใช้ระยะเวลาระหว่างเดือน กันยายน ถึง ตุลาคม 2540 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ต่อเนื่องกัน สอนสัปดาห์ละ 12 คาบ (วันละ 3 คาบ) รวม 72 คาบ ต่อห้องเรียน ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 การจัดคาบเวลาสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในหนึ่งสัปดาห์

วัน	เวลา 09.00 - 10.00	10.00 - 11.00
จันทร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
อังคาร	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
พุธ	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
พฤหัสบดี	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง

5. ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ผู้วิจัยทำการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยและแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

6. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ และสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยภายหลังการทดลองของทั้ง 2 กลุ่ม มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ที่ไม่เป็นอิสระจากกัน ใช้สูตร t-test for dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 201)

2. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่เป็นอิสระจากกัน ใช้สูตร t - test for dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 201)

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ} \quad & \text{แทนคะแนนเฉลี่ย} \\ & \Sigma X \text{ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\ & N \text{ แทนจำนวนนักเรียนในกลุ่ม} \end{aligned}$$

1.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนคำนวณได้จาก (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 63)

เมื่อ S^2 = แทน ความแปรปรวนของคะแนน

ΣX = แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. สถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำ

ใช้สูตร E_1/E_2 ของ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2520 : 56)

$$\text{โดยที่ } E_1 = \frac{\frac{\Sigma X_1}{N} \times 100}{A}$$

$$\text{เมื่อ } E_2 = \frac{\frac{\Sigma X_2}{N} \times 100}{B}$$

N = จำนวนผู้เรียน

ΣX_1 = คะแนนรวมระหว่างเรียนของนักเรียนทั้งกลุ่ม
ที่ทำแบบฝึกหัด

ΣX_2 = คะแนนรวมของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบ
หลังใช้แบบฝึกได้ถูกต้องตามเกณฑ์

A, B = คะแนนเต็มของการสอบระหว่างใช้แบบฝึก
และหลังใช้แบบฝึก

เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึก

ร้อยละคะแนนรวมระหว่างเรียนของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ทำแบบฝึกได้ถูกต้องต่อ
ร้อยละคะแนนรวมของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกได้ถูกต้องกำหนดเกณฑ์
มาตรฐาน ดังนี้

$$E_1/E_2 = 80/80$$

2.2 หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2527 : 69 - 70)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ
จุดประสงค์

$\sum R$ = แทน ผลรวมของคะแนนรวมความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญ

N = แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา

2.3 หาค่าความยากง่ายใช้สูตรอย่างง่าย (อนันต์ ศรีโสภา. 2520 : 150)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ

R แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นถูก

N แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นทั้งหมด

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกข้อสอบ ใช้สูตรของแบรนแนน (Brennan)
ที่เรียกว่า ดัชนีอำนาจจำแนกบี (Discrimination Index B) (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์.
2527 : 83 - 85)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ดัชนีแบรนแนน หรือ ดัชนี อำนาจจำแนก

N_1 แทน จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าจุดตัด

N_2 แทน จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าจุดตัด

U แทน จำนวนนักเรียนกลุ่ม N_1 ตอบข้อสอบถูก

L แทน จำนวนนักเรียนกลุ่ม N_2 ตอบข้อสอบถูก

2.5 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ข้อสอบอิงเกณฑ์ใช้สูตร

ลิฟวิงสตัน (Livingston) (บุญเชิด ภิญ โญอนันตพงษ์. 2527 : 189 - 193) ที่อาศัยความเชื่อมั่นแบบอิงกลุ่ม สูตร KR 20)

$$r_{cc} = \frac{r_u S^2 + (\bar{X} - C)^2}{S^2 + (X - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

r_u แทน ค่าความเชื่อมั่นแบบอิงกลุ่ม

$S^2, \bar{X}$ แทน ความแปรปรวนและค่าเฉลี่ยของคะแนน

C แทน คะแนนเกณฑ์

2.6 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนใช้วิธีการแจกแจงที (t - distribution) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536: 185 - 186)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

โดยมี $df = n_H + n_L - 2$

เมื่อ t = แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

$\bar{X}_H$ = แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ = แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_H^2 = แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง

S_L^2 = แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

n_H = แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

n_L = แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียน โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค
(Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170 - 172)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ α = แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n = แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ

S_i^2 = แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S^2 = แทน คะแนนความแปรปรวนเครื่องมือทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

เปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถในการอ่านและเจตคติที่มีต่อการ
อ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมที่ได้จากการจับคู่คะแนน โดยใช้สูตร t - test for dependent Samples
(ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2537 : 201)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

โดยมี $df = n - 1$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่ของคะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้ เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย (Mean)

S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

N แทน จำนวนคู่ของคะแนน

D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

ΣD แทน ผลรวมความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

t แทน ค่าสถิติที

ลำดับขั้นการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเรียงลำดับ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. ผลการเปรียบเทียบ เจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

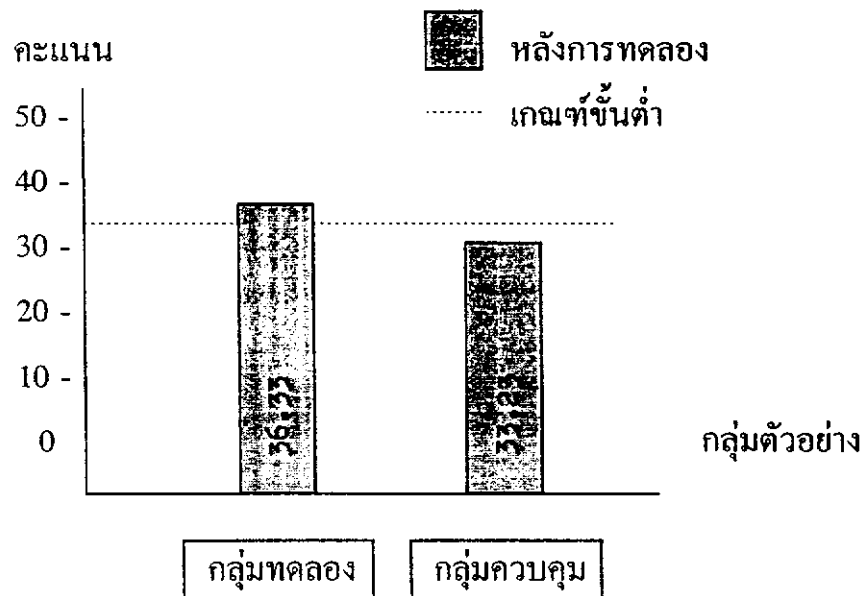
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ปรากฏดังตาราง 3 - 4

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	X	S
กลุ่มทดลอง	36.33	4.497
กลุ่มควบคุม	33.23	4.507

จากตาราง 3 แสดงว่า หลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถ
ในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
คะแนนทั้งสองกลุ่มใกล้เคียงกัน ซึ่งแสดงให้เห็นชัดเจนด้วยกราฟ ดังภาพประกอบ 4



ภาพประกอบ 4 กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากภาพประกอบ 4 แสดงให้เห็นว่าภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลอง
ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ
ที่กำหนด (35.00) ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	30	36.33	9.3	323	15.525 ^{**}
กลุ่มควบคุม	30	33.23			

$$t_{.01, 29} = 2.462$$

จากตาราง 4 แสดงว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไป

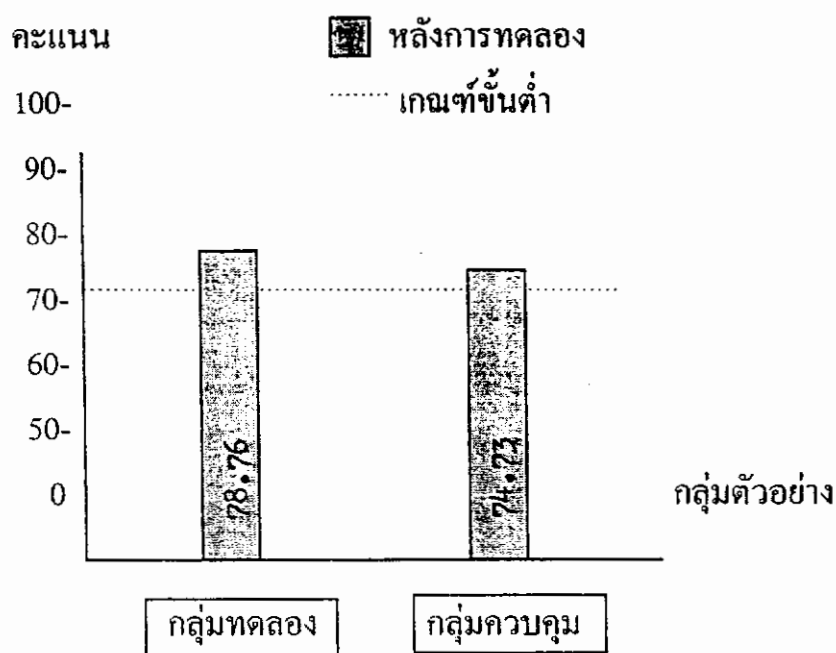
2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมปรากฏดังตาราง 5 - 6

ตาราง 5 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$.	S
กลุ่มทดลอง	78.76	11.664
กลุ่มควบคุม	74.73	10.543

จากตาราง 5 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทั้งสองกลุ่มใกล้เคียงกัน ซึ่งแสดงให้เห็นชัดเจนด้วยกราฟ ดังภาพประกอบ 5



ภาพประกอบ 5 กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากภาพประกอบ 5 แสดงว่าภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 78.76 กลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ย 74.73 และทั้งสองกลุ่มได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	30	78.76	129	803	8.052**
กลุ่มควบคุม	30	74.73			

$$t_{.01, 29} = 2.462$$

จากตาราง 6 แสดงว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไป

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำกับแบบฝึกทั่วไป ซึ่งพอสรุปลำดับขั้นตอนและผลของการศึกษากันได้ว่า ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำกับแบบฝึกทั่วไป
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำกับแบบฝึกทั่วไป

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ จะมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไป
2. นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ จะมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไป

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนบ้านโพหวาย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 80 คน คัดเลือกจากนักเรียนซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนบ้านโพหวาย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 60 คน ได้มาตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่หนึ่ง นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทดสอบนักเรียนจากกลุ่มประชากร จำนวน 80 คน เสร็จแล้วคัดเลือกรักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด (ร้อยละ 70) ได้จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่สอง นำคะแนนนักเรียนแต่ละคนที่คัดเลือกได้มาจัดเรียงคะแนนใหม่จากคะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด แล้วจับคู่คะแนนนักเรียนที่ใกล้เคียงกัน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน

ขั้นที่สาม สุ่มโดยการจับสลากเลือกกลุ่มได้กลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ เป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 4 ฉบับ 13 ชุด ได้แก่

- ฉบับที่ 1 เสียงพยัญชนะต้น จำนวน 45 ข้อ มี 3 ชุด ๆ ละ 15 ข้อ
- ฉบับที่ 2 การประสมเสียงให้เป็นคำ จำนวน 20 ข้อ มี 1 ชุด
- ฉบับที่ 3 เสียงตัวสะกด จำนวน 100 ข้อ มี 8 ชุด
- ฉบับที่ 4 เสียงวรรณยุกต์ จำนวน 15 ข้อ มี 1 ชุด

ซึ่งได้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพเรียบร้อยแล้วโดยแบบทดสอบวินิจฉัยชุดนี้มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ .25 - .97 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Index B) ตั้งแต่ .03 - .67 ส่วนค่าความเชื่อมั่น ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 แล้วปรับแก้ค่าความเชื่อมั่นตามแบบทดสอบอิงเกณฑ์สูตรลิวิสตัน ได้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .60 - .85

1.2 แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ จำนวน 13 ชุดฝึก แต่ละชุดฝึกประกอบด้วยจุดประสงค์ของบทเรียน เนื้อหาของบทเรียน ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน กิจกรรมเสริมประสบการณ์ แบบทดสอบและเฉลยแบบทดสอบ ซึ่งได้ผ่านการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 แล้ว ปรากฏว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.40/86.62 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 แบบฝึกทั่วไปของกรมวิชาการชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1
จำนวน 9 แบบฝึก

1.4 แผนการสอนซ่อมเสริมกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แผนการสอนทั้ง 2 กลุ่มได้จัดทำขึ้นกลุ่มละ 24 แผน ๆ ละ 3 คาบ รวมเวลาที่ใช้สอนกลุ่มละ 72 คาบ (1 คาบเท่ากับ 20 นาที) ในแผนการสอนแต่ละแผนประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งได้พัฒนารูปแบบการสอนตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนประกอบด้วยเกริ่นความสนใจ ตั้งสมาธิ และทบทวนความรู้เดิม
2. ขั้นสอน ประกอบด้วยกิจกรรมสร้างความเข้าใจ เสริมความเข้าใจ และขั้นฝึกทักษะ ประกอบด้วยกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านจากแบบฝึก รายงานการฝึกทักษะของนักเรียนและครูฝึกทักษะการอ่านซ้ำ
3. ขั้นสรุป เป็นกิจกรรมสรุปความเข้าใจ หลักเกณฑ์การใช้คำ
4. ขั้นวัดผลและประเมินผลประกอบด้วย การสังเกตปฏิบัติกิจกรรม ตรวจแบบฝึกหัด และทดสอบท้ายบทเรียน

ซึ่งทั้ง 2 แผนได้ผ่านการพิจารณาจากกรรมการควบคุมปริญญาโท คณะ
ผู้เชี่ยวชาญและผ่านการทดลองสอนในกลุ่มย่อยเพื่อปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย จัดทำเป็นข้อสอบ
ฉบับเดียว จำนวน 50 ข้อ 50 คะแนน เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก
ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยได้ผ่านการวิเคราะห์ประสิทธิภาพแล้วได้ค่า
ความยาก (P) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.61 ค่าอำนาจจำแนก (B) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.20 และ
ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ (r_{cc}) เท่ากับ 0.70

2.2 แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 ในด้านลักษณะ ความสำคัญ และประโยชน์ของการอ่าน เป็นแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า 5 หน่วยของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผ่านการวิเคราะห์
ประสิทธิภาพหาค่าอำนาจจำแนกแล้ว โดยวิธีการแจกแจงที่ (t - distribution) ได้ค่า
อำนาจจำแนกทั้งฉบับเท่ากับ 4.54 และได้ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) เท่ากับ 0.78

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลองผู้วิจัยได้สอบคัดเลือนักเรียนจากกลุ่มประชากร
จำนวน 80 คน ได้นักเรียนที่คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด (ร้อยละ 70) จำนวน
60 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง จัดเรียงคะแนนจากสูงสุดถึงต่ำสุด แล้วจับคู่คะแนนที่ใกล้เคียง
กันแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน สุ่มอย่างง่าย โดยวิธีจับสลากได้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่ม
ทดลอง อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมเสร็จแล้วให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทดสอบ เพื่อวินิจฉัย
ทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำก่อนการทดลอง

2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งสองกลุ่ม ตามแผน
การสอนซ่อมเสริมที่จัดทำขึ้น ซึ่งใช้เนื้อหาที่สอนเหมือนกัน เวลาเท่ากัน และกิจกรรม
การเรียนการสอนเหมือนกัน แต่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านต่างกัน คือ กลุ่มทดลองใช้

แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำสอนตามลักษณะปัญหาข้อบกพร่องที่วินิจฉัยพบ เป็นกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ สลับปรับเปลี่ยนไป กลุ่มควบคุมสอนตามแบบฝึกทั่วไป ที่กรมวิชาการจัดทำขึ้นใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ต่อเนื่องกัน โดยสอนสัปดาห์ละ 12 คาบ (วันละ 3 คาบ) รวม 72 คาบ ต่อห้องเรียน

3. ทดสอบหลังการทดลอง (Post test) ผู้วิจัยทำการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย และแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบและสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ภายหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่ม มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้ $t - test$ for dependent Samples

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ภายหลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ภายหลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้ จักคำกับแบบฝึกทั่วไป ปรากฏข้อค้นพบดังนี้

1. ภายหลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน ด้านการรู้จักคำมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วย แบบฝึกทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดง ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองเป็นสื่อการ สอนที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มี ความบกพร่องการอ่านได้อย่างแท้จริง แม้ว่านักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะ ได้รับการวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ก่อนการทดลองมาเหมือนกันในเรื่อง เสียงพยัญชนะต้น การประสมเสียงให้เป็นคำ เสียงตัวสะกดและเสียงวรรณยุกต์ ซึ่ง ทำให้ครูผู้สอนทราบปัญหาและข้อบกพร่องของเด็กเป็นรายบุคคลได้เป็นอย่างดี โดย เฉพาะปัญหาเรื่องเสียงพยัญชนะต้นซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนที่หนึ่งในการสร้างคำ นักเรียนถึงร้อยละ 70 ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมยังมีความบกพร่องในทักษะการ อ่านอย่างมากในเรื่องพยัญชนะต้นเสียงอักษรนำและเสียงควบกล้ำ ส่วนเรื่องการประสม เสียงเป็นคำนักเรียนไม่สามารถนำพยัญชนะ สระ และตัวสะกดประสมเป็นคำที่มีความ หมายได้ตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดถึงร้อยละ 93.33 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ ยังไม่เข้าใจองค์ประกอบของคำ และอ่านคำได้ค่อนข้างต่ำมาก ส่วนในเรื่องเสียงตัวสะกด ทั้ง 8 มาตราตัวสะกดก็ยังเป็นปัญหาของนักเรียนเช่นกัน โดยเฉพาะตัวสะกดแม่กก แม่ กค. แม่กบ และแม่กน มีตัวสะกดจำนวนมากไม่ตรงกับเสียงตัวสะกด ซึ่งเมื่อกำหนด เป็นคำอ่านมาให้นักเรียนเลือกคำที่ตรงกับคำที่ครูอ่านแล้ว นักเรียนยังตอบผิดเป็นส่วน ใหญ่ถึงร้อยละ 66.66 แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังไม่รู้จักคำดีพอ ยังขาดทักษะในเรื่อง การออกเสียงตัวสะกดอย่างมาก และเมื่อพิจารณาเรื่องเสียงวรรณยุกต์แล้วนักเรียนถึง ร้อยละ 90.00 ก็ยังคงบกพร่องในเรื่องการผันเสียงวรรณยุกต์อย่างมากเช่นกัน ทั้งในกลุ่ม

ทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน เพราะเสียงวรรณยุกต์เป็นส่วนสำคัญ ที่จะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องชัดเจนมากขึ้น

ความแตกต่างด้านความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ซึ่งมีคุณภาพสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไปนั้น เนื่องจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้ ประการแรกการกำหนดเนื้อหาได้จัดลำดับเนื้อหาแบบฝึกจากง่ายไปหายาก ตามแนวทางการแยกทักษะย่อย เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ทักษะการรู้จักคำ หรือทักษะในการอ่านของโดเรน (Doren. 1956 : 2) ซึ่งได้เรียงลำดับเนื้อหาไว้ดังนี้ การจำตัวอักษร เสียงต้น การจำเป็นคำ คำประสม พยัญชนะที่ออกเสียงท้าย การสัมผัสคำ สระ คำพ้องเสียงและการเดาคำ ประการที่สอง การนำหลักการทฤษฎีมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแบบฝึกโดยคำนึงถึงกิจกรรมการอ่านคำที่สอดคล้องกับกระบวนการทางสมอง คือ การรู้จักคำ เข้าใจความหมายของคำ มีปฏิกิริยาต่อข้อความที่อ่านและเกิดบูรณาการสร้างความคิดใหม่ คำนึงถึงความพร้อม และความแตกต่างของนักเรียนด้วยการวินิจฉัยปัญหาการอ่านของเด็กเป็นรายบุคคล คำนึงถึงการฝึกฝนกระทำซ้ำด้วยกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านและกิจกรรมเสริมประสบการณ์ คำนึงถึงผลการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาให้เด็กทราบผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยทันที คำนึงถึงการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนด้วยกิจกรรมสร้างสรรค์ทักษะทางภาษา เช่น กิจกรรมแบบความเหมือนหรือต่างกัน กิจกรรมแบบพวกเดียวกัน กิจกรรมแบบความคล่องแคล่วในการใช้คำ กิจกรรมแบบการสร้างคำจากอักษร เป็นต้น การพัฒนาทักษะการอ่านได้เน้นการใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการรู้จักคำให้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน โดยการใช้รูปภาพการ์ตูน ภาพเหมือนลายเส้น จัดสถานการณ์การเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่นที่เด็กอาศัยอยู่ ประการที่สาม การจัดองค์ประกอบแบบฝึกแต่ละชุดที่เอื้อต่อการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน กิจกรรมเสริมประสบการณ์ แบบทดสอบท้ายชุดฝึก และเฉลยแบบทดสอบ ส่วนจุดเด่นของแบบฝึกทักษะการอ่านที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือการนำสื่อที่

นำอ่าน และเร้าความสนใจเด็กอย่างมากจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มานำเสนอในรูปของเกร็ดความรู้สำหรับเด็ก เกม เพลง ปริศนาคำทาย การอ่านทำนองเสนาะ และตารางผสมอักษร เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโดยตรงแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการนำไปเป็นแนวทางพัฒนาแบบฝึกทักษะทางภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ของครูผู้สอนต่อไปด้วย

ข้อนำสังเกตในระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมนั้น นักเรียนกลุ่มทดลองจะมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนสูงมาก สนใจในกิจกรรมฝึกทักษะและสามารถเรียนรู้ได้เองเป็นย่างดี มีความสุข สนุกสนาน ต้องการที่จะเรียนภาษาไทยอย่างมาก แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำยังสามารถแก้ปัญหาเด็กได้เป็นรายบุคคลตามความบกพร่องของเด็ก ที่เกิดจากการวินิจฉัยปัญหา เพราะเนื้อหาในแบบฝึกได้พัฒนาให้สัมพันธ์กับแบบทดสอบ เพื่อวินิจฉัยปัญหาของนักเรียนอย่างแท้จริง ซึ่งเท่ากับครูผู้สอนค้นพบจุดพัฒนาด้านการอ่านคำในตัวนักเรียนแต่ละคนแล้วนำกิจกรรมพัฒนาในแบบฝึกซึ่งผ่านการวิเคราะห์ปรับปรุงหาประสิทธิภาพแล้วมีความเชื่อมั่นสูงมาเป็นสื่อในการแก้ปัญหาของนักเรียนตามข้อบกพร่องนั้น ๆ เด็กที่มีปัญหารุนแรง คือ อ่านคำไม่ได้ ไม่รู้จักพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด ครูจะเอาใจใส่แนะนำเป็นพิเศษ และใช้กิจกรรมฝึกสร้างความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษา ตามแผนการสอนที่พัฒนาขึ้น สอนให้เด็กเข้าใจ เน้นการอ่านคำประกอบสื่อการสอนที่เป็นของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ การใช้ตารางแจกลูกคำให้เด็กมองเห็นตำแหน่งของพยัญชนะต้น สระที่ประสมกันเป็นคำอ่านง่าย ๆ จากนั้นค่อย ๆ เพิ่มส่วนประกอบอื่น ๆ มากขึ้น เช่น ตัวสะกด วรรณยุกต์และตัวการันต์ ฝึกซ้ำ ย้ำคิด ย้ำทำบ่อย ๆ ทุกครั้ง จนเด็กทุกคนสามารถแจกลูกคำได้ดี คล่องแคล่ว ไม่ผิดพลาด การฝึกทักษะเพิ่มเติมจากแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจนำไปสู่การปฏิบัติพัฒนาตนเองให้สมบูรณ์มากขึ้น เด็กที่เคยเบื่อการเรียน เพราะอ่าน เขียนหนังสือไม่ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ทุกคน โดยเด็กกลุ่มนี้จะมีความมุ่งมั่น ตั้งใจจริงพยายามที่จะทำแบบฝึกให้สำเร็จด้วยตนเอง โดยครูคอยแนะนำและให้กำลังใจอย่างใกล้ชิด ส่วนเด็กที่ความบกพร่องไม่มากนัก เมื่อฝึกตามกิจกรรมสร้างความเข้าใจหลักทางภาษาแล้ว

เด็กก็สามารถฝึกทักษะตามแบบฝึกได้เองทุกคน โดยไม่ต้องคอยควบคุมดูแลมากนัก ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมชั้นเรียนให้เป็นบรรยากาศของการเรียน โดยการใช้การปฏิบัติพัฒนาตนเองของผู้เรียนอย่างแท้จริง นักเรียนเรียนด้วยการกระทำจริง โดยมีกิจกรรมในแบบฝึกเป็นสื่อ แม้การตรวจสอบผลการเรียนแต่ละครั้งก็มีกิจกรรมหลากหลายให้เด็กแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถของตนเองให้เพื่อน ๆ ทราบอย่างภูมิใจ เช่น การรายงานการทำกิจกรรมเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม การตอบคำถามจากครูโดยตรงเป็นรายบุคคลและกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น การเปลี่ยนกันตรวจแบบฝึกแบบจับคู่ การตอบคำถามบนกระดานดำ และอื่น ๆ เสร็จแล้วครูนำแบบฝึกของนักเรียนทุกคนตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง เพื่อรับทราบผลการเรียนของนักเรียนและปัญหาที่เกิดจากการพลั้งเผลอของนักเรียน ซึ่งมีสาเหตุจากความละอองเร่รอนในการทำแบบฝึกของนักเรียนเอง

จากเหตุผลดังกล่าวย่อมเป็นผลสนับสนุนให้นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไปของกรมวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โคลลินส์ (Collins. 1974 : 72 - 183) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมสรุปผลว่า การใช้ข้อทดสอบย่อยมาช่วยหาจุดบกพร่องของเด็กแต่ละคนก่อน แล้วซ่อมเสริมเฉพาะจุดบกพร่องนั้น จะทำให้เด็กสามารถบรรลุถึงเกณฑ์มาตรฐาน ตามจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้ เช่นเดียวกับ ฮอร์น (Horn. 1977 : 187 - 193) ได้วิจัยเรื่องผลของการใช้โปรแกรมการสอนซ่อมเสริมการอ่านในด้านการใช้คำศัพท์ และสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของเด็กจากชนบท พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเป็นพิเศษในเวลา 1 ปีการศึกษา มีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและมีความก้าวหน้าในด้านการใช้คำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน พรทิพย์ สุทธิพันธ์ (2529 : 87) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลระนอง จังหวัดระนอง พบว่า สัมฤทธิ์ผลในการจับใจความของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านช่วยทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความดีขึ้น และทิพวรรณ หอมพูล (2537 : 42) ได้วิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

บทร้อยกรองของนักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ และการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และนักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จึงกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียน ที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไปที่กรมวิชาการจัดทำขึ้นอย่างเชื่อมั่นได้จริง สัมพันธ์กับผลการวิจัยทั้งใน และต่างประเทศ ที่ได้ศึกษาค้นคว้าไว้ทั้งในการทดลองด้วยการทดสอบย่อยหาข้อบกพร่องของนักเรียนก่อน แล้วสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดบกพร่องนั้น รวมทั้งการเปรียบเทียบผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านกับการสอนตามวิธีการปกติ หรือตามคู่มือครู ที่กรมวิชาการจัดทำขึ้น ซึ่งผลการวิจัยเด็กที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านเป็นพิเศษจะมีความสามารถในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดลองครั้งนี้ที่ได้รวมเอาการวินิจฉัยปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อหาข้อบกพร่องด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ประกอบกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นควบคู่กันไปด้วยจึงเป็นการวิจัยพัฒนา ที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนได้จริง

2. ภายหลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทั่วไปที่กรมวิชาการจัดทำขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำได้มีผลต่อความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ทั้งในด้านลักษณะ ความสำคัญ และประโยชน์ของการอ่านในทางที่สูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทั่วไปที่กรมวิชาการจัดทำขึ้นโดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 78.76 สูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 74.73 ซึ่งมีสาเหตุสำคัญ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ มีรูปแบบการนำเสนอที่ชัดเจน โดยในแต่ละชุดฝึกประกอบด้วยส่วนสำคัญ 6 ส่วน คือ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาบทเรียน กิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน กิจกรรมเสริมประสบการณ์ การอ่าน แบบทดสอบท้ายชุดฝึก และเฉลยคำตอบ นักเรียนจะทราบได้เลยว่าถ้าเรียนชุดฝึกนี้แล้ว จะเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอะไร มีเนื้อหา กิจกรรมฝึกทักษะ และเสริมทักษะ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่หลากหลาย เน้นกิจกรรมสร้างสรรค์ทักษะทางภาษา เช่น กิจกรรมแบบความเหมือนหรือต่างกัน กิจกรรมแบบพวกเดียวกัน กิจกรรมแบบคล่องแคล่ว ตารางผสมอักษรเป็นคำ เกม ปริศนาคำทาย เป็นต้น ซึ่งเป็นสื่อเร้าความสนใจต่อการฝึกทักษะการอ่านง่ายต่อการรับรู้ การจำคำของนักเรียนและสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่นักเรียนเป็นอย่างดี

2. แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำสร้างขึ้น โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและทฤษฎีการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อพัฒนาทักษะการอ่าน ได้แก่ กิจกรรมการอ่าน คำจะสอดคล้องกับกระบวนการทางสมอง คือ การรู้จักคำ เข้าใจความหมายของคำ มีปฏิริยาต่อข้อความที่อ่านและเกิดบูรณาการสร้างความคิดใหม่ กิจกรรมเชื่อมโยงสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงความพร้อมก่อนการเรียนรู้ด้วยการวินิจฉัยทักษะการอ่าน การให้ความรู้สร้างความเข้าใจในหลักเกณฑ์ทางภาษาที่จำเป็น คำนึงถึงการฝึกฝน หรือการกระทำซ้ำ ด้วยกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน และกิจกรรมเสริมประสบการณ์การอ่าน ซึ่งเน้นกิจกรรมสร้างสรรค์ การอ่านที่หลากหลายน่าสนใจ คำนึงถึงผลการฝึกฝนกิจกรรมทางภาษา โดยให้เด็กทราบผลการเรียนรู้บทเรียนต่อไป กิจกรรมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล โดยมีแนวคิด “ความคิดสร้างสรรค์มีอยู่ในมนุษย์ทุกคนและสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้” นักเรียนต่างตระหนักเข้าใจ และแสดงออกถึงการสร้างสรรค์การรู้จักคำด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้จักตนเอง พอใจตนเอง ใช้ตนเองอย่างเต็มศักยภาพ และเปิดกว้าง รับประสบการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น กิจกรรมการจัดลำดับข้อความและการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการรู้จักคำให้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิม การใช้รูปภาพจัดสถานการณ์การเรียนรู้สัมพันธ์กับ

ชุมชนท้องถิ่นที่เด็กอาศัยอยู่ ซึ่งเป็นภาพที่เด็กคุ้นเคย มีลักษณะเป็นภาพลายเส้นอย่างง่ายเหมาะกับพัฒนาการของเด็กในวัยนี้อย่างมาก ถนนวงศ์ ล้ายอดมรรคผล (2528 : 529 - 533) ได้ให้ความเห็นว่า กระบวนการอ่านประกอบด้วย 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นแรก การรู้จักคำ ขั้นที่สองการเข้าใจความหมายของคำ ขั้นที่สามการมีปฏิกิริยาต่อคำหรือข้อความ ขั้นที่สี่การรวบรวมความคิดว่าอ่านแล้วเข้าใจเพียงใด ส่วนสุนันทามันเศรษฐวิทย์ (2529 : 27) กล่าวถึงจิตวิทยาการอ่านว่า เป็นกระบวนการทำงานเกี่ยวข้องกันระหว่างสมองกับตา ตาต้องจ้องและกระพริบสลับกันไปในช่วงการจ้องหรือเพ่งผู้อ่านจะมองเห็นคำ 2 - 3 คำ เรียกว่าช่วงการรับรู้ คนที่อ่านได้เร็วจะมีช่วงการรับรู้กว้าง ช่วงย้อนกลับน้อย ตรงข้ามกับคนที่อ่านช้า จะมีช่วงการรับรู้แคบ ช่วงการย้อนกลับหลายช่วงต่อหนึ่งบรรทัด แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ได้จัดกิจกรรมฝึกทักษะให้เหมาะสม ช่วงการรับรู้ โดยจัดฝึกอ่านเป็นคำประกอบภาพเน้นความชัดเจนของขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมกับวัยและธรรมชาติของเด็ก ให้มีช่วงการย้อนกลับน้อยที่สุด

3. แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านได้ดี มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่าการฝึกทักษะการอ่านตามวิธีการปกติ หรือสูงกว่าการฝึกจากแบบฝึกทั่วไปที่กรมวิชาการจัดทำขึ้น ซึ่งส่งผลทำให้เจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้น แตกต่างกับกลุ่มที่เรียนด้วยแบบฝึกทั่วไปในระดับที่เชื่อมั่นได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮาร์จาซุจานา (Harjasujana. 1985 : 388 - A) ซึ่งวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมในการอ่านและความสามารถในการอ่านมีผลต่อเจตคติของนักเรียน เช่นเดียวกับ โรเอทเจอร์และคนอื่น ๆ (Roettger and others. 1979 : 138 - 141) วิจัยพบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5 - 6 สูงกว่านักเรียนในระดับอื่น ๆ และพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่านและคะแนนด้านคำศัพท์

จากเหตุผลดังกล่าวนี้ ทำให้นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทย สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทั่วไปที่กรมวิชาการจัดทำขึ้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มณเฑียร พรหมประพันธ์ (2522 : 83) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้บทเรียน โมดุลกับการสอนตามปกติ และศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อบทเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อบทเรียนโมดุลสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน อมรา รักษมณี (2529 : 79) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคมีเจตคติต่อการเรียนการอ่านดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู เช่นเดียวกับ นฤมล กังวาลไกล (2533 : 98) วิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อสังเกตจากการศึกษาค้นคว้า

1. การสอนซ่อมเสริมให้ได้ผลดี ครูผู้สอนควรตระหนักถึงความสำคัญของการค้นหาปัญหา ข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้พบ โดยมีความเชื่อพื้นฐานจากแนวคิด ทฤษฎีรองรับแนวทางดำเนินงานที่ชัดเจน จึงจะทำให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จ
2. การสอนซ่อมเสริมให้ได้ผลดี ควรมีสื่อที่สามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถของนักเรียนได้จริง โดยตอบสนองปัญหาข้อบกพร่องที่แท้จริงของนักเรียนเป็นรายบุคคล
3. ครูผู้สอนเป็นผู้มีความสำคัญอย่างมากในการจัดการให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความรู้ ความสามารถของแต่ละคน แต่ละกลุ่มและกระตุ้นแรงเร้าให้เกิดความกระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความพึงพอใจของนักเรียนเอง

4. นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาข้อบกพร่องในการอ่านค่อนข้างรุนแรงการสอนจึงเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายากใช้เทคนิคการสอนที่แปลกใหม่ เพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานหลักเกณฑ์ทางภาษาแก่นักเรียนก่อนฝึกทักษะทางภาษาอย่างจริงจัง

5. นักเรียนจะรู้สึกภูมิใจอย่างมากต่อผลการทำแบบฝึกทักษะการอ่านได้อย่างถูกต้องต่อเนื่องไปทุกแบบฝึก โดยเฉพาะเมื่อครูตรวจให้คะแนนแบบฝึกทักษะทุกครั้งก็จะนับเป็นคะแนนสะสม เปรียบเทียบกับเพื่อนอีกคน ทำให้เกิดการแข่งขันพัฒนาตนเองจากการทำแบบฝึก

6. นักเรียนเมื่อเริ่มเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และสามารถเรียนรู้จากแบบฝึกได้ด้วยตนเองก็จะทำแบบฝึกล่วงหน้าไปก่อนที่ครูจะสอน ทำให้ขาดความสนใจในกิจกรรมที่ครูสอนขณะนั้น แต่จะสนใจทำแบบฝึกใหม่ไปเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นผลดีต่อการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่เรียนช้าได้อย่างมากเช่นกัน

7. การสอนแต่ละครั้ง ครูต้องตรวจสอบดูให้ดีว่านักเรียนมีปัญหาในเรื่องใดบ้าง ซึ่งได้จากการทดสอบวินิจฉัยปัญหานักเรียนก่อนการทดลอง จะช่วยให้ครูสามารถซ่อมเสริมได้ตรงกับความต้องการของนักเรียน และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ได้รวดเร็วมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงได้นั้น ครูผู้สอนต้องเขียนแผนการสอนที่เน้นการสร้างความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาเบื้องต้นแก่นักเรียนก่อนในแต่ละเรื่อง และฝึกแจกลูกให้นักเรียนเกิดทักษะ สามารถบอกได้ว่า คำที่ครูกำหนดนั้น อักษรตัวใดเป็นพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด โดยสร้างตารางแจกลูก บัตรอักษร ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมฝึกกิจกรรมทุกครั้งที่สอน

2. แผนการสอนของครู ต้องมุ่งแก้ปัญหาข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างแท้จริง โดยวินิจฉัยปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคลก่อนการทดลอง และแผนการสอนนั้นสามารถนำไปสอนได้จริงครบถ้วนทุกกิจกรรม

3. การสอนเพื่อสร้างความเข้าใจ ควรเน้นการใช้สื่อประเภทของจริงเป็นหลัก เพื่อให้การสื่อความหมายง่ายต่อความเข้าใจ จากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นสื่อประเภทรูปภาพ และสัญลักษณ์ ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมเสริมความเข้าใจควรใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม เพลง เป็นต้น การทดลองครั้งนี้เน้นการใช้เกมเป็นกิจกรรมเสริม ซึ่งช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้สนุกสนาน กระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทำให้การเรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาเป็นสิ่งที่ง่ายและน่าสนใจมากขึ้น

4. การจัดช่วงเวลาสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ควรจัดไว้ในช่วงเช้าก่อนเวลาเข้าเรียนปกติหรือในเวลาเรียนปกติก็ได้ ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ 1465/31752 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2534 โดยกำหนดเวลาสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยสำหรับเด็กที่บกพร่องในการใช้ภาษาไว้โดยเฉพาะวันละ 2 - 3 คาบ และการดำเนินกิจกรรมควรให้ตอบสนองปัญหา ความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริงจึงจะได้ผลสมบูรณ์

5. การฝึกทักษะการอ่านให้ได้ผลในทางปฏิบัติมากขึ้นนั้น ครูต้องพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยปัญหาข้อบกพร่องของนักเรียนด้านการอ่านเป็นรายบุคคลขึ้นเองทุกชั้นที่มีปัญหา แล้วฝึกทักษะเพื่อแก้ปัญหานั้น เช่นเดียวกับผลการวิจัยที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ ซึ่งถ้าจะให้ได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ครูผู้สอนควรทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องนักเรียนทุกคนก่อน แล้วใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่พัฒนาขึ้นนั้น ให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะเพื่อแก้ปัญหาย่างจริงจังทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

6. การนำแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำไปใช้นั้น ครูควรตระหนักอยู่เสมอว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาค่อนข้างมากบางส่วนจะฝึกทักษะโดยไม่กล้าสอบถามครูทั้งที่ตนเองไม่เข้าใจ ครูจึงต้องให้ความรักเป็นกันเองกับนักเรียนให้มาก เปิดโอกาสให้แสดงออกทุกคนและเสริมแรงอยู่เสมอจนนักเรียนเกิดความคุ้นเคยกล้าแสดงออกมากขึ้น ครูก็จะสามารถให้ข้อเสนอแนะแก้ปัญหการทำงานแก่นักเรียนได้ผลดีขึ้นในที่สุด

7. วิธีการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านรุนแรงอีกประการหนึ่ง คือ ครอบอบหมายให้นักเรียนที่เรียนรู้ได้เร็วกว่านั่งรวมกลุ่มกับนักเรียนที่เรียนช้ามากเพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ปัญหาที่พบในระยะแรกนักเรียนอาจจะไม่ยอมรับความ

ช่วยเหลือจากเพื่อน แต่เมื่อครูชี้แจงทำความเข้าใจและให้อยู่ทำงานร่วมกันจริง ๆ ระยะเวลาหนึ่ง นักเรียนก็จะสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้เร็วขึ้นและเรียนรู้ไปพร้อมกันได้ทั้งหมดตามแผนการสอนที่วางไว้

8. แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำที่สร้างขึ้นนี้มีเพียง 4 เรื่อง ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้นไป ควรสร้างเพิ่มขึ้นให้สามารถสอนได้ตลอดปี ดังนี้ เรื่องการจำตัวอักษร เสียงพยัญชนะต้น การจำเป็นคำ การประสมเสียงให้เป็นคำ เสียงตัวสะกด การสัมผัสคำ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และคำพ้องเสียง (สุจินดา สุปารา. 2524 : 33 - 36) ซึ่งจะทำให้การฝึกทักษะทางภาษาได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และการสร้างแบบฝึกขึ้นใหม่ควรใช้ตัวพิมพ์ที่มีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าขนาดที่ทำขึ้นนี้ เพื่อความคมชัด สวยงาม น่าอ่าน

9. ควรให้ความสำคัญการสอนซ่อมเสริมนักเรียน ที่มีภาษาพูดเป็นของตนเอง เช่น ภาษามลายู ภาษาชาวเขา ภาษาส่วย และภาษาถิ่นอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วยิ่งขึ้น

10. จัดให้นักเรียนมีสมุดแบบฝึกหัดสำหรับฝึกทักษะเพิ่มเติม ในกิจกรรมการนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งครอบคลุมให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม โดยค้นหาคำประเภทต่าง ๆ ที่มีในบทเรียน เช่น คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบกล้ำ อักษรนำ หรือที่มีเสียงตัวสะกด แม่กก แม่กด แม่กบ เป็นต้น ซึ่งค้นได้จากหนังสือภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาและหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป โดยผลงานที่ทำเสร็จเรียบร้อยแล้วควรให้ผู้ปกครองตรวจสอบความถูกต้องแล้วลงชื่อเป็นหลักฐานการทำงาน của นักเรียน เพื่อนำส่งครูตรวจหรือมอบหมายให้รายงานต่อเพื่อน ๆ ในห้องเรียนต่อไป ซึ่งจะทำให้การเรียนได้ผลสมบูรณ์ขึ้น

11. ควรจัดทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) นักเรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม โดยกำหนดรายละเอียดกิจกรรมที่ทำและนำไปสะสมไว้ในแฟ้มให้ชัดเจน เน้นผลงานที่นักเรียนปฏิบัติได้ผลดีมีพัฒนาการที่ชัดเจน เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน ข้อมูลความสามารถในการอ่านก่อนการทดลอง ข้อมูลการฝึกทักษะการอ่านตามแบบฝึก เช่น การทำบัตรคำ บัตรอักษร บัตรภาพ แบบฝึกทักษะเพิ่มเติม และการทดสอบหลังการฝึกทักษะของนักเรียน และข้อมูลความสามารถและเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยภายหลังการทดลอง ซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนได้ตระหนักถึงการจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกปฏิบัติพัฒนา การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงของนักเรียนมากขึ้น

12. สำหรับโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านอาคาร สถานที่และบุคลากร ควรจัดห้องปฏิบัติการทางภาษาสำหรับสอนซ่อมเสริม หรือสอนเสริม โดยกำหนดเวลาใช้ห้องปฏิบัติการให้ชัดเจน มีครูสอนซ่อมเสริมเฉพาะกลุ่มประสบการณ์ที่มีปัญหา ซึ่งจะช่วยให้แก่นักเรียนได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างแท้จริง และการสอนซ่อมเสริมตามรูปแบบนี้จะเน้นการพัฒนาสื่อที่ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงว่า การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำทำให้นักเรียนมีความสามารถ และเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่าการใช้แบบฝึกทั่วไป ดังนั้น จึงควรสร้างและพัฒนาแบบฝึกการอ่านด้านการรู้จักคำควบคู่ไปกับแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำในชั้นอื่น ๆ บ้าง เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ เพิ่มเนื้อหากิจกรรมที่มีความจำเป็นต่อการฝึกขึ้นอีก ได้แก่ เรื่องเสียงสระ การสัมผัสคำ และคำพ้องเสียง เป็นต้น

2. ควรทดลองใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน และแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้มีประสิทธิภาพที่เชื่อถือได้จริงและเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่ นักเรียนมีความสามารถค่อนข้างต่ำและถ้าจะให้ได้ผลดียิ่งขึ้นควรสร้างแบบทดสอบคู่ขนาน เพื่อใช้วัดความสามารถก่อนและหลังการทดลอง

3. ผู้วิจัยควรนำคะแนนการทำแบบฝึกแต่ละแบบฝึกมาหาค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของแบบฝึกแต่ละแบบฝึก

4. ควรมีการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล ภู่อประเสริฐ “ สภาพที่สนับสนุนการเรียนของนักเรียน ”

จุลสารการประถมศึกษา. 16; มกราคม 2521.

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ :

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีเดชา, 2528.

กรรณิการ์ พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม.

กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2533.

การประถมศึกษาอำเภออุตุจวบ, สำนักงาน. รายงานโครงการอ่านคล่องเขียนคล่อง

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้น ป.1 - 6. 2533. อัดสำเนา.

การประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองบัวลำพู, สำนักงาน. รายงานการสำรวจปัญหา

ทักษะการอ่านภาษาไทยด้านการรู้จำคำ ชั้น ป.1 - 2 โครงการพัฒนา

การสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย, 2537. อัดสำเนา.

การประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี, สำนักงาน. โครงการเร่งรัดพัฒนาการอ่าน

ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4, 2538. อัดสำเนา.

โกชัย สาริกบุตร. การสร้างความสามารถในการอ่าน. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์

กลางเวียง, 2519

ก้อ สวัสดิพาณิชย์. “ แนวการสอนภาษาไทย, ” คู่มือครูสอนภาษาไทย. หน้า 1 - 15

เอกสารนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู, 2514.

กฤษณา ศักดิ์ศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์รวมสาสน์, 2530.

กรมวิชาการ. คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ ฯ :

โรงพิมพ์ยูไนเต็คโปรดักชั่น, 2523.

_____. หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533).

กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.

_____. ความคิดสร้างสรรค์ หลักการทฤษฎีการเรียนการสอนการวัดผล

ประเมินผล. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2534.

- กรมวิชาการ. แบบฝึกภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1
ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2537.
- ขจิรัตน์ หงษ์ประสงค์. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.
อัคราณา.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ
ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ระดับก่อนประถมศึกษาและ
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2535.
- จารุณี โชคสมัย. การเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพ
การอ่านเร็วและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ในจังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัคราณา
- จุฑามาศ สุวรรณโคตร. “ การอ่านเป็น,” วารสารสามัญศึกษา ; 13 ธันวาคม 2519.
- จุไรรัตน์ เพิ่มสุข. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียน
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบเอริกา
กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัคราณา.
- เจิม อุ๋นนวล. “การสอนซ่อมเสริมภาคปฏิบัติ,” มิตรสว. 27 (5) : ปักษ์แรก ;
15 มีนาคม 2528.
- จ่านง พรายเข้มแข. เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม.
กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

ฉวีวรรณ อุหาณันท์. การทำหนังสือเด็ก. กรุงเทพฯ ๑ : โรงพิมพ์อมรการพิมพ์, 2527.

ฉวีวรรณ จินดาพล. เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนามความงทน ในการจำโดยการให้รูปภาพการเล่านิทานและปริศนาคำทายของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

ฉวีวรรณ พลชนะ. การสร้างและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย. เอกสารประกอบการสอนวิชา 215311. ภาควิชาประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531.

ชวาล แพรัตกุล. คู่มือดำเนินการสอนแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7. สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา, คณะวิชาวิจัยทางการศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษา, ประสานมิตร, 2514.

_____. "วิธีใช้ผลการสอบ," พัฒนาวิวัฒผล. กรุงเทพฯ ๑ : โรงพิมพ์ อักษรสัมพันธ์, 2518.

_____. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ ๑ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, 2520.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐและสุดา สีนสกุล. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ ๑ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ ๑ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ณรงค์ ทองปาน. การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ ๑ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2526.

ฉัฐพร จิระโชติวานิช. การศึกษาปัญหาการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

เดือนเพ็ญ หว่านณรงค์. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานของความเข้าใจ ในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

ถนอมวงศ์ ล้ายอคมรรคผล. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.

ทิพวรรณ หอมพูล. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ
บทร้อยกรองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้
แบบฝึกทักษะระหว่างกลุ่มที่ใช้การสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มที่ใช้
แบบฝึกทักษะ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

นฤมล กังวานไกล. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถ
ในการเขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
กับการสอนปกติ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

นิภา ชวนะพานิช. การสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาว.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.

นิภา เล็กบำรุง. พฤติกรรมการสอนของครูระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร
เกี่ยวกับการกำหนดงานให้นักเรียนและการทบทวนเมื่อจบบทเรียน.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2518. อัดสำเนา.

นิตยา ประพุดติกิจ. การพัฒนาการอ่านของลูก. กรุงเทพฯ ๑ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง ,
2532.

นุจาริ นนทริย์. การสร้างแบบฝึกเพื่อซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงตัวสะกดภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2532. อัดสำเนา

บันลือ พุกกะวัน. “ทักษะในการอ่าน,” วิทยาจารย์. 48; 9 กันยายน 2529.

บันลือ พฤษวัน. มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2532.

บุญชม ศรีสะอาด. “แบบทดสอบวินิจัย,” วารสารการวัดผลการศึกษา. 2 (1) ; 9 - 23 พฤษภาคม - สิงหาคม 2523. อัดสำเนา.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่สอง). กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์สามเจริญพาณิชย์, 2535.

บุญเลิศ บุญเรือง. จุดอ่อนทางการอ่าน, สารพัฒนาลัทธิสูตร. 4 (มกราคม 2535) : 48 - 49, 2535.

ประคอง สุทธิสาร. “ การสอนซ่อมเสริม,” หลักและแนวปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษา. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ประภัสสร โพธิจักร. ศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกสำหรับการเรียนซ่อมเสริมทักษะพื้นฐานการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532. อัดสำเนา.

เปลื้อง ณ นคร. “ จิตวิทยาครุศาสตร์,” จันทร์เกษม. 139 : 34 ; ธันวาคม 2520.

ผกาศรี เย็นบุตร. ทักษะและความรู้ทางภาษา. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก, คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์. “ การเรียนเพื่อรู้แจ้ง,” ครูปริทัศน์. 3 ; 13 ตุลาคม 2520.

- พัฒนศรี ไชยอันบุรณ์. การทดลองใช้พฤติกรรมคาดหวังของครูผู้ปกครอง
ประกอบการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่าน
อรรถโนทัศน์และความสนใจในวิชาภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- พิมพ์พร อุทัยเลิศ. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่าน
ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ที่เรียน โดยการใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก. วิทยานิพนธ์
กษ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- เพ็ญ เลียงจันทร์. การสอนซ่อมเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้เกมและแบบฝึกทักษะ. เอกสารนิเทศการศึกษาหน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี, 2536. อัดสำเนา.
- เพ็ญแข สุภิกิตย์. ปัญหาการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียน
สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ :
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- พรทิพย์ สุทธิพันธ์. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลระนอง จังหวัดระนอง.
วิทยานิพนธ์ กษ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ ฯ: ฟิงเกอร์ปรีนแอนด์มีเดีย, 2535.
- ไพรัตน์ คงพล. การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงการผันวรรณยุกต์
สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2523. อัดสำเนา.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2526.

- มยุรี เทศแท้. การสร้างบทเรียนเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่อ่านช้า
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี.
 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
 อัดสำเนา.
- มังกร ชัยชนะดารา. “ความเห็นเรื่องการสอนอ่านและสอนเขียน,”
 วารสารครูศาสตร์. 6 : 36 - 47, 1 - 2 : 40 - 59 ; มีนาคม 2515.
- มัลลิกา ภักดิ์ผ่องค์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนและทัศนคติ
ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัด
นครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ.
 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ยิ่งยง ญาณประสาท. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษ
ด้านการรู้จักคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงใหม่.
 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์
 ภาพพิมพ์ 2533.
- รัชณี ศรีไพวรรณ. การสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย). มหาวิทยาลัย
 สุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ ฯ :
 อักษรเจริญทัศน์, 2525.
- ละออ การุณขวนิช และคนอื่น ๆ . วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรือง, 2517.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ :
 สำนักพิมพ์ศึกษาพร จำกัด, 2536.

วันเพ็ญ สุภิกิตย์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติ

ต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียน

ลำดับเรื่องราวกับวิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด. ปรินูญนิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

วรรณิ โสมประยูร. เอกสารประกอบการบรรยายการอบรมการสอนคณิตศาสตร์.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

_____. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพ ฯ : โรงพิมพ์

ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2537.

วิชัย เพ็ชรเรือง. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน

ชั้น ป. 4 ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึก

ซ่อมเสริมกับกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไป

ของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง

จังหวัดชัยภูมิ. ปรินูญนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพ ฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

วิเชียร เกตุสิงห์. การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น. กรุงเทพ ฯ : สกุลไชยการพิมพ์

2517.

ศศิธร สุทธิพลย์. การศึกษาปัญหาการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น ในโรงเรียนราษฎร์ เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

กรุงเทพ ฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2518. อัดสำเนา.

ศิริพร ลิ้มตระกูล. “ การอ่านเพื่อแสวงหาความเพลิดเพลิน, ” จันทร์เกษม.

44 : 192 ; กันยายน - ตุลาคม 2529.

/ ศรีปัญญา อยู่สอน. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียน

วัดอมรินทราราม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพ ฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.

วาสนา ประवालพฤษย์. “ทัศนคติในแง่ของจิตวิทยา,” วัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ :

ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2524.

สงบ ลักษณะ. “การตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อสอบอิงเกณฑ์,”

ในวารสารการวัดผลการศึกษา 3 : 36 - 45 มกราคม - เมษายน 2523.

สาธิต แก่นมณี. การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทัศนคติและ

ความสนใจในการเรียนจากการซ่อมเสริม 3 วิธี ในทฤษฎีเพื่อการเรียนรู้
วิชาคณิตศาสตร์เรื่องโพลิโนเมียลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

สายใจ อุณหะนันท์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านในใจของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียน

วัดเวฬุวัน อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ กษ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.

สมเกียรติ ปดิษฐพร. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

สมชัย ไชยกุล. การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กก กค และกข

สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

2526. อัดสำเนา.

สมบูรณ์ สีนถาวร. ผลการทำแบบฝึกหัด การทดสอบย่อยและการสอนที่บกพร่อง

ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.

สมศักดิ์ สันธูระเวชญ์. แบบทดสอบวินิจฉัย. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2521. อัดสำเนา.

สมศักดิ์ สันธุระเวชญ์. การสอนซ่อมเสริม. แผนกมาตรฐานการศึกษา. กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.

สุขุม มูลเมือง. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนทศนิยม
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตจังหวัดนครพนม.
ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.

สุจินดา สุปารา. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาไทย
ด้านการรู้จักคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 5 . กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

สุณีย์ ธีรดากร. จิตวิทยาการศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด,
2525.

สุดใจ เหล่าสุนทร. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : หลักไทย, 2518.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. เอกสารประกอบการสอนวิชา กศ.ภท. 525 ปัญหา
การสอนอ่านภาษาไทย. ภาควิชาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, 2526.

_____. หลักและวิธีการสอนการอ่านภาษาไทย. ภาควิชาการศึกษา.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

_____. หลักและวิธีการสอนการอ่านภาษาไทย. ภาควิชาการศึกษา.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.

สุนทรี ประเสริฐศรี. การสร้างแบบฝึกทักษะความเข้าใจในการอ่านสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กษ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

สุภากร ราชกรกิจ. เอกสารประกอบการสอนวิชา กศ.ภท. 563 ปัญหาการสอน
อ่านและเขียนแบบซ่อมเสริม. ภาควิชาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530 อัดสำเนา.

สุมาลี ไชยคำหาญ. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์
ในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดปทุมธานี.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
อัดสำเนา.

สุรางค์ จันทร์เอม. เอกสารประกอบการเรียนวิชาการศึกษา 3 : จิตวิทยาการศึกษา.
กรุงเทพฯ ฯ : วิทยาลัยครูจันทระเกษม โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514.

เสาวนีย์ ศศิมล. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตการศึกษา 7. ปริญญาโท ศศ.ม.
กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

หทัย ดันหยง. การสร้างสรรค์วรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ ฯ :
สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2529.

อนันต์ ศรีโสภ. การพัฒนาการทดสอบ. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬารัตน์การพิมพ์, 2520.

อมรา รักขมณี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
เจตคติและความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา ประโยชน์กับการสอนโดยใช้คู่มือครู. ปริญญาโท ศศ.ม.
กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

อรสา ปราชญ์นคร. หลักสูตรและแบบเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ :
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

อรุณี พึ่งรุ่ม. การเปรียบเทียบผลการเตรียมความพร้อมทางการเรียนและทัศนคติต่อ
การเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เกมและผล
การเตรียมความพร้อมตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.
ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

- อุทัยวรรณ นิลยกานนท์. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาไทย เรื่องการอ่านคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชุมพร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- อุไรวรรณ ทศนบุตร. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องในการเรียน เรื่องเลขส่วนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครสวรรค์. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- อำไพ สุจริตกุล. "การสอนซ่อมเสริม," วิทยาการ. 24 : 46 ; กุมภาพันธ์ 2516.
- Adams, Georgia. S. and Theodore L. Torgerson. Measurement and Evaluation in Education on Psychology and Guidance. New York : Rinehart and Winston, 1964.
- Ahamnn, Stanley J. and Marvin D. Clock. Evaluationpupil Growth Principle of Tests and Measurement. 3 rd. Boston : allyn and Bacon, Inc., 1967.
- Allport, Gordon. " Attitude, " in c. Murchison ed. Handbook of Social Psychology. Massachusetts : Clark University Press, Woreestor, 1985
- Askov, Funice and Thomas J. fishback. " An Investigation of Primary Pupils Attitude Towards Reading, " The Journal of Experimental Education. 41 : 1 - 7 ; 1973.
- Atkinson, Smith Krouse. The Education' Encylopedia. New York : Prentice - Hall, 1961
- Blair, G.M. Diagnostic and Remedial Teaching Guide to Practice in Elementary and Secondary School. New York : MacMillan, 1955.
- Bloom, Benjamin S. Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning, New York : McGraw Hill , 1971

Bloom Benjamin S. **Taxonomy of Education Objective Handbook I : Cognitive**

Domain. New York : David Mckey Co. , 1972

/Brook, Nalson. **Language and Language learning.** New York : Harcourt Brace
Word, 1960 .

Brooks, John David. " The effects of a Remedial Reading Program upon Selected
Reading Students in the Fourth, Fifth, and Sixth Geades, "

Dissertation Abstracts International, 375 ; May, 1977.

Brown, Frederick G, **Principles of Educational and Psychological Testing.**

Hinsdale : The Dryden Press Inc., 1970

Collins, K.H. **an Investigation of the Variables of Bloom's Mastery Learning**

Model for Teaching Junior High School Mathematics, Doctor's

Thesis, Purdue University, Ann Arbor Michigan, 1974. microfilm.

/Davis, G.A. **Psychology of Problem Solving.** New Yoek : BasicBooks; 1983.

Di Biasio, Marie C. "The Relationship off listening and Reading in Grade Two,

Four and Six," **Dissertation Abstracts International**. 39 ; November
1978.

Doren, Margaret. **Doren Diagnostic Readingtest.** U.S.A. Educational publishers,

Inc., 1956.

Ebel, Robert L. **Measurement Education Achivement.** New Jersey : Prentice-Hall

Inc., 1965.

/Fraling, Clara C. " A Study to Improve Reading Comprehension skills Through
the Use of Prepared Reading Learning stations" **Dissertation Abstracts**

International. 42 ; April, 1982.

Gagne R.M. **Domain of Learning.** New Yoek : Paper Presented at the American

Educational Research Association Annual Mecting, 1971.

- Gray, William S. on Their own in Reading. Chicago, III : Scott Foresman, 1984.
- Groff, P.J. " Children's Attitude Toward Reading and Their Critical Reading Abilities in Four Content - type Materials," Journal of Education Research. 55 : 313 - 317; 1962.
- Harjasujana, Ahmad S. " Relationships among Reading Modles, Environments, Attitueds, and abilities of the Junior high schook Students in west Jaya Indonesia," Dissertation Abstract International. 45 : 388 - A ; August, 1985.
- Haslam, Warren L. and William Brown. " Effectiveness of Study Skill Instruction for High School Sophomore " Journal of Education Psychology. 59 : 223 - 226; August, 1968.
- Homby, A.S. Oxford advanced Learner's dictionary of Current English. London : Oxford University Press, 1974.
- Home,D.Sue. " The Effects of a Remedial Reading Program on Vocabulary And Reading Comprehension achievement of Cutturally advantaged Children," Dissertation Abstracts International. 38 (6) : 1977.
- Lapp, Dand J. Flood. Teaching Reading to Every Child New york. : Macmillan, 1978.
- Larrabee, S. W. The Construction and Evaluation of Diagnostic Reading, " Dissertation Abstract. 31 : 931 - A ; September, 1969.
- Lincoln, Eugene A. " Parents Make Differnce in Teaching in Urban School," Arthematic Teacher. 22 : 460 - 463 ; 1975.
- Lindquist, Everet. Educational Measurement. Washington D.C. : Amarican, 1966.

- Neale, Daniel C. and Wernor, Tismon. "Relationship Between Attitude toward School Subjects and School Achievement," **The Journal of Education Research**. 63 : 232-237 ; January, 1970.
- Newcomb. "Measuring attitude toward Reading : A new tool for teachers," **The reading teachers**. 1954 : 128.
- Noll, L Victor H. **Introduction to Education Measurement**. Boston : Houghton Mifflin Company, 1965.
- ✓ Pauk, Watter. **on scholarship Advice to High school student the reading teacher**. 17, 1975.
- Payne, David A. **The speccification and Measurement of learning Outcome**. Waltkam : Blaisdell, 1968.
- ✓ Petty, Green. "Language workbooks and Practics Materials," **Developing Language skills in the elementary schools**. New Yoek : Allyn and Bacon. 1963.
- Pumfrey, Peter K. **Reading : Tests and assesment Techniques**. London : Holder and stonghlon, 1976.
- ✓ River. Wilga M. **Teaching Foreign Language**. Skills. Chicago : The University of chicago Press, 1968.
- Roettger, Doris and others. "Validity on of a Reading Attitude Scale for Elementary Students and an Investigation of the Relationship Between Attitude and Achievement," **The Journal of Education Research**. 72 : 138-142 ; Jauary/frebruary, 1979.
- Singha, H.S. **Modern Education Testing**. New Delhi : Stering Publishing. 1974.

- Smith, B.E., K. Goodman and R. Mesedith. **Language and Thinking in the Elementary School**. New Yoek : Holt, Rinehart and winston, 1970.
- Strang, R. **Problems in the Improvement of Reading in Highschool and college**. The science Press, 1940.
- Thorndike, Robert Ladd and Elizabeth Hagen. **Measurement and Evaluation in Psychology and Education**. 3 rd ed. New Yoek : Wiley. 1969.
- Wyckoff, Detores B. " A Study of Mastery Learning and It's Effects on Achievemnt of Sixth Grade Social Studies Students," **Dissertation Abstracts**. 35 (8) : 5160 - A ; February, 1975.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย

-
1. การวิเคราะห์ค่าความยาก (P)
 2. การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (B)
 3. การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ ตามวิธีการ
ลิวینگสตัน (r_{∞})
(บุญเชิด ภิญโญนนันตพงษ์ , 2527 : 189 - 192)

ตาราง 7 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก ของข้อสอบความสามารถในการอ่าน
ภาษาไทย ชั้น ป. 2 จากการทดสอบครั้งที่หนึ่ง

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
ความสามารถในการอ่าน ภาษาไทย ชั้น ป. 2	1	.38	-.21
	2	.72	.14*
	3	.60	.50*
	4	.68	.45*
	5	.74	.02
	6	.72	.22*
	7	.74	-.06
	8	.62	.30*
	9	.54	.35*
	10	.38	.45*
	11	.30	.33*
	12	.20	-.08
	13	.76	.04
	14	.42	.30*
	15	.72	.39*
	16	.60	.09*
	17	.14	-.10
	18	.44	.52*
	19	.38	.20*
	20	.32	-.20
	21	.40	.50*
	22	.40	.25*
	23	.30	.33*

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	24	.22	.47*
	25	.34	-.02
	26	.52	-.03
	27	.26	.07*
	28	.16	.07*
	29	.28	.04
	30	.22	.34*
	31	.80	.09*
	32	.40	.25*
	33	.50	.25*
	34	.80	.17*
	35	.42	.39*
	36	.52	.30*
	37	.40	.09*
	38	.10	-.08
	39	.26	.32*
	40	.64	.02
	41	.50	.17*
	42	.30	.09*
	43	.56	.09*
	44	.40	.09*
	45	.28	.20*
	46	.28	.37*
	47	.40	.59*

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	48	.48	.05*
	49	.42	-.03
	50	.56	.32*
	51	.36	-.10
	52	.76	.32*
	53	.18	-.05
	54	.66	-.01
	55	.52	.30*
	56	.84	.10*
	57	.44	-.06
	58	.44	.52*
	59	.28	-.05
	60	.58	.20*
	61	.78	.04
	62	.70	.34*
	63	.18	.12*
	64	.26	.15*
	65	.74	.44*
	66	.48	.12*
	67	.52	.30*
	68	.68	.29*
	69	.32	.05
	70	.76	.40*

จากตาราง 7 ได้คัดเลือกข้อสอบที่มีเครื่องหมายดอกจัน (*) ไปทดสอบ
หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) อีกครั้ง

ตาราง 8 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก ของข้อสอบความสามารถในการอ่าน
ภาษาไทย ชั้น ป. 2 จากการทดสอบครั้งที่สอง

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
ความสามารถในการอ่าน ภาษาไทย ชั้น ป. 2	1	.80	.14
	2	.52	.11
	3	.85	.15
	4	.72	.17
	5	.65	.09
	6	.40	.02
	7	.42	.07
	8	.60	.18
	9	.35	.31
	10	.85	.15
	11	.65	.40
	12	.92	.13
	13	.55	.16
	14	.62	.14
	15	.62	.24
	16	.37	.37
	17	.65	.19
	18	.80	.34
	19	.42	.28
	20	.65	.09
	21	.35	.31
	22	.72	.27
	23	.70	.11

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	24	.42	.18
	25	.50	.35
	26	.72	.06
	27	.60	.28
	28	.55	.27
	29	.35	.10
	30	.92	.13
	31	.82	.30
	32	.47	.19
	33	.72	.27
	34	.87	.21
	35	.75	.12
	36	.87	.11
	37	.87	.11
	38	.70	.21
	39	.77	.39
	40	.80	.24
	41	.47	.19
	42	.67	.05
	43	.87	.21
	44	.25	.17
	45	.62	.34
	46	.35	.31
	47	.30	.09

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	48	.45	.44
	49	.45	.13
	50	.42	.07

จากตาราง 8 ผลการทดสอบครั้งที่สอง ข้อสอบมีค่าความยาก (P) รายข้อระหว่าง .25 - .92 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .02 - .44 และได้นำไปใช้ในการทดลองต่อไป

การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (r_{∞})
แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ชั้น ป. 2
(แบบอิงเกณฑ์)
ตามวิธีการของลิฟวิงสตัน (Livingston)

ตาราง 9 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ได้จากการทดสอบครั้งที่สอง

ข้อสอบ	r_{tt}	r_{∞}
- แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ชั้น ป. 2	0.688	0.70

จากตาราง 9 แสดงว่า แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.70 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง

3. การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ของข้อสอบ

ความสามารถในการอ่านภาษาไทย

$$\begin{aligned}\text{เมื่อ } \Sigma pq &= 9.912 \\ n &= 50 \\ N &= 40 \\ C &= 32 \\ \bar{X} &= 30.87 \\ S^2 &= 30.573\end{aligned}$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}r(KR - 20) &= \frac{n}{n - 1} \left[\frac{\Sigma pq}{S^2} \right] \\ &= \frac{50}{50 - 1} \left[\frac{9.912}{30.573} \right] \\ &= \frac{50}{49} (.672) \\ &= 0.688\end{aligned}$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}r_{\infty} &= \frac{r_{tt} S^2 + (\bar{X} - C)^2}{S^2 + (\bar{X} - C)^2} \\ &= \frac{0.688 (30.573) + (30.87 - 32)^2}{30.573 + (30.87 - 32)^2} \\ &= \frac{21.034 + 1.276}{31.849} \\ r_{\infty} &= 0.70\end{aligned}$$

ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย เท่ากับ 0.70 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง

ตาราง 10 คะแนนผลการสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
จำแนกเป็นรายคน และเป็นรายข้อ

ตาราง A

บันทึกคะแนนผลการสอบจำแนกเป็นรายคน

นักเรียน คนที่	X_i	X_i^2	นักเรียน คนที่	X_i	X_i^2
1	45	2025	21	31	961
2	41	1681	22	31	961
3	40	1600	23	30	900
4	37	1369	24	30	900
5	36	1296	25	30	900
6	36	1296	26	29	841
7	36	1296	27	29	841
8	35	1225	28	29	841
9	35	1225	29	29	841
10	34	1156	30	28	784
11	34	1156	31	27	729
12	33	1089	32	26	676
13	33	1089	33	25	625
14	33	1089	34	25	625
15	33	1089	35	25	625
16	33	1089	36	23	529
17	33	1089	37	23	529
18	32	1024	38	22	484
19	32	1024	39	20	400
20	32	1024	40	20	400
			ΣX_i	1,235	$\Sigma X_i^2 = 39,323$
			$\bar{X}$	30.87	
			S^2	30.573	

ตาราง B
บันทึกคะแนนผลการสอบจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อสอบ ข้อที่	Xj	p	q	pq	ข้อที่	Xj	p	q	pq
1	32	.80	.20	.1600	21	14	.35	.65	.2275
2	21	.52	.48	.2496	22	29	.72	.28	.2016
3	34	.85	.15	.1275	23	28	.70	.30	.2100
4	29	.72	.28	.2016	24	17	.42	.58	.2436
5	26	.65	.35	.2275	25	20	.50	.50	.2500
6	17	.42	.58	.2436	26	29	.72	.28	.2016
7	17	.42	.58	.2436	27	24	.60	.40	.2400
8	24	.60	.40	.2400	28	22	.55	.45	.2475
9	14	.35	.65	.2275	29	14	.35	.65	.2275
10	34	.85	.15	.1275	30	37	.92	.08	.0736
11	26	.65	.35	.2275	31	33	.82	.18	.1476
12	37	.92	.08	.0736	32	19	.47	.53	.2491
13	22	.55	.45	.2475	33	29	.72	.28	.2016
14	25	.62	.38	.2356	34	35	.87	.13	.1131
15	25	.62	.38	.2356	35	30	.75	.25	.1875
16	15	.37	.63	.2331	36	35	.87	.13	.1131
17	26	.65	.35	.2275	37	35	.87	.13	.1131
18	32	.80	.20	.1600	38	28	.70	.30	.2100
19	17	.42	.58	.2436	39	31	.77	.23	.1771
20	26	.65	.35	.2275	40	32	.80	.20	.1600

ข้อสอบ ข้อที่	Xj	p	q	pq
41	19	.47	.53	.2491
42	27	.67	.33	.2211
43	35	.87	.13	.1131
44	10	.25	.75	.1875
45	25	.62	.38	.2356
46	14	.35	.65	.2275
47	12	.30	.70	.2100
48	18	.45	.55	.2475
49	18	.45	.55	.2475
50	17	.42	.58	.2436
$\Sigma pq = 9.912$				

แทนค่า $n = 50$ (จำนวนข้อสอบ)

$N = 40$ (จำนวนนักเรียน)

$C = 32$ (จุดตัด)

$p = X_j / N$

$q = 1 - p$

$r_u = r (KR 20)$

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อ
การอ่านภาษาไทย

1. การหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้วิธีจำแนกที่
2. การหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์
แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient)

**1. การหาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเจตคติ
ที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้น ป. 2**

ตาราง 11 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียน จำแนกเป็นรายข้อ ครั้งที่ 1

($n_H = 20$, $n_L = 30$)

ข้อที่	X_H	X_L	S^2_H	S^2_L	r
1	3.9	3.26	0.747	1.028	2.406*
2	3.15	3.36	2.081	1.343	0.545
3	3.80	3.066	2.01	1.454	1.911*
4	3.90	2.566	0.83	1.150	4.747*
5	3.75	3.066	1.671	1.581	1.858*
6	4.20	2.933	1.431	1.443	3.672*
7	4.00	2.833	0.736	1.109	4.354*
8	4.00	3.033	2.105	1.274	2.524*
9	3.45	3.10	1.102	0.620	1.282
10	2.30	3.260	1.80	1.029	-2.727
11	3.45	3.10	2.471	1.127	0.875
12	3.35	3.066	1.081	1.443	0.890
13	3.45	3.533	2.05	1.291	-0.218
14	4.20	3.20	1.221	1.682	2.923*
15	4.40	3.133	0.357	1.912	4.461*
16	3.30	3.066	1.484	1.236	0.690
17	4.45	3.133	0.997	1.912	3.931*
18	3.60	3.133	0.778	1.360	1.621
19	3.65	2.666	1.713	0.954	2.885*
20	3.95	3.033	1.207	2.550	2.388*
21	2.95	2.05	2.833	1.971	1.982
22	3.45	3.40	0.786	0.317	0.224
23	4.10	3.266	0.515	1.443	3.088*
24	3.70	3.033	1.273	1.964	1.863*
25	3.90	3.00	1.357	1.310	2.710*

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	X_H	X_L	S_H^2	S_L^2	t
26	3.95	3.633	2.313	1.205	0.806
27	3.95	3.133	1.418	2.264	2.144*
28	4.20	3.660	1.642	2.481	1.333
29	4.05	3.200	1.418	1.205	2.567*
30	3.80	2.933	0.800	1.374	2.969*
31	2.45	2.90	1.418	1.472	-1.304
32	4.25	2.933	0.828	1.443	4.419*
33	4.15	2.80	1.081	1.751	4.029*
34	3.15	3.133	1.081	1.567	0.052
35	3.60	3.10	1.621	1.024	1.474
36	3.45	3.166	1.839	2.316	0.586

$$t_{0.05,48} = 1.684$$

จากตาราง 11 ได้เลือกแบบสอบถามข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกที่คำนวณสูงกว่าค่าที่ตาราง ซึ่งมีเครื่องหมายดอกจันกำกับอยู่ทุกข้อนำไปหาค่าอำนาจจำแนกซ้ำอีกครั้ง

ตาราง 12 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของ
นักเรียนเป็นรายข้อ ครั้งที่ 2

($n_H = 20$, $n_L = 20$)

ข้อที่	X_H	X_L	S^2_H	S^2_L	t
1	4.55	4.10	0.576	0.831	1.717*
2	3.55	2.85	1.628	0.976	1.944*
3	3.25	2.50	2.513	1.421	1.696*
4	3.60	2.80	2.305	0.905	2.000*
5	4.20	2.95	1.221	1.944	3.148*
6	3.80	3.45	1.536	1.839	1.855*
7	4.55	3.80	0.260	0.589	3.640*
8	4.80	3.65	0.273	1.502	3.885*
9	4.35	3.75	0.765	1.039	2.006*
10	4.55	3.30	0.471	2.063	3.531*
11	3.15	1.75	2.239	0.302	3.940*
12	3.10	2.30	1.621	1.168	2.144*
13	3.35	2.75	1.292	1.88	1.691*
14	4.20	3.80	1.694	1.221	1.694*
15	4.70	3.75	0.221	1.40	3.345*
16	4.40	3.60	0.463	1.621	2.484*
17	4.40	3.45	0.673	1.523	2.878*
18	4.55	3.90	0.576	1.357	2.110*
19	4.50	3.10	0.684	1.989	3.846*
20	4.65	3.75	0.344	1.460	3.000*

$t_{0.05,38} = 1.684$

จากตาราง 12 แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจำแนกเป็นรายข้อทั้ง 20 ข้อ ผลการวิเคราะห์ค่า t คำนวณสูงกว่าค่า t ตารางที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนมีค่าอำนาจจำแนกในระดับสูงทุกข้อ

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (r_α)

แบบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

ชั้น ป. 2

ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient)

**การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเจตคติ
ที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ชั้น ป. 2**

$$\text{สูตร } r_{\alpha} = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_i^2} \right]$$

$$\text{แทนค่าในสูตร} = \frac{20}{20 - 1} \left[1 - \frac{28.88}{133.98} \right]$$

$$= \frac{20}{19} \left[1 - 0.214 \right]$$

$$= \frac{20}{19} (0.786)$$

$$r_{\alpha} = 0.827$$

ค่าความเชื่อมั่น (r_{α}) แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 0.827 แสดงว่า แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยฉบับนี้ มีค่าความเชื่อมั่นในเกณฑ์ค่อนข้างสูง

ตาราง 18 คะแนนสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 2 จำแนกเป็นรายชื่อ

กน ที่	คะแนนข้อที่																				คะแนน รวม	คะแนนรวม หักกำลังสอง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
1	5	4	4	4	5	5	4	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	93	8,649
2	5	5	5	4	5	2	5	5	5	4	4	4	1	5	5	5	5	5	5	5	89	7,921
3	5	5	5	5	2	4	5	5	4	5	5	5	3	5	5	5	5	5	5	4	90	9,216
4	5	4	4	4	5	2	5	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	5	4	5	87	7,569
5	5	4	2	5	4	5	5	5	5	5	1	2	4	5	5	5	5	4	5	5	86	7,396
6	5	5	1	5	5	5	5	5	5	5	1	1	2	5	5	5	5	5	5	5	84	7,056
7	5	4	4	4	5	5	4	5	5	5	4	1	4	5	4	5	4	5	5	5	88	7,744
8	5	4	4	4	5	5	4	5	5	5	1	1	4	5	5	4	5	5	5	5	86	7,396
9	5	4	3	2	5	4	5	5	5	5	1	2	4	4	5	4	5	5	5	5	83	6,889
10	5	4	4	3	4	5	4	5	4	5	3	4	4	5	4	5	4	5	4	5	86	7,396
11	5	4	3	2	5	4	5	5	5	4	1	2	4	4	5	4	5	5	5	5	82	6,724
12	5	4	3	4	4	3	5	3	5	5	5	2	3	2	4	5	4	3	5	5	79	6,241
13	5	5	3	5	3	1	5	4	3	5	2	1	4	4	5	4	3	5	5	4	79	6,241
14	5	4	1	3	1	1	4	5	3	5	5	4	5	5	4	5	5	5	4	5	77	5,929
15	4	1	5	3	4	3	5	4	5	3	5	4	3	4	5	3	4	3	5	4	77	5,929
16	5	4	1	2	4	5	4	5	5	5	3	4	1	4	5	3	4	4	4	5	77	5,929

ตาราง 13 (ต่อ)

กม ที่	คะแนนข้อที่																				คะแนน รวม	คะแนนรวม ยกกำลังสอง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
17	3	2	5	5	4	3	4	5	3	5	3	5	3	4	5	4	2	5	3	4	77	5,929
18	4	3	1	4	5	3	4	5	3	4	3	4	5	5	5	4	4	5	4	3	77	5,929
19	3	2	5	5	4	3	4	5	3	5	4	3	2	1	5	4	4	5	2	4	74	5,476
20	4	2	1	1	5	5	4	5	5	3	4	3	2	5	4	5	4	5	4	5	76	5,776
21	5	4	3	2	3	5	3	5	4	1	1	1	2	5	5	5	4	5	4	4	71	5,041
22	3	3	4	4	1	5	4	5	4	3	2	2	4	4	5	2	4	4	4	4	71	5,041
23	5	4	1	3	5	4	4	5	5	4	1	1	2	5	4	4	4	4	5	5	76	5,776
24	3	3	4	3	1	5	5	3	4	2	1	3	3	5	4	1	1	4	3	5	63	3,969
25	4	4	3	4	3	4	4	3	5	5	2	1	1	4	4	4	4	5	1	3	69	4,761
26	4	3	1	2	1	5	3	4	5	4	1	4	1	4	3	5	4	5	4	5	68	4,624
27	4	3	1	3	4	3	3	4	3	3	4	3	3	4	4	3	4	3	5	3	67	4,489
28	5	3	3	3	2	4	5	4	4	4	2	3	3	2	3	4	4	5	5	5	73	5,329
29	5	1	4	3	4	3	4	1	4	5	3	1	2	4	4	4	5	3	2	4	67	4,489
30	4	3	1	2	2	1	4	5	3	4	1	2	3	2	1	4	4	3	2	3	55	3,025
31	5	4	4	2	5	2	4	3	2	1	2	3	5	4	4	5	2	5	1	4	67	4,489
32	5	3	3	4	3	1	3	4	2	4	2	2	1	3	2	4	5	3	4	5	63	3,969

ตาราง 13 (ต่อ)

กม ที่	คะแนนข้อที่																				คะแนนรวม	เกณฑ์ตัดสิน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
33	5	2	1	3	2	5	4	5	5	5	3	4	1	4	5	1	5	4	3	5	72	5,184
34	5	2	4	1	4	3	4	3	2	1	2	3	4	1	5	4	3	3	4	3	61	3,721
35	3	3	2	4	1	2	5	4	5	4	1	4	5	4	2	5	1	1	1	4	61	3,721
36	4	1	1	3	5	3	4	3	2	4	1	2	3	4	5	4	2	5	4	2	62	3,844
37	4	3	2	2	4	3	4	3	5	4	1	2	3	4	5	3	4	3	4	5	68	4,624
38	3	4	3	4	2	5	3	1	4	2	2	3	5	5	2	4	3	5	1	2	63	3,963
39	4	3	2	3	4	4	4	3	3	3	1	1	1	5	4	2	3	2	3	3	58	3,364
40	2	1	4	1	3	2	2	5	4	4	2	1	3	3	4	3	3	4	2	1	54	2,916
$\sum X$	173	128	115	128	143	145	167	169	162	157	98	108	122	160	169	160	157	169	152	168	2,956	223,674
$\sum X^2$	793	479	409	476	587	576	710	761	677	689	316	359	440	713	755	686	667	771	648	748	2260	
$\sum Si^2$	1.14	1.77	2.00	1.70	1.94	1.29	0.32	1.20	0.53	1.86	1.94	1.72	1.74	1.87	1.05	1.17	1.30	1.46	1.80	1.08	28.88	
S_1^2	133.98																					

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะ การอ่านด้านการรู้จักคำ

1. ค่าความยากง่าย (P)
2. ค่าอำนาจจำแนก (B)
3. ค่าความเชื่อมั่น แบบทดสอบอิงเกณฑ์
ตามวิธีการ ลิฟวิ่งสตัน (r_{∞})
(บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ , 2527 : 189-192)

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P) ข้อสอบเป็นรายชุดของแบบทดสอบ
วินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ

แบบทดสอบฉบับที่	P	$\bar{P}$
ฉบับที่ 1		
ชุดที่ 1	0.62 - 0.97	.79
ชุดที่ 2	0.65 - 0.95	.80
ชุดที่ 3	0.25 - 0.90	.57
ฉบับที่ 2	0.30 - 0.90	.60
ฉบับที่ 3		
ชุดที่ 1	0.37 - 0.92	.64
ชุดที่ 2	0.60 - 0.95	.77
ชุดที่ 3	0.50 - 0.92	.71
ชุดที่ 4	0.52 - 0.92	.72
ชุดที่ 5	0.32 - 0.92	.62
ชุดที่ 6	0.62 - 0.90	.76
ชุดที่ 7	0.70 - 0.85	.77
ชุดที่ 8	0.65 - 0.87	.76
ฉบับที่ 4	0.27 - 0.87	.57

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกปี (B) ซึ่สอบเป็นรายชุด
ของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ

แบบทดสอบฉบับที่	B	$\bar{B}$
ฉบับที่ 1		
ชุดที่ 1	0.05 - 0.44	.24
ชุดที่ 2	0.07 - 0.43	.25
ชุดที่ 3	0.04 - 0.31	.17
ฉบับที่ 2	0.05 - 0.34	.19
ฉบับที่ 3		
ชุดที่ 1	0.05 - 0.45	.25
ชุดที่ 2	0.03 - 0.32	.17
ชุดที่ 3	0.14 - 0.60	.37
ชุดที่ 4	0.11 - 0.46	.28
ชุดที่ 5	0.14 - 0.67	.40
ชุดที่ 6	0.07 - 0.54	.30
ชุดที่ 7	0.20 - 0.50	.35
ชุดที่ 8	0.13 - 0.54	.33
ฉบับที่ 4	0.05 - 0.52	.28

ตาราง 16 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของข้อสอบวินิจฉัย
ทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ชั้น ป. 2 จากการทดสอบครั้งที่หนึ่ง

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
ฉบับที่ 1 ชุดที่ 1	1	1.00	.00
	2	.94*	.10
	3	.96*	.01
	4	.78*	.04
	5	.98*	.04
	6	.98*	.04
	7	.84*	.27
	8	.66*	.07
	9	.74*	.37
	10	1.00	.00
	11	.98*	.04
	12	.86*	.15
	13	.88	-.06
	14	.82*	.17
	15	.98*	.04
	16	.78*	.12
	17	.90*	.17
	18	.96*	.07
	19	1.00	.00
	20	1.00	.00

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
ชุดที่ 2	1	.74*	.06
	2	.82*	.14
	3	.78*	.29
	4	.70*	.25
	5	.64*	.27
	6	.70*	.34
	7	.90	.17
	8	.84*	.27
	9	.70*	.17
	10	.80*	.34
	11	.80*	.17
	12	.24	-.15
	13	.86*	.15
	14	.82*	.14
	15	.82*	.22
	16	.84*	.19
	17	.74*	.44
	18	.26	.06
	19	.42	-.06
	20	.30	.00
ฉบับที่ 1 ชุดที่ 3	1	.70*	.09
	2	.66*	.07
	3	.72*	.30
	4	.70*	.25
	5	.74*	.19

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	6	.68*	.37
	7	.72*	.14
	8	.78*	.20
	9	.26	.15
	10	.74*	.27
	11	.76*	.15
	12	.60*	.34
	13	.22	.05
	14	.26	-.10
	15	.72*	.22
	16	.26	.07
	17	.22	.14
	18	.82*	.22
	19	.72*	.22
	20	.72*	.30
ฉบับที่ 2	1	.62*	.14
	2	.82*	.30
	3	.44*	.02
	4	.40*	.17
	5	.82*	.19
	6	.60*	.50
	7	.52	-.03
	8	.44*	.44
	9	.58*	.04
	10	.48*	.12

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	11	.48*	.29
	12	.54*	.10
	13	.42*	.30
	14	.44*	.10
	15	.60*	.17
	16	.40*	.42
	17	.44*	.35
	18	.18	-.05
	19	.32	.05
	20	.52*	.22
	21	.42	-.03
	22	.48*	.20
	23	.48*	.12
	24	.74*	.35
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 1	1	.56	.40
	2	.66*	.32
	3	.64*	.44
	4	.86	.15
	5	.72*	.30
	6	.76*	.15
	7	.78*	.20
	8	.88	.12
	9	.88*	.20
	10	.88*	.20

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	11	.80*	.17
	12	.84*	.27
	13	.60*	.42
	14	.68*	.20
	15	.74*	.19
	16	.74*	.25
	17	.62*	.39
	18	.80*	.17
	19	.86	.15
	20	.86	.15
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 2	1	.78*	.29
	2	.66*	.32
	3	.26	.07
	4	.44	-.06
	5	.54*	.27
	6	.56*	.47
	7	.68*	.29
	8	.80*	.17
	9	.90*	.17
	10	.64*	.27
	11	.80*	.25
	12	.80*	.25
	13	.42	-.03
	14	.52	.30

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	19	.56	.24
	20	.68*	.37
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 4	1	.80*	.25
	2	.88*	.12
	3	.58*	.20
	4	.82*	.22
	5	.72*	.47
	6	.76*	.40
	7	.52	.39
	8	.62	.39
	9	.68	.29
	10	.56	-.18
	11	.78*	.12
	12	.76	.24
	13	.86*	.15
	14	.74*	.10
	15	.80*	.25
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 5	1	.74*	.35
	2	.68*	.45
	3	.46	.01
	4	.72*	.14
	5	.56*	.40
	6	.90*	.17
	7	.76*	.40

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	8	.66*	.07
	9	.40	.34
	10	.62*	.30
	11	.44	.44
	12	.74*	.27
	13	.70*	.25
	14	.58*	.14
	15	.56*	.24
	16	.54	.35
	17	.74*	.27
	18	.78*	.29
	19	.52	.39
	20	.74*	.27
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 6	1	.64*	.45
	2	.84*	.27
	3	.80*	.25
	4	.76	-.01
	5	.78*	.37
	6	.82*	.47
	7	.88*	.20
	8	.58	.29
	9	.48	.45
	10	.56	.49
	11	.74*	.44

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	12	.60	.34
	13	.74*	.44
	14	.68*	.37
	15	.72*	.30
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 7	1	.80*	.34
	2	.80*	.25
	3	.74*	.27
	4	.84*	.27
	5	.80*	.34
	6	.78*	.20
	7	.68	.20
	8	.78*	.29
	9	.78*	.20
	10	.78*	.20
	11	.72*	.30
	12	.66	.32
	13	.72*	.30
	14	.68	.29
	15	.62	.47
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 8	1	.82*	.30
	2	.82*	.22
	3	.58	.37
	4	.84*	.27
	5	.68	.29

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	6	.66	.40
	7	.54	.35
	8	.72*	.30
	9	.84	.19
	10	.78*	.20
	11	.80*	.34
	12	.74*	.27
	13	.76*	.34
	14	.70*	.42
	15	.82*	.22
ฉบับที่ 4	1	.62*	.05
	2	.62*	.03
	3	.78*	.20
	4	.68*	.19
	5	.60*	.25
	6	.40	.17
	7	.52*	.39
	8	.42*	.14
	9	.74*	.27
	10	.76*	.32
	11	.32	.39
	12	.62*	.22
	13	.58*	.12
	14	.30	.09

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	15	.28	.29
	16	.62*	.14
	17	.86*	.24
	18	.78*	.12
	19	.46	-.01
	20	.64*	.19

จากตาราง 16 ได้คัดเลือกข้อสอบที่มีเครื่องหมายดอกจัน (*) ไปทดสอบหาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) อีกครั้ง

ตาราง 17 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของข้อสอบวินิจฉัย
ทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ชั้น ป. 2 จากการทดสอบครั้งที่สอง

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
ฉบับที่ 1 ชุดที่ 1	1	.97	.05
	2	.97	.05
	3	.87	.13
	4	.80	.16
	5	.95	.10
	6	.92	.14
	7	.92	.14
	8	.70	.44
	9	.95	.10
	10	.62	.07
	11	.97	.05
	12	.95	.10
	13	.95	.10
	14	.85	.17
	15	.95	.10
ชุดที่ 2	1	.65	.43
	2	.87	.34
	3	.82	.22
	4	.72	.20
	5	.85	.14

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
ชุดที่ 2	6	.80	.26
	7	.87	.23
	8	.85	.28
	9	.80	.26
	10	.85	.07
	11	.90	.19
	12	.95	.10
	13	.90	.19
	14	.90	.19
	15	.80	.16
ชุดที่ 3	1	.60	.12
	2	.65	.23
	3	.85	.17
	4	.30	.26
	5	.87	.23
	6	.32	.22
	7	.27	.31
	8	.90	.19
	9	.35	.17
	10	.37	.13
	11	.35	.17
	12	.42	.04
	13	.40	.08
	14	.25	.05
	15	.87	.13

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
ฉบับที่ 2	1	.57	.07
	2	.80	.16
	3	.47	.05
	4	.72	.09
	5	.92	.14
	6	.65	.33
	7	.65	.23
	8	.37	.23
	9	.67	.15
	10	.32	.32
	11	.47	.25
	12	.65	.13
	13	.72	.09
	14	.70	.34
	15	.57	.16
	16	.30	.26
	17	.45	.19
	18	.67	.29
	19	.55	.32
	20	.85	.17
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 1	1	.37	.33
	2	.47	.45
	3	.72	.29
	4	.90	.08
	5	.77	.31

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	6	.85	.17
	7	.77	.41
	8	.57	.27
	9	.87	.23
	10	.72	.40
	11	.87	.23
	12	.92	.14
	13	.52	.16
	14	.52	.05
	15	.77	.31
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 2	1	.82	.32
	2	.60	.32
	3	.95	.10
	4	.85	.28
	5	.85	.07
	6	.65	.03
	7	.77	.11
	8	.85	.07
	9	.77	.11
	10	.75	.25
	11	.87	.13
	12	.85	.17
	13	.90	.19
	14	.82	.32

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 3	15	.60	.22
	1	.90	.19
	2	.67	.60
	3	.67	.16
	4	.77	.41
	5	.70	.44
	6	.87	.23
	7	.90	.19
	8	.92	.14
	9	.50	.61
	10	.70	.44
	11	.62	.58
	12	.77	.31
	13	.82	.22
	14	.60	.43
	15	.77	.41
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 4	1	.90	.19
	2	.82	.11
	3	.75	.15
	4	.92	.14
	5	.82	.22
	6	.85	.28
	7	.52	.46
	8	.77	.31

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	9	.90	.19
	10	.60	.32
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 5	1	.77	.20
	2	.57	.67
	3	.62	.18
	4	.75	.35
	5	.62	.48
	6	.77	.31
	7	.60	.52
	8	.55	.20
	9	.32	.22
	10	.85	.17
	11	.35	.37
	12	.92	.14
	13	.80	.16
	14	.47	.55
	15	.62	.18
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 6	1	.77	.11
	2	.62	.48
	3	.75	.15
	4	.90	.19
	5	.85	.28
	6	.85	.28
	7	.62	.07

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
	8	.82	.32
	9	.75	.25
	10	.65	.54
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 7	1	.77	.41
	2	.85	.28
	3	.72	.46
	4	.82	.22
	5	.77	.41
	6	.77	.20
	7	.72	.50
	8	.82	.22
	9	.70	.44
	10	.70	.44
ฉบับที่ 3 ชุดที่ 8	1	.87	.13
	2	.87	.23
	3	.65	.54
	4	.77	.31
	5	.82	.32
	6	.82	.32
	7	.70	.14
	8	.77	.41
	9	.85	.28
	10	.80	.37

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อสอบ	ข้อที่	P	B
ฉบับที่ 4	1	.80	.26
	2	.62	.27
	3	.70	.14
	4	.75	.15
	5	.75	.30
	6	.27	.20
	7	.60	.22
	8	.47	.05
	9	.67	.18
	10	.82	.11
	11	.80	.16
	12	.55	.52
	13	.47	.05
	14	.87	.13
	15	.52	.26

จากตาราง 17 ข้อสอบทุกข้อมีค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นไปตามเกณฑ์ จึงได้นำไปใช้ในการทดลองต่อไป

3. การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ชั้น ป. 2

-
- ฉบับที่ 1 เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น
 - ฉบับที่ 2 เรื่อง การประสมเสียงเป็นคำ
 - ฉบับที่ 3 เรื่อง เสียงตัวสะกด
 - ฉบับที่ 4 เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

คำนวณโดยใช้สูตร คูเคอร์ - ริชาร์ดสัน 20 แล้วปรับแก้ค่าความเชื่อมั่นที่ได้ ตามวิธีหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรของ ลิฟวิงสตัน (Livingston)

ตาราง 18 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
 ฉบับที่ 1 - 4 ที่ได้จากการทดสอบครั้งที่สอง

แบบทดสอบ	N	n	คะแนนเต็ม	C	$\bar{X}$	S^2
ฉบับที่ 1	40	15	15	11.40	11.41	6.270
ฉบับที่ 2	40	20	20	15.20	11.50	13.307
ฉบับที่ 3	40	15	15	11.40	9.40	4.016
ฉบับที่ 4	40	15	15	11.40	9.60	5.887

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทุกฉบับมีค่าสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในแบบทดสอบแต่ละฉบับ ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบทุกฉบับค่อนข้างง่าย ส่วนค่าความแปรปรวนของคะแนนที่วัดได้ทั้ง 4 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ 4.016 - 13.307 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบทุกฉบับมีค่าความแปรปรวนใกล้เคียงกัน และค่อนข้างสูง แสดงว่า คะแนนมีการกระจายมากทำให้สามารถจำแนกนักเรียนได้ดี

ตาราง 19 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้
 จักคำที่ได้จากการสอบครั้งที่สอง จำแนกเป็นรายฉบับ

ข้อสอบ	r_n	r_∞
ฉบับที่ 1	0.607	0.606
ฉบับที่ 2	0.710	0.857
ฉบับที่ 3	0.312	0.655
ฉบับที่ 4	0.529	0.696

จากตาราง 19 ปรากฏว่า แบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำทุกฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.60ขึ้นไปและค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.606 - 0.857 แสดงว่าแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง

ตาราง 20 คะแนนผลการทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำของนักเรียน

จำแนกเป็นรายคนและเป็นรายชื่อของแบบทดสอบฉบับที่ 1

ตาราง A บันทึกคะแนนผลการสอบจำแนกเป็นรายคน

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	14.00	196.00	21	11.33	128.36
2	14.00	196.00	22	15.00	225.00
3	14.33	205.34	23	11.00	121.00
4	15.00	225.00	24	11.33	128.36
5	14.00	196.00	25	10.00	100.00
6	11.33	128.36	26	11.66	135.95
7	14.00	196.00	27	12.00	144.00
8	11.00	121.00	28	7.33	53.72
9	12.33	152.02	29	3.66	13.39
10	14.33	205.34	30	10.66	113.63
11	14.66	214.91	31	13.66	186.59
12	11.66	135.95	32	10.33	106.70
13	9.00	81.00	33	15.00	225.00
14	11.66	135.95	34	12.33	152.02
15	14.00	196.00	35	8.00	64.00
16	10.66	113.63	36	11.00	121.00
17	10.00	100.00	37	9.00	81.00
18	11.00	121.00	38	10.00	100.00
19	9.330	87.04	39	8.66	74.99
20	11.00	121.00	40	7.33	53.72
N = 40				$\sum X = 456.57$	$\sum X^2 = 5455.97$
				$\bar{X} = 11.41$	
				$S^2 = 6.270$	

ตาราง B
บันทึกคะแนนผลการสอบจำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	X_j	p	q	pq
1	29.66	0.74	.26	.192
2	33.33	0.83	.17	.141
3	34.00	0.85	.15	.127
4	24.33	0.60	.40	.240
5	35.66	0.89	.11	.097
6	27.66	0.69	.31	.213
7	27.66	0.69	.31	.213
8	32.66	0.81	.19	.153
9	28.00	0.70	.30	.210
10	24.66	0.61	.39	.237
11	29.66	0.74	.26	.192
12	31.00	0.77	.23	.177
13	30.00	0.75	.25	.187
14	23.66	0.66	.34	.224
15	15.00	0.87	.13	.113
				$\sum pq = 2.716$

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะ การอ่านด้านการรู้จักคำ ฉบับที่ 1

$$\begin{aligned}
 \text{เมื่อ } \sum pq &= 2.716 \\
 n &= 15 \\
 N &= 40 \\
 C &= 11.4 \\
 \bar{X} &= 11.41 \\
 S^2 &= 6.270 \\
 r(KR \ 20) &= \frac{n}{n-1} \left[\frac{\sum pq}{S^2} \right] \\
 &= \frac{15}{14} \left[\frac{2.716}{6.270} \right] \\
 &= \frac{15}{14} (.567) \\
 &= 0.607 \\
 r_{cc} &= \frac{r \cdot S^2 + (\bar{X} - C)^2}{S^2 + (\bar{X} - C)^2} \\
 &= \frac{0.607 (6.270) + (11.41 - 11.4)^2}{6.270 + (11.41 - 11.4)^2} \\
 &= \frac{3.805 + .0001}{6.270 + .0001} \\
 &= \frac{3.8051}{6.2701} \\
 r_{cc} &= 0.606
 \end{aligned}$$

ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ฉบับที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.606 ซึ่งแสดงว่า ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ปานกลางค่อนข้างสูง

ตาราง 21 คะแนนผลการทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำของนักเรียน
จำแนกเป็นรายคน และเป็นรายข้อ ของแบบทดสอบฉบับที่ 2

ตาราง A

บันทึกคะแนนผลการสอบจำแนกเป็นรายคน

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	16	256	21	9	81
2	18	324	22	10	100
3	11	121	23	14	196
4	17	289	24	14	196
5	14	196	25	11	121
6	17	289	26	9	81
7	10	100	27	13	169
8	15	225	28	7	49
9	9	81	29	11	121
10	14	196	30	7	49
11	9	81	31	5	25
12	15	225	32	14	196
13	13	169	33	7	49
14	10	100	34	12	144
15	6	81	35	12	144
16	14	196	36	14	196
17	14	196	37	6	36
18	10	100	38	8	64
19	14	196	39	15	225
20	11	121	40	5	25
N = 40			$\sum X = 460$		$\sum X^2 = 5809$
			$\bar{X} = 11.50$		
			$S^2 = 13.307$		

ตาราง B

บันทึกคะแนนผลการสอบจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อสอบข้อที่	X_j	p	q	pq
1	23	.57	.43	.245
2	32	.80	.20	0.160
3	19	.47	.53	0.249
4	29	.72	.28	0.201
5	37	.92	.18	0.165
6	26	.65	.35	0.227
7	26	.65	.35	0.227
8	15	.37	.63	0.233
9	27	.67	.33	0.221
10	13	.32	.68	0.217
11	19	.47	.53	0.249
12	26	.65	.35	0.227
13	29	.72	.28	0.201
14	28	.70	.30	0.210
15	23	.57	.43	0.245
16	12	.30	.70	0.210
17	18	.45	.55	0.247
18	27	.67	.33	0.221
19	22	.55	.45	0.247
20	34	.85	.15	0.127
$\sum pq = 4.329$				

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น แบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ

ฉบับที่ 2

เมื่อ	$\sum pq$	=	4.329
	n	=	20
	N	=	40
	C	=	15.2
	$\bar{X}$	=	11.50
	S^2	=	13.307

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 r(KR \ 20) &= \frac{n}{n-1} \left[\frac{\sum pq}{S^2} \right] \\
 &= \frac{20}{19} \left[\frac{4.329}{13.307} \right] \\
 &= \frac{20}{19} (0.675) \\
 &= 0.710 \\
 r_{cc} &= \frac{r_{xx} S^2 + (\bar{X} - C)^2}{S^2 + (\bar{X} - C)^2} \\
 &= \frac{0.710 (13.307) + (11.50 - 15.2)^2}{13.307 + (11.50 - 15.2)^2} \\
 &= \frac{9.447 + 13.69}{13.307 + 13.69} \\
 &= \frac{23.137}{26.997} \\
 r_{cc} &= 0.857
 \end{aligned}$$

ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ฉบับที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.857 ซึ่งแสดงว่าค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์สูง

ตาราง 22 คะแนนผลการทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำของนักเรียน
จำแนกเป็นรายคน และเป็นรายข้อ ของแบบทดสอบ ฉบับที่ 3

ตาราง A

บันทึกคะแนนผลการสอบจำแนกเป็นรายคน

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	99	9801	21	58	3364
2	94	8836	22	65	4225
3	97	9409	23	70	4900
4	89	7921	24	67	4489
5	97	9409	25	70	4900
6	92	8464	26	70	4900
7	95	9025	27	63	3969
8	93	8649	28	72	5184
9	94	8836	29	88	7744
10	82	6724	30	70	4900
11	88	7744	31	62	3844
12	92	8464	32	60	3600
13	89	7921	33	50	2500
14	88	7744	34	64	4096
15	82	6724	35	67	4489
16	76	5776	36	45	2025
17	90	8100	37	48	2304
18	76	5776	38	52	2704
19	84	7056	39	44	1936
20	70	4900	40	57	3249
N = 40				$\sum X = 3009$	$\sum X^2 = 236601$
				$\bar{X} = 75.22$	
				$S^2 = 4.016$	

ตาราง B
บันทึกคะแนนผลการสอบจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อสอบข้อที่	X_j	p	q	pq
1	31.00	.77	.23	.177
2	27.50	.68	.32	.217
3	29.25	.73	.27	.197
4	33.50	.83	.17	.141
5	31.12	.77	.23	.177
6	32.25	.80	.20	.160
7	25.12	.70	.30	.210
8	30.50	.76	.24	.182
9	28.37	.70	.30	.210
10	28.87	.72	.28	.201
11	27.25	.68	.32	.217
12	34.75	.86	.14	.120
13	30.50	.76	.24	.182
14	24.25	.60	.40	.240
15	27.75	.69	.31	.213
				$\sum pq = 2.844$

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น แบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ

ฉบับที่ 3

เมื่อ	$\sum pq$	=	2.840
	n	=	15
	N	=	40
	C	=	11.4
	$\bar{X}$	=	9.40
	S^2	=	4.016

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 r(KR \ 20) &= \frac{n}{n-1} \left[\frac{\sum pq}{S^2} \right] \\
 &= \frac{15}{14} \left[\frac{2.844}{4.016} \right] \\
 &= \frac{15}{14} (.292) \\
 &= 0.312 \\
 r_{\infty} &= \frac{r_h S^2 + (\bar{X} - C)^2}{S^2 + (\bar{X} - C)^2} \\
 &= \frac{0.312 (4.016) + (9.40 - 11.40)^2}{4.016 + (9.40 - 11.40)^2} \\
 &= \frac{5.252}{8.016} \\
 r_{\infty} &= 0.655
 \end{aligned}$$

ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ฉบับที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.655 ซึ่งแสดงว่าค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ปานกลางค่อนข้างสูง

ตาราง 23 คะแนนผลการทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำของนักเรียน
จำแนกเป็นรายคน และเป็นรายข้อ ของแบบทดสอบฉบับที่ 4

ตาราง A

บันทึกคะแนนผลการสอบจำแนกเป็นรายค่า

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	12	144	21	11	121
2	12	144	22	11	121
3	14	196	23	9	81
4	12	144	24	9	81
5	8	64	25	10	100
6	13	169	26	9	81
7	10	100	27	6	36
8	10	100	28	12	144
9	14	196	29	7	49
10	11	121	30	8	64
11	8	64	31	3	9
12	12	144	32	9	81
13	11	121	33	9	81
14	9	81	34	7	49
15	10	100	35	7	49
16	12	144	36	9	81
17	12	144	37	6	36
18	9	81	38	5	25
19	11	121	39	8	64
20	11	121	40	8	64
N = 40			$\sum X = 384$ $\bar{X} = 9.60$ $S^2 = 5.887$		
			$\sum X^2 = 3916$		

ตาราง B
บันทึกคะแนนผลการสอบจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อสอบข้อที่	X_j	p	q	pq
1	32	.80	.20	0.16
2	25	.62	.38	0.23
3	28	.70	.30	0.21
4	30	.75	.25	0.18
5	30	.75	.25	0.18
6	11	.27	.73	0.19
7	24	.60	.40	0.24
8	19	.47	.53	0.24
9	27	.67	.33	0.22
10	33	.82	.18	0.14
11	32	.80	.20	0.16
12	22	.55	.45	0.24
13	19	.47	.53	0.24
14	35	.87	.13	0.11
15	21	.52	.48	0.24
$\sum pq = 2.98$				

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำฉบับที่ 4

เมื่อ $\sum pq$	=	2.98
n	=	15
N	=	40
C	=	11.4
$\bar{X}$	=	9.60
S^2	=	5.887

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 r(KR \ 20) &= \frac{n}{n-1} \left[\frac{\sum pq}{S^2} \right] \\
 &= \frac{15}{14} \left[\frac{2.98}{5.887} \right] \\
 &= \frac{15}{14} (0.494) \\
 &= 0.529 \\
 r_{\infty} &= \frac{r_n S^2 + (\bar{X} - C)^2}{S^2 + (\bar{X} - C)^2} \\
 &= \frac{0.529 (5.887) + (9.60 - 11.4)^2}{5.887 + (9.60 - 11.4)^2} \\
 &= \frac{3.114 + 3.24}{5.887 + 3.24} \\
 &= \frac{6.354}{9.127} \\
 r_{\infty} &= 0.696
 \end{aligned}$$

ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำฉบับที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.696 ซึ่งแสดงว่าค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ปานกลางค่อนข้างสูง

การวิเคราะห์
ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ
กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมของข้อสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ

ข้อสอบ	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อที่	คะแนนความถี่เห็น				IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	
ฉบับที่ 1							
ชุดที่ 1	เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้น	1-15	15	15	15	45	1 ทุกข้อ
ชุดที่ 2	เป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และ	1-15	15	15	15	45	1 ทุกข้อ
ชุดที่ 3	อักษรนำในประมวลคำชั้น ป.1-2 มา ให้ชนิดละ 15 คำ นักเรียนสามารถ บอกเสียงพยัญชนะต้นของคำที่ กำหนดมาให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 12 คำ	1-15	15	15	15	45	1 ทุกข้อ
ฉบับที่ 2							
	เมื่อกำหนดให้ประสมคำในประมวล คำ ชั้น ป.1-2 จำนวน 20 คำ นักเรียน สามารถนำเสียงพยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์ ประสมเป็นคำที่มีความ หมายได้ถูกต้องอย่างน้อย 16 คำ	1-20	20	20	20	60	1 ทุกข้อ
ฉบับที่ 3							
	เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราตัวสะกดต่าง ๆ จากประมวลคำ ชั้น ป.1-2 มาให้จำนวน 10-15 คำ นักเรียนสามารถบอกเสียงตัวสะกด ของคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้องอย่าง น้อย 8 - 10 คำ						
ชุดที่ 1		1-15	15	15	15	45	1 ทุกข้อ
ชุดที่ 2		1-15	15	15	15	45	1 ทุกข้อ
ชุดที่ 3		1-15	15	15	15	45	1 ทุกข้อ
ชุดที่ 4		1-10	10	10	10	30	1 ทุกข้อ

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อสอบ	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น				IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ΣR	
ชุดที่ 5		1-15	15	15	15	45	1 ทุกข้อ
ชุดที่ 6		1-10	10	10	10	30	1 ทุกข้อ
ชุดที่ 7		1-10	10	10	10	30	1 ทุกข้อ
ชุดที่ 8		1-10	10	10	10	30	1 ทุกข้อ
ฉบับที่ 4	เมื่อกำหนดค่าที่มีเสียงวรรณยุกต์ ประสมอยู่ในประมวลคำชั้น ป. 1-2 มาให้ 15 คำ นักเรียนสามารถบอก เสียงวรรณยุกต์ของคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้องอย่างน้อย 12 คำ	1-15	15	15	15	45	1 ทุกข้อ

จากตาราง 24 ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ปรากฏว่าค่าดัชนี
ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ
แสดงว่าข้อสอบทุกข้อเขียนได้ตรงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดจริง ดังนั้น
แบบทดสอบวินิจัยทั้ง 13 ชุด มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ

การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ชั้น ป. 2

สูตร E_1 / E_2

เมื่อ

$$E_1 = \frac{\sum X_1 / N \times 100}{A}$$

$$E_2 = \frac{\sum X_2 / N \times 100}{B}$$

แทนค่าในสูตร

$$E_1 = \frac{(9,167 / 30) \times 100}{338}$$

$$= \frac{30,556.66}{338}$$

$$= 90.40$$

$$E_2 = \frac{(2,183 / 30) \times 100}{84}$$

$$= \frac{7,276.66}{84}$$

$$= 86.62$$

$$E_1 / E_2 = 90.40 / 86.62$$

ปรากฏว่า แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ มีประสิทธิภาพสูงตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 โดยผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกพบว่า E_1 / E_2 มีค่าเท่ากับ 90.40 / 86.62 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบฝึกมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์สูง

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมของข้อสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ΣR	
- เมื่อกำหนดคำที่มีเสียง	1-10	10	10	10	+30	1 ทุกข้อ
พยัญชนะต้น , ตัวสะกด	11 - 20	10	10	10	+30	1 ทุกข้อ
และวรรณยุกต์ มาให้	21 - 30	10	10	10	+30	1 ทุกข้อ
นักเรียนสามารถอ่านและ	31 - 40	10	10	10	+30	1 ทุกข้อ
ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	41 - 50	10	10	10	+30	1 ทุกข้อ
ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70	51 - 60	10	10	10	+30	1 ทุกข้อ
- เมื่อกำหนดคำ และ	61 - 70	10	10	10	+30	1 ทุกข้อ
ข้อความต่าง ๆ มาให้						
นักเรียนสามารถอ่าน						
และใช้คำได้ถูกต้อง						
ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70						

จากตาราง 25 แสดงว่า ข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย จำนวน 70 ข้อ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดจริง ดังนั้น แบบทดสอบทั้ง 70 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ตาราง 28 การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำ คำแยกออกเป็นรายชุดฝึก และรวมทั้งฉบับ

นักเรียน คนที่	ชุดที่ 1 เสี่ยงพญักษ์ชนะต้น					ชุดที่ 2 การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ				
	คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน				คะแนน การทดสอบ	คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน				คะแนน การทดสอบ
	ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	รวมทั้งสิ้น		ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	รวมทั้งสิ้น	
1	18	23	15	56	23	17	20	27	64	25
2	18	24	15	57	23	18	20	28	66	25
3	18	24	15	57	23	17	20	27	64	25
4	19	22	15	56	23	18	20	27	65	24
5	18	25	15	58	24	18	21	29	68	26
6	19	25	17	61	24	18	21	28	67	27
7	17	26	17	60	24	17	22	26	65	27
8	17	23	15	55	22	15	21	26	62	24
9	18	23	15	56	22	16	21	25	62	24
10	18	26	16	60	25	17	22	28	67	25
11	17	25	16	58	25	17	22	28	67	25
12	17	25	15	57	22	16	20	26	62	24
13	18	25	15	58	22	16	21	25	62	25
14	19	26	16	61	24	17	22	27	66	24

ตาราง 26 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ชุดที่ 1 เติงพญัญฐานะตัน					ชุดที่ 2 การประสมกำลังเติงวรรณยุคต่างๆ				
	คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน				คะแนน การทดสอบ	คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน				คะแนน การทดสอบ
	ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	รวมทั้งสิ้น		ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	รวมทั้งสิ้น	
15	17	22	16	55	23	15	20	25	60	24
16	17	22	16	55	22	15	20	25	60	24
17	17	23	15	55	22	16	20	26	62	24
18	18	25	17	60	23	17	21	26	64	25
19	18	22	14	54	21	17	20	24	61	24
20	17	23	14	54	20	15	18	24	57	23
21	16	22	14	52	20	15	18	24	57	23
22	16	21	15	52	21	14	18	24	56	23
23	17	21	15	53	20	14	19	23	56	23
24	17	20	14	51	19	14	19	23	56	22
25	17	22	15	54	19	15	18	24	57	22
26	18	24	15	57	22	14	19	25	58	24
27	17	20	14	51	18	14	17	23	54	22
28	16	20	14	50	19	14	17	23	54	22

ตาราง 26 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ชุดที่ 1 เติงพญัญชนะต้น					ชุดที่ 2 การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ					
	คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน				คะแนน การทดสอบ	คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน				คะแนน การทดสอบ	
	ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	รวมทั้งสิ้น		ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	รวมทั้งสิ้น		
	19	27	18	64	25	19	23	31	73	27	
29	15	20	14	49	18	14	16	22	52	22	
30	17	21	14	52	18	14	17	23	54	23	
$\sum X$				1,664	651	$\sum X$				1,825	720
$\bar{X}$				55.49	21.70	$\bar{X}$				60.83	24

ตาราง 26 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ชุดที่ 3 เลี้ยงตัวสะกด									คะแนน การทดสอบ
	คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน									
	ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	ตอนที่ 4	ตอนที่ 5	ตอนที่ 6	ตอนที่ 7	ตอนที่ 8	รวมทั้งสิ้น	
	18	10	21	20	10	16	16	21	132	17
1	16	10	17	17	9	15	14	17	115	16
2	15	10	17	16	9	15	15	17	114	16
3	15	10	17	16	9	15	14	16	112	17
4	16	10	16	17	9	15	14	16	113	17
5	16	10	18	18	10	15	15	18	119	17
6	16	10	18	18	10	16	15	19	122	17
7	17	10	17	19	10	16	15	19	123	17
8	15	9	17	17	8	14	14	19	113	16
9	15	9	17	17	8	14	14	16	110	16
10	18	10	20	18	9	15	16	17	123	17
11	18	10	20	18	9	15	15	17	122	17
12	16	9	19	18	10	14	14	15	115	17
13	16	9	18	17	10	14	14	16	114	16
14	17	10	19	17	10	15	15	17	120	16

ตาราง 26 (ต่อ)

ชุดที่ 3 เลี้ยงตัวสะกด										
นักเรียน คนที่	คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน								คะแนน การทดสอบ	
	ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	ตอนที่ 4	ตอนที่ 5	ตอนที่ 6	ตอนที่ 7	ตอนที่ 8		รวมทั้งสิ้น
	18	10	21	20	10	16	16	21	132	17
15	17	9	18	16	9	15	14	15	113	15
16	17	9	18	16	9	14	14	15	112	15
17	16	9	18	16	9	14	14	15	111	15
18	17	9	18	18	10	15	14	17	118	16
19	17	8	17	17	9	13	13	16	110	16
20	16	8	17	16	8	14	13	16	108	15
21	16	8	16	15	8	13	13	15	104	14
22	15	8	16	15	8	13	13	15	103	14
23	15	8	16	16	8	13	14	15	105	14
24	14	8	17	16	7	13	14	15	104	14
25	15	8	17	15	7	13	14	15	104	14
26	16	9	17	16	8	14	14	17	110	15
27	14	8	16	16	7	13	13	16	113	14
28	15	8	15	15	7	13	14	15	102	13

ชุดที่ 3 เที่ยงตัวสะกด											
นักเรียน	คะแนนทำแบบฝึกหัดหว่างเรียน								คะแนน		
	ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	ตอนที่ 4	ตอนที่ 5	ตอนที่ 6	ตอนที่ 7	ตอนที่ 8	รวมทั้งสิ้น	การทดสอบ	
คนที่	18	10	21	20	10	16	16	21	132	17	
	29	14	8	15	7	13	13	15	100	13	
30	15	8	17	16	7	14	13	15	105	14	
									$\sum X$ $\bar{X}$	3,357 111.90	463 15.43

ตาราง 26 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ชุดที่ 4 เกียงวรรณยุกต์					คะแนนรวม	คะแนนรวม
	คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน				คะแนน ทดสอบ	ระหว่าง เรียน	ทดสอบ หลังเรียน
	ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	รวมทั้งสิ้น			
	34	29	27	90	15	338	84
1	30	26	25	81	12	316	76
2	31	26	25	82	13	319	77
3	29	27	26	82	13	315	78
4	29	26	26	81	12	315	76
5	30	27	26	83	13	328	80
6	31	27	26	84	14	334	82
7	31	28	26	85	14	333	82
8	30	24	25	79	11	309	73
9	30	24	26	80	12	308	74
10	30	26	26	82	13	332	80
11	31	26	26	83	13	330	80
12	30	24	25	79	11	313	74
13	28	24	25	77	11	311	74
14	29	26	26	81	14	328	78
15	27	24	26	77	10	305	72
16	27	24	24	75	11	302	72
17	27	24	24	75	11	303	72
18	29	25	25	79	13	321	77
19	27	23	25	75	12	300	73
20	28	23	25	76	12	295	70
21	27	24	24	75	10	288	67

ตาราง 26 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ชุดที่ 4 เถียงวรรณยุกต์					คะแนนรวม	คะแนนรวม
	คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน				คะแนน	ระหว่าง เรียน	ทดสอบ หลังเรียน
	ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	รวมทั้งสิ้น	ทดสอบ		
	34	29	27	90	15	338	84
22	28	25	24	77	11	288	69
23	27	23	24	74	10	288	67
24	27	23	23	73	11	284	66
25	27	22	22	71	10	286	65
26	28	23	23	74	15	299	74
27	26	22	22	70	9	288	63
28	26	22	22	70	9	276	63
29	25	22	23	70	10	271	63
30	25	23	23	71	11	282	66
			$\sum X$	2,321	349	9,167	2,183
			$\bar{X}$	77.36	11.63	305.56	72.76

การวิเคราะห์เพื่อ
ทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

ภาคผนวก จ

การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน
และเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความสามารถ
ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 27 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานหลังการทดลองของคะแนนความสามารถ
ในการอ่านภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลอง

ที่	คะแนน	คะแนน	ที่	คะแนน	คะแนน
	X	X^2		X	X^2
1	45	2,025	21	35	1,225
2	43	1,849	22	34	1,156
3	42	1,764	23	33	1,089
4	42	1,764	24	32	1,024
5	41	1,681	25	31	961
6	40	1,600	26	31	961
7	40	1,600	27	30	900
8	39	1,521	28	30	900
9	39	1,521	29	28	784
10	39	1,521	30	28	784
11	39	1,521	ΣX	1,090	$\Sigma X^2 = 40,190$
12	38	1,444	$\bar{X}$	36.33	$S = 4.497$
13	38	1,444			
14	37	1,369			
15	37	1,369			
16	37	1,369			
17	37	1,369			
18	35	1,225			
19	35	1,225			
20	35	1,225			

ตาราง 28 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานหลังการทดลองของคะแนนความสามารถ
ในการอ่านภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มควบคุม

ที่	คะแนน X	คะแนน X^2	ที่	คะแนน X	คะแนน X^2
1	42	1,764	21	30	900
2	42	1,764	22	30	900
3	41	1,681	23	30	900
4	40	1,600	24	29	841
5	37	1,369	25	28	784
6	37	1,369	26	28	784
7	36	1,296	27	28	784
8	36	1,296	28	27	729
9	35	1,225	29	27	729
10	35	1,225	30	26	676
11	35	1,225	ΣX	997	$\Sigma X^2 = 33,723$
12	35	1,225	$\bar{X}$	33.23	$S = 4.507$
13	34	1,156			
14	34	1,156			
15	33	1,089			
16	33	1,089			
17	33	1,089			
18	33	1,089			
19	33	1,089			
20	30	900			

ตาราง 29 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ที่	คะแนนทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน		D	D ²
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม		
1	45	42	3	9
2	43	42	1	1
3	42	41	1	1
4	42	40	2	4
5	41	57	4	16
6	40	37	3	9
7	40	36	4	16
8	39	36	3	9
9	39	35	4	16
10	39	35	4	16
11	39	35	4	16
12	38	35	3	9
13	38	34	4	16
14	37	34	3	9
15	37	33	4	16
16	37	33	4	16
17	37	33	4	16
18	35	33	2	4
19	35	33	2	4
20	35	30	3	25

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ที่	คะแนนทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน		D	D ²
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม		
21	35	30	5	25
22	34	30	4	16
23	33	30	3	9
24	32	29	3	9
25	31	28	3	9
26	31	28	3	9
27	30	28	2	4
28	30	27	3	9
29	28	27	1	1
30	28	26	2	4
	$\bar{X} = 36.33$	$\bar{X} = 33.23$	$\Sigma D = 93$	$\Sigma D^2 = 323$

วิธีการคำนวณ

$$\text{จากสูตร} \quad t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$\text{แทนค่าในสูตร} = \frac{93}{\sqrt{\frac{30(323) - (93)^2}{30-1}}}$$

$$= \frac{93}{\sqrt{\frac{9,690 - 8,649}{29}}}$$

$$= \frac{93}{\sqrt{\frac{1,041}{29}}}$$

$$= \frac{93}{5.99}$$

$$t = 15.525$$

ค่า t ตาราง จาก α ที่ .01

$$df = n - 1 = 29$$

$$t = 2.462$$

ปรากฏว่าปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือ คะแนนการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของกลุ่มทดลองภายหลังการทดลองมีคุณภาพสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

**2. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบการวัดเจตคติ
ที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม**

ตาราง 30 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานหลังการทดลองของคะแนนการวัดเจตคติ
ที่มีต่อการอ่านภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลอง

ที่	คะแนน X	คะแนน X^2	ที่	คะแนน X	คะแนน X^2
1	99	9,801	21	72	5,184
2	96	9,216	22	71	5,041
3	95	9,025	23	71	5,041
4	94	8,836	24	68	4,624
5	94	8,836	25	68	4,624
6	92	8,464	26	65	4,225
7	91	8,281	27	65	4,225
8	90	8,100	28	60	3,600
9	87	7,569	29	60	3,600
10	86	7,396	30	60	3,600
11	84	7,056	ΣX	2,363	$\Sigma X^2 = 190,071$
12	82	6,724	$\bar{X}$	78.76	$S = 11.664$
13	80	6,400			
14	78	6,084			
15	78	6,084			
16	77	5,929			
17	76	5,776			
18	76	5,776			
19	75	5,625			
20	73	5,329			

ตาราง 31 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานหลังการทดลองของคะแนนการวัดเจตคติ
ที่มีต่อการอ่านภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มควบคุม

ที่	คะแนน X	คะแนน X^2	ที่	คะแนน X	คะแนน X^2
1	97	9,409	21	68	4,624
2	94	8,836	22	67	4,489
3	91	8,281	23	67	4,489
4	88	7,744	24	66	4,356
5	88	7,744	25	66	4,356
6	88	7,744	26	66	4,356
7	87	7,569	27	64	4,096
8	82	6,724	28	62	3,844
9	81	6,561	29	60	3,600
10	77	5,929	30	59	3,481
11	76	5,776	ΣX	2,242	$\Sigma X^2 = 170,776$
12	76	5,776	$\bar{X}$	74.73	$S = 10.543$
13	75	5,625			
14	74	5,476			
15	73	5,329			
16	73	5,329			
17	72	5,184			
18	69	4,761			
19	68	4,624			
20	68	4,624			

ตาราง 32 การเปรียบเทียบการวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ที่	คะแนนทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน		D	D ²
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม		
1	99	97	2	4
2	96	94	2	4
3	95	91	4	16
4	94	88	6	36
5	94	88	6	36
6	92	88	4	16
7	91	87	4	16
8	90	82	8	64
9	87	81	6	36
10	86	77	9	81
11	84	76	8	64
12	82	76	6	36
13	80	75	5	25
14	78	74	4	16
15	78	73	5	25
16	77	73	4	16
17	76	72	4	16
18	76	69	7	64
19	75	68	7	64
20	73	68	5	25

ตาราง 32 (ต่อ)

ที่	คะแนนทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน		D	D ²
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม		
21	72	68	4	16
22	71	67	4	16
23	71	67	4	16
24	68	66	2	4
25	68	66	2	4
26	65	66	-1	1
27	65	64	1	1
28	60	62	-2	4
29	60	60	0	0
30	60	59	9	81
	$\bar{X} = 78.76$	$\bar{X} = 74.73$	$\Sigma D = 129$	$\Sigma D^2 = 803$

วิธีการคำนวณ

$$\text{จากสูตร} \quad t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$\text{แทนค่าในสูตร} = \frac{129}{\sqrt{\frac{30(803) - (129)^2}{30-1}}}$$

$$= \frac{129}{\sqrt{\frac{24,090 - 16,641}{29}}}$$

$$= \frac{129}{16.02}$$

$$t = 8.052$$

ค่า t ตาราง จาก α ที่ .01

$$df = n - 1 = 29$$

$$t = 2.462$$

ปรากฏว่าปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือ คะแนนการวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองคะแนนความรู้สึกรักของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

ภาคผนวก ฉ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แบบทดสอบความสามารถ ในการอ่านภาษาไทย ชั้น ป.2



แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง 50 คะแนน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบมีจำนวน 50 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ข้อสอบแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 3 คำตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษร ก , ข , ค ที่ถูกต้องที่สุดเพียงตัวเดียว
3. หากต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ขีด “//” ทับเครื่องหมายกากบาทเดิม ดังตัวอย่าง ข้อ 0

ข้อ 0 ข้อใดเป็นคำสะกดด้วย “แม่ กก”

~~X~~ สัมโอ

ข. แดงโม

~~X~~ ลูกจาก

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ (0) ครั้งแรกนักเรียนเลือกคำตอบข้อ ก. แต่ได้เปลี่ยนคำตอบใหม่เป็นข้อ ค. จึงได้ขีด “//” ทับเครื่องหมายกากบาท (X) ของคำตอบเดิม

1. พยัญชนะต้นของคำ “ขนาด” คือข้อใด ?

ก. ขน

ข. ข

ค. ค

2. ข้อใดไม่อ่านออกเสียง อักษรนำ ?

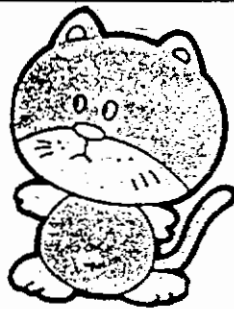
ก. ย่า

ข. อยู่

ค. หย่า

ข้อ 4-7 พยัญชนะต้นของคำที่มีความหมายตรงกับภาพคือข้อใด ?

3



ก. น

ข. ม

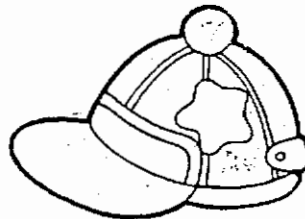
ค. ว

4.

ก. ห

ข. หม

ค. ม



5.



ก. คว

ข. ค

ค. ย

6. คำในข้อใดออกเสียงควบกล้ำ ?

ก. ถลอก

ข. ปราบ

ค. อยาก

7. คำในข้อใดไม่ได้อ่านออกเสียงควบกล้ำ ?

- ก. ควัน
- ข. แปลก
- ค. หนอน

8. คำใดอ่านได้ถูกต้องที่สุด ?

- ก. พยาธิ อ่านว่า พะ-ยาด
- ข. กระดาษ์ อ่านว่า กระ - ดาน
- ค. น้ำตาล อ่านว่า น้ำ - ตาด

9. คำที่อ่านผิดอยู่ในข้อใด ?

- ก. ตลับ อ่านว่า ตะ - ลับ
- ข. สนุก อ่านว่า สะ - หนุก
- ค. กนก อ่านว่า กะ - หนก

10.



ภาพนี้มีความหมายตรงกับคำในข้อใด ?

- ก. มีระเบียบ
- ข. สามัคคี
- ค. เหนื่อยใจ

11.



คำใดที่สัมพันธ์กับภาพมากที่สุด ?

- ก. ขวิน
- ข. ขวิด
- ค. ขลิค

12. คำที่เติมในช่องว่างได้ถูกต้องอยู่ในข้อใด ?

“ข้างขวามี _____ ติดอยู่”

- ก. ลูกกวาด
- ข. ฉลาก
- ค. ประกาศ

13. คำในข้อใดมี 3 พยางค์ ?

- ก. เหตุการณ์
- ข. กิจกรรม
- ค. รถไฟ

14. คำ “เอื้อ_ค่อ_อย” เติมพยัญชนะใดจึงจะถูกต้อง ?

ก. ร , ร

ข. ล , ร

ค. ร , ล

15. คำใดสะกดด้วย แม่กก ?

ก. แสด

ข. แกล้ง

ค. แจก

16. คำใดใช้ตัวสะกดคล้ายคำว่า เนื้ก ?

ก. เหลว

ข. แปลก

ค. เกือบ

17. คำว่า “สัตว์” ออกเสียงคล้ายกับคำใด ?

ก. สัน

ข. สัจ

ค. ปักษ์

18. คำในข้อใดสะกดด้วย แม่กด ทั้งหมด ?

ก. ปัดกวาด

ข. กวดขัน

ค. สักส่วน

19. คำใดใช้ตัวสะกดเหมือนกับคำว่า รูปแบบ ?

ก. ลุงแนบ

ข. เจ็บแสบ

ค. คูมตาม

20. คำใดใช้มาตราตัวสะกดต่างจากคำอื่น ?

ก. อึ้งอ่าง

ข. บึงตึง

ค. ถึงใจ

21. คำใดใช้ตัวสะกดเหมือนกับคำว่า อ้อมแอ้ม ?

ก. อ้อมแอ้น

ข. มูมมาม

ค. รอนแรม

22. คำที่ตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่เอกอยู่ในข้อใด ?

ก. เตี้ย

ข. เฟี้ย

ค. เลย

23. คำใดใช้ตัวสะกดต่างจากคำว่า ห้วย ?

ก. ปลาย

ข. หน่าย

ค. หวาน

24. คำใดไม่มีตัวสะกด แม่เอว ?

ก. หุดหวิด

ข. เล็บยาว

ค. เที้ยวอ่าว

25. ข้อใดอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด แม่เอว ?

ก. กลัว

ข. ชั่ว

ค. เลว

26. คำใดผันเสียงวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง ?

ก. น้ำ

ข. น้ำ

ค. น้ำ

27. คำว่า “ขา” ออกเสียงวรรณยุกต์อะไร ?

ก. สามัญ

ข. โท

ค. จัตวา

28. ข้อใดใช้วรรณยุกต์ผิด ?

- ก. ยี่
- ข. ป้า
- ค. จ้า

29. ถ้าต้องการให้คำว่า “ดู” ออกเสียงโท ต้องใช้วรรณยุกต์ใด ?

- ก. (ˊ)
- ข. (ˆ)
- ค. (ˋ)

30. ร้านนี้มีน้ำส้ม.....จำหน่าย

- ก. คั้น
- ข. คั้น
- ค. คั้น

31. “การเล่นกีฬาเป็นการออกกำลังกายที่ดี”
คำใดสะกดด้วย แม่กก ?

- ก. การ
- ข. เล่น
- ค. ออก

32. ข้อใดเขียนคำอ่านถูกต้อง?

- ก. ตลก อ่านว่า ตะ - หลก
- ข. ขยัน อ่านว่า ขะ - ยัน
- ค. สงบ อ่านว่า สะ - งบ

33. คำที่ตัวสะกดออกเสียงเหมือนคำที่ขีดเส้นใต้อยู่ในข้อใด ?

“ยายถือกระชาไป_____ซื้อผัก”

- ก. เดิน
- ข. ตลาด
- ค. กอย

34. ข้อใดใช้คำได้ถูกต้องสมบูรณ์ ?

- ก. เด็ก ๆ ทำช่วยงานบ้าน
- ข. แม่ซื้อขนมถวายพระ
- ค. ก้องกินอย่างขนมอร่อย

35. ข้อใดเรียงคำได้ถูกต้องมีความหมาย ?

- ก. ห้องสกปรกอย่าทำ
- ข. โรงเรียนเขาอยู่ที่
- ค. รถแล่นมาเร็วมาก

36. เรียงคำต่อไปนี้เป็นข้อความที่สมบูรณ์?

- หญ้า กิน กระจ่าย ชอบ
- ก. กระจ่าย กิน หญ้า ชอบ
 - ข. กระจ่าย ชอบ กิน หญ้า
 - ค. หญ้า ชอบ กิน กระจ่าย

37.



ข้อความใดมีความหมายตรงกับภาพ ?

- ก. ผีงหาเหยื่อ
- ข. ผีงดูดน้ำหวาน
- ค. ผีงกินแมลง

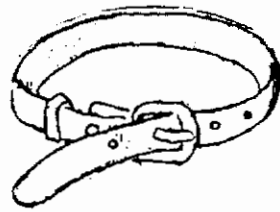
38.



ภาพนี้มีความหมายตรงกับข้อใด ?

- ก. อาชีพค้าขาย
- ข. อาชีพเกษตรกร
- ค. อาชีพกรรมกร

39.



ภาพนี้ตรงกับคำในข้อใด ?

- ก. เข็มขัด
- ข. เข็มขัด
- ค. เข็มถัก

40.



ภาพนี้มีความหมายตรงกับคำในข้อใด?

- ก. แกะสลัก
- ข. ประดิษฐ์
- ค. การปั้น

อ่านข้อความหรือเรื่องราวต่าง ๆ ต่อไปนี้
แล้วเลือกใช้คำให้สอดคล้องสัมพันธ์กับเรื่อง



ทะเลน้ำเป็นอย่างไร

เมื่อเกิดแผ่นดินไหวขึ้นที่ใต้ทะเล น้ำทะเลก็ถูกแรงสะเทือน
ผิวน้ำก็เกิด (41) ชักย่น จัดกระหน่ำไปทั่ว

ก่อนที่ทะเลจะบ้นั้น น้ำทะเลจะลดยังท้องทะเล แล้วก่อตัว
เป็นเหมือน (42) ขนาดใหญ่ โถมตัววิ่งเข้ามาชนฝั่ง

(เคลวินีส . 2540 : 22)

41. ก. กลิ่น
ข. เคลื่อน
ค. กิ่น

42. ก. เกาะเล็ก
ข. เขื่อน
ค. ภูเขา



แมลงปอกับแมลงปอเข้มต่างกันอย่างไร

แมลงปอและแมลงปอเข้มต่างก็เป็นแมลงที่ชอบน้ำเวลาพักผ่อน
แมลงปอจะกางปีกของมันออก แต่แมลงปอเข้มจะเก็บปีกของมันไว้บนหลัง
ของมัน แมลงปอเข้มมี (43) เล็กกว่าแมลงปอ และมีลำตัวที่พอมกว่า
เมื่อก่อนเด็ก ๆ จะ (44) พบแมลงปอเหล่านี้ได้แม้แต่ตามสนาม
(เคลินิวส์ . 2540 : 22)

43. ก. ขนาน
ข. ขนาด
ค. ะขนาด
44. ก. สามารถ
ข. ชอบจับ
ค. วิ่งไล่

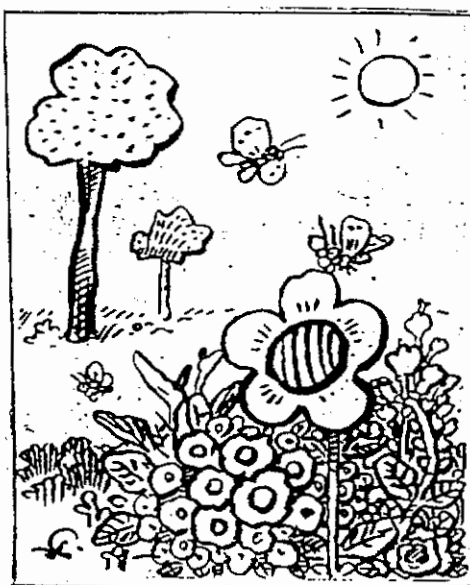


แพะเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมมีถิ่น (45) ในทวีปเอเชีย ยุโรป และ
แอฟริกา แพะจะผสมพันธุ์ช่วงปลายปีตั้งท้องราว 5 เดือน เนื่องจากมีรูปร่าง
ค่อนข้างเตี้ย เวลาคลอดนมแม่ลูกแพะจะต้องถูกเข่า ชาวจีนถือว่าแพะเป็นสัตว์
(46)

(เคลินิวส์ . 2540 : 26)

45. ก. ท้องเที้ยว
ข. ท้องท่ง
ค. กำเนิด

46. ก. มงคล
ข. มงคน
ค. มงกณ



๑ ถ้าหากมีต้นไม้ที่ไม่ออกดอก ต้นไม้ชนิดนั้นก็คงจะสูญ (47) ไป
นานแล้ว แต่ว่า จนกระทั่งทุกวันนี้เรายังเคยเห็นต้นไม้ที่ไม่ออกดอก นั้นเป็น
เพราะอะไร

๑ ต้นไม้ที่เราเห็นว่ามันไม่ออกดอก ความจริงแล้ว อาจจะเป็นเพราะ
ว่ามันยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่หรือ มันก็อาจจะเป็นเพราะดอกของมันเลอะไม่
(48) ดอกไม้ก็ได้ จะไม่มีต้นไม้ที่ไม่ออกดอกอย่างแน่นอน

(เคลินิวส์ , 2540 : 22)

47. ก. พันธุ์

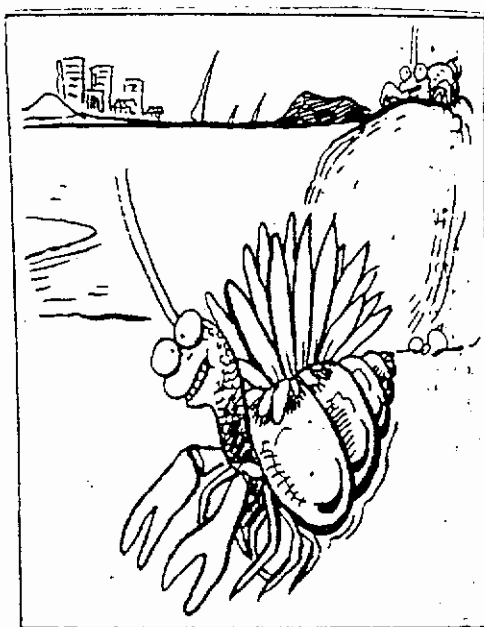
ข. พันธุ์

ค. พัน

48. ก. เหมือน

ข. สวยงาม

ค. หอม



๑ ปุเสฉวนเป็นสัตว์ที่มีเรื่องราวน่า (49) ไม่น้อยทีเดียวค่ะ เริ่มต้นจากการที่มันไม่มีเปลือกเป็นของตัวเองเหมือนสัตว์ทะเลชนิดอื่น ๆ อย่างพวกปลาหมึก และหอย หรือกุ้ง แต่ปุเสฉวนจะไปเที่ยวได้เก็บเปลือกของคนอื่นเขามาทำเป็นบ้านและมีดอกไม้ทะเลมา (50) อยู่บนเปลือกเพื่ออาศัยให้ปุเสฉวนเคลื่อนไหวพาไปหาอาหารกิน

(เคลินิวส์ . 2540 : 26)

49. ก. เห็นใจ
ข. สนใจ
ค. ถูกใจ

50. ก. ติด
ข. ชอบ
ค. เกาะ

**2. แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้น ป. 2**

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ สร้างขึ้นเพื่อถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

ข้อ 1-6 เจตคติการอ่านด้านลักษณะการอ่าน

ข้อ 7-14 เจตคติการอ่านด้านความสำคัญของการอ่าน

ข้อ 15-20 เจตคติการอ่านด้านประโยชน์ของการอ่าน

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างทางขวามือของแต่ละข้อเพียงช่องเดียวที่ตรงตามความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ความรู้สึก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	เราอ่านหนังสือเพื่อความสนุก เพลิดเพลิน		✓			
00	เราอ่านหนังสือเฉพาะเรื่องที่เร ชอบเท่านั้น				✓	

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ (0) แสดงว่านักเรียนอ่านข้อความแล้วมีความรู้สึก “เห็นด้วย” กับข้อความนั้น

ในตัวอย่างข้อ (00) แสดงว่านักเรียนอ่านข้อความแล้วมีความรู้สึก “ไม่เห็นด้วย” กับข้อความนั้น

ข้อที่	ความรู้รัก ข้อความ					
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	นักเรียนชอบฝึกอ่านภาษาไทยโดย การฝึกอ่านคำ และสะกดคำควบคู่ กันไปเสมอ					
2	การฝึกอ่านจากแบบฝึกทักษะ การอ่าน นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน น่าสนใจ					
3	เมื่อพบคำศัพท์ยากในการอ่าน ภาษาไทยนักเรียนก็จะเลิกอ่าน ทันที					
4	นักเรียนชอบอ่านบทกวีบทเรียน อยู่เสมอ					
5	นักเรียนชอบอ่านป้ายโฆษณาต่างๆ ที่พบเห็น					
6	นักเรียนชอบอ่านหนังสือทุก ประเภท					
7	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมฝึก ทักษะการอ่านที่ครูสอน					
8	การอ่านคำได้มาก ๆ ช่วยให้ นักเรียนอ่านคล่องและเข้าใจเรื่อง ที่อ่านได้ดี					
9	การฝึกอ่านซ่อมเสริมจากแบบฝึก ทักษะการอ่านช่วยให้นักเรียน อ่านหนังสือได้ดีขึ้น					
10	การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ อย่างยิ่งต่อการเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึกรู้สึก				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11	นักเรียนรู้สึกเบื่อทุกครั้งที่ต้องอ่านภาษาไทยที่บ้าน					
12	นักเรียนรู้สึกว่าคนที่อ่านหนังสือมากมักขาดเพื่อน					
13	นักเรียนจะรู้สึกดีใจที่ครูไม่ได้มอบหมายให้ทำแบบฝึกหัดภาษาไทย					
14	นักเรียนชอบให้ครูสอนฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกที่แปลกใหม่ น่าสนใจ					
15	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง					
16	นักเรียนได้แบ่งเวลาไว้อ่านหนังสือที่ให้ความรู้ปรับปรุงตนเองทุกวัน					
17	การอ่านหนังสือมากทำให้เรียนวิชาต่าง ๆ ได้ดี					
18	การอ่านภาษาไทยได้ดีจะช่วยพัฒนาการเขียนของนักเรียนได้ดีด้วย					
19	นักเรียนรู้สึกว่าอ่านภาษาไทยได้ดีมีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น					
20	นักเรียนรู้สึกพอใจที่เพื่อน ๆ และครูผู้สอนยอมรับความสามารถในการอ่านของตนเอง					

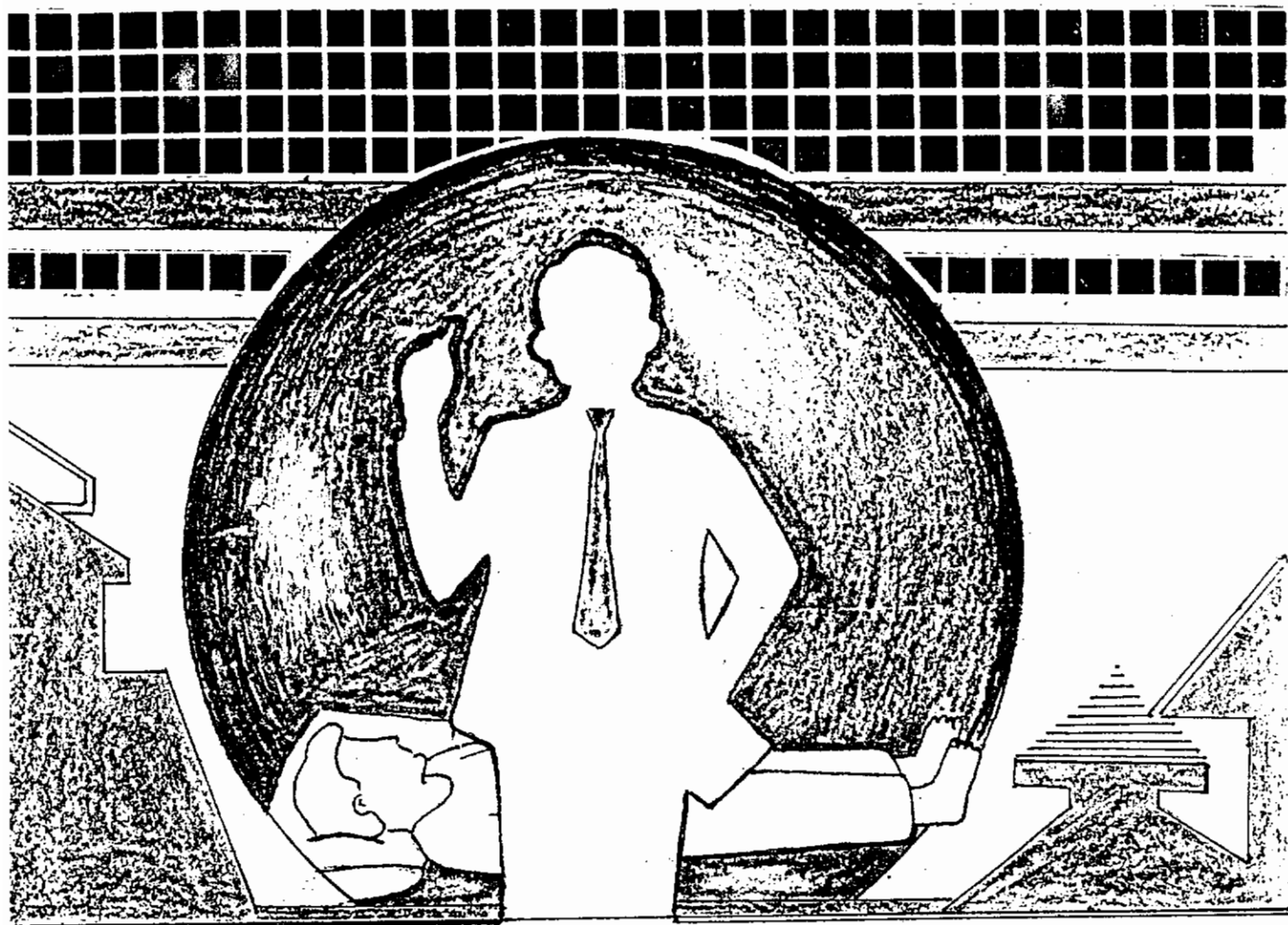
ภาคผนวก ข

สื่อที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 - 2.1 แผนการสอนซ่อมเสริมกลุ่มทดลอง
 - 2.2 แผนการสอนซ่อมเสริมกลุ่มควบคุม
3. แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

**1. แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จำคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**

เอกสารชุดพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย



แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะ การอ่านด้านการรู้จักคำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๐

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่าน
ด้านการรู้จักคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
ปีการศึกษา ๒๕๔๐

**ตารางรายชื่อแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเกณฑ์ขั้นต่ำในการวินิจฉัยข้อบกพร่อง**

แบบทดสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	เกณฑ์ ขั้นต่ำ
๑.เสียงพยัญ- ชนะต้น	๑.๑ เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็น อักษรตัวเดียวในประมวลคำชั้น ป.๑ - ๒ มาให้ ๑๕ คำ นักเรียนสามารถบอกเสียง พยัญชนะต้นของคำที่กำหนดมาให้ได้ ถูกต้องอย่างน้อย ๑๒ คำ	๑๕	๑๒
	๑.๒ เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็น อักษรควบในประมวลคำชั้น ป.๑ - ๒ มาให้ ๑๕ คำ นักเรียนสามารถบอกเสียง พยัญชนะต้นของคำที่กำหนดมาให้ได้ ถูกต้องอย่างน้อย ๑๒ คำ	๑๕	๑๒
	๑.๓ เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็น อักษรนำในประมวลคำชั้น ป. ๑-๒ มาให้ ๑๕ คำ นักเรียนสามารถบอกเสียง พยัญชนะต้นของคำที่กำหนดมาให้ถูกต้อง อย่างน้อย ๑๒ คำ	๑๕	๑๒
๒.การประสม เสียงให้ เป็นคำ	๒.๑ เมื่อกำหนดให้ประสมคำในประมวลคำชั้น ป. ๑-๒ มาให้จำนวน ๒๐ คำ นักเรียน สามารถบอกเสียงพยัญชนะ สระ และ ตัวสะกดมาประสมเป็นคำที่มีความหมาย ได้ถูกต้องอย่างน้อย ๑๖ คำ	๒๐	๑๖

ฉบับที่ ๑
เรื่อง เลียงพยัญชนะต้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว,
อักษรควบ และ อักษรนำ ในประมวลคำชั้น ป. ๑ - ๒ มาให้
ชนิดละ 15 คำ นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะต้นของคำ
ที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย ๑๒ คำ

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น
ชุดที่ ๑

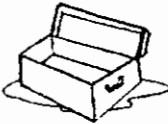
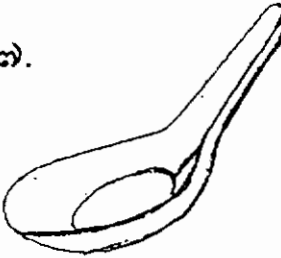
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

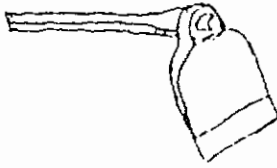
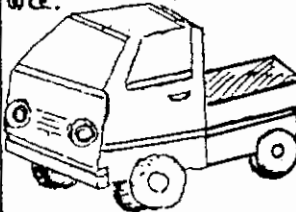
เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว ใน
ประมวลคำชั้น ป. ๑ - ๒ มาให้ชนิดละ ๑๕ คำ นักเรียนสามารถ
บอกเสียงพยัญชนะต้นของคำที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย
๑๒ คำ

ฉบับที่ ๑

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น ชุดที่ ๑

คำสั่ง ให้นักเรียนกากบาท (X) ทับ ☐ ข้อที่เป็นพยัญชนะต้น
ของคำที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้

ตัวอย่าง	☐ ก ☐ จ	☒ ข ☐ ฅ	☐ ค ☐ พ
๑. 	☐ ก ☐ อ	๕. 	☐ ก ☐ จ
	☐ ข ☐ ห		☐ ข ☐ ง
	☐ ค ☐ ง		☐ ค ☐ ห
๒. 	☐ ก ☐ ฅ	๖. 	☐ ก ☐ ร
	☐ ข ☐ ฅ		☐ ข ☐ ล
	☐ ค ☐ อ		☐ ค ☐ อ
๓. 	☐ ก ☐ บ	๗. 	☐ ก ☐ ฅ
	☐ ข ☐ ห		☐ ข ☐ ฅ
	☐ ค ☐ ฮ		☐ ค ☐ น
๔. 	☐ ก ☐ ฅ	๘. 	☐ ก ☐ ม
	☐ ข ☐ ก		☐ ข ☐ ร
	☐ ค ☐ น		☐ ค ☐ ล

๕. 	ก จ ข บ ค ย	๑๓. 	ก ร์ ข ง ค ถ
๑๐. 	ก ม ข ย ค น	๑๔. 	ก ถ ข ร์ ค ถ
๑๑. 	ก ฟ ข น ค ป	๑๕. 	ก ช ข ง ค ช
๑๒. 	ก น ข ม ค ว		

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น
ชุดที่ ๒

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ ใน
ประมวลคำชั้น ป. ๑ - ๒ มาให้ ๑๕ คำ นักเรียนสามารถบอกเสียง
พยัญชนะต้นของคำที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย ๑๒ คำ

๑๑. กวาด	ก กค ข กว ค วก	๑๔. กรอบ	ก คร ข รย ค คบ
๑๒. ขวาน	ก ขน ข ขว ค ขา	๑๕. พุ้ง	ก พง ข พล ค พร
๑๓. กล้า	ก กล ข กร ค กม		

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น
ชุดที่ ๓

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ ในประมวล
คำชั้น ป. ๑ - ๒ มาให้ ๑๕ คำ นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะ
ต้น ของคำที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย ๑๒ คำ

เรื่อง เฝ้ายพยัญชนะต้น

ชุดที่ ๓

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ แล้วกากบาท (X)

ทับ ○ ข้อที่เป็นพยัญชนะต้นของคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง	ข้อ	๐) ขนม	~~ก~~ ขน	๑) นม	๒) ขม
๑. ถวาย	ก	ถว	๖. ทนาว	ก	ทว
	ข	ถวา		ข	หนา
	ค	ถย		ค	หน
๒. นลาศ	ก	นล	๗. อร่าม	ก	อร
	ข	นล		ข	อรา
	ค	นลา		ค	อม
๓. ผลิต	ก	ผล	๘. หยก	ก	หย
	ข	ลค		ข	ชก
	ค	ผล		ค	หก
๔. ถลอก	ก	ถล	๙. สมอง	ก	สง
	ข	ถล		ข	สม
	ค	ถก		ค	สมอ
๕. ตลับ	ก	ตบ	๑๐. หมอบ	ก	หมอ
	ข	ตล		ข	มบ
	ค	ตบ		ค	หม

๑๑. อย่าง	ก อยา ข อย ค ยง	๑๔. เสนาะ	ก สนา ข สน ค เสน
๑๒. สนาม	ก สน ข นม ค สนา	๑๕. ปลัด	ก ปด ข ปล ค ลด
๑๓. ผนวก	ก ผนว ข ผก ค ผน		

ฉบับที่ ๒

เรื่อง การประสมเสียงให้เป็นคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดให้ประสมคำในประมวลคำชั้น ป. ๑-๒ จำนวน ๒๐ คำ นักเรียนสามารถนำเสียงพยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์ มาประสมเป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้องอย่างน้อย ๑๖ คำ

เรื่อง การประสมเสียงให้เป็นคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนกากบาท (X) ทับ ○ ข้อที่มีสระ , พยัญชนะ หรือ
วรรณยุกต์ ซึ่งเติมในช่องว่างของคำที่กำหนดให้ แล้วได้คำที่มี
ความหมาย

ตัวอย่าง ข้อ ๐) นักรี - น	ก ข	ข อ	ค น
๑. ัวข้าว	ก ม ข หม ค ห	๖. สนุก_าน	ก ส ข สน ค สหน
๒. ดินเต [○] น	ก ะ , ะ ข ะ , ะ ค ะ , ะ	๗. จำ_่าย	ก หน ข น ค อน
๓. ผัก_น้ำ	ก ะ , ะ ข ะ , ะ ค ะ , ะ	๘. ไหม_อ_ม	ก ะ , ะ ข ะ , ะ ค ะ , ะ
๔. ฟู_บอ_	ก ค , น ข ค , ถ ค ค , ถ	๙. วันท_ห้ _	ก ฤ , ส ข ฤ , ค ค ธี , ค
๕. ขาพิ_	ก ค ข ษ ค น	๑๐. สั_คา_	ก บ , ท ข ป , ท ค บปะ , ท

๑๑. ตะ__า	☐ กถ ☐ กร ☐ ก	๑๖. ไ__รเคื่อง	☐ กถ ☐ ก ☐ กร
๑๒. โท__ท__ัน	☐ ร , บ ☐ ร , ศ ☐ ถ , ค	๑๗. ก __ ฌ __	☐ ร , า ☐ ถ , า ☐ ร , ะ
๑๓. อ้น__าย	☐ ตร ☐ ตะร ☐ ตาร	๑๘. คำ __	☐ รวจ ☐ หรวจ ☐ ถวจ
๑๔. กะ__่าปถ	☐ ถ ☐ หล ☐ หร	๑๙. ถัก__โม __	☐ ขะ , ย ☐ ข , ย ☐ ข , น
๑๕. ส__ม__ก	☐ า , ก ☐ ะ , ก ☐ า , ก	๒๐. ประโย__	☐ ขน ☐ คน ☐ ขท

ฉบับที่ ๓
เรื่อง เสียงตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ จาก
ประมวลคำชั้น ป. ๑ - ๒ มาให้มาตราตัวสะกดละ ๑๐ - ๑๕ คำ
นักเรียนสามารถบอกเสียงตัวสะกดของคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
อย่างน้อย ๘ - ๑๒ คำ

เสียงตัวสะกด ชุดที่ ๑

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านจากเทป คำละ ๒ ครั้ง

แล้วให้กากบาท (X) ทับ ☐ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกด

ตรงกับเสียงคำที่ครูอ่าน

ตัวอย่าง ข้อ ๐) ครูอ่าน ลูก		☐ ก	ลูก	☒ ข	ลูก	☐ ค	ลูก
๑. ครูอ่านคำ	☐ ก นลาด ☐ ข นลาน ☐ ค นลาก			๖. ครูอ่านคำ	☐ ก ความสุข ☐ ข ความสูง ☐ ค ความสุด		
๒. ครูอ่านคำ	☐ ก สุน้ง ☐ ข สุนัข ☐ ค สุนัค			๗. ครูอ่านคำ	☐ ก เปียง ☐ ข เปียบ ☐ ค เปียก		
๓. ครูอ่านคำ	☐ ก โรค ☐ ข โรค ☐ ค โรบ			๘. ครูอ่านคำ	☐ ก สล้ง ☐ ข สล็ก ☐ ค สลัด		
๔. ครูอ่านคำ	☐ ก ประโยค ☐ ข ประโยค ☐ ค ประโยทร			๙. ครูอ่านคำ	☐ ก หมาก ☐ ข หมาย ☐ ค หมด		
๕. ครูอ่านคำ	☐ ก จุกจิก ☐ ข จุงจิง ☐ ค จุดจิด			๑๐. ครูอ่านคำ	☐ ก โยงเยง ☐ ข โยกเยก ☐ ค โยคเยค		

๑๑. ครูอ่านคำ	☐ ก กนค ☐ ข กนก ☐ ค กนง	๑๔. ครูอ่านคำ	☐ ก ประมุข ☐ ข ประมุบ ☐ ค ประมุค
๑๒. ครูอ่านคำ	☐ ก คลก ☐ ข คลค ☐ ค คलग	๑๕. ครูอ่านคำ	☐ ก พยัคหน้า ☐ ข พยักหน้า ☐ ค พยั้งหน้า
๑๓. ครูอ่านคำ	☐ ก สม่ัคร ☐ ข สม่ักร ☐ ค สม่ัทร		

เสียงตัวสะกด ชุดที่ ๒

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านจากเทป คำละ ๒ ครั้ง

แล้วกากบาท (X) ทับ ○ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกด

ตรงกับเสียงคำที่ครูอ่าน

ตัวอย่าง ข้อ ๐) ครูอ่าน ภาค		ก) สาม	ข) ภาค	ค) สาม
๑. ครูอ่านคำ	ก ยี่ดอก ข ยี่นอค ค ยี่มอน	๖. ครูอ่านคำ	ก ลูกศิษฐ์ ข ลูกศิษฐ์ ค ลูกศิษฐ์	
๒. ครูอ่านคำ	ก ประกาศ ข ประกาศ ค ประกาศ	๗. ครูอ่านคำ	ก ชื้อสันต์ ข ชื้อสัพย์ ค ชื้อสัคย์	
๓. ครูอ่านคำ	ก ขวด ข ขวน ค ขวบ	๘. ครูอ่านคำ	ก ชงชาน ข ชงชาติ ค ชงชาก	
๔. ครูอ่านคำ	ก หยุน ข หยุด ค หยูก	๙. ครูอ่านคำ	ก สวันดี ข สวับดี ค สวัสดี	
๕. ครูอ่านคำ	ก ทำโทษ ข ทำโทน ค ทำโทก	๑๐. ครูอ่านคำ	ก ปฏิบับ ข ปฏิบัติ ค ปฏิบัน	

๑๑. กรุอ่านคำ	ก กระดาน ข กระดาษ ค กระดาก	๑๔. กรุอ่านคำ	ก ตลอก ข ตลอค ค ตลอม
๑๒. กรุอ่านคำ	ก ชีค ข ชีน ค ชีบ	๑๕. กรุอ่านคำ	ก เสร็จสิ้น ข เส็กสิ้น ค เซ้นสิ้น
๑๓. กรุอ่านคำ	ก ตวัค ข ตวัน ค ตวัก		

เสียงตัวสะกด ชุดที่ ๓

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านจากเทป คำละ ๒ ครั้ง

แล้วกากบาท (X) ทับ ☐ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกด

ตรงกับเสียงคำที่ครูอ่าน

ตัวอย่าง ข้อ 0) ครูอ่าน หาบ		☐ หาม	☒ หาบ	☐ หาด
๑. ครูอ่านคำ	☐ กุหลาบ ☐ กุหลาน ☐ กุหลาก	๖. ครูอ่านคำ		☐ เขียบบ ☐ เขียยด ☐ เขียยน
๒. ครูอ่านคำ	☐ สงบ ☐ สงค ☐ สงม	๗. ครูอ่านคำ		☐ รอบคอบ ☐ รอดคอด ☐ รอมคอม
๓. ครูอ่านคำ	☐ เคารม ☐ เคารค ☐ เคารพ	๘. ครูอ่านคำ		☐ รูปภาค ☐ รูปภาพ ☐ รูปพาค
๔. ครูอ่านคำ	☐ คับแคบ ☐ คับแคน ☐ คับแคด	๙. ครูอ่านคำ		☐ นอมน้อม ☐ นอคน้อม ☐ นอบน้อม
๕. ครูอ่านคำ	☐ หับเพียด ☐ หับเพียบ ☐ หับเพียน	๑๐. ครูอ่านคำ		☐ เจ็ดแสน ☐ เจ็บแสน ☐ เจ็บแสน

๑๑. ครูอ่านคำ	☐ ก อมอู่่น ☐ ข อบอู่่น ☐ ค อดอู่่น	๑๔. ครูอ่านคำ	☐ ก เปรียมเทียบ ☐ ข เปรียคเทียบ ☐ ค เปรียบเทียบ
๑๒. ครูอ่านคำ	☐ ก สลับ ☐ ข สลัก ☐ ค สลัม	๑๕. ครูอ่านคำ	☐ ก กรานพระ ☐ ข กราคพระ ☐ ค กราบพระ
๑๓. ครูอ่านคำ	☐ ก ลิบลับ ☐ ข ลิคลัค ☐ ค ลิมลัม		

เสียงตัวสะกด ชุดที่ ๔

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านจากเทป คำละ ๒ ครั้ง

แล้วกากบาท (X) ทับ ☐ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกด

ตรงกับเสียงคำที่ครูอ่าน

ตัวอย่าง ข้อ 0) ครูอ่าน แดง		☒ แดง	☐ แคน	☐ แกว
๑. ครูอ่านคำ	☐ ก ยุ่งเหยิง ☐ ข ยุ่งเหยิง ☐ ค ยุกเหยิง	๖. ครูอ่านคำ	☐ ก แห้งแล้ง ☐ ข แห้งแล้ว ☐ ค แห้งแล้น	
๒. ครูอ่านคำ	☐ ก แข็งแรง ☐ ข แข็งแรม ☐ ค แข็งแรง	๗. ครูอ่านคำ	☐ ก ฉากฉาก ☐ ข ฉากฉาน ☐ ค ฉากฉาง	
๓. ครูอ่านคำ	☐ ก กลั่นแกล้ง ☐ ข กลั่นแกล้น ☐ ค กล้งแกล็ก	๘. ครูอ่านคำ	☐ ก เปล่งปลั่ง ☐ ข เปล่งปลัก ☐ ค เปล่งปลัก	
๔. ครูอ่านคำ	☐ ก ข้างหลัง ☐ ข ข้างหลัด ☐ ค ข้างหลัก	๙. ครูอ่านคำ	☐ ก ตะเกียก ☐ ข ตะเกียง ☐ ค ตะเกียด	
๕. ครูอ่านคำ	☐ ก รุ่งเรือก ☐ ข รุกเรือก ☐ ค รุ่งเรือก	๑๐. ครูอ่านคำ	☐ ก ปลดปลง ☐ ข ปลดปลก ☐ ค ปลกปลง	

เสียงตัวสะกด

ชุดที่ ๕

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านจากเทปคำละ ๒ ครั้ง แล้วกากบาท (X)

กับ ○ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกดตรงกับเสียงคำที่ครูอ่าน

ตัวอย่าง ข้อ ๐) ครูอ่าน บาน		ก) บาง	ข) บาน	ค) บาม
๑. ครูอ่านคำ	ก) ขานขดค์ ข) ขานขนต์ ค) ขามขมค์	๖. ครูอ่านคำ	ก) ททาง ข) ทหาร ค) ทหาด	
๒. ครูอ่านคำ	ก) สงวด ข) สงวย ค) สงวน	๗. ครูอ่านคำ	ก) เจ้างอด ข) เจ้างอม ค) เจ้างอน	
๓. ครูอ่านคำ	ก) สงสาร ข) สงสาข ค) สงสาม	๘. ครูอ่านคำ	ก) จราจล ข) จราจร ค) จราจค	
๔. ครูอ่านคำ	ก) รางวัด ข) รางวัล ค) รางวัด	๙. ครูอ่านคำ	ก) อัญเชิญ ข) อั้นเชิด ค) อัมเชิญ	
๕. ครูอ่านคำ	ก) คำขวัด ข) คำขวัล ค) คำขวัน	๑๐. ครูอ่านคำ	ก) ทำบุค ข) ทำบุญ ค) ทำบุตร	

๑๑. กรุอ่านคำ	☐ ก ชำนาค ☐ ข ชำนาง ☐ ค ชำนาญ	๑๔. กรุอ่านคำ	☐ ก บริเวช ☐ ข บริเวท ☐ ค บริเวณ
๑๒. กรุอ่านคำ	☐ ก น้ำตาก ☐ ข น้ำตาล ☐ ค น้ำตาค	๑๕. กรุอ่านคำ	☐ ก อวยพอด ☐ ข อวยพน ☐ ค อวยพร
๑๓. กรุอ่านคำ	☐ ก ตำบล ☐ ข ตำบค ☐ ค ตำบลท		

เสียงตัวสะกด

ชุดที่ ๖

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านจากเทปคำละ ๒ ครั้งแล้วกากบาท (X)

ทับ ○ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกดตรงกับเสียงคำที่ครูอ่าน

ตัวอย่าง ข้อ ๐) ครูอ่าน งาน		ก) งาน	ข) งาน	ค) งาน
๑. ครูอ่านคำ	ก) เข้มข้น ข) เข้มข้ม ค) เข้นข้ม	๖. ครูอ่านคำ	ก) ชะลอม ข) ชะลอบ ค) ชะลอน	
๒. ครูอ่านคำ	ก) จอมเลียบ ข) จอบเลียม ค) จอคเลียบ	๗. ครูอ่านคำ	ก) ทาบทาน ข) ทาบทาม ค) ทามทาน	
๓. ครูอ่านคำ	ก) โคลนคม ข) โคลมคน ค) โคลคคป	๘. ครูอ่านคำ	ก) ชะอบ ข) ชะอม ค) ชะอน	
๔. ครูอ่านคำ	ก) มะยม ข) มะยค ค) มะยน	๙. ครูอ่านคำ	ก) กุ้น ข) กึ่ง ค) กุ่ม	
๕. ครูอ่านคำ	ก) ช่อมแซม ข) ช่อนแซน ค) ช่อบแซบ	๑๐. ครูอ่านคำ	ก) มูบมาบ ข) มูนมาน ค) มูมมาม	

เสียงตัวสะกด

ชุดที่ ๗

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านจากเทปคำละ ๒ ครั้งแล้วกากบาท (X)

ทับ ○ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกดตรงกับเสียงคำที่ครูอ่าน

ตัวอย่าง ข้อ 0) ครูอ่าน ขาย		ก) ขาน	ข) ขาค	ค) ขาย
๑. ครูอ่านคำ	☐ ก) อ้อน ☐ ข) อ้อด ☐ ค) อ้อย	๖. ครูอ่านคำ	☐ ก) จำหน่าย ☐ ข) จำหน่าย ☐ ค) จำหน่าย	
๒. ครูอ่านคำ	☐ ก) อันตราน ☐ ข) อันตราด ☐ ค) อันตราย	๗. ครูอ่านคำ	☐ ก) เหน็ดเหนือด ☐ ข) เหน็ดเหน้อย ☐ ค) เหน็ดเหนือน	
๓. ครูอ่านคำ	☐ ก) เจยเมย ☐ ข) เจดเมน ☐ ค) เจนเมย	๘. ครูอ่านคำ	☐ ก) วินัด ☐ ข) วินัย ☐ ค) วินัน	
๔. ครูอ่านคำ	☐ ก) ขโมค ☐ ข) ขโมย ☐ ค) ขโมน	๙. ครูอ่านคำ	☐ ก) อนามัย ☐ ข) อนามัน ☐ ค) อนามัค	
๕. ครูอ่านคำ	☐ ก) สวาด ☐ ข) สวาน ☐ ค) สวาย	๑๐. ครูอ่านคำ	☐ ก) ย้าน ☐ ข) ย้าด ☐ ค) ย้าย	

เสียงตัวสะกด

ชุดที่ ๘

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านจากเทปคำละ ๒ ครั้งแล้วกากบาท (X)

ทับ ☐ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกดตรงกับเสียงคำที่ครูอ่าน

ตัวอย่าง ข้อ 0) ครูอ่าน ยาว		☐ ยาน	☒ ยาว	☐ ยาง
๑. ครูอ่านคำ	☐ ก วึ่งเป็ยง ☐ ข วึ่งเป็ยว ☐ ค วึ่งเป็ยม	๖. ครูอ่านคำ	☐ ก เท็ยง ☐ ข เท็ยบ ☐ ค เท็ยว	
๒. ครูอ่านคำ	☐ ก ตะหลิน ☐ ข ตะหลิว ☐ ค ตะหลิง	๗. ครูอ่านคำ	☐ ก ห้ำวหาว ☐ ข ห้ำวหาญ ☐ ค ห้างหาม	
๓. ครูอ่านคำ	☐ ก แวน ☐ ข แวม ☐ ค แวว	๘. ครูอ่านคำ	☐ ก ร้ำวรอน ☐ ข ร้ำมรอน ☐ ค ร้างรอน	
๔. ครูอ่านคำ	☐ ก เหน็ยวแน่น ☐ ข เหน็ยงแน่น ☐ ค เหน็ยมแน่น	๙. ครูอ่านคำ	☐ ก เค็ยวนี้ ☐ ข เค็ยมนี้ ☐ ค เค็ยงนี้	
๕. ครูอ่านคำ	☐ ก หนาวสั้น ☐ ข หนานสั้น ☐ ค หนามสั้น	๑๐. ครูอ่านคำ	☐ ก กลมเกล็ยว ☐ ข กลมเกล็ยง ☐ ค กลนเกล็ยน	

ฉบับที่ ๔
เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ประสมอยู่ในประมวลคำ
ประมวลคำชั้น ป. ๑ - ๒ มาให้ ๑๕ คำ นักเรียนสามารถบอกเสียง
วรรณยุกต์ของคำที่กำหนดมาให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย ๑๒ คำ

เรื่องเสียงวรรณยุกต์

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านจากเทป คำละ ๒ ครั้ง แล้ว

กากบาท (X) ทับ ☐ ข้อที่ออกเสียงตัวสะกดตรงกับ

เสียงคำที่ครูอ่าน

ตัวอย่าง ข้อ 0) ครูอ่าน <u>น้อง</u>		☐ ก) น้อง	☒ ข) น้อง	☐ ค) น้อง
๑. ครูอ่านคำ	☐ ก) ไชว่เขว่ ☐ ข) ไชว้เขว ☐ ค) ไชว้เขว่	๖. ครูอ่านคำ	☐ ก) ชุ่มช้าม ☐ ข) ชุ่มช่าม ☐ ค) ชุ่มช้าม	
๒. ครูอ่านคำ	☐ ก) รุ่งขึ้น ☐ ข) รุ่งขึ้น ☐ ค) รุ่งขึ้น	๗. ครูอ่านคำ	☐ ก) ผ้าหุ้ม ☐ ข) ผ้าหุ่ม ☐ ค) ผ้าหุ้ม	
๓. ครูอ่านคำ	☐ ก) เตี้ย ☐ ข) เตี้ย ☐ ค) เตี้ย	๘. ครูอ่านคำ	☐ ก) งุ่มง่าม ☐ ข) งุ่มง่าม ☐ ค) งุ่มง่าม	
๔. ครูอ่านคำ	☐ ก) โล้งแจ่ง ☐ ข) โล้งแจ้ง ☐ ค) โล้งแจ้ง	๙. ครูอ่านคำ	☐ ก) เสี้ยว ☐ ข) เสี้ยว ☐ ค) เสี้ยว	
๕. ครูอ่านคำ	☐ ก) ฝ่าย ☐ ข) ฝ่าย ☐ ค) ฝ่าย	๑๐. ครูอ่านคำ	☐ ก) กล่อง ☐ ข) กล็อง ☐ ค) กล็อง	

๑๑. ครูอ่านคำ	☐ ก คลิ่ง ☐ ข คลิ่ง ☐ ค คลิ่ง	๑๔. ครูอ่านคำ	☐ ก ร่องไห้ ☐ ข ร่องไห้ ☐ ค ร่องไห้
๑๒. ครูอ่านคำ	☐ ก เปรี๊ยว ☐ ข เปรี๊ยว ☐ ค เปรี๊ยว	๑๕. ครูอ่านคำ	☐ ก บคขยี้ ☐ ข บคขยี้ ☐ ค บคขยี้
๑๓. ครูอ่านคำ	☐ ก ฟุ้งช่าน ☐ ข ฟุ้งช่าน ☐ ค ฟุ้งช่าน		

ข้อสอบชุดคำอ่านสำหรับครู

ใช้สำหรับทดสอบตามแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะ

การอ่านด้านการรู้จักคำชั้น ป. ๒

ฉบับที่ ๓ เรื่องเสียงตัวสะกด

ชุดที่ ๑ - ๘

ฉบับที่ ๔ เรื่องเสียงวรรณยุกต์

โดยครูผู้ควบคุมห้องสอบเปิดเทปอ่านคำที่กำหนดให้
แต่ละชุดด้วยน้ำเสียงที่ดัง ฟังชัด และถูกต้อง คำละ ๒ ครั้ง
ระยะเวลาการอ่านแต่ละคำใช้เวลา ๔๕ วินาที (สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๓๔) แล้วให้นักเรียน
อ่านคำในข้อสอบ และกากบาท (X) ทับอักษร ก ข ค ใน ○
หรือ ☐ หน้าคำที่มีเสียงตรงกับคำที่ครูอ่าน

คำอ่านสำหรับครู
ฉบับที่ ๓ เรื่องเสียงตัวสะกด

ชุดที่ ๑ แม่กก

๑. นลาก	๒. สุนัข	๓. โรค
๔. ประโยค	๕. จุกจิก	๖. ความสุข
๗. เปียก	๘. สลัก	๙. หมากร
๑๐. โยกเยก	๑๑. กนก	๑๒. ตลก
๑๓. ส้มกร	๑๔. ประมุข	๑๕. พักหน้า

ชุดที่ ๒ แม่กด

๑. ยึดอก	๒. ประกาศ	๓. ขวด
๔. หยด	๕. ทำโทษ	๖. ลูกศิษย์
๗. ชื่อสัตย์	๘. ธงชาติ	๙. สวัสดิ์
๑๐. ปฏิบัติ	๑๑. กระดาษ	๑๒. ชีค
๑๓. คัด	๑๔. คดอยค	๑๕. เสร็จสิ้น

ชุดที่ ๓ แม่กบ

๑. กุหลาบ	๒. สงบ	๓. เคารพ
๔. กั๊บกั๊บก	๕. พับเพียบ	๖. เทียบ
๗. รอบคอบ	๘. รูปภาพ	๙. นอบน้อม
๑๐. เจ็บแสบ	๑๑. อบอุ่น	๑๒. สลับ
๑๓. ลีบลิบ	๑๔. เปรียบเทียบ	๑๕. กราบพระ

ชุดที่ ๔ แม่กง

๑. ยุ่งเหยิง	๒. แข็งแรง	๓. กลับแก้ง
๔. ข้างหลัง	๕. รุ่งเรือง	๖. แห้งแล้ง
๗. ถากถาง	๘. ปลั่งปลั่ง	๙. ตะเกียง
๑๐. ปลดปลง		

ชุดที่ ๕ แม่กน

๑. ยานยนต์	๒. สงวน	๓. สงสาร
๔. รางวัล	๕. กำขวัญ	๖. ทหาร
๗. เง้งอน	๘. จราจร	๙. อัญเชิญ
๑๐. ทำบุญ	๑๑. ชำนาญ	๑๒. น้ำตาล
๑๓. คำปล	๑๔. บริเวณ	๑๕. อวยพร

ชุดที่ ๖ แม่กม

๑. เข้มข้น	๒. จอบเลียม	๓. โกลนคม
๔. มะยม	๕. ช่อมแซม	๖. ชะลอม
๗. ทาบทาม	๘. ชะอม	๙. กุ่ม
๑๐. มูมมาม		

ชุดที่ ๗ แม่เกย

๑. อ้อย	๒. อันตราย	๓. เฉยเมย
๔. ขโมย	๕. สวาย	๖. จำหน่าย
๗. เหน็ดเหนื่อย	๘. วินัย	๙. อนามัย
๑๐. ย้าย		

ชุดที่ ๘ แม่เกอว

๑. วังเปี้ยว	๒. ตะหลิว	๓. แว
๔. เหนียวแน่น	๕. หนาวสัน	๖. เที้ยว
๗. ห้าวหาญ	๘. ร้าวรอง	๙. เคี้ยวนี้
๑๐. กลมเกลียว		

ฉบับที่ ๔ เรื่องเสียงวรรณยุกต์

๑. ไชว้เขว	๒. รุ่งขึ้น	๓. เตี้ย
๔. โลง้งแจ้ง	๕. ฝ้าย	๖. ชุ่มช้ำม
๗. ฝ้าหุ้ม	๘. รุ่มง่าม	๙. เสี่ยว
๑๐. กล่อง	๑๑. ตลิ่ง	๑๒. เปรี๊ยว
๑๓. ฝุ้งช่าน	๑๔. ร้องไห้	๑๕. บคขยี้

2. แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.1 แผนการสอนซ่อมเสริมกลุ่มทดลอง

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

(ใช้สอนกลุ่มทดลอง)

ตามแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2



นายสมเดช เจริญชนม์ วิชาเอกการประถมศึกษา

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปีการศึกษา 2540

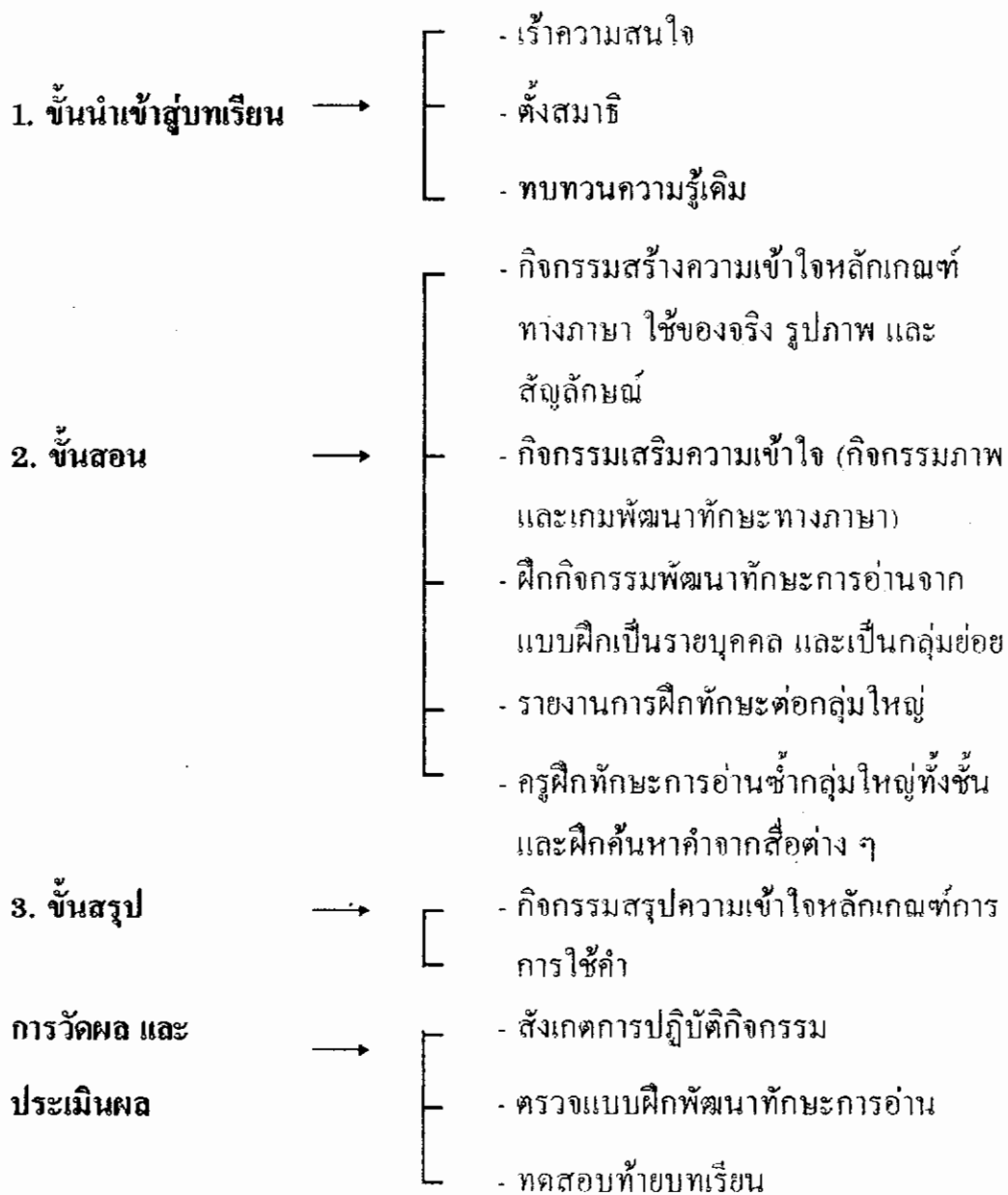
กำหนดการสอน
แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ชั้น ป.2

กลุ่มทดลอง

ลำดับที่	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา (คาบ)
1		แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ชั้น ป.2	
		ชุดที่ 1. เรื่องพยัญชนะต้น	
	1	1. พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว	3 คาบ
	2	2. พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ	3 คาบ
	3	3. พยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ	3 คาบ
2	4	4. กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ครั้งที่ 1 ทดสอบท้ายบทเรียนตอนที่ 1-2	3 คาบ
	5	5. กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ครั้งที่ 2 ทดสอบท้ายบทเรียน ตอนที่ 3-4	3 คาบ (15 คาบ)
3		ชุดที่ 2 เรื่องการประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ	
	6	1. การประสมคำเป็นพยางค์	3 คาบ
	7	2. การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ	3 คาบ
	8	3. คำประสม	3 คาบ
	9	4. กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ทดสอบท้ายบทเรียนตอนที่ 1-4	3 คาบ (12 คาบ)
	10	ชุดที่ 3 เรื่องเสียงตัวสะกด ชุดที่ 3.1 1. แม่กก	3 คาบ

ลำดับที่	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา (คาบ)
4	11	2. แม่กด	3 คาบ
	12	3. แม่กบ	3 คาบ
	ชุดที่ 3.2		
	13	4. แม่กง	3 คาบ
	14	5. แม่กน	3 คาบ
	15	6. แม่กม	3 คาบ
	16	7. แม่เกย	3 คาบ
	ชุดที่ 4 เรื่องเสียงวรรณยุกต์		
	17	8. แม่เออว	3 คาบ
	18	9. กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ครั้งที่ 1 ทดสอบท้ายบทเรียน ตอนที่ 1	3 คาบ
	19	10. กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ครั้งที่ 2 ทดสอบท้ายบทเรียน ตอนที่ 2	3 คาบ (30 คาบ)
	20	1. การผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้น	3 คาบ
	21	2. การผันคำที่มีอักษรสูงเป็นพยัญชนะต้น	3 คาบ
	22	3. การผันคำที่มีอักษรต่ำเป็นพยัญชนะต้น	3 คาบ
	23	4. กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ครั้งที่ 1	3 คาบ
	24	5. กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ครั้งที่ 2 ทดสอบท้ายบทเรียน ตอนที่ 1-3	3 คาบ (15 คาบ)
	24	รวมทั้งสิ้น	72 คาบ

แผนภูมิแสดงลำดับขั้นการสอน
แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้น ป.2



1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เรื่อง พยัญชนะไทย โดยให้นักเรียนท่องพร้อมกันจนครบทั้ง 44 ตัว และเมื่อนำพยัญชนะประสมกับสระจะอ่านออกเสียงอย่างไร มีความหมายหรือไม่ เช่น ก + ำ อ่านว่า กา ข + ำ อ่านว่า ข่า
ค + ื อ่านว่า คี เป็นต้น

2) ขั้นสอน

2.1 ครูแนะนำนักเรียนให้รู้จักหนังสือแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำตั้งแต่ปกนอกจนถึงหน้าสุดท้ายเพื่อให้คุ้นเคยกับหนังสือที่จะเรียน

2.2 เริ่มสอนหลักเกณฑ์ทางภาษาพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว โดยนำรายละเอียดของคำมาอธิบายเปรียบเทียบกับสื่อของจริง รูปภาพ และ สัญลักษณ์แทนภาพ ดังนี้

ของจริง	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์พยัญชนะต้น เป็นอักษรตัวเดียว
1. ขวด	ภาพขวด	ขวด	ข
2. เต้นผม	ภาพผมบนศีรษะ	ผม	ผ
3. เสื่อ	ภาพเสื่อเช็ด	เสื่อ	ส
4. ค้อน	ภาพค้อน	ค้อน	ค

2.3 ครูเปรียบเทียบรูปภาพกับคำ และสัญลักษณ์พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียวให้นักเรียนฝึกทำเพิ่มเติมอีกครั้ง ดังนี้

รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์พยัญชนะต้น เป็นอักษรตัวเดียว
1. ภาพเปิด	เปิด	○
2. ภาพเสื่อ	เสื่อ	○
3. ภาพลิง	ลิง	○
4. ภาพเห็ด	เห็ด	○
5. ภาพแก้วน้ำ	แก้ว	○

2.4 กำหนดคำให้นักเรียนแยกพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว ดังนี้
ก้อง , เต็ม , พวก , ยอด , เม็ด , เล็ก , ซีด , แขน , เนื้อ , เจียว

คำ	สัญลักษณ์พยัญชนะต้น เป็นอักษรตัวเดียว
1. ก้อง	○
2. เต็ม	○
ฯลฯ	

2.5 ให้เด็กเล่นเกม “ยืมส่งดอกไม้” โดยครูให้เด็กออกมายืนล้อมเป็นวงกลมหน้าห้องเรียน

2.6 แนะนำกติกาการเล่นแก่นักเรียน โดยให้ผู้เล่นส่งดอกไม้ให้เพื่อน
ต่อกันไปรอบห้องขณะร้องเพลง “ยืมส่งดอกไม้” และปรบมือตามจังหวะเพลงด้วย

2.7 เมื่อครูให้สัญญาณหยุดร้องเพลงดอกไม้อยู่ในมือผู้ใด ก็ให้ผู้นั้น
บอกพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียวตามบัตรคำที่ครูยกขึ้นถามใครตอบถูกให้เพื่อน ๆ
ปรบมือให้เกียรติ ใครตอบผิดให้ทำกิจกรรมตามที่เพื่อน ๆ บอก 1 อย่าง

2.8 ครูให้สัญญาณเล่น และถามปัญหานักเรียนสลับหมุนเวียนกันไป
จนกว่าจะพอใจ จึงหยุดเล่นกิจกรรม และกล่าวชมเชยนักเรียนทุกคน

2.9 ให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน
ชุดที่ 1 ตอนที่ 1 หน้า 5 โดยให้เติมพยัญชนะต้นลงในช่องว่างของคำ ให้เป็นคำที่มี
ความหมาย เช่น ำ → ยีน ข้อละ 1 คะแนน

2.10 ให้นักเรียนประสมพยัญชนะ สระ และพยัญชนะตัวแรกของชื่อ
ภาพในแต่ละข้อให้เป็นคำ อ่านออกเสียงคำ และนำพยัญชนะต้นตัวแรกของชื่อภาพ
มาเขียนลงในช่องว่างทางขวามือ ตามแบบฝึกหน้า 6 ข้อละ 1 คะแนน

2.11 ให้นักเรียนโยงภาพที่มีตัวอักษรทางซ้ายมือ เมื่อประสมแล้วได้
คำตรงกับคำทางขวามือ เสร็จแล้วเขียนพยัญชนะต้นของคำลงในช่องว่างแบบฝึก
หน้า 7 ให้ถูกต้อง คำละ 1 คะแนน

2.12 ให้เรียงอักษรเป็นคำที่มีความหมาย โดยเขียนลงในบรรทัดด้านล่างแบบฝึกหัดหน้า 8 เสร็จแล้วเขียนพยัญชนะต้นลงในช่องว่างทางขวามือให้ถูกต้อง ข้อละ 1 คะแนน

2.13 ครูเฉลยแบบฝึกหัดแต่ละข้อให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วลงชื่อผู้ตรวจกำกับไว้ด้วย เสร็จแล้วส่งครูตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์ว่า พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียวคืออะไร ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด โดยครูสรุปรวบยอดให้นักเรียนเข้าใจในขั้นตอนสุดท้ายอีกครั้ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตความสนใจของนักเรียนจากการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- สังเกตความเข้าใจของนักเรียนจากการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ
- และ การสนทนาซักถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงยืมส่งดอกไม้

ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยืม

เรອງยืมและรับดอกไม้

โปรดนอนมอย่าให้ล่วงหล่น

เราทุกคนส่งรับกันได้

ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยืม

เรອງยืมและรับดอกไม้

หล่น ล้น ลา ล้น ล้น หล่น ล้า

หล่น ล้น ลา ล้น ล้น หล่น ลา

(รศ.อัญญา ชีวพันธ์ , เอกสารประกอบการสัมมนาการเรียนการสอนภาษาไทย และ

ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ

,2534.)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 2 เวลา 3 คาบ
 เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น ใ้คู่กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1
 ตอนที่ 2 พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ

สาระสำคัญ

การอ่านคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น ผู้อ่านต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำ และออกเสียงพยัญชนะต้นของคำที่เป็นอักษรควบได้ถูกต้อง

เนื้อหา

อักษรควบ คือ พยัญชนะที่ควบกับตัว ร ล ว มีเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน เช่น กว้าง , ขว้าง , เกราะ , กลัว , เกรียง , กลุ่ม เป็นต้น

พยัญชนะที่ขีดเส้นใต้ เป็นพยัญชนะต้นออกเสียงทั้งสองตัวควบกัน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยชุดที่ 1 ตอนที่ 2
2. บัตรคำ , บัตรอักษร
3. บัตรภาพ , ของจริง
4. เพลงไม้หก

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 เราความสนใจเด็กโดยใช้ “เพลงไม้หก” ครูร้องนำก่อน 1 เที่ยว แล้วให้เด็กร้องตาม ทำจังหวะให้ถูกต้อง ฝึกร้องจนกว่าจะร้องได้ทุกคน ครูกล่าวชมเชยนักเรียน แล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เรื่องพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว โดยให้เด็กท่อง

พยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัว และพูดถึงลักษณะของพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว หรือมยกดัวอย่างประกอบ

2) ขั้นสอน

2.1 ครูแนะนำแบบฝึกเรื่องพยัญชนะต้นเสียงควบกล้ำให้นักเรียน เข้าใจ และคุ้นเคย

2.2 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ และ จัดกิจกรรมเปรียบเทียบคำโดยใช้ของจริง คู่กับ คำ / รูปภาพ คู่กับ คำ และการใช้ สัญลักษณ์แทนภาพ ตามลำดับ เช่น คำว่า กลอง , พริก , แปรง , กราบ

คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	พยัญชนะต้น
1. กลอง	ใช้กลองเล็ก	ภาพกลอง	กลอง	กล
2. พริก	ใช้พริกจริง	ภาพพริก	พริก	พร
3. แปรง	ใช้แปรงลบกระดาน	ภาพแปรง	แปรง	ปร
4. กราบ	แสดงการกราบจริง	ภาพกราบไหว้	กราบ	กร

2.3 กำหนดให้นักเรียนค้นหาคำควบกล้ำจากหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 บทที่ 1 คนละ 10 คำ เสร็จแล้วแจกลูกพยัญชนะต้นให้ถูกต้อง

2.4 จัดกิจกรรมภาพ โดยครูหารูปภาพต่าง ๆ คิดบนกระดานคำ จำนวน 5 ภาพ ให้นักเรียนเขียนสัญลักษณ์ (คำ) แทนภาพ และรูปพยัญชนะต้นเป็น อักษรควบ ดังนี้

	ภาพ ปลา	ภาพ กรงนก	ภาพ ครก	ภาพ คนแคะ	ภาพ กระจก
คำ					
พยัญชนะต้น					

2.5 ครูให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่าน จากแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 1 ตอนที่ 2 หน้า 9-12 โดยฝึกร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 7-8 คน ให้ทำลงในแบบ ฝึกพัฒนาทักษะการอ่านของตัวเอง

2.6 ให้นักเรียนกลุ่มที่ 1 ส่งตัวแทนรายงานผลการฝึกปฏิบัติ กิจกรรม หน้า 9 กลุ่มที่ 2 หน้า 10 , กลุ่มที่ 3 หน้า 11 , กลุ่มที่ 4 หน้า 12 , กลุ่มที่ 5 ให้ส่งตัวแทนออกไปอภิปรายผลการทำงานของแต่ละกลุ่ม และเสนอแนะ

2.7 ครูสรุปผลการฝึกทักษะการอ่าน ตอนที่ 2 หน้า 9-12 โดยใช้วิธีถามน่านักเรียนเป็นรายชื่อ แล้วให้นักเรียนร่วมกันตอบ และตรวจแก้ไขแบบฝึกหัดของตัวเอง เสร็จแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

3) ขั้นสรุป

3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความเข้าใจ โดยครูใช้บัตรคำติดบนกระดาน หรือกระเป๋าค้น เช่นคำว่า **ปราบปราม** , **กลัดกลุ้ม** , **คลุมเคลือ** เสร็จแล้วแจกดูตามตาราง

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
ปราบ กลัด กลุ้ม คลุม เคลือ	ปร	า	บ

ครูถามนักเรียนว่าพยัญชนะสองตัวแรกเรียกว่าอะไร ถ้าไม่มีจะออกเสียงเป็นคำ หรือพยางค์ได้หรือไม่

3.2 ครูสรุปพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบให้นักเรียนเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง
การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม
- สังเกตความเข้าใจของนักเรียนจากการสนทนา ซักถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านเป็นรายบุคคล

เพลงประกอบบทเรียน
เรื่อง พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ
เพลงไม้หก

● ไม้หกกระดกขึ้นลง มันคงดีครับ	น้ำหนักเที่ยงตรง
● ผลัดกันขึ้นผลัดกันลง ขึ้นลงสลับกัน	นั่งตัวให้ตรง
● เล่นไม้หกกระดกขึ้นลง ยันคินด้วยเท้า	กอดอกแล้วจง
● ถีบให้ล้อยสนุกไม่เบา มาเล่นด้วยกัน	อยากเล่นใหม่แล้ว

(สมศักดิ์ สันตะระเวชญ์ และคณะ . หนังสือเรียนสมบูรณ์แบบกลุ่มทักษะภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 , กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด , 2529)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 3

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น ให้อ่านแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1

ตอนที่ 3 พยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ

สาระสำคัญ

การอ่านคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น ผู้อ่านต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรนำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำ และออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรนำได้ถูกต้อง
เนื้อหา

อักษรนำ คือ พยัญชนะสองตัวเรียงกันประสมสระเดียว แต่ออกเสียงเป็นสองพยางค์ คือ พยางค์ต้นเหมือนมีสระประสมอยู่ด้วย พยางค์ที่สองออกเสียงตามสระประสมอยู่ และพยางค์ที่สองนี้ ถ้าเป็นอักษรเดียวต้องออกเสียงวรรณยุกต์ และผันตามตัวหน้า เช่น สมุด ถวาย นลอง นลาก ฯลฯ

ยกเว้น คำที่มี ห นำและ อ นำ ไม่ต้องออกเสียง อะ เช่น หนอน หนู หมัน หวัด และ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 1 ตอนที่ 3
2. บัตรคำ บัตรภาพ และของจริง
3. เพลงอักษรนำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เพลงอักษรนำเป็นสื่อ ครูฝึกให้นักเรียนอ่านคำในบทเพลงจนสามารถอ่านได้ดีแล้ว จึงร้องนำ 1 ครั้ง แล้วให้นักเรียนร้องตาม ประกอบจังหวะดนตรี (กลอง) พร้อมกัน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิเตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องพยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องพยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ และจัดกิจกรรมโดยใช้ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์เปรียบเทียบคำ ดังนี้

คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	พยัญชนะต้น
1. ขนม	ใช้ขนมปัง	ภาพขนมปัง	<u>ข</u> นม	ข
2. ถนน	ถนนใน ร.ร.	ภาพถนน	<u>ณ</u> น	ณ
3. สนาม	สนามใน ร.ร.	ภาพสนาม	<u>ส</u> นาม	ส
4. ขนุน	ใช้ลูกขนุน	ภาพขนุน	<u>ข</u> นุน	ข
5. คลับ	ใช้คลับเป้ง	ภาพคลับเป้ง	<u>ค</u> ลัป	ค

2.2 ให้นักเรียนค้นหาคำที่มีเสียงอักษรนำคนละ 3 คำ จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 เขียนลงในสมุดแบบฝึกหัดออกมาอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง ครูกล่าวคำชมเชย และเสนอแนะข้อบกพร่องที่พบให้เข้าใจยิ่งขึ้น

2.3 ครูให้นักเรียนในกลุ่มส่งตัวแทนออกมาหน้าชั้นเรียน 3 คน ทำกิจกรรมให้คนที่ 1 เป็นคนบอกคำอักษรนำ คนที่ 2 เขียนคำตามที่เพื่อนบอก คนที่ 3 จดเส้นใต้อักษรนำให้ถูกต้อง กลุ่มใดถูกต้องทั้งหมดเป็นผู้ชนะ (ให้ทำกลุ่มละ 5 คำ)

2.4 ครูกำหนดคำบนกระดานคำ แล้วให้นักเรียนเขียนคำอ่านดังนี้
“ถลอก อ่านว่า ถะ - หลอก”

1) ผสาน 2) สนิม 3) ตลาด 4) เณลิ้ม 5) ถลุง

2.5 ครูให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 1 ตอนที่ 3 หน้า 13-16 โดยให้ฝึกร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6-7 คน ทำลงในแบบฝึกฯ ของตัวเอง

2.6 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนเสนอผลการฝึกทักษะการอ่าน หน้า 13-16 กลุ่มละ 4 คน (เสนอคนละ 1 แบบฝึก) โดยใช้วิธีการอภิปรายกลุ่ม

2.7 ครูสรุปผลการฝึกทักษะของนักเรียน และเสนอแนะข้อผิดพลาดที่พบ

3) ขั้นสรุป

3.1 ครูนำคำที่เรียนผ่านมาแจกลูก ให้นักเรียนเห็นส่วนประกอบของคำ เสร็จแล้วให้นักเรียนทำลงในสมุดแบบฝึกหัด ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
ขนม	ข	อ	ม
ถนน			
สนาม			
ขนุน			
ตลับ			

3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์ว่า พยัญชนะต้นเสียงอักษรนำ มีลักษณะเป็นอย่างไร นำมาใช้เพื่อประโยชน์อะไร ถ้าไม่ใช้จะเกิดปัญหาอะไรหรือไม่ในการใช้ภาษาไทย

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนในกลุ่มและความเข้าใจจากการสนทนาซักถามในห้องเรียน
- ทดสอบความสามารถจากการฝึกทักษะการใช้คำ
- ตรวจแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านเป็นรายบุคคล

เพลงประกอบบทเรียน

เรื่อง พยัญชนะต้นเสียงอักษรนำ

เพลงอักษรนำ

เนื้อร้อง - ทำนอง สันศักดิ์ ตันชนันทน์

ห หีบ เป็นหัวหน้า	ง หนู ถึง ม้า ตามเนื่องแน่น
หญิง ยักษ์ ร.เรื่อ ว. แหวน	เป่าแตรแห่แห่น ตามมาเป็นขบวน
เด็กหญิงแหวน หนูไม่เคยเหงา	มีหมูในเล้า หลายตัวด้วยกัน
ทำมาหากินทุกวัน	ไม่มีคนหยัน บ้านก็หรูหรา เออ

* กรมวิชาการ เอกสารประกอบการสัมมนา การเรียนการสอนภาษาไทย และส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน , 2534 (อัคราเนนา)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 4

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น ใช้คู่กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1
กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การอ่านคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น ผู้อ่านต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและออกเสียงพยัญชนะต้นของคำที่เป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ครั้งที่ 1

สรุปพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบและอักษรนำ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 1 ตอนกิจกรรมเสริมประสบการณ์
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงอักษรสูงนำอักษรต่ำ
4. เกมป้อนยี่ห้อ บมื่อ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 นำเด็กเข้าสู่บทเรียนด้วยเพลง “อักษรสูงนำอักษรต่ำ” โดยฝึกทักษะการอ่านเนื้อร้องให้คล่องก่อน เสร็จแล้วครูนำร้องก่อน 1 จบ แล้วจึงให้เด็กร้องตามจนได้ทุกคน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ตั้งสมาธิก่อนเรียนทุกคน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องพยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ และซักถามเกี่ยวกับคำที่ใช้ “ห” นำ

2) ขั้นสอน

2.1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมารายงานการศึกษาค้นคว้า คำที่มี “ห” นำ คนละ 5 คำ สลับกันไปทีละกลุ่ม จนครบ 10 คน ครูกล่าวคำชมเชย และเสนอแนะข้อบกพร่องที่พบ

2.2 ครู และนักเรียนร่วมกัน สรุป หลักเกณฑ์ว่าพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว , อักษรควบ และอักษรนำ มีลักษณะเป็นอย่างไร เสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาคำเขียนลงในตาราง ประเภทละ 5 คำ จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 2 ดังนี้

คำพยัญชนะต้น อักษรตัวเดียว	คำพยัญชนะต้น อักษรควบ	คำพยัญชนะต้น อักษรนำ
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		

2.3 เล่นเกมป้อน้อยหนึบมือ ทบทวนความรู้ เรื่องคำพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนไปเล่นกลุ่มละ 2 คน คนหนึ่งแบมือหนึ่งทั้ง 5 คล้ายกำ และขาน อีกคนเอามือจิ้มไว้ตรงกลางอุ้งมือ ผู้เป็นปู ครูอ่านคำที่เป็นอักษรควบ ถ้าตอบผิดให้ผู้เล่นที่เป็นปูหนึบนิ้วมือที่เหยยไว้ อ่านคำที่เป็นอักษรนำ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว สลับกันไป ประเภทละ 3 คำ เสร็จแล้วนับคะแนนหาผู้ชนะ โดยผู้ที่ถูกปูหนึบน้อยที่สุดเป็นคนเก่ง ผู้ถูกปูหนึบมากเป็นผู้แพ้ ให้เดินรำเพลง “จับปูดำขยำปูนา” 1 จบ

2.4 ฝึกอ่านคำที่ครูให้เล่นเกมจนคล่อง แล้วบันทึกลงในสมุดแบบฝึกหัด

2.5 ฝึกประสมอักษรให้เป็นคำตามภาพ โดยให้นักเรียนในกลุ่มส่งตัวแทนแข่งขัน กลุ่มละ 1 คน ฝึกทักษะกันที่กระดานดำ ในแบบฝึกหัดฯ หน้า 17 กลุ่มที่ทำถูกทุกข้อได้เต็ม 5 คะแนน ครูบันทึกคะแนนไว้ให้

2.6 เกมบันไดสู่ความสำเร็จ โดยเติมพยัญชนะสระในช่องว่างบันไดให้ตรงกับคำใบ้ที่กำหนด ตามแบบฝึกฯ หน้า 20 ให้กลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่น กลุ่มละ 1 คน เช่นเดิม ครูกำหนดกติกา แล้วให้ทำบนกระดานคำพร้อมกัน เสร็จแล้วบันทึกคะแนนสะสมไว้

2.7 ให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะการอ่าน หน้า 18-21 ลงในสมุดแบบฝึกทักษะของตนเอง เสร็จแล้วส่งให้ครูตรวจอีกครั้งหนึ่ง

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียน ร่วมกันสรุปความเข้าใจเรื่อง เสียงพยัญชนะต้นอีกครั้งหนึ่ง โดยครูถามนำให้เด็กตอบ และแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดก่อนที่จะสรุปเป็นกฎเกณฑ์อีกครั้ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการปฏิบัติงานกลุ่ม และการแสดงออกของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน
- ทดสอบตามแบบทดสอบท้ายบท ชุดที่ 1 ตอนที่ 1-2

เพลงประกอบบทเรียน

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น

เพลง อักษรสูงนำอักษรต่ำ

เนื้อร้อง - ทำนอง สันศักดิ์ ฉันทนันทน์

เสียงสูงนำหน้าเสียงต่ำ
วันเฉลิมที่ริมถนนใหญ่
เลี้ยงขนมกันสนุกสนาน
สูงนำต่ำจะตั้งใจฟัง

มีอยู่หลายคำจำไว้ในใจ
นักเรียนร่วมใจกันทำภาพผนัง
สวมหมวกใบลานขี้งัง
ไม่เสียงดังจาก ห น้าเอย

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 5 เวลา 3 คาบ
 เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น ให้อ่านกับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1
 กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การอ่านคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น ผู้อ่านต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำ และออกเสียงพยัญชนะต้นของคำที่เป็นอักษรตัวเดียว , อักษรควบ และอักษรนำ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ครั้งที่ 2

สรุป พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว , อักษรควบ และอักษรนำ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านชุดที่ 1 ตอนกิจกรรมเสริมประสบการณ์
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงอักษรสูงนำอักษรต่ำ
4. เกมป้อน้อยหนีบมือ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขำนำ

1.1 ให้เด็กในห้องร้องเพลง “อักษรกลางนำอักษรต่ำ” ตามครูพร้อมทำจังหวะให้ถูกต้อง เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อร้องของเพลง และการใช้คำพยัญชนะต้นอักษรนำ

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ตั้งสมาธิให้พร้อมก่อนเรียนทุกคน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงพยัญชนะต้นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และ อักษรนำ โดยสนทนาซักถามนักเรียนทุกคนในห้องให้ช่วยกันตอบตามความเข้าใจ

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเล่าข่าวเหตุการณ์กลุ่มละ 1 คน จำนวน 3 กลุ่ม ตามที่เตรียมมา และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสังเกตการใช้คำของผู้เล่าว่ามีคำประเภทใดบ้าง หากสงสัยเรื่องของผู้เล่าคนใดก็ให้เล่าใหม่ได้อีก 1 ครั้ง และสรุปการใช้คำลงในตาราง ดังนี้

เรื่อง.....

คำพยานะต้น		
อักษรตัวเดียว	อักษรควบ	อักษรนำ
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		

ลงชื่อ

()

เลขานุการกลุ่มที่.....

เมื่อทุกกลุ่มทำเสร็จแล้วให้รวบรวมส่งครูเพื่อตรวจให้คะแนน กลุ่มละ 3 เรื่อง

2.2 ครูให้นักเรียนสรุปความหมายของพยานะต้นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ อีกครั้ง

2.3 ใช้เกมปุน้อยหนีบมือ ทบทวนความรู้เรื่องคำพยานะต้นอักษรตัวเดียว , อักษรควบ และอักษรนำ โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนที่เหลืออีกกลุ่มละ 2 คน ไปแข่งขัน ใช้กติกาเดิมทุกอย่าง ผู้ชนะครูมีรางวัลให้ ส่วนผู้แพ้ให้เดินรำเพลง “จับปูคาชยำปูนา” 1 จบ

2.4 ฝึกอ่านคำจากเกมที่เล่นให้คล่อง เสร็จแล้วบันทึกลงในสมุดงานของนักเรียน

2.5 ฝึกอ่านทำนองเสนาะ เรื่อง “จำปี” จากแบบฝึกพัฒนาทักษะ

การอ่านหน้า 24 โดยให้ฝึกอ่านตามครู จนกว่าจะคล่องทุกคน เสร็จแล้วแยกคำที่มี พยัญชนะต้นเป็นอักษรเดี่ยว อักษรควบ และอักษรนำ ภายในกลุ่มของตนเอง

2.6 ให้ฝึกอ่านคำจากตารางอักษรทั้งแนวดิ่ง และแนวนอน แล้วนำคำ ที่ได้ไปเขียนลงในรูปภาพข้างล่างของแบบฝึกหน้า 23 ทำถูกได้คำละ 1 คะแนน

2.7 เล่นเกมปริศนาคำทาย โดยใช้กิจกรรมจากแบบฝึกหน้า 25 ครู เป็นคนทายแล้วให้นักเรียนในกลุ่มที่ครูเรียกเป็นผู้ตอบและทำกิจกรรม เช่น “ดูอะไร ทำอย่างไรก็ไม่ร้อน” คำตอบคือ “ดูเย็น” ให้บอกด้วยว่าพยัญชนะต้นของคำคือ ค, ข, ครูถามจนครบทุกกลุ่ม กลุ่มใดถูกได้ข้อละ 1 คะแนน

2.8 เล่นเกมปริศนาคำทาย โดยใช้กิจกรรมจากแบบฝึกหน้า 22 ให้นักเรียนกลุ่มที่ 1 ทายกลุ่มที่ 2 / กลุ่มที่ 2 ทายกลุ่มที่ 3 หมุนเวียนกันไป โดย จะต้องตอบให้ถูก และบอกเสียงพยัญชนะต้นของคำได้อีกด้วย กลุ่มใดถูกได้ข้อละ 1 คะแนน เช่นเดิม เมื่อเล่นเสร็จแล้วครูกล่าวชมเชยนักเรียนทุกคน แล้วให้ทำลงใน แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านของแต่ละคนส่งครูตรวจให้คะแนน

3) ขั้นสรุป

ครูสรุปความเข้าใจเรื่องพยัญชนะต้นทั้งหมดที่เรียนมาอีกครั้งหนึ่ง
การวัดผลและประเมิน

- สังเกตการทำงานร่วมกันในกลุ่ม
- ตรวจแบบฝึกหัดนักเรียนเป็นรายบุคคล
- ทดสอบท้ายบทเรียน แบบทดสอบ ชุดที่ 1 ตอนที่ 3 - 4

เพลงประกอบบทเรียน เรื่องเสียงพยัญชนะต้น

เพลงอักษรกลางนำอักษรต่ำ

เนื้อร้อง - ทำนอง สันตัก ตัณหานันท์

ก ไก่ งู น หู มา
เต้าตุนนำวนลงบ่อ
อ อย่าง น้า ข เหมือนกัน
ไม่ต้องออกเสียง อ อย่าง

ป ปลา ตาก ล ลิง จ้อ
ว น ล ง โปรดจำไว้อ้าง
เคียงอยู่คู่กันไม่มีใครขวาง
จงอย่า อยู่ อย่าง อยากได้ของใครใคร

แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 8

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

ใช้กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 2 ตอนที่ 1

สาระสำคัญ

การประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นพยางค์ได้อย่างถูกต้องจะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านพยางค์ และคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นพยางค์ หรือคำ และอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 1 การประสมคำเป็นพยางค์

การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ คือ การนำพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์มาประสมให้เป็นพยางค์ หรือคำในการสื่อความหมาย พยางค์จึงเกิดจากการประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ แล้วเปล่งเสียงออกมาในแต่ละครั้ง ซึ่งจะมีความหมายหรือไม่ก็ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงเรียนประสมคำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้่นนำ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลง “เรียนประสมคำ” ตามเนื้อเพลงที่เตรียมไว้พร้อมทำจังหวะให้ถูกต้องพร้อมเพรียงกัน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมที่จะเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงพยัญชนะต้น โดยนำคำต่าง ๆ เช่น เรือ, กลม, สนาม ฯลฯ ให้นักเรียนบอกเสียงพยัญชนะต้นของคำจนถูกต้องคล่องแคล่ว

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องการประสมคำเป็นพยางค์ โดยใช้บัตรคำ ของจริง รูปภาพ และ สัญลักษณ์ เปรียบเทียบคำ ดังนี้

พยางค์	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์		
			พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
1. ปาก	นักเรียนอ้าปาก	ภาพปาก	ป	า	ก
2. มือ	นักเรียนยกมือ	ภาพมือ	ม	ือ	-
3. เงิน	เงินเหรียญ	ภาพเงิน	ง	เ-อ	น
4. แหวน	แหวน	ภาพแหวน	ห	แ	น
5. หิน	ก้อนหิน	ภาพก้อนหิน	ห	-	น

2.2 ครูสรุปความหมายของการประสมคำเป็นพยางค์ให้นักเรียนเข้าใจ

2.3 นำพยางค์มาแจกลูกเป็นส่วนประสม 1 ส่วน 2 ส่วน 3 ส่วน 4 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

พยางค์	ส่วนที่ 1	ส่วนที่ 2	ส่วนที่ 3	ส่วนที่ 4	ส่วนที่ 5
	พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	การันต์
ตะ	ต	ะ	-	เอก	-
อา	อ	า	-	สามัญ	-
ป่า	ป	า	-	โท	-
้าง	จ	า	ง	โท	-
กรานต์	กร	า	น	สามัญ	ต์
ฯลฯ					

2.4 ให้นักเรียนสร้างตารางแจกลูกพยางค์ และฝึกแจกลูกพยางค์ต่อไปนี้ กา กาง ก้าง บาน เหว

2.5 ให้นำรูปภาพมาให้นักเรียนดูกลุ่มละ 5 ภาพ ได้แก่ ภาพลิง , ภาพม้า , ภาพเสือ , ภาพเลื่อย , ภาพโซ่ ให้นักเรียนเขียนคำให้ตรงกับภาพ และแจกลูกคำหรือพยางค์ให้ถูกต้องตามตารางแจกลูกที่เขียนมาแล้ว

2.6 ให้กลุ่มส่งตัวแทนออกมาอ่านคำและการแจกลูกให้เพื่อน ๆ ฟัง

2.7 ครูอธิบายเพิ่มเติมกรณีผลการดำเนินงานของนักเรียนมีปัญหา

2.8 ให้นักเรียนฝึกทักษะ จากแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 2 ตอนที่ 1 หน้า 34 ประสมอักษรจากภาพให้เป็นพยางค์ เสร็จแล้วให้นักเรียนร่วมกันอ่านให้ถูกต้อง

2.9 ให้เขียนแจกลูกคำหรือพยางค์ตามตารางที่กำหนดในแบบฝึกหน้า 35 โดยให้จัดทำเป็นรายบุคคล เสร็จแล้วให้อ่านแจกลูกพร้อมกันทั้งชั้น

2.10 ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันเติมพยัญชนะ หรือสระที่หายไปให้เป็นคำ แล้วอ่านให้ถูกต้อง ตามแบบฝึกหน้า 36 เสร็จแล้วเปลี่ยนกันตรวจคำตอบตามที่ครูเฉลย แล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาอีกครั้งหนึ่งว่าการประสมเสียงเป็นพยางค์ คืออะไร โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ และสรุปจากคำตอบที่ได้เป็นความหมายที่ถูกต้อง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานร่วมกันในกลุ่ม
- การตอบคำถามระหว่างปฏิบัติการร่วมกัน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงเรียนประสมคำ

คำร้อง ทศนีย์ คันมิ่ง

ทำนอง เพลงรอบกองไฟ)

โอ้เมื่อเราเรียน เรียน เรียน เรียนภาษาไทย สุขฤทัยเมื่อเราได้ประสมคำ
 เรียนวันนี้มีสุข ปลดเปลื้องทุกข์รับความสำราญ เชอกับฉันนั้นมาเรียนประสมคำ
 (ซ้ำ)

ร ออ รอ , รอ น รอน , รอน โท ร้อน , ซ ออ ซอ , ซอน ซอน , ซอน โท ซ้อน
 ไม่ร้าวรอน เราประสมคำ (ซ้ำ)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 7

เวลา 8 คาบ

เรื่อง การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

ใช้กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 2 ตอนที่ 2

สาระสำคัญ

การประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นคำได้อย่างถูกต้องจะช่วยให้
นักเรียนสามารถอ่านคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นคำ และอ่านออก
เสียงได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 2 การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

คำ เกิดจากการประสมของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และ ตัวสะกดให้เป็น
เสียงที่เปล่งออกมาอย่างมีความหมาย คำหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วยกี่พยางค์ก็ได้ เช่น
แม่ , พ่อ , แม่น้ำ , วิชา , วิทยุ , เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 2 ตอนที่ 2
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลง “เรียนประสมคำ”
4. เกมจับกลุ่มตามคำสั่ง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลง “เรียนประสมคำ” ตามเนื้อเพลงที่เตรียมไว้
แล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องการประสมเสียงเป็นพยางค์ โดยการ
ซักถามเด็กถึงส่วนประกอบของพยางค์ว่ามีอะไรบ้าง และสรุปความหมายพร้อมกัน

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องการประสมคำ โดยใช้บัตรคำ
ของจริง บัตรภาพ และ สัญลักษณ์ เปรียบเทียบกัน ดังนี้

บัตรคำ	ของจริง	บัตรภาพ	จำนวนพยางค์			
			พยางค์ที่ 1	พยางค์ที่ 2	พยางค์ที่ 3	พยางค์ที่ 4
1. นาฬิกา	นาฬิกา	ภาพนาฬิกา	นา	ฬิ	กา	
2. ปากกา	ปากกา	ภาพปากกา	ปาก	กา		
3. แว่นตา	แว่นตา	ภาพแว่นตา	แว่น	ตา		
4. พระพุทธรูป	พระพุทธรูป	ภาพพระพุทธรูป	พระ	พุท	ธ	รูป

2.2 ครูสรุปความหมายของคำให้นักเรียนเข้าใจ และให้นักเรียนแสดง
ความคิดเห็นเกี่ยวกับ คำ และองค์ประกอบของ คำ

2.3 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนสร้างตาราง แจกดู ว่าเป็นคำ
กี่พยางค์ ดังนี้

ที่	คำ	พยางค์ที่				
		1	2	3	4	5
1	ไชโย					
2	เลดโกล					
3	เอรีดอรร้อย					
4	อันตราย					
5	กะหล่ำปลี					

2.4 ให้นักเรียนค้นหาคำ 1 พยางค์ - 4 พยางค์ จากหนังสือเรียน
ภาษาไทย บทที่ 1-2 โดยสร้างเป็นตารางค้นหาคำให้ได้ประเภทละ 5 คำ ดังนี้

ลำดับ ที่	คำ				
	1 พยางค์	2 พยางค์	3 พยางค์	4 พยางค์	5 พยางค์

2.5 ครูใช้ “เกมจับกลุ่มตามคำสั่ง” ให้นักเรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมโดยให้ออกจากที่นั่งรวมกันที่หน้าห้องเรียน

2.6 ครูให้นักเรียนฟังกติกาว่า ครูให้ทำอะไร เช่น จับกลุ่ม 5 คน ผู้เล่นต้องจับกลุ่มให้ได้ 5 คน แล้วนั่งลง กลุ่มที่ทำเสร็จช้าก็จะถูกลงโทษ

2.7 ครูทำโทษโดยให้นักเรียนบอกคำ 2 พยางค์คนละ 1 คำเป็นต้น

2.8 ให้นักเรียนจับกลุ่มผู้มีชื่อ 2 พยางค์ 3 พยางค์ และ 4 พยางค์ กลุ่มใดเสร็จช้าถูกลงโทษเช่นเคย โดยให้นักเรียนบอกคำ 2 พยางค์คนละ 1 คำ

2.9 ฝึกทักษะจากแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 2 ตอนที่ 2 หน้า 37 โดยให้นักเรียนแยกคำที่กำหนดให้ออกเป็นพยางค์ที่ 1 - 4 แล้วอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องชัดเจน เช่น วิทย์ อันตราย มิถุนายน ฯลฯ

2.10 ฝึกเขียนคำจากการประสมอักษร และภาพที่กำหนด ให้ถูกต้องแล้วให้นักเรียนฝึกอ่านพร้อมกันทุกคน จากแบบฝึกหน้า 38

2.11 ฝึกประสมคำโดย ให้นักเรียนนำพยัญชนะที่กำหนด ให้เติมลงในช่องว่างของรูปภาพให้มีความหมาย จากแบบฝึก หน้า 39 เสร็จแล้วฝึกอ่านให้คล่องแคล่ว แล้วนำเสนอครูทุกคน

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนพร้อมกันสรุปหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า คำ คืออะไร มีส่วนประกอบของคำแต่ละพยางค์อะไรบ้าง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการตอบคำถามและการปฏิบัติกิจกรรม
- ตรวจแบบฝึกหัดตอนที่ 2

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 8

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

ใช้คู่กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 2 ตอนที่ 3

สาระสำคัญ

การนำคำต่าง ๆ มาประสมกันให้เกิดความหมายใหม่ขึ้น จะช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างคำ และอ่านคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมกันเป็นคำที่มีความหมายใหม่ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 3 คำประสม คือ คำที่เกิดจากการนำคำที่มีความหมายตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเขียนรวมกันเพื่อให้เกิดคำที่มีความหมายใหม่ขึ้น เช่น คี + ใจ ได้คำว่า คีใจ , ไฟ + ฟ้า ได้คำว่า ไฟฟ้า เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 2 ตอนที่ 3
2. บัตรคำ บัตรภาพ
3. เกม สิ่งป็นไว
4. เพลง คำประสม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลง “คำประสม” แล้วสนทนาเนื้อร้องนำเข้าสู่การเรียนการสอน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องการประสมเสียงเป็นคำ โดยสนทนา ชักถาม ความหมายของคำ และยกตัวอย่างคำ 1 พยางค์ และหลายพยางค์

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษา โดยใช้ของจริง รูปภาพ และ สัญลักษณ์ เปรียบเทียบคำ ดังนี้

บัตรคำ	ของจริง	บัตรภาพ	สัญลักษณ์
1. นักเรียน	นักเรียน	ภาพนักเรียน	นัก + เรียน
2. ยางลบ	ยางลบ	ภาพยางลบ	ยาง + ลบ
3. ดินสอ	ดินสอ	ภาพดินสอ	ดิน + สอ
4. หน้าต่าง	หน้าต่าง	ภาพหน้าต่าง	หน้า + ต่าง
5. น้ำตาล	น้ำตาล	ภาพน้ำตาล	น้ำ + ตาล

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของคำประสม ว่าเกิดจากการนำคำมูล 2 คำประสมกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายแตกต่างจากเดิม

2.3 ครูนำคำมูลต่าง ๆ มาให้นักเรียนสร้างตาราง ประสมคำขึ้นใหม่

ที่	คำมูล	คำประสม
1	ตก + ใจ	
2	ยา + พืช	
3	ชอบ + ใจ	
4	แปลก + หน้า	
5	ทำ + นาย	
6	หา + รื้อ	

2.4 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ค้นหาคำประสมจาก หนังสือเรียนภาษาไทย บทที่ 3 กลุ่มละ 10 คำ

2.5 ครูใช้ “เกมสิ่งป็นไว” ฝึกสร้างความเข้าใจทางภาษา โดยให้นักเรียนหญิง/ชายจับคู่กันจำนวน 5 คู่ (ตัวแทนกลุ่ม)

2.6 ให้ผู้เล่นคนแรก (นักเรียนชาย) ทำท่ายิงปืนพูดว่า “โป้ง” แล้วพูดคำมูลคำแรกขึ้นมา เช่น บาด

2.7 ให้ผู้เล่นที่ถูกต้องทำท่ายิงตอบ (นักเรียนหญิง) แล้วพูดว่า “ป้าง” พร้อมกับพูดต่อคำของคนแรกให้ได้ความหมาย เช่น เจ็บ

2.8 ให้ผู้เล่นคู่ที่ 2 - 5 ยังตอบโต้กันเรื่อยไป คู่ใดต่อคำพูดได้

เร็วและถูกต้องได้ 1 คะแนน ให้ฝึกกลุ่มละ 5 คำ 5 คะแนน

2.9 ฝึกทักษะจากการอ่านจาก แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 2 ตอนที่ 3 โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกคำประสมกันตามตัวอย่าง หน้า 40 เสร็จแล้วอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง

2.10 ให้นักเรียนเลือกพยัญชนะที่กำหนดไว้ในหน้า 41 เติมลงในช่องว่างให้เป็นคำหรือกลุ่มคำที่มีความหมาย แล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

2.11 ให้นักเรียนเขียนตัวอักษรจากภาพให้เป็นคำ หรือกลุ่มคำที่มีความหมายเติมลงในช่องว่างแบบฝึกหน้า 42 แล้วอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง

2.12 นำตัวอักษรที่กำหนดให้มาเรียงลำดับใหม่ ให้เป็นคำประสมที่มีความหมาย

2.13 ให้นักเรียนจับคู่คำในแถวหน้ากับคำในแถวหลังประสมกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมาย แล้วเขียนลงในช่องว่างตามตัวอย่างหน้า 44

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของคำประสม และยกตัวอย่างคำประสมคนละ 1 คำ ประกอบการแสดงความคิดเห็น ก่อนที่ครูจะสรุปเป็นกฎเกณฑ์อีกครั้งหนึ่ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม และการตอบคำถาม
- ตรวจแบบฝึกหัดตอนที่ 3

เพลงคำประสม

คำร้อง แสงอรุณ หล้ามาชน

ทำนองเพลง เด็กป๋ม

คำมูลสองคำขึ้นไป แม้มารเรียงต่อได้เรียกคำประสม เช่นคำว่า นัก ประสม บิน เป็นคำไทยสั้น นักบิน นั้นไง อยู่แห่งไหนก็ใช้คำไทย อยู่แห่งใดก็ต้องรู้ภาษาไทย สืบทอดต่อไปไว้ภาษาไทยของเรา

ลำ กับ คลอง โย..... หัว กับ หน้า , ปาก กับ กา ภาษาไทยของเรา

ลำ กับ คลอง โย..... หัว กับ หน้า , ปาก กับ กา คำประสมของไทย

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 9

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

ใช้คู่กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 2 กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การประสมพยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์ เป็นคำได้ถูกต้องจะช่วยให้
นักเรียนสามารถอ่านคำ และจำคำได้อย่างถูกต้อง แม่นยำมากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นคำใหม่ และอ่าน
ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

สรุป การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ตอนกิจกรรมเสริมประสบการณ์
2. บัตรคำ บัตรภาพ
3. เพลง คำประสม และ เพลง คำกับพยางค์
4. เกมจับกลุ่มตามคำสั่ง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

- 1.1 ครูให้เด็กร้องเพลง“คำประสม” ทำจังหวะดนตรี และทำ
ประกอบเพลง สลับกันไปทีละกลุ่ม เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง
- 1.2 ให้นั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน
- 1.3 ทบทวนความรู้เดิมโดยการสนทนาซักถามเรื่องคำและ คำประสม
พร้อมยกตัวอย่างประกอบให้ชัดเจน

2) ขั้นสอน

2.1 สอนสรุปความหมายของพยางค์ , คำ และ คำประสม โดยเปรียบเทียบเป็นตารางสร้างคำ / คำประสม ดังนี้

พยางค์ / คำ		คำ / คำประสม	
พยางค์ที่ 1 + พยางค์ที่ 2	คำ	คำ + คำ	คำประสม
ตก + ใจ	ตกใจ	ขา + พิช	ขาพิช
สะ + ควัก	สะควัก	ลูก + กวาด	ลูกกวาด
ข + ย้น	ขยั่น	เต็ม + ใจ	เต็มใจ
กระ + คาย	กระคาย	ทำ + ทำ	ทำท่า
น้ำ + ตาล	น้ำตาล	แน่น + ใจ	แน่นใจ
จ้ง + หวัด	จ้งหวัด	ครอบ + ครัว	ครอบครัว

2.2 ให้นักเรียนสรุปเป็นกฎเกณฑ์ทางภาษาว่า พยางค์มีลักษณะอย่างไร คำมีลักษณะอย่างไร และคำประสมมีลักษณะอย่างไร เสร็จแล้วครูสรุปรวบยอดอีกครั้งหนึ่ง

2.3 ใช้กิจกรรมจับกลุ่มตามคำสั่ง โดยครูสั่งให้นักเรียนรวมกลุ่มชาย + หญิง เท่ากับ 3 / รวมกลุ่ม 5 คน และประสม คำที่ครูแจกให้ถูกต้องใครเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ ส่วนผู้แพ้จะถูกทำโทษโดยให้หาคำ 2 พยางค์ , 3 พยางค์ , 4 พยางค์ เป็นต้นเสนอต่อเพื่อนๆ ในห้อง ใครหาได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย และปรบมือให้เกียรติ

2.4 ครูพานักเรียนร้องเพลง “คำกับพยางค์” โดยให้นักเรียนชาย/หญิงร้องตอบโต้กัน ดังนี้

(ถาม) คำว่า พญานาค บอกซิจะมีกี่พยางค์

(ตอบ) ตอบได้ไม่อำพราง มีสี่พยางค์นับเป็นหนึ่งคำ

(ถาม) คำว่า นายอำเภอ บอกซิจะมีกี่พยางค์

(ตอบ) ตอบได้ไม่อำพราง มีสามพยางค์นับเป็นหนึ่งคำ

(ถาม) คำว่า _____ บอกซิ _____ มีกี่พยางค์

(ตอบ) ตอบได้ไม่อำพราง มี _____ พยางค์นับเป็นหนึ่งคำ

2.5 ให้นักเรียนเขียนคำที่มีความหมายตรงกับภาพ ในแบบฝึกหน้า 46 แล้วบอกด้วยว่า เป็นคำที่ออกเสียงกี่พยางค์

2.6 ให้นักเรียนฝึกโยงพยางค์หน้า กับพยางค์หลังเข้าด้วยกันให้ได้ ความหมาย แล้วฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ตามแบบฝึกหน้า 47 ทำถูกต้องข้อละ 1 คะแนน

2.7 ให้นักเรียนฝึกแปลความหมายจากภาพ เขียนและอ่านให้ถูกต้อง

2.8 ให้นักเรียนฝึกโยงเส้นจับคู่ภาพกับคำในหน้า 49 ให้มีความหมาย เสร็จแล้วฝึกอ่านออกเสียงคำ ใครถูกต้องให้คำละ 1 คะแนน

2.9 ให้นักเรียนฝึกเติมพยัญชนะ สระ ในช่องว่างของคำให้ถูกต้องมีความหมาย เสร็จแล้วฝึกอ่านออกเสียงคำ ใครถูกต้องให้คำละ 1 คะแนน (แบบฝึกหน้า 50)

2.10 ฝึกให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองชื่อ ซ่อนกลิ่น แล้วบอกว่าอักษรที่กำหนดให้เป็น พยางค์ หรือ คำ หรือ คำประสม (หน้า 51)

2.11 นักเรียนทำเสร็จแล้ว ให้ทำแบบทดสอบชุดที่ 2 ตอนที่ 1-2 ตรวจคำตอบจากเฉลยคำตอบท้ายบทเรียนให้ถูกต้อง แล้วนำเสนอ

8) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมายของคำว่า “พยางค์ 1 คำ และ คำประสม” อีกครั้งหนึ่ง โดยครูถามให้นักเรียนคิดหาคำตอบเอง เช่น

“พยางค์” เกิดจากการประสมของ _____

“พยางค์” หนึ่ง ๆ ที่เปล่งเสียงออกมาจะมีความหมาย หรือ _____

เช่นอะไรบ้าง _____

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มและร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด
- ทดสอบท้ายบทเรียน ชุดที่ 2 ตอนที่ 1 - 2

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 10

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3
ตอนที่ 1 แม่กก

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กกได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กก และแจกลูกได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กก ได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 1 เสียงตัวสะกดแม่กก

คำที่สะกดด้วยแม่กก คือคำที่ใช้ ก เป็นตัวสะกดหรือพยัญชนะอื่น ได้แก่ ข , ค, ฉ แต่ออกเสียงตัวสะกดเป็นเสียง ก ลักษณะของเสียงจะสั้น เช่น ตก , ออก , หัก , สนุก , ส้มกร เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3 ตอนที่ 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กก
4. เกมยืมส่งดอกไม้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูพาเด็กฝึกอ่านเนื้อร้องเพลง “มาตราตัวสะกดแม่กก” และ ร้องนำให้เด็กร้องตามจนกว่าจะสามารถร้องเองได้ทุกคน เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง

1.2 ให้นักเรียนสังเกตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องการประสมเสียงเป็นคำ เฉลยแบบ
ทดสอบชุดที่ 2 ตอนที่ 3 -4 แล้วโยงเข้าหาเรื่องเสียงตัวสะกด

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กก โดยใช้สื่อ
บัตรคำ ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ เปรียบเทียบความเข้าใจ ดังนี้

คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	
			ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1. หมึก	ขวดหมึก	ภาพขวดหมึก	ก	ก
2. นก	นก	ภาพนก	ก	ก
3. โรค	คนป่วย (บทบาทสมมติ)	ภาพคนป่วย	ค	ก
4. เลข	ตัวเลข	ภาพตัวเลข	ข	ก
5. เมฆ	ดูเมฆบนฟ้า	ภาพเมฆ	ฃ	ก

2.2 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนอ่านและสร้างตารางแจกถูก ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
1. ถาก			
2. ออก			
3. หัก			
4. สนุก			
5. สมัคร			
ฯลฯ			

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กก จากหนังสือ
เรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 1 ให้ได้กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกถูกให้ถูก
ต้อง

2.4 ครูใช้เกม “ยืมส่งดอกไม้” ให้ผู้เล่นยืนรอบเป็นวงกลมแล้วส่ง
ดอกไม้ต่อกันไป ขณะร้องเพลงยืมส่งดอกไม้ โดยให้นักเรียนปรบมือตามจังหวะ
เพลง

2.5 เมื่อครูให้สัญญาณหยุดร้องเพลง ดอกไม้อยู่ในมือผู้ใด ก็ให้คนนั้นออกมากลางวงกลมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูสั่ง เช่น

- บอกคำที่สะกดด้วยแม่กกมา 2 คำ
- ร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กก

2.6 เล่นต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้ผู้มาเล่นกิจกรรมครบ 5 คน

2.7 ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านชุดที่ 3.1 ตอนที่ 1 หน้า 61 โดยให้นักเรียนฝึกแยกคำที่กำหนดให้เป็นเสียงพยัญชนะ สระ และตัวสะกด เสร็จแล้วฝึกอ่านให้คล่อง

2.8 ให้ฝึกสังเกตคำและข้อความที่กำหนดโดยฝึกอ่านแล้ววงกลมรอบคำที่สะกดด้วยแม่กก ตามตัวอย่างหน้า 62

2.9 ฝึกเขียนคำอ่านคำที่สะกดด้วยแม่กก ตามแบบฝึกหัดหน้า 63 แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง

2.10 ให้นำส่งครูเพื่อตรวจให้คะแนนทุกคน

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า มาตราตัวสะกดแม่กกคืออะไร พร้อมยกตัวอย่างประกอบให้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชยนักเรียนที่ตอบถูก และสรุปให้เข้าใจอีกครั้งหนึ่ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงยืมส่งดอกไม้

ส่งดอกไม้ แล้วก็ส่งยืม
 เธอจยืม และรับดอกไม้
 โปรดนอนมอย่าให้ลวงหล่น
 เราทุกคนส่งรับกันได้
 ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยืม
 เธอจยืมและรับดอกไม้
 หล่น ล้น ลา ล้น ล้น หล่น ลา
 หล่น ล้น ลา ล้น ล้น หล่น ลา

เพลงมาตราตัวสะกดแม่กก

คำร้อง สนั่น มีชันหมาก	ทำนอง พม่าเขว
ก บวก ก	นั่นก็มาตราแม่กก
รักแรกแตกทุกชั้นรัก	เป็นคำแม่กก สะกด “ก”
ค ข และ ฃ ก็เช่นกัน	ก ข ค นั่นคือ แม่กก

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 11

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด ชุดที่ 3.1 ใช้อุปกรณ์แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยชุดที่ 3
ตอนที่ 2 แม่กด

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กดได้ถูกต้อง
นั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กด และแจกลูกได้อย่าง
ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่กด ได้ถูกต้องมี
ความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 2 เสียงตัวสะกดแม่กด

คำที่สะกดด้วยแม่กด คือคำที่ใช้ ฎ เป็นตัวสะกดหรือพยัญชนะอื่น
ได้แก่ ศ จ ต ท ธ ช ษ ฐ ส ถ ฒ ญ ฎ ฏ ช และออกเสียงตัวสะกดเป็นเสียง ุ ลักษณะ
เสียงที่เปล่งออกมาจะสั้น เช่น จด , อากาศ , อาจ ,ชาติ , บาท , รัฐ , นุช , นุช ,
พยธิ , โอกาส , รถ , พัฒนา , กฎหมาย , ปราบฏ , ก๊าซ , เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3 ตอนที่ 2
2. บัตรคำ บัตรภาพ
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กด
4. เกมรวมใจ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 ครูพานักเรียนร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กดและทำจังหวะให้ถูก
ต้องจนสามารถร้องได้ จึงสนทนาซักถามความสำคัญของเนื้อร้อง นำเข้าสู่เรื่องที่จะ
สอน

1.2 ให้นั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแมกก นำผลการค้นหาคำ
ของนักเรียนมาเสนอประมาณ 4 - 5 คน พร้อมเสนอแนะการทำงานแก่นักเรียน

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษา เรื่องเสียงตัวสะกดแมกก โดยการ
เปรียบเทียบคำกับสื่อของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	
				ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1	มิด	มิด	ภาพมิด	ค	ค
2	ชีวิต	สิ่งมีชีวิต (แมลง)	ภาพแมลง	ค	ค
3	บาท	เงินบาท	ภาพเงินบาท	ท	ค
4	บุรุษ	นักเรียนชาย	ภาพผู้ชาย	ษ	ค
5	โกรธ	แสดงอาการโกรธ	ภาพทะเลาะกัน	ธ	ค

คำที่สะกดด้วยแมกกจะออกเสียงสั้น

2.2 ให้นำคำต่างๆมาให้นักเรียนอ่านและสร้างตารางแจกลูกรูปคำ
ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
1. ปลด			
2. อาจ			
3. ชาติ			
4. บาท			
5. โทย			
ฯลฯ			

2.3 ให้นักเรียน แบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแมกก จากหนังสือ
เรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 2 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกลูกให้ถูกต้องตาม
ที่เรียนมาแล้ว

2.4 ครูใช้เกมรวมใจฝึกเสริมทักษะความเข้าใจ การสะกดคำ โดยใช้
บัตรคำรูปหัวใจ แบ่งเป็น 2 ชั้น ดังนี้ ยา - พิช , ลูก - กวาด , จัง - หวัด ,

อา - กาศ , เกาะ - เสม็ด , ปลา - สลิด , ตาล - โตนด , ทำ - โทษ , เหนื่อย - เหน็ด ,
กระ - คาย

2.5 แจกหัวใจให้ผู้เล่นคนละ 1 ชิ้น (20 คน)

2.6 ครูให้สัญญาณเริ่มเล่นผู้เล่นทุกคนนำหัวใจไปต่อเข้าด้วยกันให้เป็นหัวใจที่สมบูรณ์ แล้วมาเข้าแถวด้านหน้า ผู้ที่ต่อได้ช้าที่สุดจะถูกลงโทษ

2.7 ครูลงโทษให้ผู้แพ้บอกคำที่สะกดด้วยแม่กด คนละ 1 คำ ถ้าบอกถูก ต้องให้เพื่อน ๆ ประบมือให้ และกล่าวชมเชย

2.8 ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกฯ ชุดที่ 3.1 ตอนที่ 2 หน้า 64 โดยให้อ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วนำคำที่สะกดด้วยแม่กด , แม่ก ก เขียนลงในช่องว่างของแบบฝึกตามตัวอย่าง ให้ข้อละ 2 คะแนน

2.9 ให้ฝึกโดยการสังเกตคำที่กำหนดให้ในหน้า 65 แล้วเลือกขีดเส้นใต้เฉพาะคำที่สะกดด้วยแม่กด เสร็จแล้วให้ฝึกอ่านพร้อมกัน ให้คำละ 1 คะแนน

2.10 ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจแบบฝึกฯ โดยครูเฉลยและแนะนำข้อผิดพลาดให้นักเรียนได้เห็น เสร็จแล้วนำส่งครูตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

2.11 ครูมอบหมายให้นักเรียนทุกคนค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กด จากหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 คนละ 10 คำ ส่งในชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า มาตราตัวสะกดแม่กดคืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ ถ้านักเรียนตอบได้ครูกล่าวคำชมเชยทุกครั้ง และสรุปให้เข้าใจอีกครั้งหนึ่ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน และตอบคำถามของครู
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน
เพลงมาตราตัวสะกดแม่กด

คำร้อง สนั่น มีชั้นหมาก

ทำนอง พม่าเขว

ก บวก ค
กดกิดชีวิตรันทด
ฎ ฏ ค ค จ ฉ ซ ศ ช

นั่นก็มาตราแม่กด
เป็นคำแม่กด สะกด “ค”
ถ ท ศ ษ ก็แม่กด

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 12

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด ชุดที่ 3.1 ใช้คู่กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยชุดที่ 3
ตอนที่ 3 แม่กบ

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กบได้ถูกต้อง
นั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กบ และแจกลูกได้
อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่กบ ได้ถูกต้องมี
ความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 3 เสียงตัวสะกดแม่กบ

คำที่สะกดด้วยแม่กบ คือคำที่ใช้ บ สะกดหรือพยัญชนะอื่นสะกด
ได้แก่ ป , พ , ฟ , ภ ซึ่งออกเสียงเหมือน บ ลักษณะเสียงที่เปล่งออกมาจะเป็นเสียง
สั้น เช่น จีบ , ประกอบ , รอบคอบ , รูปภาพ , เสพ , ยีราฟ , โลก เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3.1 ตอนที่ 3
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กบ
4. เกมรวมใจ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 ครูพานักเรียนร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กบ และ ทำจังหวะให้
ถูกต้องจนสามารถร้องเองได้ แล้วสนทนาซักถามความสำคัญของเนื้อร้องว่าเป็น
เรื่องอะไร

1.2 ให้นักเรียนสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กด นำผลงานนักเรียนเสนอต่อเพื่อน ๆ จำนวน 5 คน พร้อมแก้ไขข้อบกพร่องที่พบให้นักเรียนเข้าใจ

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กด โดยการเปรียบเทียบคำกับสื่อของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	
				ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
		ให้นักเรียนแสดงบทบาท			
1	ชอบ	อาการชอบ	ภาพชมดอกไม้	บ	บ
2	เสพ	อาการเสพ	ภาพเสพยา	พ	บ
3	โลภ	อาการโลภ	ภาพความโลภ	ภ	บ
4	ทัพพี	ทัพพี	ภาพทัพพี	พ	บ
5	บุปผา	ดอกไม้	ภาพดอกไม้	ป	บ

2.2 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านและสร้างตารางแจกแจงดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
1. เลียบ			
2. ภาพ			
3. กราฟ			
4. ลาก			
5. รูป			
ฯลฯ			

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกด ด้วยแม่กดจากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 3 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกแจงให้ถูกต้อง

2.4 ครูใช้เกมรวมใจฝึกเสริมทักษะการอ่าน สะกดคำ โดยใช้บัตรคำรูปหัวใจ แบ่งเป็น 2 ชั้น ดังนี้ ชอบ - ใจ , รอบ - คอบ , ฤ - หลาบ , ยี่ - ราฟ , ทรัพย์ - ลิน , บุป - ผา , โลภ - มาก , รูป - ภาพ , สาบ - สูญ , เหยียบ - ย่ำ

2.5 แจกหัวใจให้ผู้เล่นคนละ 1 ชั้น (20 คน) ให้นักเรียนที่ยังไม่เคยเล่นเข้ามาเล่นด้วย

2.6 ครูให้สัญญาณเริ่มต้น ผู้เล่นทุกคนนำหัวใจไปต่อเข้าด้วยกันให้เป็นหัวใจที่สมบูรณ์ ภูเขาเสร็จแล้วให้ไปเข้าแถวหน้าห้อง ผู้ที่ต่อได้ช้าที่สุดจะถูกลงโทษ

2.7 ครูลงโทษให้ผู้แพ้บอกคำที่สะกดด้วยแม่กบ คนละ 1 คำ ถ้าบอกถูก ต้องให้เพื่อน ๆ ประบมือให้กำลังใจ และครูกล่าวชมเชย

2.8 ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3.1 ตอนที่ 3 หน้า 66 ให้นักเรียนเลือกคำที่มีตัวสะกดแม่กบ เติมลงในช่องว่างของข้อความที่กำหนดให้ได้ความหมาย ให้ข้อละ 1 คะแนน

2.9 ฝึกโดยให้นักเรียนหาตัวสะกดแม่กบ ประสมเสียงพยัญชนะ สระที่กำหนดให้เป็นคำที่มีความหมาย ในหน้า 67

2.10 ฝึกทักษะการอ่าน แล้วจับคู่คำในแถวหน้ากับคำในแถวหลังที่เสียงตัวสะกดเหมือนกัน โดยการโยงเส้นตรงเข้าหากัน ตามแบบฝึกหน้า 68

2.11 ครูเฉลยแบบฝึกๆ ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจแบบฝึกกับเพื่อนเสร็จแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.12 ครูมอบหมายให้นักเรียนทุกคนค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กบ จากหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับใดก็ได้ คนละ 10 คำ ส่งในชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า มาตราตัวสะกดแม่กบคืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ ครูชมเชยนักเรียนที่ตอบถูก

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
- สังเกตจากการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน
เพลงมาตราตัวสะกดแม่กบ

คำร้อง สนั่น มีชั้นหมาก

ทำนอง พม่าเขว

ก ขว ก บ
งูบจับชูปชีบเซาซบ
ป ภ พ และ ฟ

นั่นก็มาตราแม่กบ
เป็นคำแม่กบ สะกด “บ”
ก็เหมือนตัว บ คือแม่กบ

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 13

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด ชุดที่ 3.2 ใช้กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยชุดที่ 3
ตอนที่ 1 แม่กง

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กงได้ถูกต้อง
นั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กง และแจกลูกได้อย่าง
ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กง ได้ถูกต้องมี
ความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 1 คำที่สะกดด้วยแม่กง

คำที่สะกดด้วยแม่กง คือคำที่ใช้ ๑ เป็นตัวสะกดออกเสียงสั้น ยาว
ตามสระที่ประสมอยู่ เช่น กาง ก้าง แข้ง และ ข้ง รัง ผึ่ง เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 3.2 ตอนที่ 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กง
4. เกมสิ่งป็นไว

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 ครูนำเพลง มาตราตัวสะกดแม่กง มาฝึกอ่านเนื้อร้อง และให้
นักเรียนร้องเพลงตามเทปที่เปิดให้ฟัง จนสามารถร้องได้ทุกคน จึงสนทนาซักถาม
นักเรียนว่าเนื้อเพลงพูดถึงอะไร คำส่วนใหญ่สะกดด้วยพยัญชนะอะไร

1.2 ให้นักเรียนสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กับ นำผลงานการค้นหาคำของนักเรียนเสนอ และแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้อง

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องเสียงตัวสะกด แม่กง โดยการเปรียบเทียบคำกับสื่อของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์
				ตัวสะกด
1	ถุง	ถุงกระดาษ	ภาพถุง	ง
2	กล่อง	กล่องกระดาษ	ภาพกล่อง	ง
3	แดง	สีแดง	ภาพสีแดง	ง
4	หญิง	นักเรียนหญิง	ภาพผู้หญิง	ง
5	แป้ง	กระป๋องแป้ง	ภาพกระป๋องแป้ง	ง

เสนอแนะข้อสังเกตว่าตัวสะกดแม่กง ใช้ ง สะกดเท่านั้น

2.2 ครูกำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านและสร้างตารางแจกถูก ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1. แจ้ง				
2. กวาง				
3. ไค้ง				
4. ร้ง				
5. ช้ง				
ฯลฯ				

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กง จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 4 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกถูกให้ถูกต้อง

2.4 ครูใช้เกมสั้งห้ป็นไวกฝึกเสริมทักษะการอ่าน สะกดคำ โดยแบ่งนักเรียนเป็น 5 คู่ (ชาย 5 คน หญิง 5 คน) และให้ยืนโต้ตอบกันทีละคู่หน้าห้องเรียน

2.5 ครูให้สัญญาณแข่งขัน ผู้เล่นชายทำท่ายิงปืนพูดว่า “โป้ง” แล้วพูดคำที่สะกดด้วยแม่กง 1 คำ

2.6 ผู้เล่นที่ถูกยิง (หญิง) ทำท่ายิงตอบแล้วพูดว่า “ป้าง” พร้อม

กับบอกคำที่สะกดด้วยแม่กง 1 คำ

2.7 ให้ผู้ที่ 2 - 5 ฝึกจนครบ โดยครูอาจสั่งให้ผู้เล่นยิงปืนพร้อมบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กก , กค และ แม่กบ สลับกันไปก็ได้ จนกว่าจะทั่วถึง และครูพอใจ

2.8 ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3.2 ตอนที่ 1 หน้า 72 โดยให้นักเรียนนำคำที่สะกดด้วยแม่กง จากข้อความที่กำหนดให้ มาเขียนในช่องว่างขวามือของภาพให้ถูกต้อง ให้ข้อละ 1 คะแนน

2.9 ฝึกทักษะการอ่าน โดยให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างของข้อความให้ถูกต้อง ถ้าถูกให้ข้อละ 1 คะแนน (แบบฝึกหน้า 73)

2.10 ฝึกทักษะการอ่าน ให้นักเรียนเลือกคำ หรือข้อความที่มีความหมายตรงกับภาพ นำไปเขียนลงใต้ภาพ แล้วฝึกอ่านให้ถูกต้อง คำละ 1 คะแนน (หน้า 74)

2.11 ครูเฉลยแบบฝึกฯ ไปทีละแบบฝึก ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตัวเอง แล้วนำเสนอครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.12 ครูมอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าคำศัพท์ที่สะกดด้วยแม่กง จากหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับใดก็ได้ คนละ 10 คำ ส่งครูชั่วโมงหน้า

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า มาตราตัวสะกดแม่กงคืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ ครูชมเชยนักเรียนที่ตอบคำถามได้

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในห้อง
- สังเกตการถามตอบ และความสนใจของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงมาตราตัวสะกดแม่กง

คำร้อง แสงอรุณ หล้ามาชน

ทำนอง สาวบ้านแต้

ลุงกงจ้องมองสองข้าง

น้องนางนั่งนิ่งยิ่งมอง

ลุงกงเพียงนั่งเมียงมอง

น้องนางทั้งสองมองจ้องลุงกง

เพลงมาตราตัวสะกดแม่ก่ง

คำร้อง สนั่น มีขันหมาก

ทำนอง พม่าเขว

ก บวก ง

นั่นก็เป็นคำ แม่ก่ง

หลงทางกลางบึงหนองพง

เป็นคำแม่ก่ง สะกด “ง”

ง ูรูกอของงำ

เหล่านี้คือคำแม่ก่ง

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 14

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด ชุดที่ 3.2 ใช้กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยชุดที่ 3
ตอนที่ 2 แม่กม

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กม ได้ถูกต้อง
นั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กม และแจกลูกได้
อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กม ได้ถูกต้องมี
ความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 2 คำที่สะกดด้วยแม่กม

คำที่สะกดด้วยแม่กม คือคำที่ใช้ ม เป็นตัวสะกดออกเสียงสั้น,ยาว
ตามเสียงสระที่ประสมอยู่ เช่น

สระเสียงยาว - แต้ม ค้ม สาม จอม

สระเสียงสั้น - นม อ้ม ย้ม ถม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 3.2 ตอนที่ 2
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กม
4. เกมเลือกชื่อตัวสะกดแม่กม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

- 1.1 ครูพาเด็กร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กมตามเสียงเทปที่เปิดให้ฟัง
พร้อมทำจังหวะให้ถูกต้อง เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อร้องนำเข้าสู่เรื่องที่สอน
- 1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กง ให้นักเรียนออกมา
นำเสนอผลงานกลุ่มละ 1 คน แล้วให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องก่อนเรียน
เรื่องต่อไป

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสอนหลักเกณฑ์ทางภาษา โดยใช้คำสะกดด้วยแม่กมเปรียบเทียบ
เทียบคำกับของจริง รูปภาพ แล้วโยงสู่สัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์ ตัวสะกด
1	ชาม	ชาม	ภาพรูปชาม	ม
2	มะขาม	มะขาม	ภาพมะขาม	ม
3	กล้าม	กล้ามเนื้อ	ภาพกล้ามเนื้อ	ม
4	อ้อม	อ้อม	ภาพอ้อม	ม
5	ส้ม	ส้มเขียวหวาน	ภาพส้มเขียวหวาน	ม

ครูสรุปให้ฟังว่า พยัญชนะตัวสะกดแม่กม มีเสียง ม ตัวเดียว เป็นตัวสะกด

2.2 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านและสร้างตารางแจกลูกดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1. ค้ม				
2. น้อม				
3. นม				
4. เต้ม				
5. ราม				
ฯลฯ				

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กม จากหนังสือ
เรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 5 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกลูกให้ถูกต้อง

2.4 ครูให้เล่นเกมเลือกซื้อตัวสะกดโดยครูนำบัตรคำชื่อคน จำนวน
18 แผ่น ได้แก่ วิมล, วิกรม, พูนพิน, พิมพา, สุดใจ, สมใจ, นลอง, เนลิม, โกสินทร์,
โกสม, อินทร, อัมเมม, พูนสวัสดิ์, ภาคภูมิ, เหมันต์, คิมหันต์, จวบเจง, จุ่มจัม
วางไว้บนป้ายดำ แล้วแจกกระดาษให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น

2.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาราย 9 ช่องให้เรียบร้อยแล้วรอฟัง
สัญญาณเริ่มแข่งขันจากครู

2.6 ครูอธิบายกติกาการแข่งขัน โดยให้นักเรียนเลือกชื่อคนที่มีคำ
สะกดด้วยแม่กม เขียนลงในช่องว่างของตารางให้ครบ 9 ช่อง ใครเขียนได้ถูกต้องทุก
คำ และเสร็จก่อนกลุ่มอื่นเป็นผู้ชนะ ใครเสร็จช้าที่สุดเป็นผู้แพ้จะถูกลงโทษ เสร็จ
แล้วให้สัญญาณลงมือทำงานได้

2.7 ครูลงโทษกลุ่มที่แพ้โดยให้อ่านคำทั้ง 18 คำพร้อมกัน

2.8 ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกฯ ชุดที่ 3.2 ตอนที่ 2 หน้า 75 โดย
ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนช่วยกันหาคำที่ประสมด้วยตัวสะกดแม่กม ในหนังสือเรียน
เล่มใดก็ได้ มาเขียนเติมลงตารางที่กำหนดให้ แยกเป็นคำประสมสระเสียงยาว และ
สระเสียงสั้น ประเภทละ 6 คำ คำละ 1 คะแนน

2.9 ฝึกทักษะการอ่านคำ โดยให้นักเรียนลากเส้นต่อจากเชือกของหนู
น้อยในหน้า 76 ไปที่ปากปลา หรือเต่าที่มีคำอ่านออกเสียงตัวสะกดแม่กม ใครที่ลาก
เชือกได้สวยงามถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน

2.10 ฝึกทักษะอ่านคำ ให้นักเรียนเลือกจับคู่คำที่ออกเสียงสระและตัว
สะกดเหมือนกัน โดยลากเส้นโยงเข้าหากันให้ถูกต้องตามตัวอย่างในหน้า 77

2.11 ครูเฉลยแบบฝึกที่ละแบบฝึก ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตัวเอง
เสร็จแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.12 ครูมอบหมายนักเรียนให้ค้นคว้าหาคำที่สะกดด้วยแม่กมจาก
หนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับใดก็ได้ คนละ 10 คำ ส่งชั่วโมงหน้า

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า มาตราตัว
สะกดแม่กมคืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ ครู
ชมเชยนักเรียนที่ตอบคำถามได้

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตความสนใจ และกระตือรือร้นช่วยเหลือกลุ่ม
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
- สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่งของครู

6.4 ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน
เพลงมาตราตัวสะกดแม่กม

ก บวก ม	นั่นก็เป็นคำ แม่กม
ชุ่มชุ่มซ่อมแซมเหมาะสม	เป็นคำแม่กมสะกด “ม”
ม ม้าวิ่งฮ่อของจ่า	เหล่านี้คือคำแม่กม

เพลงมาตราตัวสะกดแม่กน

คำร้อง สนั่น มีชั้นหมาก	ทำนอง พม่าเขว

ก บวก น	นั่นก็เป็นคำ แม่กน
ว่าวุ่นหมุนเวียนอลวน	เป็นคำแม่กน สะกด “น”
ญ, ณ, ร, ล และตัว พ	ก็เหมือนตัว น คือ แม่กน

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 15

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด ชุดที่ 3.2

ใช้คู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3
ตอนที่ 3 แม่กน

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กน และแจกลูกได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กน ได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 3 คำที่สะกดด้วยแม่กน

คำที่สะกดด้วยแม่กน คือคำที่ใช้ น เป็นตัวสะกดหรือพยัญชนะอื่น ได้แก่ ณ ญ ร ล พ และ รร ที่ออกเสียงเหมือน น สะกด เช่น เงิน, กิน, บริเวณ, บุญ, การ, พาล กาศ, บรรทุก เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3.2 ตอนที่ 3
2. บัตรคำ บัตรภาพ
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กน
4. เกมป้อน้อยหนีบมือ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 ครูพาดึงร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กนตามเสียงเทปที่ครูเปิดให้ฟังพร้อมทำจังหวะให้ถูกต้อง และฝึกจนกว่าจะร้องได้ เสร็จแล้วสนทนากับเนื้อร้องนำเข้าสู่เรื่องที่สอน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กม ให้นักเรียนนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้ากลุ่มละ 1 คน แล้วให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแก้ไขคำผิด

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสอนหลักเกณฑ์ทางภาษา โดยใช้คำที่สะกดด้วย แม่กมนำมาเปรียบเทียบคำกับของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	
				ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1	ขัน	ขันน้ำ	ภาพขันน้ำ	น	น
2	ผลไม้	ผลไม้	ภาพผลไม้	ล	น
3	อาหาร	อาหาร	ภาพอาหาร	ร	น
4	บอล	ลูกบอล	ภาพลูกบอล	ล	น
5	บุญ	แสดงการทำบุญ	ภาพทำบุญ	ญ	น

ครูให้ข้อสังเกตแก่นักเรียนว่าพยัญชนะตัวสะกดแม่กม นอกจากใช้ น สะกดแล้ว ยังมีพยัญชนะตัวอื่น ๆ อีก แต่จะออกเสียง น เหมือนกัน

2.2 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านและสร้างตารางแจกลูกเพิ่มเติม ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1. ปูน				
2. ต้าน				
3. โคน				
4. กาก				
5. พร				
ฯลฯ				

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วย แม่กม จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 6 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกลูกด้วย

2.4 ครูให้เล่นเกมป้อน้อยหนึ่มมือ อีกครั้งหนึ่ง โดยให้นักเรียนที่ยังไม่เคยเล่นเกมนี้ออกมาจำนวน 5 คู่ ให้คนหนึ่งเป็นปู แบมือไว้ถนัดทั้ง 5 คล้ายกำและขาปู

2.5 ผู้เล่นอีกคนหนึ่งที่เป็นคู่กัน เอานิ้วชี้จิ้มไว้ตรงกลางอุ้งมือ
ของผู้เป็นปู

2.6 ครูอ่านคำให้ฟังคำละ 2 ครั้ง ถ้าเป็นตัวสะกดแม่น ให้ผู้เล่น
ที่เป็นปูหนีบมือผู้เล่นที่ใช้นิ้วชี้ไว้ เสร็จแล้วอ่านคำใหม่ไปเรื่อย ๆ จนหมด

2.7 นับคะแนนผู้ที่ถูกปูหนีบน้อยที่สุดเป็นคนเก่ง ผู้ถูกปูหนีบมากที่สุด
ให้ออกมาแสดงความสามารถอะไรก็ได้ 1 อย่าง

2.8 ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกฯ ชุดที่ 3.2 ตอนที่ 3 หน้า 77 โดย
ให้นักเรียนเขียนคำอ่านจากคำที่สะกดด้วยแม่กงให้ถูกต้อง ใครเขียนถูกต้องคำละ 1
คะแนน

2.9 ให้ฝึกอ่านสะกดคำ และแจกลูก คำที่มี น สะกด จากหน้า 78 ให้
ถูกต้องตามตัวอย่าง คำละ 1 คะแนน

2.10 ให้ฝึกทักษะการอ่านโดยประสมคำแถวหน้า และแถวหลัง เป็น
คำใหม่ที่มีความหมายตามตัวอย่างหน้า 79

2.11 ครูเฉลยแบบฝึกฯ ให้นักเรียนตรวจความถูกต้อง และให้คะแนน
ตัวเองเสร็จแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.12 ครูมอบหมายนักเรียนให้ค้นคว้าหาคำที่สะกดด้วยแม่กง จาก
หนังสือพิมพ์รายวันฉบับใดก็ได้ คนละ 10 คำ ส่งชั่วโมงหน้า

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า เสียงตัว
สะกดแม่กงคืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง นิยมใช้กันมากได้แก่พยัญชนะ
ตัวสะกดอะไร ครูกล่าวเชยชมนักเรียนที่ตอบได้ถูกต้อง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 16

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด ชุดที่ 3.2 ใช้คู่กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยชุดที่ 3
ตอนที่ 4 แม่เกย

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่เกย ได้ถูกต้อง
นั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่เกย และแจกลูกได้
อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่เกยได้ถูกต้องมี
ความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 4 คำที่สะกดด้วยแม่เกย

คำที่สะกดด้วยแม่เกย คือคำที่ใช้ ฎ เป็นตัวสะกด เช่น ปุ๋ยฝ้าย หาย
คอย สวย คำที่ประสมกับสระเอีย ไม่ถือว่าเป็นตัวสะกดแม่เกย เช่น เสีย เพีย เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3.2 ตอนที่ 4
2. บัตรคำ บัตรภาพ
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่เกย
4. เกมสื่อสาร

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

- 1.1 ครูพาเด็กร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่เกยตามเสียงเทปที่เปิดให้
ฟัง จนกว่าจะร้องได้ทุกคน เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อร้องนำเข้าสู่เรื่องที่จะสอน
- 1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน
- 1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแม่เกย ให้นักเรียนนำเสนอ
ผลการศึกษาค้นคว้าคำ และให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสอนหลักเกณฑ์ทางภาษาโดยเปรียบเทียบคำที่สะกดด้วยแม่เอยกับของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์
				ตัวสะกด
1	ฝ้าย	ฝ้าย	ภาพฝ้าย	ย
2	ถั้วย	ถั้วย	ภาพถั้วย	ย
3	ทราย	ทราย	ภาพทองทราย	ย
4	อ้อย	อ้อย	ภาพอ้อย	ย

ครูเสนอแนะเพิ่มเติมว่า คำที่สะกดด้วยแม่เอย จะใช้ ย สะกดเท่านั้น

2.2 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านและสร้างตารางแจกถูก ดังนี้

ที่	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1.	พลอย				
2.	อาย				
3.	หลาย				
4.	เหน้อย				
5.	ทราย				
	ฯลฯ				

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่เอย จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 7 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกถูกด้วย

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมสื่อสาร โดยให้ทุกกลุ่ม (กลุ่มละ 5 คน) เข้าแถวตอนหน้าขึ้นหันหลังให้กระดานดำระยะห่าง ระหว่างคน 1 ช่วงแขน

2.5 นักเรียนคนหลังสุดของแต่ละแถวให้ไปรับข้อความสื่อสารจากครู แล้วนำไปกระซิบบอกคนที่อยู่ถัดไป (ห้ามให้คนอื่นได้ยินเด็ดขาด) ดังนี้

“ บัวลอยนั่งคอยสวย อ้อยมาด้วยช่วยพายเรือ ”

2.6 ให้กระซิบบอกต่อกันไปจนถึงคนสุดท้าย เมื่อครบทั้ง 5 กลุ่มแล้ว ครูให้รายงานทีละคนว่าข้อความที่ฟังมานั้นว่าอย่างไร ใครบอกถูกต้องทุกคำ

เป็นผู้ชนะได้รับรางวัลจากครู ใครบอกผิดมากที่สุดเป็นผู้แพ้ จะต้องถูกลงโทษทั้งกลุ่ม

2.7 ครูลงโทษโดยให้อ่านข้อความที่ใช้สื่อสาร และบอกให้ได้ว่าคำใดบ้างสะกดด้วยแม่เกย ถ้าตอบถูกครูกล่าวคำเชยชมและให้เพื่อน ๆ ปรบมือให้กำลังใจ

2.8 ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกฯ ชุดที่ 3.2 ตอนที่ 4 หน้า 80 โดยให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำ หรือพยางค์ที่มี ย สะกด ให้ถูกต้อง เช่น คำว่า น้ำตาลอ้อย

2.9 ฝึกทักษะการอ่านคำ โดยให้นักเรียนเขียนคำหรือกลุ่มคำที่มีตัว ย สะกดในช่องว่างใต้ภาพ แบบฝึกหน้า 81 ให้เป็นคำที่มีความหมาย

2.10 ฝึกทักษะการอ่านคำ โดยให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนค้นหาคำที่มีตัวสะกดต่างจากคำอื่น ในแบบฝึกหน้า 82 แล้วขีดเส้นใต้คำนั้นให้ชัดเจน เช่น

โรย เหนียว คอย

2.11 ครูเฉลยแบบฝึกฯ ให้นักเรียนตรวจคำตอบให้คะแนนเองข้อละ 1 คะแนน เสร็จแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.12 ครูมอบหมายงานให้นักเรียนจับคู่กันค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่เกยจากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับใดก็ได้กลุ่มละ 10 คำ เพื่อบันทึกมาให้เพื่อนฟังชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นกฎเกณฑ์ทางภาษา โดยการสนทนาซักถามว่า เสียงตัวสะกดแม่เกย มีพยัญชนะใดสะกดบ้าง และเสียงตัวสะกดแม่เกยคืออะไร ยกตัวอย่างประกอบด้วย คำว่า เมีย, เสียว, เกีย มีตัวสะกดหรือไม่ เพราะอะไร

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการตอบคำถาม ความกระตือรือร้นของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน
เพลงมาตราตัวสะกดแม่เกย

คำร้อง สนั่น มีจันทร์หมาก

ทำนอง พม่าเขว

ก บวก ย	นั่นก็เป็นคำแม่เกย
ก้ำขายขวยอายเรื่อยเลย	คือคำแม่เกย สะกด “ย”
ย ยักษ์ เขียวจอกของจ้ำ	เหล่านี้ คือ คำแม่เกย

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 17

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด ชุดที่ 3.2 ให้อูกับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยชุดที่ 3
ตอนที่ 5 แม่เออว

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่เออว ได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่เออว และแจกถูกได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่เออวได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถอ่านคำและแจกถูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 5 คำที่สะกดด้วยแม่เออว

คำที่สะกดด้วยแม่เออว คือคำที่ใช้ ว เป็นตัวสะกด ออกเสียงสั้น ยาวตามสระที่ประสมอยู่ เช่น สาว หนาว ข้าว ดำ เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3.2 ตอนที่ 5
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่เออว
4. เกมโดมิโนตัวสะกด

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูนำเทปเพลงมาตราตัวสะกดแม่เออว เปิดให้นักเรียนฟังแล้วฝึกร้องตามจนร้องได้คล่องแคล่วทุกคน เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อร้องนำเข้าสู่เรื่องที่สอน

1.2 ให้นักเรียนทำจิตใจให้สงบ ทำสมาธิก่อนสอน

1.3 สุ่มนักเรียนออกมารายงานหน้าชั้น เกี่ยวกับการค้นหาคำที่

สะกดด้วยแม่เอย จำนวน 3 กลุ่ม ครูสรุปการทำงาน และกล่าวคำชมเชยนักเรียนที่ทำงานเรียบร้อย

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาด้านการรู้จักคำ โดยเปรียบเทียบคำกับของจริง, รูปภาพ และสัญลักษณ์ ที่นำมาใช้สะกดคำ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์
				ตัวสะกด
1	ข้าว	เมล็ดข้าว	ภาพเมล็ดข้าว	ว
2	กาว	กาว	ภาพหลอดกาว	ว
3	เขียว	สีเขียว	ภาพสีเขียว	ว
4	ขาว	เชือกขาว/เส้น	ภาพสิ่งของขาวเส้น	ว
5	มะนาว	มะนาว	ภาพมะนาว	ว

ให้สังเกตการใช้พยัญชนะตัวสะกดแม่เอยว่า จะใช้ ๑ สะกดเพียงตัวเดียว ยกเว้นคำประสมสระอวไม่ใช้ตัวสะกดแม่เอย เช่น วัว, ข้าว, ไร่ เป็นต้น

2.2 ครูนำคำที่ออกเสียงตัวสะกดแม่เอย มาให้นักเรียนอ่านออกเสียง และสร้างตารางแจกถูก ดังนี้

ที่	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1.	เหิน				
2.	ข้าว				
3.	ฉิว				
4.	หิว				
5.	ค้าว				
	ฯลฯ				

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่เอย จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 8 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกถูก.

2.4 ครูนำเกมโดมิโนตัวสะกด มาใช้ในการฝึกเสริมทักษะความเข้าใจ โดยครูยกตัวอย่างการใช้คำที่ประสมสระและตัวสะกดคล้ายกันพูดเรียง

กันไปเรื่อย ๆ เช่น เมื่อเริ่มต้นคำว่า ภาย คำต่อไปใช้คำว่า สาย ----> ยาย ----> จำย ----> ป้าย ฯลฯ กลุ่มใดคิดทำได้มากกว่า และถูกต้องจะเป็นผู้ชนะได้รับรางวัลจากครู กลุ่มใดแพ้จะถูกลงโทษให้เพื่อนรำ

2.5 ครูแนะนำกติกา และกำหนดเวลาเล่นเกมละ 1 นาที ให้จับฉลาก เลือกกลุ่มออกมาเล่นก่อน / หลัง กลุ่มที่ 1 กำหนดคำว่า ดว กลุ่มที่ 2 กำหนดคำว่า ปลิว กลุ่มที่ 3 กำหนดคำว่า เรียว กลุ่มที่ 4 กำหนดคำว่า แฉว กลุ่มที่ 5 กำหนดคำว่า เลย

2.6 ให้เริ่มแข่งขันไปที่ละกลุ่มจนครบทั้ง 5 กลุ่ม ครูตัดสินผู้ชนะ และผู้แพ้ กล่าวคำชมเชยทุกกลุ่มที่ตั้งใจเล่นเกมพร้อมกับมอบรางวัลผู้ชนะ และลงโทษผู้แพ้ตามข้อตกลง

2.7 ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกฯ ชุดที่ 3.2 ตอนที่ 5 หน้า 83 โดยให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำที่สะกดด้วยแม่เกอว นำไปเขียนลงในช่องว่างของภาพ เลือกได้ถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน

2.8 ฝึกทักษะการอ่าน โดยค้นหาคำที่มีสระและตัวสะกดเหมือนคำที่กำหนดให้คำละ 3 ในหน้า 84 เช่น เลว ----> เปลว , เลว , เหว ข้อละ 3 คะแนน

2.9 ฝึกทักษะการอ่านคำโดยให้นำคำในแถวหน้าประสมกับคำในแถวหลังในหน้า 85 ให้ได้ความหมาย แล้วฝึกอ่านให้คล่อง

2.10 ครูเฉลยแบบฝึกแต่ละหน้าแล้วให้นักเรียนตรวจคำตอบให้คะแนนเอง เสร็จแล้วส่งแบบฝึกหัดฯ ให้ครูตรวจความถูกต้องอีกครั้ง

2.11 ครูมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละคนไปค้นคว้าหาคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่เกอว คนละ 10 คำ แล้วนำมารายงานให้เพื่อนฟังชั่ว 10 นาที

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นกฎเกณฑ์ทางภาษา โดยการสนทนาซักถามว่า เสียงตัวสะกดแม่เกอว มีพยัญชนะใดบ้างเป็นตัวสะกด ควรให้ความหมายเสียงตัวสะกดแม่เกอวอย่างไร พร้อมยกตัวอย่างคำประกอบด้วย

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงมาตราตัวสะกดแม่เกว

คำร้อง สนั่น มีชั้นหมาก

ทำนอง พม่าเขว

แม่เกวสะกดด้วย ว	ไม่ขอให้ใครได้ยุ่งเกี่ยว
พรวนเพรวแวรวาวดูกราวเกรียว	ไปเที่ยวก็คำสะกด “ว”
เกี่ยวข้าว ก็คำสะกด “ว”	เหล่านี้และหนอ คือ แม่เกว

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 18

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3
กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่มีพยัญชนะตัวสะกดแม่ต่าง ๆ ประสมอยู่ได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถบอกเสียงตัวสะกด และแจกถูกได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดได้ถูกต้องมีความหมายสามารถอ่านคำและแจกถูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมเสริมประสบการณ์เสียงตัวสะกด

เสียงตัวสะกด คือ พยัญชนะตัวสะกดที่ออกเสียงตามมาตราตัวสะกดยั้งซึ่งมีอยู่ 8 แม่ ได้แก่ แม่กก, แม่กค, แม่กบ, แม่กม, แม่กน, แม่เกย, และแม่เกอว จะออกเสียงสั้นยาวตามเสียงตัวสะกด และสระ ที่ประสมกันเป็นพยางค์หรือคำ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 3 ตอนกิจกรรมเสริมประสบการณ์
2. บัตรค
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กก, แม่กค, แม่กบ และ แม่กง
4. เกมสิ่งห้ป็นไว

กิจกรรมการเรียนการสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 ครูนำเทปเพลง แม่กก, แม่กค, แม่กบ และแม่กง เปิดให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนฝักร้องตามแต่ละเพลง โดยให้ทำจังหวะ และ ทำประกอบเพลงด้วย

1.2 ให้นักเรียนนั่งสมาธิ ทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

1.3 ครูให้นักเรียนออกมารายงานการค้นคว้าคำที่สะกดด้วยแม่เกว โดยสุ่มนักเรียนจากกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มละ 1 คน เป็นตัวแทน แล้วช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้องสมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสนทนาคำถามนักเรียนถึงเรื่อง คำ ว่าเกิดจากการประสมของอะไรบ้าง ถ้านักเรียนตอบว่าเกิดจากพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด ประสมกันเป็นคำ ให้ถามนักเรียนต่อไปว่า สิ่งของต่อไปนี้เรียกว่าอะไร เขียนเป็นคำได้อย่างไร มีเสียงตัวสะกดอะไร

ที่	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์	
			ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1	หมึก			
2	เลข			
3	มีด			
4	ทัพพี			
5	นุปลผา			
6	ถุง			

2.2 เปรียบเทียบรูปภาพกับคำ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์	
			ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1.	ภาพกระดาด			
2.	ภาพเมฆ			
3.	ภาพกุหลาบ			
4.	ภาพกล่อ่ง			
5.	ภาพกระป๋องแป้ง			

2.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำที่มีความหมายเป็นสิ่งที่ของเครื่องใช้ทั่วไป และสะกดด้วยแม่กก,แม่กค,แม่กข และแม่กง ชนิดละ 3 คำ เสร็จแล้วนำมาแจกถูกคำตามตารางต่อไปนี้

ที่	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1.	กรก	กร	โอะ	ก	-
2.					
3.					
	ฯลฯ				

2.4 ให้เล่นเกมสิ่งห้ป็นไว โดยให้นักเรียนนับ 1,2,3,4 จนครบทุกคน แล้วจำเลขหมายตัวเองไว้ให้ดี

2.5 ครูสุ่มนักเรียนคู่ที่ 1 กับ 2 , 5 กับ 6 , 9 กับ 10 , 13 กับ 14 และ 17 กับ 18 จำนวน 5 คู่ ออกมายืนหันหน้าเข้าหากันด้านหน้ากระดานดำห่างกัน 1 ช่วงแขน

2.6 ครูกำหนดให้นักเรียนยังได้ตอบกันแต่ละคู่และบอกคำที่สะกดด้วยแม่กก , กค , กข และ กง ครั้งละ 1 คำ ให้ถูกต้องตรงกัน ดังนี้

คนที่ 1 ยิง “โป้ง” พร้อมกับพูดว่า “โอง”

คนที่ 2 ยิงตอบ “ป้าง” พร้อมกับพูดว่า “โอง”

อย่างนี้ได้คนละ 1 คะแนน เสร็จแล้วสลับกันให้คนที่ 2 เริ่มยิงบ้าง และคนที่ 1 ยิงตอบได้ ถ้าถูกต้องได้อีกคนละ 1 คะแนน

2.7 เมื่อเข้าใจแล้วครูให้สัญญาณเริ่มเล่นที่ละคู่จนครบ 5 คู่ แล้วสลับกันยิงใหม่อีกรอบ คู่ใดได้ 4 คะแนนเป็นผู้ชนะ ได้คะแนนน้อยที่สุดเป็นผู้แพ้ให้ร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กก 1 เที้ยว

2.8 ให้นักเรียนอ่านคำในแบบฝึกหน้า 87 โดยอ่านถูก ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อนั้น ถ้าอ่านผิดให้เครื่องหมาย ✕ หน้าข้อนั้น โดยให้อ่านพร้อมกันทีละกลุ่มก่อน ถ้าคำใดมีปัญหามากครูจึงฝึกอ่านออกเสียงเฉพาะคำนั้นให้นักกว่าจะอ่านได้ทุกคน

2.9 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหน้า 88 โดยเติมพยัญชนะตัวสะกดให้เป็นคำที่มีความหมายตรงกับภาพ ให้คำละ 1 คะแนน

2.10 ฝึกทักษะการอ่าน หน้า 89 โดยให้นักเรียนดูภาพแล้วเติมตัวสะกดของคำให้มีความหมายตรงกับภาพ ให้ข้อละ 4 คะแนน

2.11 ฝึกทักษะการอ่าน หน้า 90 โดยให้นักเรียนนำพยัญชนะตัวสะกดเติมในช่องว่างที่กำหนดให้ถูกต้อง

2.12 ทำแบบทดสอบชุดที่ 3 ตอนที่ 1 จากข้อ 1 - 15 โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษรหน้าคำตอบที่ถูกที่สุดคำตอบเดียว เสร็จแล้วเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน

2.13 มอบหมายให้นักเรียนค้นหาคำที่สะกดด้วย แม่กก ,กค, กบ และ กง แม่ตัวสะกดละ 3 คำ นำมาส่งครู ในชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า เสียงตัวสะกดแม่ กก, กค, กบ และกง คืออะไร มีพยัญชนะใดบ้างเป็นตัวสะกด พร้อมยกตัวอย่างประกอบให้ถูกต้อง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และการตอบคำถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด
- ทดสอบท้ายบทเรียน ชุดที่ 3 ตอนที่ 1

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 19 เวลา 3 คาบ
 เรื่อง เสียงตัวสะกด ใช้คู่กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 3
 กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่มีพยัญชนะตัวสะกดแม่ต่าง ๆ ประสมอยู่ได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถบอกเสียงตัวสะกด และแจกลูกได้อย่างถูกต้อง
จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดได้ถูกต้องมีความหมาย
 สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมเสริมประสบการณ์เสียงตัวสะกด

เสียงตัวสะกด คือ พยัญชนะตัวสะกดที่ออกเสียงตามมาตราตัวสะกด ซึ่งมีอยู่ 8 แม่ ได้แก่ แม่กก, แม่กค, แม่กบ, แม่กง, แม่กม, แม่กน, แม่เกย, และแม่เกอว จะออกเสียงสั้นยาวตามเสียงตัวสะกดและสระ ที่ประสมกันเป็นพยางค์หรือคำ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 3 ตอนกิจกรรมเสริมประสบการณ์
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กม, แม่กน, แม่เกย และ แม่เกอว
4. เกมสิ่งป็นไว

กิจกรรมการเรียนการสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 ครูนำเทปเพลง แม่กม, แม่กน, แม่เกย และ แม่เกอว เปิดให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามที่ละเพลง โดยทำจังหวะ และ ทำประกอบเพลงด้วย

1.2 ให้นักเรียนนั่งสมาธิ ทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

1.3 ให้นักเรียนรายงานผลการค้นคว้าคำที่สะกดด้วยแม่กก, กค,

กบ และ แม่งง โดยสุ่มจากกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มละ 1 คน เป็นตัวแทนไปรายงาน (ไม่ซ้ำคนเดิม) เสร็จแล้วช่วยกันแก้ไขคำที่ผิดพลาดให้ถูกต้องสมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสรุปการใช้คำตามหลักเกณฑ์การใช้พยัญชนะตัวสะกด โดยเปรียบเทียบของจริง กับ คำ และแปลเป็นสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์	
			ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1	ส้ม	ส้ม	ม	ม
2	บัน	บัน	น	น
3	ก้อน	ก้อน	น	น
4	ค้าย	ค้าย	ย	ย
5	ข้าว	ข้าว	ว	ว

2.2 เปรียบเทียบรูปภาพ คำ และสัญลักษณ์ ตัวสะกดดังนี้

ที่	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์	
			ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1.	ภาพมะขาม	มะขาม		
2.	ภาพลูกบอล	บอล		
3.	ภาพอาหาร	อาหาร		
4.	ภาพกองทราย	ทราย		
5.	ภาพดาว	ดาว		

2.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นหาคำที่มีความหมายเป็นสิ่งที่ของเครื่องใช้ทั่วไป และสะกดด้วยแม่กม, แม่กน, แม่เกย, และ แม่เกว ชนิดละ 3 คำ เสร็จแล้วนำมาแจกกลุ่มตามตารางต่อไปนี้

ที่	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1.	ร่ม	ร	โอะ	ม	เอก
2.					
3.					
	ฯลฯ				

2.4 ให้นักเรียนเล่นเกมสิ่งป็นไว โดยให้นักเรียนนับ 1,2,3,4 จนครบทุกคน แล้วจำเลขหมายตัวเองไว้ให้ดี

2.5 ครูสุ่มนักเรียนคู่ที่ 3 - 4 , 7 - 8 , 11 - 12 , 15 - 16 และ 19 - 20 จำนวน 5 คู่ ออกมาหน้าห้องแต่ละคู่หันหน้าเข้าหากัน ยืนห่างกัน 1 ช่วงแขน

2.6 ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละคู่ชิงโต้ตอบกัน พร้อมบอกคำที่สะกดด้วยแม่กม , แม่กน , แม่เกย และ แม่เกอว ครั้งละ 1 คำ ให้ถูกต้องตรงกัน ดังนี้

คนที่ 1 ชิง “โป้ง” พร้อมกับพูดว่า “ป้อม”

คนที่ 2 ชิงตอบ “ป้าง” พร้อมกับพูดว่า “ล้อม”

เสร็จแล้วให้สลับกันโดยคนที่ 2 ชิงก่อน และคนที่ 1 ชิงตอบได้ ถ้าถูกต้องให้อีกคนละ 1 คะแนน รวมเป็น 4 คะแนน

2.7 เมื่อเข้าใจแล้วครูให้สัญญาณเริ่มเล่นทีละคู่จนครบทั้ง 5 คู่ แล้วสลับให้คนที่ได้เลขคู่ชิงก่อน ส่วนเลขคี่ชิงตอบได้ คู่ใดถูกหมดจะได้ 4 คะแนนเป็นผู้ชนะส่วนคู่ใดได้คะแนนต่ำสุดเป็นผู้แพ้ ถูกลงโทษให้ร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กม

2.8 ให้ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกหน้า 91 โดยให้ฝึกอ่านคำประกาศรับพนักงาน แล้วค้นหาคำสะกดด้วย แม่กน นำไปเขียนลงในตารางข้างล่าง (คำละ 1 คะแนน)

2.9 ให้อ่านหัวข้อข่าวหนังสือจากแบบฝึกหน้า 92 แล้วนำคำที่สะกดด้วยแม่กค เขียนลงในตารางที่กำหนด (คำละ 1 คะแนน)

2.10 อ่านทำนองเสนาะ เรื่อง “กาเอ๋ยกาค่า” ในแบบฝึกหน้า 93 แล้วนำคำที่สะกดด้วยแม่กก ไปเขียนลงในช่องว่างที่กำหนดให้

2.11 ทำแบบทดสอบท้ายบท ชุดที่ 3 ตอนที่ 2 ข้อ 1 - 20 โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษรหน้าคำตอบที่ถูกที่สุดคำตอบเดียวเสร็จแล้วให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจคำตอบจากเฉลยคำตอบหน้า 98

2.12 มอบหมายให้นักเรียนค้นหาคำที่สะกดด้วย แม่กม , กน , เกย และ เกอว แม่ตัวสะกดละ 3 คำ จากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับใดก็ได้ส่งครูชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์ว่า เสียงตัวสะกดแม่กม, กน เกย และ เกอว คืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
- สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
- ตรวจแบบฝึกหัด
- ทดสอบท้ายบทเรียนชุดที่ 3 ตอนที่ 2

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 20

เวลา 8 คาบ

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ใช้กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 4
ตอนที่ 1

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะจำหรืออ่านออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้อง
รู้จักรูปวรรณยุกต์ และสามารถผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและผันเสียงวรรณยุกต์ของคำ ที่ประสมพยัญชนะต้น
อักษรกลางได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 1 การผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้น

1. **วรรณยุกต์** คือ เครื่องหมายแสดงระดับเสียง สูง ต่ำ ของคำ หรือ
พยางค์ในภาษาไทย มี 4 รูป 5 เสียง ได้แก่ เสียงสามัญ , เอก , โท , ศรี , จัตวา เสียง
สามัญไม่มีรูปวรรณยุกต์

2. การผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้น

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง (ก จ ฎ ฏ ค ต บ ป อ)
ประสมกับสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ เมื่อใส่วรรณยุกต์จะผันได้ 5
เสียง เช่น ปา ป่า ป้า ป๊า ป๋า

คำที่ประสมกับสระเสียงสั้น หรือมีตัวสะกด แม่กก กค และ กด
จะผันวรรณยุกต์ได้ 3 รูป 4 เสียง ดังนี้ จะ จ๊ะ จื้อ จัะ , ปุ่ก ปู้ก ปุ๊ก ปุ่ก

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 4 ตอนที่ 1
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , บัตรอักษร และของจริง
3. เพลง โอ โอะ โอ ไม่เอกไม่เอา จะเอาไม่โท
4. เกมทายเสียงวรรณยุกต์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลง โอ โอะ โอ แล้วแบ่งเด็กเป็นสองฝ่าย ร้องโต้ตอบกัน กลุ่มหนึ่งใช้คำที่ผันด้วยวรรณยุกต์เอก อีกกลุ่มจะผันเป็นเสียงโท สลับกันไป

1.2 ให้นักเรียนนั่งสมาธิ ทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิม และ โยงเข้าหาเนื้อหาใหม่เรื่องเสียงวรรณยุกต์

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสอนหลักเกณฑ์ทางภาษาให้เข้าใจความหมายของวรรณยุกต์ โดยใช้การเปรียบเทียบคำจากของจริง รูปภาพ กับสัญลักษณ์ และนำไปสู่การผันเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

ที่	ของจริง	คำ อักษรกลาง	สัญลักษณ์ (เสียงวรรณยุกต์)				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ตา	ตา	ตา	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
2	ดิน	ดิน	ดิน	ดิน	ดิน	ดิน	ดิน
3	กำ	กำ	กำ	กำ	กำ	กำ	กำ
4	ปู	ปู	ปู	ปู	ปู	ปู	ปู

คำที่มีรูปวรรณยุกต์กำกับอยู่จะทำให้ระดับเสียงเปลี่ยนแปลงไปตามรูปวรรณยุกต์นั้น ๆ

ที่	รูปภาพ	คำ อักษรกลาง	สัญลักษณ์ (เสียงวรรณยุกต์)				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ภาพเตา	เตา	เตา	เต่า	เต้า	เต้า	เต้า
2	ภาพจาน	จาน	จาน	จ่าน	จ้าน	จ้าน	จ้าน
3	ภาพกล่อ	กล่อ	กลอง	กล่อง	กล้อย	กล้อย	กล้อย
4	ภาพปลา	ปลา	ปลา	ปล่า	ปล้า	ปล้า	ปล้า

อักษรกลาง ประสมสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ใ้วรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงเอก ใ้วรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงโท ใ้วรรณยุกต์ (ˋ) เป็นเสียงตรี และใ้วรรณยุกต์จัตวา (ˋ) เป็นเสียงจัตวา

2.2 ครูนำบัตรพยัญชนะต้นอักษรกลาง 9 ตัว มาเรียงไว้บนกระดานคำ ให้เด็กค้นหาคำที่ประสมด้วยอักษรกลางแล้วผันเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ตามตาราง

ที่	รูปภาพ	คำ อักษรกลาง	สัญลักษณ์ (เสียงวรรณยุกต์)				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ก	กาน	กาน	ก่าน	ก้าน	ก้าน	ก้าน
2	จ	จะ	-	จะ	จ๊ะ	จ๊ะ	จ๊ะ
3	ฉ						
4	ฉ						
5	ค						
6	ค						
7	ข						
8	ป						
9	อ						

2.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ค้นหาคำที่ประสมด้วยอักษรกลางกับสระเสียงสั้น และตัวสะกดแม่กก , แม่กด , แม่กบ ชนิดละ 4 คำ จากหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1

พยัญชนะต้น	สระเสียงสั้น				
อักษรกลาง	ตัวสะกดแม่กก				
ประสมกับ	ตัวสะกดแม่กด				
	ตัวสะกดแม่กบ				

อักษรกลาง ประสมสระเสียงสั้น ตัวสะกดแม่กก , แม่กด , แม่กบ จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก และใส่วรรณยุกต์โท (ˊ) , ตรี (ˋ) , จัตวา (ˏ) ออกเสียงเป็นเสียงโท , ตรี จัตวา ตามรูปวรรณยุกต์

2.4 ครูให้เด็กเล่นเกมทายเสียงวรรณยุกต์ โดยให้กลุ่มต่าง ๆ ส่งตัวแทนกลุ่มละ 2 คน ออกไปหน้าชั้น

2.5 ครูกำหนดคำ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทายเสียงวรรณยุกต์ โดยคนหนึ่งเป็นคนอ่านคำ อีกคนหนึ่งบอกเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง เช่น ก้อง , ตก , เดิน ,

โดด . ไกล . จุง . เจ็บ . เป็ด . ปล่อย . เกาะ . แกะ . ต้ม . เดือน . ฟุต . แปลก .
กาก , แดง , ตอน , ตั้ง

2.6 ครูยกบัตรคำแสดงให้นักเรียนแต่ละคู่อ่านและทายเสียงวรรณยุกต์
จนครบทุกคู่ และทายสลับกันไปอีก จนครบ 4 รอบ

2.7 คู่ที่ทายเสียงวรรณยุกต์ผิดมากที่สุดเป็นผู้แพ้จะถูกเพื่อน ๆ ลง
โทษ ให้ทำกิจกรรม 1 อย่าง

2.8 ให้ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านชุดที่ 4
ตอนที่ 1 หน้า 105 โดยให้นักเรียนฝึกค้นคำ หรือพยางค์ที่กำหนด แล้วอ่านออกเสียง
ให้ถูกต้องตรงกับเสียงวรรณยุกต์ เช่น

จ + ี -----> จี จี จี จี จี

2.9 ฝึกทักษะการอ่าน โดยให้เติมวรรณยุกต์ ้ ๋ ั ่ ๊ ในคำที่
กำหนดให้หน้า 106 แล้วอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง เช่น

เกา -----> เก่า เก้า เก้า เก้า

2.10 ให้ฝึกทักษะการอ่านหน้า 107 โดยเติมวรรณยุกต์ ้ ๋ ั ่ ๊
ของคำที่เป็นเสียงร้องของสัตว์ชนิดต่าง ๆ แล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

2.11 ให้นักเรียนขีดเส้นโยงรูปภาพตรงกับเสียงที่เกิดจากภาพ ใน
หน้า 108 แล้วฝึกออกเสียงคำให้ถูกต้อง

2.12 ให้เลือกพยางค์ หรือคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างของ
ข้อความให้ได้ความหมาย ในหน้า 109

2.13 ครูเฉลยแบบฝึกที่ละหน้า ให้นักเรียนตรวจความถูกต้องเอง
เสร็จแล้วส่งครูตรวจอีกครั้ง

2.14 มอบหมายงานให้นักเรียนค้นหาคำที่ผันวรรณยุกต์ด้วยอักษร
กลางประสมสระเสียงยาว หรือสั้น คนละ 10 คำ จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
บทที่ 9 ส่งครูชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์ว่า วรรณยุกต์ คืออะไร การ
ผันพยัญชนะต้นอักษรกลางสามารถผันได้อย่างไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบการสรุป

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนในกลุ่ม/ในห้องเรียน
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน และแสดงความคิดเห็น
- ตรวจสอบแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลง โอ โอะ โอ

(สร้อย) โอ โอะ โอ โอะ โอ โอะ โอ (ซ้ำ) ไม่เอาไม่เอา จะเอาไม่โท (ซ้ำ)

คนที่ 1 ตาดีไม่เอา

คนที่ 2 จะเอาตาดี

คนที่ 1 เป่าปี่ไม่เอา

คนที่ 2 จะเอาเป่าปี่

คนที่ 1 ข้าวจีไม่เอา

คนที่ 2 จะเอาข้าวจี

คนที่ 1 กระบี่ไม่เอา

คนที่ 2 จะเอา.....

คนที่ 1 คนกูไม่เอา

คนที่ 2 จะเอา.....

คนที่ 1 จีตูไม่เอา

คนที่ 2 จะเอา

ฯลฯ

(รศ.อจฉรา ชิวพันธ์ , เอกสารประกอบการสัมมนาการเรียนการสอนภาษาไทย และ
ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ
, 2534.)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 6 ครั้งที่ 21

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ใช้กับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 4

ตอนที่ 2

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะจำคำหรืออ่านออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องรู้จักรูปวรรณยุกต์ และสามารถผันคำที่มีอักษรสูงเป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและผันเสียงวรรณยุกต์ของคำ ที่ประสมพยัญชนะต้นอักษรสูงได้ถูกต้อง

เนื้อหา**ตอนที่ 2 การผันคำที่มีอักษรสูงเป็นพยัญชนะต้น**

คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรสูง คือ ข ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ห ศ ษ ส กับสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา ใ่วรรณยุกต์เอก (') เป็นเสียงเอก ใ่วรรณยุกต์โท (") เป็นเสียงโท เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
หา	-	ห้า	ห้า	-	หา

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงประสมสระเสียงสั้น หรือมีตัวสะกดในแม่ กก แม่กด และแม่กบ จะใ่วรรณยุกต์ได้ 1 รูป ผันได้ 2 เสียง คือ เสียงเอก และเสียงโท โดยมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ข	-	ชะ	ข๊ะ	-	-
ผาด	-	ผาด	ผ้าด	-	-

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 4 ตอนที่ 2
2. บัตรคำ บัตรภาพ บัตรอักษร และของจริง
3. เพลงพัฒนาการประถมศึกษา

4. เกมคุยกัณฉันทมิตร

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 นำเด็กเข้าสู่บทเรียนโดยการร้องเพลง “พัฒนาการประถมศึกษา” จากเนื้อเพลงที่ครูแจกให้ โดยครูร้องนำก่อน แล้วเด็กร้องตามจนกว่าจะร้องได้ทุกคนเสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง และคำที่ผันเสียงวรรณยุกต์ด้วยพยัญชนะต้นอักษรสูง และอักษรกลาง

1.2 ให้นักเรียนนั่งสมาธิ ทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิม โดยนำผลงานนักเรียนนำเสนอ จำนวน 3 คน และแก้ไขข้อผิดพลาดให้สมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาการผันพยัญชนะต้นอักษรสูง โดยเปรียบเทียบคำกับของจริง รูปภาพ , สัญลักษณ์ , และการผันเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

ที่	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์ อักษรสูง	สัญลักษณ์ (เสียงวรรณยุกต์)				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ขา	ขา	ข	-	ข่า	ข้ำ	-	ขา
2	หู	หู	ห	-	ห่า	ห้ำ	-	หา
3	ผ้า	ผ้า	ผ	-	ผ่า	ผ้ำ	-	ผา
4	เสาไฟ	เสา	ส	-	ส่า	ส้ำ	-	สา
5	ฝ่าหม้อ	ฝ่า	ฝ	-	ฟ่า	ฟ้ำ	-	ฟา

อักษรสูงประสมสระเสียงยาวผันได้ 3 เสียง มีผันเสียงจัตวา

2.2 เปรียบเทียบรูปภาพกับคำ และสัญลักษณ์เพื่อผันเสียงวรรณยุกต์

ที่	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์ อักษรสูง	สัญลักษณ์ (เสียงวรรณยุกต์)				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	คู่พิ้ง	คู่	ผ	-	ผุ	ผู้	-	-
2	หาบเร่	หาบ	ห	-	หาบ	ห้ำบ	-	-
3	ถาดขนม	ถาด	ถ	-	ถาด	ถ้ำด	-	-
4	ฉาก	ฉาก	ฉ	-	ฉาก	ฉ้ำก	-	-

อักษรสูง ประสมสระเสียงสั้น และตัวสะกดแมกก , แมกด , แมกบ มีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก ใส่ด้วยวรรณยุกต์โท เป็นเสียงโท

2.3 ครูกำหนดคำอักษรสูงประสมสระเสียงสั้น , เสียงยาว และตัวสะกด แมกก , แมกด , แมกบ จำนวน 10 คำ ให้นักเรียนสร้างตารางผันเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้ เข้า . เข้า . ทำ . ห้อย , ฝน , สัก , สวน , ฝูง , ผม , ทอด

2.4 ให้นักเรียนเล่นเกม “ถูกกันฉันมิตร” โดยให้กลุ่มเลือกตัวแทน 1 คน เข้าร่วมการแข่งขัน ได้นักเรียนตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ จำนวน 5 คน

2.5 ครูมอบกระดาษให้คนละแผ่น และกำหนดให้ไปสัมภาษณ์นักเรียนในห้องที่มีชื่ออักษรกลาง และอักษรสูง จำนวน 3 คน โดยให้จดชื่อบุคคลที่สัมภาษณ์ คำสัมภาษณ์ และคำตอบ โดยที่คำถามไม่ให้ซ้ำกัน ครูให้สัญญาณเริ่มเล่นร้องเพลงพัฒนาการประถมศึกษาประกอบการเล่นเกมจนกว่าครูจะสั่งหยุด

2.6 ทำให้เสร็จก่อนสัญญาณเพลงจบ ใครเสร็จก่อนให้นั่งเก้าอี้ยี่สิบหน้าห้องและรับรางวัลจากครู

2.7 ให้นักเรียนรายงานผลการสัมภาษณ์ให้เพื่อนๆ ในห้องฟัง เช่น

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ เด็กหญิงชนิษฐา หาสิน คำสัมภาษณ์
บอกชื่อผลไม้ที่มีอักษรสูง คำตอบ ส้มโอ

2.....

2.8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 4 ตอนที่ 2 หน้า 110 โดยให้นักเรียนเลือกคำในวงเล็บเติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมาย ทำถูกต้องข้อละ 1 คะแนน

2.9 ให้อ่านบทรื่องกรองกับปลัดเกลี้ยง ในหน้า 111 แล้วนำคำที่ประสมอักษรสูงเขียนลงตารางที่กำหนด แล้วผันเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง

2.10 ให้นักเรียนค้นหาคำที่ผันเสียงวรรณยุกต์อักษรสูง เหมือนคำที่กำหนดตามตารางในหน้า 112 ทำถูกต้องข้อละ 4 คะแนน

2.11 เลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง ของข้อความให้ถูกต้องได้ความหมาย ทำถูกต้องข้อละ 1 คะแนน

2.12 ครูเฉลยแบบฝึกไปที่ละแบบฝึก ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนนเสร็จแล้วส่งครูตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

2.13 ครูมอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าคำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงคนละ 10 คำ เพื่อรายงานในชั่วโมงต่อไป (ค้นคว้าจากหนังสือเรียนภาษาไทยชั้น เล่ม 1)

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์อีกครั้งว่า การผันพยัญชนะต้นอักษรสูง มีลักษณะอย่างไร อักษรสูงมีกี่ตัว อะไรบ้าง ผันเสียงวรรณยุกต์ได้อย่างไร ครูสรุปอีกครั้งภายหลังจากนักเรียนสรุปแล้ว

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตความสนใจของนักเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- สังเกตความเข้าใจจากการตอบคำถามของนักเรียน
- สังเกตความสามารถจากการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
- ตรวจสอบแบบฝึกหัดของนักเรียน

เพลงประกอบบทเรียน

เพลง พัฒนาการประถมศึกษา

ครูประถมศึกษา	มาเถิดมาร่วมจิต
สมัครสมานเป็นมิตรร่วมใจ	จงพร้อมจิตพร้อมใจช่วยกันพัฒนา
การประถมศึกษา การประถมศึกษา	ให้ได้ก้าวหน้าไป
เพื่อให้เด็กของไทย	เป็นพลเมืองดี เป็นพลเมืองดี

(การประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี.สำนักงาน. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาพัฒนาประสิทธิภาพครูประถมศึกษา. 2535 (อัดสำเนา)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 6 ครั้งที่ 22

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสี่ยงวรรณยุกต์

ใช้กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 4
ตอนที่ 3

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะจำคำหรืออ่านออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องรู้จักวรรณยุกต์ และสามารถผันคำที่มีอักษรต่ำเป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและผันเสียงวรรณยุกต์ของคำ ที่ประสมพยัญชนะต้นอักษรต่ำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 3 การผันคำที่มีอักษรต่ำเป็นพยัญชนะต้น

คำที่ประสมพยัญชนะต้นอักษรต่ำ ได้แก่ ค ค ฅ ง ช ซ ฌ ญ ฑ ฒ ฌ ฑ ฐ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว พ ฮ กับสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ (ผันด้วยวรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงโท (ˊ) เป็นเสียงตรี เช่น

กา - ก่า - ก้า -

อักษรต่ำ ที่ประสมสระเสียงสั้น จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงตรี (ผันด้วยวรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงโท (ˊ) เป็นเสียงตรี เช่น

- - กะ - -

อักษรต่ำที่ประสมสระเสียงยาว และมีตัวสะกดในแม่ก ก , แม่ค , แม่กบ จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงโท (ผันด้วยวรรณยุกต์โท (ˊ) เป็นเสียงตรี เช่น

- - โนด - โน้ด -

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 4 ตอนที่ 3
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , บัตรอักษร และของจริง
3. เพลงเพื่อกำหนด "ภาคใต้"
4. เกมคุยกันฉันมิตร

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 นำเด็กเข้าสู่บทเรียน โดยการร้องเพลงเพลินภูมิภาคภาคใต้ จากเนื้อเพลงที่ครูแจกให้ โดยครูร้องนำก่อน ให้เด็กร้องตามจนกว่าจะร้องได้ทุกคนเสร็จแล้วสนทนากับเนื้อเพลง และคำที่ผันเสียงวรรณยุกต์คำพยางค์หน้าเป็นอักษรสูง และอักษรต่ำ

1.2 ให้เด็กร้องสมาธิ ตั้งใจให้สงบก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้จากการนำเสนอผลงานของนักเรียน 3-4 คน แล้วช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาโดยใช้การเปรียบเทียบคำกับของจริง รูปภาพ , สัญลักษณ์ , และการคำพยางค์หน้าเป็นอักษรต่ำ ดังนี้

ของจริง	คำ	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1. ครู	ครู	กะ	ครู	-	คู้	คู้	-
2. พี่ชาย	พี่	พ	พี่	-	ฟี่	ฟี่	-
3. น้องชาย	น้อง	น	นอง	-	น่อง	น้อง	-
4. ทองคำ	ทอง	ท	ทอง	-	ท่อง	ท็อง	-

อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันด้วยวรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงโท ผันด้วยวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงตรี

2.2 เปรียบเทียบคำกับรูปภาพ โดยครูใช้บัตรภาพ กับบัตรคำ และบัตรสัญลักษณ์ แสดงในตาราง ดังนี้

รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1. พระ	พระ	พร	-	-	พระ	พระ	พระ
2. แพะ	แพะ	พ	-	-	แพะ	แพะ	แพะ
3. แคะ	แคะ	ค	-	-	แคะ	แคะ	แคะ
4. แจะ	แจะ	ง	-	-	แจะ	แจะ	แจะ

อักษรต่ำ ประสมสระเสียงสั้น มีพื้นเสียงเป็นเสียงตรี ใสด้วยวรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงโท ผันด้วยวรรณยุกต์ จัตวา (ˋ) เป็นเสียงจัตวา

2.3 เปรียบเทียบคำ สัญลักษณ์อักษรต่ำ และการผันเสียงวรรณยุกต์ ตัวสะกดแม่ก ก , แม่ค ค , แม่บ บ มีพื้นเสียงเป็นเสียงโท ใสด้วยวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงตรี ดังนี้

คำ	สัญลักษณ์อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์				
		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1. โนต	น	-	-	โนต	โน้ต	-
2. มาก	ม	-	-	มาก	ม៉าก	-
3. ภาพ	ภ	-	-	ภาพ	ภ๊าพ	-
4. พริก	พร	-	-	พริก	พริ๊ก	-
ฯลฯ						

2.4 ครูกำหนดคำอักษรต่ำให้นักเรียนฝึกผันเสียงวรรณยุกต์ตามตาราง ผันเสียงวรรณยุกต์ ในข้อ 2.3

ม้า , ช้อน , ซ่อม , ลิง , ฟ้า , คุย , นีบ , ชอบ , นก , ลอด , ละ , นะ , ง่วง , โทน , ยุง

2.5 ครูให้จับฉลากคัดเลือกตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ 1 คน ออกมาเล่นเกม “คุยกันฉันเพื่อน” ได้นักเรียน จำนวน 5 คน

2.6 แจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น นำไปสัมภาษณ์นักเรียนในห้องที่มีชื่อพยัญชนะต้นอักษรต่ำ จำนวน 3 คน โดยให้จดชื่อบุคคลที่สัมภาษณ์ , คำสัมภาษณ์ และคำตอบ โดยที่คำถามไม่ให้ซ้ำกัน

2.7 ครูให้สัญญาณเริ่มเล่น ให้นักเรียนร้องเพลง “เพลินภูมิภาคาภาคใต้” พร้อมกันจนกว่าครูจะสั่งหยุด นักเรียนที่ทำเสร็จก่อนสัญญาณเพลงจบ ให้มานั่งเก้าอี้ตัวหน้าห้องเรียน และรับรางวัลจากครู

2.8 ให้รายงานผลการสัมภาษณ์ให้เพื่อน ๆ ฟัง

2.9 ให้นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 4 ตอนที่ 3 หน้า 114 โดยให้นักเรียนเติมไม้เอก (ˊ) หรือไม้โท (ˋ) ลงบนคำให้ถูกต้องมีความหมาย แล้วฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกัน ทำถูกต้องข้อละ 1 คะแนน

2.10 ฝึกอ่านบทสนทนาที่กำหนดให้ในหน้า 115 แล้วนำคำหรือ
พยางค์เขียนลงในตารางผันเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ทำถูกต้องคำละ 1 คะแนน

2.11 ให้นักเรียนโยงคำหรือพยางค์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ และสระเดียวกัน แล้วฝึกอ่านให้คล่อง ทำถูกต้องข้อละ 1 คะแนน

2.12 ครูเฉลยทีละแบบฝึก ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจแล้วส่งครูตรวจ
ความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.13 ครูมอบหมายให้นักเรียนค้นหาคำที่มีพยัญชนะต้นอักษรต่ำตาม
ที่กำหนดในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชุดที่ 4 ตอนที่ 3 หน้า 116 ส่งครูใน
ชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์อีกครั้งว่า การผันเสียง
วรรณยุกต์อักษรต่ำ ผันได้อย่างไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ ก่อนที่ครูจะสรุปให้ฟังอีก
ครั้ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตความสนใจของนักเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- สังเกตความเข้าใจ ของนักเรียนจากการตอบคำถามของนักเรียน
และ การซักถามสนทนา
- สังเกตความสามารถจากการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน

เพลงประกอบบทเรียน

เพลง เพลินภูมิภาคภาคใต้

ทำนอง กราวตลุง

คำร้อง สนั่น มีจันทร์หมาก

ท่องทักษิณ
เมืองเลวไฉ
เมืองเขยเมืองไฉ
พืชผลและยางพารา

สุดดินแดนไทย
สดใสงามตา
น้ำป่าเขาไพรอุดมหนักหนา
กุ้งหอยปูปลาหามากมาย

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 6 ครั้งที่ 23

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ใช้คู่กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 4

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะจำคำหรืออ่านออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องรู้จักรูปวรรณยุกต์ และสามารถผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและผันเสียงวรรณยุกต์ของคำ ที่ประสมพยัญชนะต้น อักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

- สรุปการผันคำที่มีอักษรกลาง และอักษรสูง เป็นพยัญชนะต้น
- ปริศนาคำทาย
- ปริศนาซ่อนคำ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 4 ตอนกิจกรรมเสริมประสบการณ์
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , บัตรอักษร และของจริง
3. เพลงเสียงวรรณยุกต์ไทย
4. เกมเล่าเรื่องจากคำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 นำเด็กเข้าสู่บทเรียนโดยการร้องเพลง “เสียงวรรณยุกต์ไทย” ตามเทปเพลงที่ครูเปิดให้ฟัง จนกว่าจะร้องได้ดีแล้ว จึงสนทนาความหมายเนื้อเพลง และการออกเสียงวรรณยุกต์ของคำบางคำ เช่น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า และ ขา ข่า ข้ำ เป็นต้น

1.2 ให้เด็กนั่งทำสมาธิ สงบจิตใจก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิม โดยตรวจแบบฝึกฯ หน้า 116 แกะไขข้อบกพร่องให้ถูกต้องสมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 สอนสรุปหลักเกณฑ์ทางภาษา การผันคำพยางค์ต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรสูง โดยใช้สื่อของจริง รูปภาพ , สัญลักษณ์ เปรียบเทียบกัน และผันเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

การผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยางค์ต้น

อักษรกลาง ประสมสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ใ้ด้วยวรรณยุกต์เอก (ˊ) โท (ˊˊ) ทรี (ˋ) จัตวา (ˋˋ) จะออกเสียงเป็นเสียง เอก โท ทรี และ จัตวา ตรงรูปวรรณยุกต์

อักษรกลาง ประสมสระเสียงสั้น ตัวสะกดแม่ กก , กค , กบ จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก และผันเสียงวรรณยุกต์ (ˊ) (ˊˊ) (ˋ) (ˋˋ) จะออกเสียงตรงรูปวรรณยุกต์ เอก โท ทรี และ จัตวา ดังตารางผันเสียงวรรณยุกต์ ต่อไปนี้

	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์ อักษรกลาง	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ตา	ตา	ต	ตา	ต่ำ	ต้า	ต้ำ	ต่ำ
	ดิน	ดิน	ด	ดิน	ดั้น	คั้น	คั้น	คั้น
	กำ	กำ	ก	กำ	ก่ำ	ก้า	ก้ำ	ก่ำ
	ปู	ปู	ป	ปู	ปู้	ปู้	ปู้	ปู้
	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์ อักษรกลาง	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
2	ภาพเตา	เตา	ต	เตา	เต๋า	เต้า	เต้ำ	เต๋า
	ภาพจาน	จาน	จ	จาน	จ่าน	จ้าน	จ้าน	จ้าน
	ภาพกลอง	กลอง	กค	กลอง	กล่อง	กล้อย	กล้อย	กล้อย
	ภาพปลา	ปลา	ปล	ปลา	ปล่า	ปล้า	ปล้ำ	ปล่า

	คำ	สัญลักษณ์ อักษรกลาง	เสียงวรรณยุกต์				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
3	กัป	ก	-	กัป	กัป	กัป	กัป
	โปก	ป	-	โปก	โป๊ก	โป๊ก	โป๊ก
	ปลด	ปล	-	ปลด	ปลัด	ปลัด	ปลัด
	จ๊ะ	จ	-	จ๊ะ	จ๊ะ	จ๊ะ	จ๊ะ

การผันคำที่มีอักษรสูงเป็นพยัญชนะต้น

อักษรสูง ประสมสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา ใส่วรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงเอก ใส่วรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงโท

อักษรสูง ประสมสระเสียงสั้น หรือมีตัวสะกดแม่ก ก , แม่ค , แม่บ จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวาใส่วรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงเอก ใส่วรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงโท ดังนี้

	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์ อักษรสูง	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ขา	ขา	ข	-	ข่า	ข้า	-	ขา
	บู	บู	ห	-	หู่	หู้	-	บู
	ผ้า	ผ้า	ผ	-	ผ่า	ผ้า	-	ผา
	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์ อักษรสูง	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
2	ภาพวาด	วาด	ถ	-	ถาด	ถ้ำด	-	-
	หน้าผาก	ผาก	ผ	-	ผาก	ผ้าก	-	-
	ตะขาบ	ขาบ	ข	-	ขาบ	ข้าบ	-	-
	คำ	สัญลักษณ์ อักษรสูง	เสียงวรรณยุกต์					
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
3	เขา	ข	-	เข่า	เข้า	-	เขา	
	ผัก	ผ	-	ผัก	ผ้าก	-	-	
	สวน	ส	-	สวน	ส้วน	-	สวน	
	มะ	ม	-	มะ	ม๊ะ	-	-	

2.2 ครูกำหนดตารางผันคำ แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มคิดหาคำที่มีอักษรกลางและอักษรสูงเป็นพยัญชนะต้นอย่างละ 5 คำ ใส่รูปวรรณยุกต์ลงในตารางให้ถูกต้อง ดังนี้

คำ	การผันคำตามเสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
.....					
.....					
ฯลฯ					

2.3 ครูให้เด็กเล่นเกมเล่าเรื่องจากคำโดยจับสลากเลือกตัวแทนกลุ่มกลุ่มละ 1 คน ได้จำนวน 5 คน ออกไปยืนเรียงแถวหน้ากระดาน หน้าชั้นเรียน

2.4 ครูอธิบายกติกาให้เล่าเรื่องจากคำที่ครูกำหนด เป็นเรื่องราวต่อเนื่องกันไป จนกว่าจะหมด ใครเล่าได้ดี ใช้คำได้ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อเรื่องจะได้คะแนนเต็ม ใครใช้คำผิดจะถูกหักคะแนน คำละ 1 คะแนน

2.5 ครูให้สัณฐานเล่าเรื่อง ตามลำดับคำ ดังนี้

1. กราบ	6. ปาก	11. โต	16. แขน	21. สวน
2. จำ	7. อุ้ม	12. บ้าน	17. ผัก	22. ทอด
3. ดี	8. โกรธ	13. ปราบ	18. หุง	23. ห้อง
4. เต็ม	9. ใจ	14. ถ่าย	19. เข่า	24. สัก
5. บุค	10. ดู	15. ผม	20. ผุง	25. ฟน

2.6 ครูกล่าวคำชมเชยและให้เพื่อน ๆ ประเมินให้เกียรติแก่นักเรียนที่เล่นเกม

2.7 ให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านชุดที่ 4 ตอนกิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน้า 119 โดยให้นักเรียนเติมคำตอบที่ถูกต้องท้ายปริศนาคำทาย แล้วผันเสียงวรรณยุกต์ตามตารางที่กำหนด ข้อละ 1 คะแนน

2.8 ให้นักเรียนหาความหมาย ของข้อความจากปริศนาซ่อนคำหน้า 120 ให้ถูกต้องตามตัวอย่าง ข้อละ 3 คะแนน

2.9 ให้นักเรียนเติมคำตอบที่ถูกต้องท้ายปริศนาซ่อนคำหน้า 121 แล้วผันเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามตัวอย่าง ข้อละ 1 คะแนน

2.10 ครูเฉลยที่ละแบบฝึกให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง เสร็จแล้วส่งให้ครูตรวจความถูกต้องอีกครั้ง

2.11 ครูมอบหมายให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความจากหนังสือเรียนภาษาไทย บทที่ 9 เรื่องสะพานราวนใจ เสร็จแล้วให้ผู้ปกครองเซ็นชื่อคำกับการอ่านเสนอครูในชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักเกณฑ์การผันคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรสูง อีกครั้งหนึ่งโดยครูซักถามกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตความสนใจของนักเรียนจากการ เข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
- สังเกตความเข้าใจจากการตอบคำถามของนักเรียน
- สังเกตความรู้ความสามารถ ของนักเรียนจากการแสดงความคิดเห็น
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลง เสียงวรรณยุกต์ไทย

คำร้อง สมเดช เจริญชนม์

ทำนอง เพลงแว่วเสียงแคน

กา กา ก่า กา
เสียง ฅ เอก ก่า โท ก่า
กา ก่า ก๊า อักษรต่ำตามมา

เป็นเสียง ฅ อักษรกลางใช้ใหม่
เสียงตรีร้อง ก๊า เสียงจัตวา ก๊า
ขา ข่า ข๊า อักษรสูงสุดใจ

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 6 ครั้งที่ 24

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ใช้คู่กับแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 4
กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะจำคำหรืออ่านออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องรู้จักรูปวรรณยุกต์ และสามารถผันคำที่มีพยัญชนะต้น อักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและผันเสียงวรรณยุกต์ของคำที่ประสมพยัญชนะต้น อักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

- สรุปการผันคำที่มีอักษรต่ำเป็นพยัญชนะต้น
- ฝึกอ่านเรื่องน่ารู้
- ปริศนาคำทาย

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 4 ตอน กิจกรรมเสริมประสบการณ์
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , บัตรอักษร และของจริง
3. เพลง “เสียงวรรณยุกต์ไทย”
4. เกมเล่าเรื่องจากคำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 ครูนำเด็กเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนเรื่องเดิมจากครั้งที่แล้ว ให้นักเรียนร้องเพลง ” เสียงวรรณยุกต์ไทย” ต่อจากเนื้อร้องเดิม จากเพลงที่ครูเปิด

ให้ฟัง จนสามารถร้องได้ทุกคน เสร็จแล้วสนทนาซักถามความหมายเนื้อเพลง และ การใช้คำอักษรต่ำ เช่น คา คำ คำ และ แคน แคน แคน เป็นต้น

1.2 ให้นักเรียนนั่งทำสมาธิ ทำจิตใจสงบก่อนเรียน

1.3 สุ่มนักเรียนอ่านหนังสือเรียนภาษาไทย บทที่ 9 จำนวน 3 คน ความยาว ตามที่ครูเห็นสมควร

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสอนสรุปหลักเกณฑ์ทางภาษา การผันอักษรต่ำ โดยเปรียบเทียบความหมายของคำจากของจริง รูปภาพ สัญลักษณ์และการผันเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

การผันคำที่มีอักษรต่ำเป็นพยัญชนะต้น

อักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ใสวรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียง โท ใสวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงตรี

อักษรต่ำ ประสมสระเสียงสั้น จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงตรี ใสวรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียง โท ใสวรรณยุกต์จัตวา (ˋ) เป็นเสียง จัตวา

อักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว ตัวสะกดแม่ก ก , แม่กค , แม่กบ จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงโท ใสวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงตรี ดังนี้

	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	นักเรียน	เรียน	ร	เรียน	-	เรียน	เรียน	-
	ครู	ครู	กร	ครู	-	ครู	ครู	-
	ของเล่น	เล่น	ล	เลน	-	เล่น	เล่น	-
	ผลไม้	ไม้	ม	ไม	-	ไม้	ไม้	-
	รูปภาพ	คำ/ พยางค์	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
2	พะไล	พะ	พ	-	-	พะ	พะ	พะ
	แพะ	แพะ	พ	-	-	แพะ	แพะ	แพะ
	เละทะ	เละ	ล	-	-	เละ	เละ	เละ
	เนะนำ	เนะ	น	-	-	เนะ	เนะ	เนะ

	คำ	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	การผันเสียงวรรณยุกต์				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
3	โนต	น	-	-	โนต	โน้ต	-
	มาก	ม	-	-	มาก	ม៉าก	-
	นียบ	น	-	-	นียบ	น๊ียบ	-
	ภาพ	ภ	-	-	ภาพ	ภ๊าพ	-

2.2 ครูสนทนาซักถามนักเรียนถึงวิธีการผันคำ และให้นักเรียนฝึกผันคำพยัญชนะต้นอักษรต่ำสระเสียงยาวจากหนังสือภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 9 คนละ 5 คำ

2.3 ครูให้นักเรียนจับฉลากคัดเลือกตัวแทนกลุ่ม ๆ ละ 1 คน ออกมาเล่นเกมเล่าเรื่องจากคำ หน้าชั้นเรียนโดยยื่นเรียงแถวหน้ากระดานหันหน้าเข้าหาเพื่อนในห้อง

2.4 ครูแนะนำกติกาโดยให้ผู้เล่นเล่าเรื่องจากคำที่ครูกำหนดให้เป็นเรื่องราวต่อเนื่องกันจนกว่าจะหมดคำ ใครเล่าได้ดี ใช้คำได้ถูกต้อง เหมาะสมกับเนื้อเรื่องจะได้คะแนนเต็ม ใครใช้คำผิด หรือเล่าเรื่องไม่ได้จะถูกหักคำละ 1 คะแนน

2.5 ครูให้สัญญาผู้เล่นเรื่องจากคนที่ 1 ตามลำดับคำ ดังนี้

1. รูปร่าง	6. เฒ่า	11. มีดมน	16. ทันใจ
2. น่ารัก	7. พระ	12. ฟ้า	17. ไวไฟ
3. ลูก	8. เนร	13. ม้า	18. เลื้อย
4. เล็ก	9. แม่ชี	14. ลิง	19. เป่า
5. ซ้อน	10. ดู	15. งู	20. ฟุ้ง

2.6 ครูกล่าวคำชมเชย และให้เพื่อน ๆ ปรบมือเป็นกำลังใจแก่ผู้เล่นกิจกรรม

2.7 ให้นักเรียนทำแบบฝึกฯ ชุดที่ 4 กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน้า 122 โดยให้อ่านเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับนกเงือก แล้วนำคำในตารางที่กำหนดให้ผันเสียงวรรณยุกต์ ทำถูกต้องให้คะแนน ข้อละ 1 คะแนน

2.8 ให้นักเรียนหาพยัญชนะต้น มาประสมสระที่กำหนดให้เป็นคำ มีความหมายตามปริศนาคำทาย หน้า 123 แล้วบอกเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

2.9 ให้นักเรียนอ่านข้อความสนทนาตามภาพในหน้า 124 แล้วคำที่ออกเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ เขียนลงในตารางให้ถูกต้อง

2.10 ครูเฉลยแบบฝึกที่ละหน้า ให้นักเรียนตรวจเอง เสร็จแล้วส่งให้ครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.11 ครูอธิบายให้นักเรียนอ่านหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 บทที่ 9 อ่านเสริมบทเรียน เรื่องรถไฟของสมัย เสร็จแล้วให้ผู้ปกครองเซ็นชื่อกำกับ การอ่านส่งครูตรวจชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักเกณฑ์การผันคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ ครูซักถามกระตุ้นให้เด็กตอบ และ แสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดก่อนที่ครูจะสรุปให้นักเรียนเข้าใจอีกครั้ง

การวัดผลและประเมินผล

- ทดสอบท้ายบทเรียน ชุดที่ 4 ตอนที่ 1-3
- ตรวจแบบฝึกหัด
- สังเกตความสนใจ และความเข้าใจของนักเรียน จากการร่วมกิจกรรมกลุ่ม และการสนทนาซักถามของนักเรียน

เพลงประกอบบทเรียน
เพลง เสียงวรรณยุกต์ไทย

คำร้อง สมเดช เจริญชนม์

ทำนอง เพลงแว่วเสียงแคน

กา กา คำ กา

เป็นเสียง กา อักษรกลางใช้ใหม่

เสียง กา เอก กา โท กา

เสียงตรีร้อง กา เสียงจัตวา กา

กา คำ คำ อักษรต่ำตามมา

ขา ข่า ข้า อักษรสูงสุดใจ

แลน แลน แตะ แตะ แลน แลน

แลน แลน แตะ แตะ แลน แลน

มาฟังเสียงแคนกันเถิดหนา

เสียงแคน เอก แคน โท แคน

แลน แลน แตะ สามเสียงนำฟัง

เสียงต่ำ - สูง ดังกล้ายเสียงดนตรี

เรียกอีกทีเสียงวรรณยุกต์ไทย

โปรดจำไว้ใช้กันให้ดี

แลน แลน แตะ แตะ แลน แลน

แลน แลน แตะ แตะ แลน แลน

2.2 แผนการสอนซ่อมเสริมกลุ่มควบคุม

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

(ใช้สอนกลุ่มควบคุม)

ตามแบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1



นายสมเดช เจริญชนม์

แผนการประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

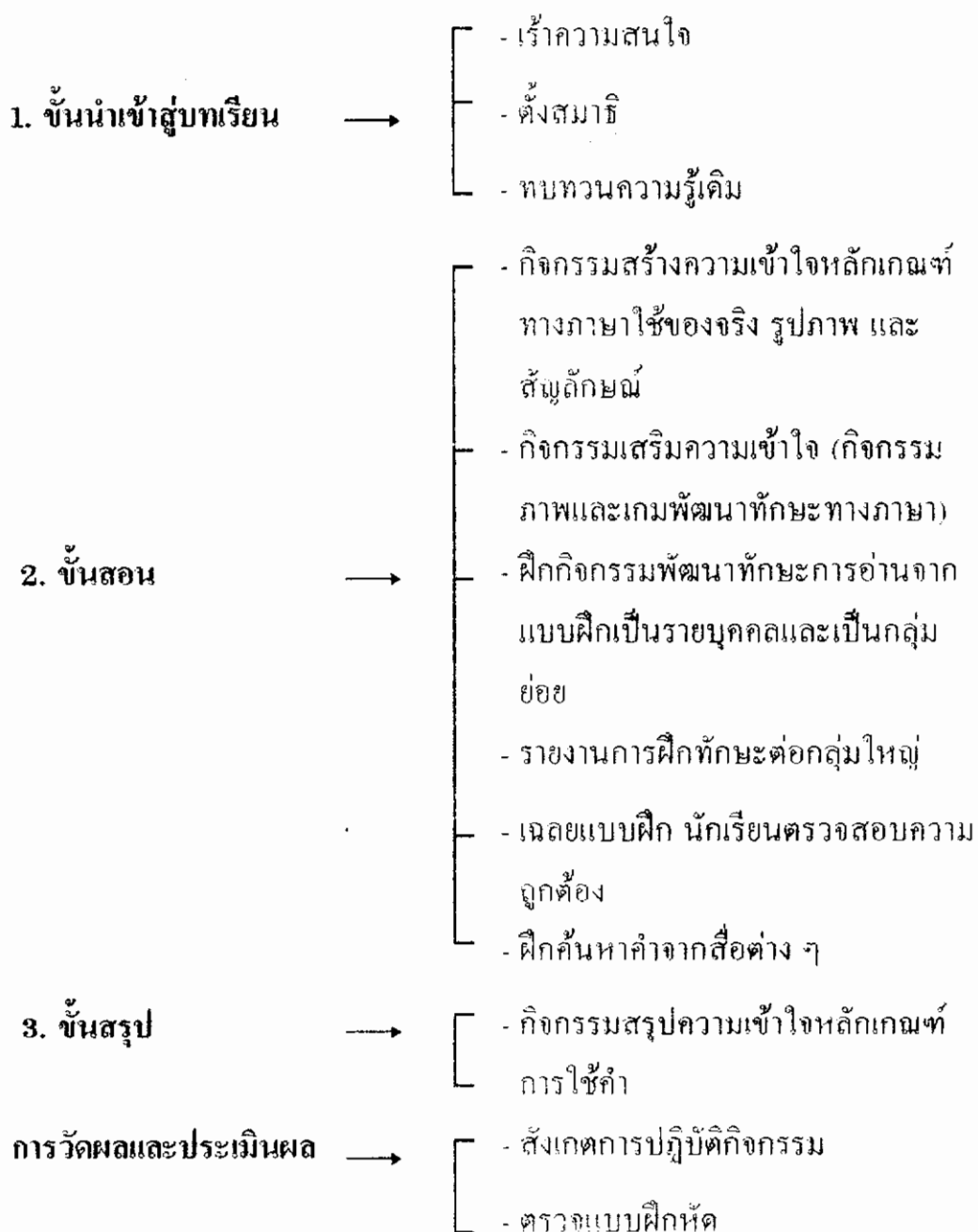
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปีการศึกษา 2540

กำหนดการสอน
แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้น ป. 2
กลุ่มควบคุม

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา (คาบ)
		แบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้น ป.1	
		เล่ม 1.	
1	1	1. พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว	3 คาบ
	2	2. พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ	3 คาบ
	3	3. พยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ	3 คาบ
	4	4. กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน	3 คาบ
2	5	5. กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน	3 คาบ
	6	6. การประสมคำเป็นพยางค์	3 คาบ
	7	7. การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ	3 คาบ
	8	8. คำประสม	3 คาบ
3	9	9. กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน	3 คาบ
	10	10. เสียงตัวสะกดแม่ กก	3 คาบ
	11	11. เสียงตัวสะกดแม่ กค	3 คาบ
	12	12. เสียงตัวสะกดแม่ กบ	3 คาบ
4	13	13. เสียงตัวสะกดแม่ กง	3 คาบ
	14	14. เสียงตัวสะกดแม่ กน	3 คาบ
	15	15. เสียงตัวสะกดแม่ กม	3 คาบ
	16	16. เสียงตัวสะกดแม่ เกย	3 คาบ

แผนภูมิแสดงลำดับขั้นการสอน
แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้น ป.2



แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 1

จำนวน 8 คาบ

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

ตอนที่ 1 พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว

สาระสำคัญ

การอ่านคำภาษาไทยได้ผลถูกต้องนั้น ผู้อ่านต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้น และเป็นอักษรตัวเดียว ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำ และออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียวได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 1 พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว

พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว คือ พยัญชนะตัวแรกที่ประสมกับสระทำให้อ่านออกเสียงแปรไปต่าง ๆ เช่น กา ตี งู และในบางคำจะมีพยัญชนะมาเป็นตัวสะกดด้วย เช่น วิว ราก หอม เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรอักษร บัตรภาพ และของจริง
3. เพลงยิ้มส่งดอกไม้
4. เกมยิ้มส่งดอกไม้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 จัดกิจกรรมแรกพบด้วยการร้องเพลง “ยิ้มส่งดอกไม้” โดยครูร้องนำให้เด็กร้องตามเนื้อเพลงที่แจกให้ จนสามารถร้องได้ทุกคน ครูมอบดอกกุหลาบให้นักเรียนคนที่ 1 แล้วให้ส่งต่อกันไปขณะร้องเพลงจนครบทุกคน คนสุดท้ายนำไป

ปักไว้ในแจกันที่เตรียมไว้ ครูพูดถึงเนื้อหาที่จะสอนโดยสังเขป และกล่าวให้กำลังใจนักเรียน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เรื่อง พยัญชนะไทย โดยให้นักเรียนท่องพร้อมกันจนครบทั้ง 44 ตัว และเมื่อนำพยัญชนะประสมกับสระจะอ่านออกเสียงอย่างไร มีความหมายหรือไม่ เช่น ก + ำ อ่านว่า กา ข + ำ อ่านว่า ข่า ค + ำ อ่านว่า คี่ เป็นต้น

2) ขั้นสอน

2.1 ครูแนะนำนักเรียนให้รู้จักหนังสือแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ด้านการรู้จักคำตั้งแต่ปากจนจนถึงหน้าสุดท้ายเพื่อให้คุ้นเคยกับหนังสือที่จะเรียน

2.2 เริ่มสอนหลักเกณฑ์ทางภาษาพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว โดยนำรายละเอียดของคำมาอธิบายเปรียบเทียบกับชื่อของจริง รูปภาพ และ สัญลักษณ์แทนภาพ ดังนี้

ของจริง	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์พยัญชนะต้น อักษรเดี่ยว
1. ขวด	ภาพขวด	ขวด	ข
2. ผัสม	ภาพผัสมบนศีรษะ	ผม	ผ
3. เสื่อ	ภาพเสื่อเจ็ด	เสื่อ	ส
4. ก้อน	ภาพก้อน	ก้อน	ก

2.3 ครูเปรียบเทียบรูปภาพกับคำ และสัญลักษณ์พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียวให้นักเรียนฝึกทำเพิ่มเติมอีกครั้ง ดังนี้

รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์พยัญชนะต้น อักษรเดี่ยว
1. ภาพเปิด	เปิด	○
2. ภาพเสื่อ	เสื่อ	○
3. ภาพลิง	ลิง	○
4. ภาพเห็ด	เห็ด	○
5. ภาพแก้วน้ำ	แก้ว	○

2.4 กำหนดคำให้นักเรียนแยกพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว ดังนี้
ก้อง , เต็ม , พวก , ยอด , เม็ด , เล็ก , ซีด , แขน , เนื้อ , เขียว

คำ	สัญลักษณ์พยัญชนะต้น อักษรเดียว
1. ก้อง	○
2. เต็ม	○
ฯลฯ	

2.5 ให้เด็กเล่นเกม “ยืมส่งดอกไม้” โดยครูให้เด็กออกมายืนล้อมเป็นวงกลมหน้าห้องเรียน

2.6 แนะนำกติกาการเล่นแก่นักเรียน โดยให้ผู้เล่นส่งดอกไม้ให้เพื่อนต่อกันไปรอบห้องขณะร้องเพลง “ยืมส่งดอกไม้” และปรบมือตามจังหวะเพลงด้วย

2.7 เมื่อครูให้สัญญาณหยุดร้องเพลงดอกไม้อยู่ในมือผู้ใด ก็ให้ผู้นั้นบอกพยัญชนะต้นอักษรตัวเดียว ตามบัตรคำที่ครูยกขึ้นถาม ใครตอบถูกให้เพื่อน ๑ ปรบมือให้เกียรติ ใครตอบผิดให้ทำกิจกรรมตามที่เพื่อน ๑ บอก 1 อย่าง

2.8 ครูให้สัญญาณเล่น และถามปัญหานักเรียนสลับหมุนเวียนกันไปจนกว่าจะพอใจ จึงหยุดเล่นกิจกรรม และกล่าวชมเชยนักเรียนทุกคน

2.9 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา แบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 1 โดยให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ตรงกับภาพ และกากบาททับคำที่ออกเสียงพยัญชนะต้นอักษรตัวเดียว

2.10 ให้เขียนคำจากคำอ่านที่กำหนดให้ ในแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 3 แล้วกากบาททับคำที่ออกเสียงพยัญชนะต้นอักษรตัวเดียวให้ถูกต้อง

2.11 ให้ฝึกอ่านคำในแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 5 แล้วเขียนพยัญชนะต้นของคำให้ถูกต้อง

2.12 ให้ฝึกอ่านคำพยัญชนะต้นอักษรตัวเดียว แล้วเขียนคำได้ภาพให้ถูกต้องในแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 6

2.13 ครูเฉลยแบบฝึกหัดที่ละข้อให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วลงชื่อผู้ตรวจกำกับไว้ด้วย เสร็จแล้วส่งครูตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์ว่า พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว คืออะไร ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด โดยครูสรุปรวบยอดให้นักเรียนเข้าใจในขั้นตอนสุดท้ายอีกครั้ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตความสนใจของนักเรียนจากการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- สังเกตความเข้าใจของนักเรียนจากการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ และ การสนทนาซักถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงยืมส่งดอกไม้

ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยืม
 เອງยืมและรับดอกไม้
 โปรดนอนมออย่าให้ล่วงหล่น
 เราทุกคนส่งรับกันได้
 ส่งดอกไม้แล้วก็ยืม
 เອງยืมและรับดอกไม้
 หล่น หล่น ลา หล่น หล่น หล่น ล้า
 หล่น หล่น ลา หล่น หล่น หล่น ลา

(รศ.อจฉรา ชีวพันธ์ , เอกสารประกอบการสัมมนาการเรียนการสอนภาษาไทย และ
 ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ
 ,2534.)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 2

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1
ตอนที่ 2 พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ

สาระสำคัญ

การอ่านคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น ผู้อ่านต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำ และออกเสียงพยัญชนะต้นของคำที่เป็นอักษรควบได้ถูกต้อง

เนื้อหา

อักษรควบ คือ พยัญชนะที่ควบกับตัว ร ล ว มีเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน เช่น กว้าง , ขว้าง , เกว้า , กลัว , เกรียง , กลุ่ม เป็นต้น

พยัญชนะที่ขีดเส้นใต้ เป็นพยัญชนะต้นออกเสียงทั้งสองตัวควบกัน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาเล่ม 1
2. บัตรคำ , บัตรอักษร
3. บัตรภาพ , ของจริง
4. เพลงไม้หก

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ได้รับความสนใจเด็กโดยใช้ “เพลงไม้หก” ครูร้องนำก่อน 1 เที้ยว แล้วให้เด็กร้องตาม ทำจังหวะให้ถูกต้อง ฝึกร้องจนกว่าจะร้องได้ทุกคน ครูกล่าวชมเชยนักเรียน แล้วสนทนากับเกี่ยวกับเนื้อเพลง

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เรื่องพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว โดยให้เด็กท่อง

พยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัว และพูดถึงลักษณะของพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

2) ขั้นสอน

2.1 ครูแนะนำแบบฝึกเรื่องพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบให้นักเรียนเข้าใจ และคุ้นเคย

2.2 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ และจัดกิจกรรมเปรียบเทียบคำโดยใช้ของจริง คู่กับ คำ / รูปภาพ คู่กับ คำ และการใช้สัญลักษณ์แทนภาพ ตามลำดับ เช่น คำว่า กลอง , พริก , แปรง , กราบ

คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	พยัญชนะต้น
1. กลอง	ใช้กลองเล็ก	ภาพกลอง	กลอง	กล
2. พริก	ใช้พริกจริง	ภาพพริก	พริก	พร
3. แปรง	ใช้แปรงลบกระดาน	ภาพแปรง	แปรง	ปร
4. กราบ	แสดงการกราบจริง	ภาพกราบไหว้	กราบ	กร

2.3 กำหนดให้นักเรียนค้นหาคำควบกล้ำจากหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 บทที่ 1 คนละ 10 คำ เสร็จแล้วแจกลูกพยัญชนะต้นให้ถูกต้อง

2.4 จัดกิจกรรมภาพ โดยครูหารูปภาพต่าง ๆ ติดบนกระดานคำ จำนวน 5 ภาพ ให้นักเรียนเขียนสัญลักษณ์ (คำ) แทนภาพ และรูปพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ ดังนี้

ภาพ ปลา	ภาพ กรงนก	ภาพ ครก	ภาพ คนแคะ	ภาพ กระจก

คำ

พยัญชนะต้น

2.5 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา แบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 1 ให้วงกลมรอบคำที่ออกเสียงควบกล้ำในข้อ 1,2,3 และ 5

2.6 ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 10 และขีดเส้นใต้คำควบกล้ำให้ถูกต้อง เสร็จแล้วเขียนคำอ่านของคำในวงเล็บลงในบรรทัดข้างล่างแบบฝึก

2.7 ให้นักเรียนอ่านคำในแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 2 และวงกลมรอบคำที่ออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้อง

2.8 ให้นักเรียนแจกลูกต่อไปนี้ให้ถูกต้องจากแบบฝึกหัดที่ 11 ข้อ 4
ปลูก, ปราง, ปรบ, ครัว, พริก, แปลง, พรวน

2.9 ครูเฉลยแบบฝึกหัดทีละข้อให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน แล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้ง

3) ขั้นสรุป

3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความเข้าใจ โดยครูใช้บัตรคำติดบนกระดาน หรือกระเป๋าส่ง เช่น คำว่า ปราบ ปราม , กลัดกลุ่ม , คลุมเคลือ เร็วแล้ว แจกลูกคำตามตาราง

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
ปราบ	ปร	า	บ
กลัด			
กลุ่ม			
คลุม			
เคลือ			

ครูถามนักเรียนว่าพยัญชนะสองตัวแรกเรียกว่าอะไร ถ้าไม่มีจะออกเสียงเป็นคำ หรือพยางค์ได้หรือไม่

3.2 ครูสรุปพยัญชนะต้นเสียงเป็นอักษรควบให้นักเรียนเข้าใจอีกครั้ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม
- สังเกตความเข้าใจของนักเรียนจากการสนทนา ซักถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านเป็นรายบุคคล

เพลงประกอบบทเรียน
เรื่อง พยัญชนะต้นเป็นเสียงควบ
เพลงไม้หก

- ไม้หกกระดกขึ้นลง น้ำหนักเที่ยงตรง
 มันคงดีศรีน
- ผลัดกันขึ้นผลัดกันลง นั่งตัวให้ตรง
 ขึ้นลงสลับกัน
- เล่นไม้หกกระดกขึ้นลง กอดอกแล้วจง
 ยันดินด้วยเท้า
- ถีบให้ล้อสนุกไม่เบา อยากเล่นไหนเล่า
 มาเล่นด้วยกัน

(สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์และคณะ , หนังสือเรียนสมบูรณ์แบบกลุ่มทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 . กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด , 2529)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 3 เวลา 3 คาบ
เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น ใ้รู้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1
ตอนที่ 3 พยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ

สาระสำคัญ

การอ่านคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น ผู้อ่านต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรนำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำ และออกเสียงพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำได้ถูกต้อง
เนื้อหา

อักษรนำ คือ พยัญชนะสองตัวเรียงกันประสมสระเดียวแต่ออกเสียงเป็นสองพยางค์ คือ พยางค์ต้นเหมือนมีสระประสมอยู่ด้วย พยางค์ที่สองออกเสียงตามสระประสมอยู่ และพยางค์ที่สองนี้ถ้าเป็นอักษรเดี่ยวต้องออกเสียงวรรณยุกต์ และผันตามตัวหน้าด้วย เช่น สมุด ถวาย นลอง นลาก ฯลฯ

ยกเว้น คำที่มี ห นำและ อ นำ ไม่ต้องออกเสียง อะ เช่น หนอน หนู หมัน หัวด / อย่า อยู่ อย่าง อยาก

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ ชุดที่ 3
2. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ชุดที่ 1 ตอนที่ 3
3. บัตรคำ และ บัตรภาพ
4. เพลงอักษรนำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เพลงอักษรนำเป็นสื่อ ครูฝึกให้นักเรียนอ่านคำในบทเพลงจนสามารถอ่านได้ดีแล้ว จึงร้องนำ 1 ครั้ง แล้วให้นักเรียนร้องตาม ประกอบจังหวะดนตรี (กลอง) พร้อมกัน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิเตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบ

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องพยัญชนะต้นเสียงอักษรนำ และจัดกิจกรรมโดยใช้ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์เปรียบเทียบคำ ดังนี้

คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	พยัญชนะต้น
1. ขนม	ใช้ขนมปัง	ภาพขนมปัง	ขนม	ข
2. ถนน	ถนนใน ร.ร.	ภาพถนน	ถนน	ณ
3. สนาม	สนามใน ร.ร.	ภาพสนาม	สนาม	ณ
4. ขนุน	ใช้ลูกขนุน	ภาพขนุน	ขนุน	ข
5. คลับ	ใช้คลับเป้ง	ภาพคลับเป้ง	คลับ	ค

2.2 ให้นักเรียนค้นหาคำที่มีเสียงอักษรนำคนละ 3 คำ จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 เขียนลงในสมุดแบบฝึกหัดออกมาอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง ครูกล่าวคำชมเชย และเสนอแนะข้อบกพร่องที่พบให้เข้าใจยิ่งขึ้น

2.3 ครูให้นักเรียนในกลุ่มส่งตัวแทนออกมาหน้าชั้นเรียน 3 คน ทำกิจกรรมให้คนที่ 1 เป็นคนบอกคำอักษรนำ คนที่ 2 เขียนคำตามที่เพื่อนบอก คนที่ 3 จดเส้นใต้อักษรนำให้ถูกต้อง กลุ่มใดถูกต้องทั้งหมดเป็นผู้ชนะ (ให้ทำกลุ่มละ 5 คำ)

2.4 ครูกำหนดคำบนกระดานคำ แล้วให้นักเรียนเขียนคำอ่านดังนี้
ถลอก อ่านว่า ถะ - หลอก

1) ผสาน 2) สนิม 3) ตลาด 4) เฉลิม 5) ถลุง

2.5 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 8 โดยเติมคำ อย่า อยู่ อย่าง อยาก ในอัตราว่างให้ถูกต้อง

2.6 ให้เรียงคำในแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 12 ให้ได้ความ

2.7 ฝึกอ่านข้อความในแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 13 แล้วเขียนข้อความที่เป็นข้อคิดของบทร้อยกรองเรื่อง อยาก อยู่ อย่าง สบาย ในช่องว่างท้ายแบบฝึก

2.8 ฝึกเติมคำที่มี “ ห ” นำได้ภาพในแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 7 ให้ถูกต้อง

2.9 ฝึกเติมคำที่มี “ ห ” นำในแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 6 ให้ถูกต้อง

2.10 จดเส้นใต้คำที่มี “ ห ” นำ “ ม ” ในแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 7

2.11 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป ตรวจสอบให้คะแนนด้วยตนเอง เสร็จแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

3) ขั้นสรุป

3.1 ครูนำคำที่เรียนผ่านมาแจกลูก ให้นักเรียนเห็นส่วนประกอบของคำ เสร็จแล้วให้นักเรียนทำลงในสมุดแบบฝึกหัด ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
ขนม	ข	ะ	ม
ถนน			
สนาม			
ขนุน			
ตลับ			

3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์ว่า พยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ มีลักษณะเป็นอย่างไร นำมาใช้เพื่อประโยชน์อะไร ถ้าไม่ใช้จะเกิดปัญหาอะไรหรือไม่ในการใช้ภาษาไทย

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนในกลุ่มและความเข้าใจจากการสนทนาซักถามในห้องเรียน
- ทดสอบความสามารถจากการฝึกทักษะการใช้คำ
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน
เรื่อง พยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ

เพลงอักษรนำ

เนื้อร้อง - ทำนอง สันศักดิ์ คัมภีร์นันท์

ห หีบ เป็นหัวหน้า	ง หนู ลิง ม้า ตามมาเนืองแน่น
หญิง ยักษ์ ร เรือ ว แหวน	เป่าแตรแห่แห่น ตามมาเป็นขบวน
เด็กหญิงแหวน หนูไม่เคยเหงา	มีหมูในเล้า หลายตัวด้วยกัน
ทำมาหากินทุกวัน	ไม่มีคนหยัน บ้านก็รุกรุหราเออ

* กรมวิชาการ เอกสารประกอบการสัมมนา การเรียนการสอนภาษาไทยและ
ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน , 2534 (อัดสำเนา)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 4

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

สาระสำคัญ

การอ่านคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น ผู้อ่านต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและออกเสียงพยัญชนะต้นของคำที่เป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

สรุปพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงอักษรสูงนำอักษรต่ำ
4. เกมป้อน้อยหนีบมือ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 นำเด็กเข้าสู่บทเรียนด้วยเพลง “อักษรสูงนำอักษรต่ำ” โดยฝึกทักษะการอ่านเนื้อร้องให้คล่องก่อน เสร็จแล้วครูนำร้องก่อน 1 จบ แล้วจึงให้เด็กร้องตามจนได้ทุกคน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ตั้งสมาธิก่อนเรียนทุกคน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องพยัญชนะต้นเป็นอักษรนำ และซักถามเกี่ยวกับคำที่ใช้ “ห” นำ

2) ขั้นตอน

2.1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมารายงานการศึกษาค้นคว้า คำที่มี “ห” นำ คนละ 5 คำ สลับกันไปทีละกลุ่ม จนครบ 10 คน ครูกล่าวคำชมเชย และเสนอแนะข้อบกพร่องที่พบ

2.2 ครู และนักเรียนร่วมกัน สรุป หลักเกณฑ์ว่าพยัญชนะต้นเป็น อักษรตัวเดียว , อักษรควบ และอักษรนำ มีลักษณะเป็นอย่างไร เสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาคำเขียนลงในตาราง ประเภทละ 5 คำ จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 2 ดังนี้

คำพยัญชนะต้น อักษรตัวเดียว	คำพยัญชนะต้น อักษรควบ	คำพยัญชนะต้น อักษรนำ
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		

2.3 เล่นเกมป้อน้อยหนีบมือ ทบทวนความรู้ เรื่องคำพยัญชนะต้นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนไปเล่นกลุ่มละ 2 คน คนหนึ่งแบมือองนิ้วทั้ง 5 คล้ายกำ และขาปู อีกคนเอานิ้วจิ้มไว้ตรงกลางอุ้งมือผู้เป็นปู ครูอ่านคำที่เป็นอักษรควบ ถ้าตอบผิดให้ผู้เล่นที่เป็นปูหนีบนิ้วมือที่เหยยไว้ อ่านคำที่เป็นอักษรนำ และพยัญชนะต้นอักษรตัวเดียว สลับกันไป ประเภทละ 3 คำ เสร็จแล้วนับคะแนนหาผู้ชนะ โดยผู้ที่ถูกปูหนีบน้อยที่สุดเป็นคนที่เก่ง ผู้ถูกปูหนีบมากเป็นผู้แพ้ ให้เดินรำเพลง “จับปูดำขำปูนา” 1 จบ

2.4 ฝึกอ่านคำที่ครูให้เล่นเกมจนคล่อง แล้วบันทึกลงในสมุดแบบฝึกหัด

2.5 ให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่าน โดยตอบคำถามจากการอ่านหนังสือเรื่องต้นเต็น ตามแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 4

2.6 อ่านเรื่อง กินเนื้อดิบมีพยาธิ ในหนังสือเรียนแล้วเติมคำในช่องว่างของแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 9 ให้ถูกต้อง

2.7 ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างตามหนังสือเรียน เรื่องน้องของ
 ประกาย ของแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 3

2.8 ให้นักเรียนอ่านเรื่อง “ผ้าไหม” ในหนังสือเรียน แล้วคัดคำที่มี
 “ห” เป็นอักษรนำโดยไม่ซ้ำกัน ลงในสมุดแบบฝึกหัด

2.9 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบในแบบฝึกหัดแต่ละข้อ ตรวจ
 ให้คะแนนด้วยตนเอง แล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้ง

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียน ร่วมกันสรุปความเข้าใจเรื่อง เสียงพยัญชนะต้น
 อีกครั้งหนึ่ง โดยครูถามนำให้เด็กตอบ และแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดก่อนที่จะ
 สรุปเป็นกฎเกณฑ์อีกครั้ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการปฏิบัติงานกลุ่ม และการแสดงออกของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น

เพลง อักษรสูงนำอักษรต่ำ

เนื้อร้อง - ท่านอง สันศักดิ์ ตันชนันท์

เสียงสูงนำหน้าเสียงต่ำ
 วันเฉลิมที่ริมถนนใหญ่
 เลี้ยงขนมกันสนุกสนาน
 สูงนำต่ำจะตั้งใจฟัง

มีอยู่หลายคำจำไว้ในใจ
 นักเรียนร่วมใจกันทำภาพผนัง
 สวมหมวกใบลานชิงช้า
 ไม่เสียงดังจาก ห น้าเอย

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 5

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงพยัญชนะต้น

ใช้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

สาระสำคัญ

การอ่านคำภาษาไทยได้ ถูกตอ้งนั้น ผู้อ่านต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำ และออกเสียงพยัญชนะต้นของคำที่เป็นอักษรตัวเดียว , อักษรควบ และอักษรนำ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

สรุป พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว , อักษรควบ และอักษรนำ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1 กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงอักษรสูงนำอักษรต่ำ
4. เกมป้อน้อยหนีบมือ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ช้่นนำ

1.1 ให้เด็กในห้องร้องเพลง “อักษรกลางนำอักษรต่ำ” ตามครู พร้อมทำจังหวะให้ถูกต้อง เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อร้องของเพลง และการใช้คำพยัญชนะต้นอักษรนำ

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ตั้งสมาธิให้พร้อมก่อนเรียนทุกคน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และ อักษรนำ โดยสนทนาซักถามนักเรียนทุกคนในห้องให้ช่วยกัน

ตอบตามความเข้าใจ

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเล่าข่าวเหตุการณ์กลุ่มละ 1 คน จำนวน 3 กลุ่ม ตามที่เตรียมมา และ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสังเกตการใช้คำของผู้เล่าว่ามีคำประเภทใดบ้าง หากสงสัยเรื่องของผู้เล่าคนใดก็ให้เล่าใหม่ได้อีก 1 ครั้ง และสรุปการใช้คำ ลงในตาราง ดังนี้

เรื่อง.....

คำพยานะต้น		
อักษรตัวเดียว	อักษรควบ	อักษรนำ
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		

ลงชื่อ

()

เลขานุการกลุ่มที่.....

เมื่อทุกกลุ่มทำเสร็จแล้วให้รวบรวมส่งครูเพื่อตรวจให้คะแนน กลุ่มละ 3 เรื่อง

2.2 ครูให้นักเรียนสรุปความหมายของพยานะต้น อักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ อีกครั้ง

2.3 ใช้เกมปุน้อยหนีบมือ ทบทวนความรู้เรื่องคำพยานะต้นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำ โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนที่เหลืออีกกลุ่มละ 2 คน ไปแข่งขัน ใช้กติกาเดิมทุกอย่าง ผู้ชนะครูมีรางวัลให้ ส่วนผู้แพ้ให้เดินรำเพลง “จับปูดำขยำปูนา” 1 จบ

2.4 ฝึกอ่านคำจากเกมที่เล่นให้คล่อง เสร็จแล้วบันทึกลงในสมุดงานของนักเรียน

2.5 ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 10 โดยให้นักเรียนเขียนตัวเลขหน้าข้อความตามลำดับเนื้อเรื่อง

2.6 ให้นักเรียนเล่าเรื่องจากภาพในแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 13 โดยให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันคิดเนื้อเรื่อง และตั้งชื่อให้สอดคล้อง เสร็จแล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

2.7 อ่านเนื้อเพลงอาหารดีมีประโยชน์ จากแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 14 แล้วให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำออกเสียงพยัญชนะต้นอักษรตัวเดียว อักษรควบ และอักษรนำให้ถูกต้อง

2.8 ให้นักเรียนฝึกอ่านบทร้อยกรองเรื่อง หมอบ้านใต้ จากหนังสือเรียนภาษาไทย แล้วเติมคำลงในช่องว่างของแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 15 ให้ถูกต้อง

2.9 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ และให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกด้วยตนเอง เสร็จแล้วส่งให้ครูตรวจอีกครั้ง

3) ขั้นสรุป

ครูสรุปความเข้าใจเรื่องพยัญชนะต้นทั้งหมดที่เรียนมาอีกครั้งหนึ่ง
การวัดผลและประเมิน

- สังเกตการทำงานร่วมกันในกลุ่มและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัดนักเรียนเป็นรายบุคคล

เพลงประกอบบทเรียน เรื่องเสียงพยัญชนะต้น

เพลงอักษรกลางนำอักษรต่ำ

เนื้อร้อง - ท่านอง สันทัด ดัณฐนันทนน์

ก ไก่ จู น หนู มา	บ ปลา ตาก ต ถึงจ้อ
เต่าตนุ นำนวนลงบ่อ	ว น ต ง ไปรดจำไว้อ่าง
อ อ่าง นำ อ เหมือนกัน	เคียงอยู่คู่กันไม่มีใครขวาง
ไม่ต้องออกเสียง อ อ่าง	จงอย่า อยู่ อย่าง อยากได้ของใครใคร

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 6

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

ตอนที่ 1

สาระสำคัญ

การประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นพยางค์ได้อย่างถูกต้องจะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านพยางค์ และ คำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นพยางค์ หรือคำ และอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 1 การประสมคำเป็นพยางค์

การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ คือ การนำพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์มาประสมให้เป็นพยางค์ หรือคำในการสื่อความหมาย พยางค์จึงเกิดจากการประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ แล้วเปล่งเสียงออกมาในแต่ละครั้ง ซึ่งจะมีความหมายหรือไม่ก็ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงเรียนประสมคำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลง “เรียนประสมคำ” ตามเนื้อเพลงที่เตรียมไว้พร้อมทำจังหวะให้ถูกต้องพร้อมเพรียงกัน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมที่จะเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงพยัญชนะต้น โดยนำคำต่าง ๆ เช่น เรือ, กลม, สนาม ฯลฯ ให้นักเรียนบอกเสียงพยัญชนะต้นของคำจนถูกต้องคล่องแคล่ว

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องการประสมคำเป็นพยางค์ โดยใช้บัตรคำ ของจริง รูปภาพ และ สัญลักษณ์ เปรียบเทียบคำ ดังนี้

พยางค์	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์		
			พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
1. ปาก	นักเรียนอ้าปาก	ภาพปาก	ป	า	ก
2. มือ	นักเรียนยกมือ	ภาพมือ	ม	ือ	-
3. เงิน	เงินเหรียญ	ภาพเงิน	ง	เ-อ	น
4. แหวน	แหวน	ภาพแหวน	หว	แ	น
5. หิน	ก้อนหิน	ภาพก้อนหิน	ห	-	น

2.2 ครูสรุปความหมายของการประสมคำเป็นพยางค์ให้นักเรียนเข้าใจ

2.3 นำพยางค์มาแจกลูกเป็นส่วนประสม 1 ส่วน 2 ส่วน 3 ส่วน 4 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

พยางค์	ส่วนที่ 1	ส่วนที่ 2	ส่วนที่ 3	ส่วนที่ 4	ส่วนที่ 5
	พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	การันต์
ตะ	ต	ะ	-	เอก	-
อา	อ	า	-	สามัญ	-
ป่า	ป	า	-	โท	-
ข้าง	จ	า	ง	โท	-
กรรณต์	กร	า	น	สามัญ	ต์
ฯลฯ					

2.4 ให้นักเรียนสร้างตารางแจกลูกพยางค์ และฝึกแจกลูกพยางค์ต่อไปนี้ กา กาง ก้าง บาน เหว

2.5 กรณำรูปภาพมาให้นักเรียนดูกลุ่มละ 5 ภาพ ได้แก่ ภาพลิง , ภาพม้า , ภาพเสือ , ภาพเลื้อย , ภาพไซ้ ให้นักเรียนเขียนคำให้ตรงกับภาพ และแจกลูกหรือพยางค์ให้ถูกต้องตามตารางแจกลูกคำที่เขียนมาแล้ว

2.6 ให้กลุ่มส่งตัวแทนออกมาอ่านคำและการแจกลูกให้เพื่อนๆ ฟัง

2.7 ครูอธิบายเพิ่มเติมกรณีผลการดำเนินงานของนักเรียนมีปัญหา

2.8 ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 1 ให้นักเรียนโยงภาพกับคำให้ถูกต้อง และแจกลูกคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง อิ่ม , ผัก, กล้าม, เนื้อ

2.9 เติมคำ / พยางค์ ต่อไปนี้ลงในช่องว่างแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 5 ให้ถูกต้อง เช่น คำว่า ลิ่น , หั่น , ส่ง , ห่วง , หัวข เป็นต้น

2.10 โยงภาพกับคำในแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 1 ให้ถูกต้อง และแจกลูกคำต่อไปนี้ หมอน , เสื่อ , คัน , หนาว , มุ้ง , หลาบ , หมวก เป็นต้น

2.11 เลือกคำที่กำหนดให้ในแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 3 เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง เช่น คำว่า ข้าว , รุง , ฝาก , หวัด , หยิบ , อบอุ่น เป็นต้น

2.12 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบฝึกหัด และให้นักเรียนตรวจความถูกต้องด้วยตนเอง

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาอีกครั้งหนึ่งว่าการประสมเสียงเป็นพยางค์ คืออะไร โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ และสรุปจากคำตอบที่ได้เป็นความหมายที่ถูกต้อง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานร่วมกันในกลุ่ม
- การตอบคำถามระหว่างปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงเรียนประสมคำ

คำร้อง ทศนีย์ ดันมิ่ง

ทำนอง เพลงรอบกองไฟ)

โอ้เมื่อเราเรียน เรียน เรียน เรียนภาษาไทย สุขฤทัยเมื่อเราได้ประสมคำ
เรียนวันนี้มีสุข ปลดเปลื้องทุกข์รับความสำราญ เธอกับฉันนั้นมาเรียนประสมคำ
(ซ้ำ)

ร ออ รอ . รอน รอน . รอน โท ร้อน , ซอ ออ , ซอน ซอน , ซอน โท ซ้อน
ไม่ร้าวรอน เราประสมคำ (ซ้ำ)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 7

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การประสมเสียงเป็นคำ ที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

ตอนที่ 2

สาระสำคัญ

การประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นคำได้อย่างถูกต้องจะช่วยให้
นักเรียนสามารถอ่านคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นคำ และอ่านออก
เสียงได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 2 การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

คำ เกิดจากการประสมของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และ ตัวสะกดให้เป็น
เสียงที่เปล่งออกมาอย่างมีความหมาย คำหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วยกี่พยางค์ก็ได้ เช่น
แม่ , พ่อ , แม่น้ำ , วิชา , วิทยุ , เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลง “เรียนประสมคำ”
4. เกมจับกลุ่มตามคำสั่ง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลง “เรียนประสมคำ” ตามเนื้อเพลงที่เตรียมไว้
แล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องการประสมเสียงเป็นพยางค์ โดยการ
ซักถามเด็กถึงส่วนประกอบของพยางค์ว่าเมื่อไรน้ำ และสรุปความหมายพร้อมกัน

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องการประสมคำให้ได้เสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ โดยใช้บัตรคำ ของจริง บัตรภาพ และ สัญลักษณ์ เปรียบเทียบกัน ดังนี้

บัตรคำ	ของจริง	บัตรภาพ	จำนวนพยางค์			
			พยางค์ที่ 1	พยางค์ที่ 2	พยางค์ที่ 3	พยางค์ที่ 4
1. นาฬิกา	นาฬิกา	ภาพนาฬิกา	นา	ฬิ	กา	
2. ปากกา	ปากกา	ภาพปากกา	ปาก	กา		
3. แว่นตา	แว่นตา	ภาพแว่นตา	แว่น	ตา		
4. พระพุทธรูป	พระพุทธรูป	ภาพพระพุทธรูป	พระ	พุท	ธ	รูป

2.2 ครูสรุปความหมายของคำให้นักเรียนเข้าใจ และให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ คำ และองค์ประกอบของ คำ

2.3 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนสร้างตาราง แจกถูก ว่าเป็นคำกี่พยางค์ ดังนี้

ที่	คำ	พยางค์ที่				
		1	2	3	4	5
1	ไชโย					
2	เถลไถล					
3	เอรีคอรอย					
4	อันตรา					
5	กะหล่ำปลี					

2.4 ให้นักเรียนค้นหาคำ 1 พยางค์ - 4 พยางค์ จากหนังสือเรียนภาษาไทย บทที่ 1-2 โดยสร้างเป็นตารางค้นหาคำให้ได้ประเภทละ 5 คำ ดังนี้

ลำดับ ที่	คำ				
	1 พยางค์	2 พยางค์	3 พยางค์	4 พยางค์	5 พยางค์

2.5 ครูใช้ “เกมจับกลุ่มตามคำสั่ง” ให้นักเรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมโดยให้ออกจากที่นั่งรวมกันที่หน้าห้องเรียน

2.6 ครูให้นักเรียนฟังกติกาว่า ครูให้ทำอะไร เช่น จับกลุ่ม 5 คน ผู้เล่นต้องจับกลุ่มให้ได้ 5 คน แล้วนั่งลง กลุ่มที่ทำเสร็จช้าก็จะถูกลงโทษ

2.7 ครูทำโทษโดยให้นักเรียนบอกคำ 2 พยางค์คนละ 1 คำเป็นต้น

2.8 ให้นักเรียนจับกลุ่มผู้มีชื่อ 2 พยางค์ 3 พยางค์ และ 4 พยางค์ กลุ่มใดเสร็จช้าถูกลงโทษเช่นเคย โดยให้นักเรียนบอกคำ 2 พยางค์คนละ 1 คำ

2.9 ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ในแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 8 เติมลงในช่องว่างให้ได้ความ เช่น คำว่า ไม่ไหว , ช่วยเหลือ , หมาด , หามมอ , ผ้าไหม , หวีผม เป็นต้น

2.10 ให้นักเรียนเรียงคำหรือกลุ่มที่กำหนดให้ในแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 9 ให้ได้ความ เช่น หมาป่า , หน้ากาก , ทำ , ก้อง เป็น ก้องทำหน้ากาหมาป่า เป็นต้น

2.11 นำคำที่กำหนดให้อ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องแล้วบอกด้วยว่าเป็นคำกี่พยางค์ เช่น เสร็จ , ทะล่ำปลิ , อันตราย , หน้าผาก เป็นต้น โดยทำลงในแบบฝึกที่ 3 ข้อ 10

2.12 ฝึกเขียนคำในแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 5 ให้ถูกต้อง เช่น หง-อ-ก อ่านว่า ฯลฯ

2.13 นำคำในแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 8 แต่งประโยคให้สมบูรณ์

2.14 ครูเฉลยแบบฝึกหัดให้นักเรียนสลับกันตรวจ แล้วนำเสนอครูตรวจความถูกต้อง

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนพร้อมกันสรุปหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า คำ คืออะไร มีส่วนประกอบของคำแต่ละพยางค์อะไรบ้าง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการตอบคำถามและการปฏิบัติกิจกรรม
- ตรวจแบบฝึกหัด

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 8

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

ใช้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

ตอนที่ 3

สาระสำคัญ

การนำคำต่าง ๆ มาประสมกันให้เกิดความหมายใหม่ขึ้น จะช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างคำ และอ่านคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมกันเป็นคำที่มีความหมายใหม่ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 3 คำประสม คือ คำที่เกิดจากการนำคำที่มีความหมายตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเขียนรวมกันให้เกิดคำที่มีความหมายใหม่ขึ้น เช่น ดี + ใจ ได้คำว่า ดีใจ , ไฟ + ฟ้า ได้คำว่า ไฟฟ้า เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ
3. เกม สิ้งหิ้นไว
4. เพลง คำประสม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลง “คำประสม” แล้วสนทนาเนื้อร้องนำเข้าสู่การเรียนการสอน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องการประสมเสียงเป็นคำ โดยสนทนา ซักถาม ความหมายของคำ และยกตัวอย่างคำ 1 พยางค์ และหลายพยางค์

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษา โดยใช้ของจริง รูปภาพ และ สัญลักษณ์ เปรียบเทียบคำ ดังนี้

บัตรคำ	ของจริง	บัตรภาพ	สัญลักษณ์
1. นักเรียน	นักเรียน	ภาพนักเรียน	นัก + เรียน
2. ยางลบ	ยางลบ	ภาพยางลบ	ยาง + ลบ
3. ดินสอ	ดินสอ	ภาพดินสอ	ดิน + สอ
4. หน้าต่าง	หน้าต่าง	ภาพหน้าต่าง	หน้า + ต่าง
5. น้ำตาล	น้ำตาล	ภาพน้ำตาล	น้ำ + ตาล

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของคำประสม ว่าเกิดจากการนำคำมูล 2 คำประสมกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายแตกต่างจากเดิม

2.3 ครูนำคำมูลต่างๆ มาให้นักเรียนสร้างตาราง ประสมคำขึ้นใหม่

ที่	คำมูล	คำประสม
1	ตก + ใจ	
2	ยา + พืช	
3	ชอบ + ใจ	
4	แปลก + หน้า	
5	ทำ + นาย	
6	หา + รือ	

2.4 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ค้นหาคำประสมจาก หนังสือเรียนภาษาไทย บทที่ 3 กลุ่มละ 10 คำ

2.5 ครูใช้ “เกมสิงห์ปืนไว” ฝึกสร้างความเข้าใจทางภาษา โดยให้นักเรียนหญิง/ชายจับคู่กันจำนวน 5 คู่ (ตัวแทนกลุ่ม)

2.6 ให้ผู้เล่นคนแรก (นักเรียนชาย) ทำท่ายิงปืนพูดว่า “โป้ง” แล้วพูดคำมูลคำแรกขึ้นมา เช่น บาด

2.7 ให้ผู้เล่นที่ถูกยิงทำท่ายิงตอบ (นักเรียนหญิง) แล้วพูดว่า “ปัง” พร้อมกับพูดต่อคำของคนแรกให้ได้ความหมาย เช่น เจ็บ

2.8 ให้ผู้เล่นคู่ที่ 2 - 5 ยังตอบโต้กันเรื่อยไป คู่ใดต่อคำพูดได้เร็วและถูกต้องได้ 1 คะแนน ให้ฝึกกลุ่มละ 5 คำ 5 คะแนน

2.9 ให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 11 โดยเรียงคำ หรือกลุ่มคำที่กำหนดให้ได้ความสมบูรณ์ ข้อละ 1 คะแนน

2.10 นำคำประสมในแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 12 แต่งประโยคคำละ 1 ประโยค เช่น กระโดด , กล้ามเนื้อ , มองดู , ทำท่า เป็นต้น คำละ 1 คะแนน

2.11 ฝึกการอ่านจากแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 1 โดยให้ขีดเส้นใต้คำที่ตรงกับภาพ เสร็จแล้ววงกลมรอบคำประสมให้ถูกต้อง

2.12 เลือกคำประสมที่กำหนดไว้ในแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 5 เติมลงในช่องว่างของข้อความให้ได้ความ เช่น คำขาย , เกี้ยวข้าว , แข็งแรง ฯลฯ

2.13 ประสมคำที่ใช้สระเดียวกับคำที่กำหนดไว้ในแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 9 เช่น มือ + ... , กิน + ... ให้ได้ข้อละ 3 คำ

2.14 ส่งแบบฝึกทักษะการอ่านเปลี่ยนกับเพื่อน ตรวจสอบความถูกต้องตามที่ครูเฉลย

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของคำประสม และยกตัวอย่างคำประสมคนละ 1 คำ ประกอบการแสดงความคิดเห็น ก่อนที่ครูจะสรุปเป็นกฎเกณฑ์อีกครั้งหนึ่ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม และการตอบคำถาม
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงคำประสม

คำร้อง แต่งอรุณ หล้ามาชน

ทำนองเพลง เด็กปั้ม

ถ้ามูลสองคำขึ้นไป แม้มารเรียงต่อได้เรียกคำประสม เช่นคำว่า นัก ประสม บิน เป็นคำไทยสั้น นักบิน นั้นไง อยู่แห่งไหนก็ใช้คำไทย อยู่แห่งใดก็ต้องรู้ภาษาไทย สืบทอดต่อไปไว้ภาษาไทยของเรา

ถ้า กับ คลอง โย..... หัว กับ หน้า , ปาก กับ กา ภาษาไทยของเรา

ถ้า กับ คลอง โย..... หัว กับ หน้า , ปาก กับ กา คำประสมของไทย

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 9

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

กิจกรรมฝึกทักษะจาก

ใช้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

หนังสือเรียน

สาระสำคัญ

การประสมพยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์ เป็นคำได้ถูกต้องจะช่วยให้
นักเรียนสามารถอ่านคำ และจำคำได้อย่างถูกต้อง แม่นยำมากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นคำใหม่ และอ่าน
ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

สรุป การประสมคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ
3. เพลง คำประสม และ เพลง คำกับพยางค์
4. เกมจับกลุ่มตามคำสั่ง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 ครูให้เด็กร้องเพลง“คำประสม” ทำจังหวะดนตรี และทำประกอบ
เพลง สลับกันไปทีละกลุ่ม เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง

1.2 ให้นั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมโดยการสนทนาซักถามเรื่องคำและ คำประสม
พร้อมยกตัวอย่างประกอบให้ชัดเจน

2) ขั้นสอน

2.1 สอนสรุปความหมายของพยางค์ , คำ และ คำประสม โดยเปรียบเทียบเป็นตารางสร้างคำ / คำประสม ดังนี้

พยางค์ / คำ		คำ / คำประสม	
พยางค์ที่ 1 + พยางค์ที่ 2	คำ	คำ + คำ	คำประสม
ตก + ใจ	ตกใจ	ยา + พืช	ยาพืช
สะ + ดวก	สะดวก	ลูก + กวาด	ลูกกวาด
ข + ย้น	ขยัน	เต็ม + ใจ	เต็มใจ
กระ + ดาย	กระดาย	ทำ + ทำ	ทำทำ
น้ำ + ตาล	น้ำตาล	แน่น + ใจ	แน่นใจ
จ้ง + หวัด	จ้งหวัด	ครอบ + ครัว	ครอบครัว

2.2 ให้นักเรียนสรุปเป็นกฎเกณฑ์ทางภาษาว่า พยางค์มีลักษณะอย่างไร คำมีลักษณะอย่างไร และคำประสมมีลักษณะอย่างไร เสร็จแล้วครูสรุปรวบยอดอีกครั้งหนึ่ง

2.3 ใช้กิจกรรมจับกลุ่มตามคำสั่งโดยครูสั่งให้นักเรียนรวมกลุ่มชาย + หญิง เท่ากับ 3 / รวมกลุ่ม 5 คน และประสม คำที่ครูแจกให้ถูกต้องใครเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ ส่วนผู้แพ้จะถูกทำโทษโดยให้หาคำ 2 พยางค์ , 3 พยางค์ , 4 พยางค์ เป็นต้นเสนอต่อเพื่อนๆ ในห้อง ใครหาได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย และปรบมือให้เกียรติ

2.4 ครูพานักเรียนร้องเพลง “คำกับพยางค์” โดยให้นักเรียนชาย/หญิง ร้องตอบได้กัน ดังนี้

(ถาม) คำว่า พยัญชนะ บอกซิจะมีกี่พยางค์

(ตอบ) ตอบได้ไม่อำพราง มีสี่พยางค์นับเป็นหนึ่งคำ

(ถาม) คำว่า นายอำเภอ บอกซิจะมีกี่พยางค์

(ตอบ) ตอบได้ไม่อำพราง มีสามพยางค์นับเป็นหนึ่งคำ

(ถาม) คำว่า _____ บอกซิ _____ มีกี่พยางค์

(ตอบ) ตอบได้ไม่อำพราง มี _____ พยางค์นับเป็นหนึ่งคำ

2.5 ให้นักเรียนฝึกตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (เรื่องหมีใหญ่กับหมาป่า) ตอบถูกได้ข้อละ 1 คะแนน ตามแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 31

2.6 อ่านเรื่อง “อันตรายจากไฟฟ้า” แล้วหาคำที่เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านมา 3 คำ ตามแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 7

2.7 ให้เติมคำในช่องว่างตามเรื่องที่อ่าน (เรื่องหมีใหญ่กับหมาป่า) ตามแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 8

2.8 อ่านบทร้อยกรองเรื่อง “ระว่างอันตราย” จากหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 บทที่ 3 แล้วเติมคำลงในช่องว่างของแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 12 ให้ถูกต้อง

2.9 จากเนื้อเรื่อง “สองพี่น้อง” ให้นักเรียนเขียนกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง ข้อละ 1 คะแนน

2.10 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด และให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง เสร็จแล้วส่งครูตรวจอีกครั้ง

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมายของคำว่า “พยางค์ 1 คำ และ คำประสม” อีกครั้งหนึ่ง โดยครูถามให้นักเรียนคิดหาคำตอบเอง เช่น

“พยางค์” เกิดจากการประสมของ _____

“พยางค์” หนึ่ง ๆ ที่เปล่งเสียงออกมาจะมีความหมาย หรือ _____

เช่นอะไรบ้าง _____

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มและร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 10

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

ตอนที่ 1 แม่กก

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กกได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กก และแจกลูกได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กก ได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 1 เสียงตัวสะกดแม่กก

คำที่สะกดด้วยแม่กก คือคำที่ใช้ ก เป็นตัวสะกดหรือพยัญชนะอื่น ได้แก่ ข , ค, ฅ แต่ออกเสียงตัวสะกดเป็นเสียง ก ลักษณะของเสียงจะสั้น เช่น ตก , ออก , หัก , สนุก , ส้มกร เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กก
4. เกมยืมส่งดอกไม้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 ครูพาเด็กฝึกอ่านเนื้อร้องเพลง “มาตราตัวสะกดแม่กก” และ ร้องนำให้เด็กร้องตามจนกว่าจะสามารถร้องเองได้ทุกคน เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง

1.2 ให้นั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องการประสมเสียงเป็นคำ เฉลยแบบทดสอบชุดที่ 2 ตอนที่ 3-4 แล้วโยงเข้าหาเรื่องเสียงตัวสะกด

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องเสียงตัวสะกดแม่ก โดยใช้สื่อบัตรคำ ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ เปรียบเทียบความเข้าใจ ดังนี้

คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	
			ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1. หมึก	ขวดหมึก	ภาพขวดหมึก	ก	ก
2. นก	นก	ภาพนก	ก	ก
3. โรค	คนป่วย (บทบาทสมมติ)	ภาพคนป่วย	ค	ก
4. เลข	ตัวเลข	ภาพตัวเลข	ข	ก
5. เมฆ	ดูเมฆบนฟ้า	ภาพเมฆ	ฃ	ก

2.2 ครูกำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนอ่านและสร้างตารางแจกลูก ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
1. ฉาก			
2. ออก			
3. หัก			
4. สนุก			
5. สมักร			
ฯลฯ			

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่ก จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 1 ให้ได้กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกลูกให้ถูกต้อง

2.4 ครูใช้เกม “ยืมส่งดอกไม้” ให้ผู้เล่นอื่นรอบเป็นวงกลมแล้วส่งดอกไม้ต่อ ๆ กันไป ขณะร้องเพลงยืมส่งดอกไม้ โดยให้นักเรียนปรบมือตามจังหวะเพลง

2.5 เมื่อครูให้สัญญาณหยุดร้องเพลง ดอกไม้อยู่ในมือผู้ใด ก็ให้คนนั้นออกมากลางวงกลมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูสั่ง เช่น

- บอกคำที่สะกดด้วยแม่กมา 2 คำ

- ร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กก

2.6 เล่นต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้ผู้มาเล่นกิจกรรมครบ 5 คน

2.7 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาเล่ม 1 แบบฝึกหัดที่ 5 ข้อ 1 โดยให้เขียนคำได้ภาพ แล้วนำคำมาเติมในประโยคให้ถูกต้อง พร้อมวงกลมรอบคำที่สะกดด้วยแม่กก

2.8 ให้นักเรียนโยงคำทางซ้าย และทางขวาให้เป็นคำที่มีความหมาย และเขียนลงช่องว่างข้างล่าง เสร็จแล้ววงกลมรอบคำที่สะกดด้วยแม่กก ตามแบบฝึกหัดที่ 5 ข้อ 2

2.9 ให้ขีดเส้นใต้คำที่เป็นอักษรนำ และออกเสียงตัวสะกดแม่กก , กค และแมกกน เสร็จแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ตามแบบฝึกหัดที่ 5 ข้อ 4

2.10 นำคำต่อไปนี้แต่งประโยคคำละ 1 ประโยค เช่น สกปรก , ตก , หัก จังหวัด และ กัด ตามแบบฝึกหัดที่ 5 ข้อ 6

2.11 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด และเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน เสร็จแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.12 ครูมอบหมายให้นักเรียนทุกคนอ่านข่าวหนังสือพิมพ์รายวันฉบับใดก็ได้ แล้วค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กก มาส่งครู คนละ 10 คำ ส่งในชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า มาตราตัวสะกดแม่กกคืออะไร พร้อมยกตัวอย่างประกอบให้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชยนักเรียนที่ตอบถูก และสรุปให้เข้าใจอีกครั้งหนึ่ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงยืมส่งดอกไม้

ส่งดอกไม้ แล้วก็ส่งยืม
 เອງยืม และรับดอกไม้
 ไปรดนอมอย่าให้ร่วงหล่น
 เราทุกคนส่งรับกันได้
 ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยืม
 เອງยืมและรับดอกไม้
 หล่น ลั่น ลา ลั่น ลั่น หล่น ลา
 หล่น ลั่น ลา ลั่น ลั่น หล่น ลา

เพลงมาตราตัวสะกดแม่กก

คำร้อง สนั่น มีชันหมาก	ทำนอง พม่าเขว
ก บวก ก	นั่นก็มาตราแม่กก
รักแรกแตกทุกชั้นรัก	เป็นคำแม่กก สะกด “ก”
ค ข และ ฅ ก็เช่นกัน	ก ข ค นั่นคือ แม่กก

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 11

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

ตอนที่ 2 แม่กด

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กดได้ ถูกต้อง นั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กด และแจกลูกได้อย่าง ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่กด ได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 2 เสียงตัวสะกดแม่กด

คำที่สะกดด้วยแม่กด คือคำที่ใช้ ฎ เป็นตัวสะกดหรือพยัญชนะอื่น ได้แก่ ศ จ ต ท ฐ ช ษ ฐ ส ถ ฒ ฎ ฏ ษ และออกเสียงตัวสะกดเป็นเสียง ๑ ลักษณะเสียงที่เปล่งออกมาจะสั้น เช่น จด , อาภาศ , อาจ , ชาติ , บาท , รัฐ , นุช , บุรุษ , พยาริ , โอกาส , รถ , พัฒนา , กฎหมาย , ปราบฏ , ก๊าซ , เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่มที่ 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กด
4. เกมรวมใจ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูพานักเรียนร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กดและทำจังหวะให้ถูกต้องจนสามารถร้องได้ จึงสนทนาซักถามความสำคัญของเนื้อร้อง นำเข้าสู่เรื่องที่จะสอน

1.2 ให้นั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแมกก นำผลการค้นหาคำ
ของนักเรียนมาเสนอประมาณ 4 - 5 คน พร้อมเสนอแนะการทำงานแก่นักเรียน

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษา เรื่องเสียงตัวสะกดแมกก โดยการ
เปรียบเทียบคำกับสื่อของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	
				ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1	มิด	มิด	ภาพมิด	ด	ด
2	ชีวิต	สิ่งมีชีวิต (แมลง)	ภาพแมลง	ต	ด
3	บาท	เงินบาท	ภาพเงินบาท	ท	ด
4	บุรุษ	นักเรียนชาย	ภาพผู้ชาย	ษ	ด
5	โกรธ	แสดงอาการโกรธ	ภาพทะเลาะกัน	ธ	ด

คำที่สะกดด้วยแมกกจะออกเสียงสั้น

2.2 กรุณาคำต่างๆมาให้นักเรียนอ่านและสร้างตารางแจกแจงดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
1. ปลด			
2. อาจ			
3. ขาดิ			
4. บาท			
5. โทย			
ฯลฯ			

2.3 ให้นักเรียน แบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแมกก จากหนังสือ
เรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 2 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกแจงให้ถูกต้องตาม
ที่เรียนมาแล้ว

2.4 ครูใช้เกมรวมใจฝึกเสริมทักษะความเข้าใจ การสะกดคำ โดยใช้
บัตรคำรูปหัวใจ แบ่งเป็น 2 ชั้น ดังนี้ ยา - พิช , ลูก - กวาด , จัง - หวัด ,
อา - กาศ , เกาะ - เสมิด , ปลา - สลิด , ดาล - โดนด , ทำ - โทย , เหนือ - เหน็ด ,
กระ - คาย

2.5 แจกหัวใจให้ผู้เล่นคนละ 1 ชิ้น (20 คน)

2.6 ครูให้สัญญาณเริ่มเล่นผู้เล่นทุกคนนำหัวใจไปต่อเข้าด้วยกันให้เป็นหัวใจที่สมบูรณ์ แล้วมาเข้าแถวด้านหน้า ผู้ที่ต่อได้ช้าที่สุดจะถูกลงโทษ

2.7 ครูลงโทษให้ผู้แพ้บอกคำที่สะกดด้วยแม่กด คนละ 1 คำ ถ้าบอกถูก ต้องให้เพื่อน ๆ ประบมือให้ และกล่าวชมเชย

2.8 ให้ฝึกทักษะการอ่านตามแบบฝึกหัดที่ 5 ข้อ 7 โดยให้นักเรียนเรียงคำ หรือกลุ่มคำที่กำหนดให้ได้ความ เสร็จแล้วขีดเส้นใต้คำที่สะกดด้วยแม่กด และแม่กด

2.9 ให้นักเรียนเขียนคำที่ลงท้ายด้วย ค , จ , ส , ศ และ ษ อ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด ตามแบบฝึกหัดที่ 6 ข้อ 7

2.10 ให้นักเรียนอ่านคำในแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 1 แล้วขีดเส้นใต้ คำที่สะกดด้วยแม่กด แม่กด และแม่กบ ให้ถูกต้อง

2.11 นำคำในแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 1 เขียนลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

2.12 ครูเฉลยแบบฝึกหัด ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง เสร็จแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.13 ครูมอบหมายให้นักเรียนทุกคนค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กด จากหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 คนละ 10 คำ ส่งในชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า มาตราตัวสะกดแม่กดคืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ ถ้านักเรียนตอบได้ครูกล่าวชมเชยทุกครั้ง และสรุปให้เข้าใจอีกครั้งหนึ่ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน และตอบคำถามของครู
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน
เพลงมาตราตัวสะกดแม่กด

คำร้อง สนั่น มีชันหมาก

ทำนอง หม่าเขว

ก ขว ก ค	นั่นก็มาตราแม่กด
กดกิดชีวิตรันทด	เป็นคำแม่กด สะกด “ด”
ฎ ฏ ค ต จ ณ ช ส ซ	ถ ท ศ ษ ก็แม่กด

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 12

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

ตอนที่ 3 แม่กบ

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กบได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กบ และแจกถูกได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่กบ ได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถอ่านคำและแจกถูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 3 เสียงตัวสะกดแม่กบ

คำที่สะกดด้วยแม่กบ คือคำที่ใช้ บ สะกดหรือพยัญชนะอื่นสะกดได้แก่ ป , พ , ฟ , ภ ซึ่งออกเสียงเหมือน บ ลักษณะเสียงที่เปล่งออกมาจะเป็นเสียงสั้น เช่น จีบ , ประกอบ , รอบคอบ , รูปภาพ , เสพ , ยีราฟ , โลก เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กบ
4. เกมรวมใจ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้นนำ

1.1 ครูพานักเรียนร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กบ และ ทำจังหวะให้ถูกต้องจนสามารถร้องเองได้ แล้วสนทนาซักถามความสำคัญของเนื้อร้องว่าเป็นเรื่องอะไร

1.2 ให้นั่งสงบจิตใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กด นำผลงานนักเรียนเสนอต่อเพื่อน ๆ จำนวน 5 คน พร้อมแก้ไขข้อบกพร่องที่พบให้นักเรียนเข้าใจ

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กด โดยการเปรียบเทียบคำกับสื่อของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	
				ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
		ให้นักเรียนแสดงบทบาท			
1	ชอบ	อาการชอบ	ภาพชมดอกไม้	บ	บ
2	เสพ	อาการเสพ	ภาพเสพยา	พ	บ
3	โลก	อาการโลก	ภาพความโลภ	ภ	บ
4	ทัพพี	ทัพพี	ภาพทัพพี	พ	บ
5	นุปลา	ดอกไม้	ภาพดอกไม้	ป	บ

2.2 ครูกำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านและสร้างตารางแจกแจงดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
1. เสียบ			
2. ภาพ			
3. กราฟ			
4. ลาก			
5. รูป			
ฯลฯ			

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกด ด้วยแม่กดจากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 3 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกแจง

2.4 ครูใช้เกมรวมใจฝึกเสริมทักษะการอ่าน สะกดคำ โดยใช้บัตรคำรูปหัวใจ แบ่งเป็น 2 ชั้น ดังนี้ ชอบ - ใจ , รอบ - คอบ , ฤ - หลาบ , ยี - ราฟ , ทรัพย์ - สิ้น , นุป - ผา , โลก - มาก , รูป - ภาพ , สาบ - สูญ , เหยียบ - ย่ำ

2.5 แจกหัวใจให้ผู้เล่นคนละ 1 ชั้น (20 คน) ให้นักเรียนที่ยังไม่เคยเล่นเข้ามาเล่นด้วย

2.6 ครูให้สัญญาณเริ่มต้น ผู้เล่นทุกคนนำหัวใจไปต่อเข้าด้วยกันให้เป็นหัวใจที่สมบูรณ์ คูใดเสร็จแล้วให้ไปเข้าแถวหน้าห้อง ผู้ที่ต่อได้ช้าที่สุดจะถูกลงโทษ

2.7 ครูลงโทษให้ผู้แพ้บอกคำที่สะกดด้วยแม่กบ คนละ 1 คำ ถ้าบอกถูก ต้องให้เพื่อน ๆ ประมอให้กำลังใจ และครูกล่าวชมเชย

2.8 ให้นักเรียนเขียนคำจากคำอ่านในแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 3 ให้ถูกต้อง เช่น ตะ-หลอด เป็น ตลอด

2.9 ให้นำคำต่อไปนี้ ไกร , อะไร , ที่ไหน เติมลงในช่องว่างแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 4 ให้เป็นประโยคคำถาม แล้วขีดเส้นใต้คำที่สะกดด้วยแม่กบ ให้ถูกต้อง

2.10 ให้เขียนคำจากคำอ่านในแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 6 ให้ถูกต้อง แล้วกากบาททับช่องที่สะกดด้วยแม่กบ เช่น กะ-หนก เขียนว่า กนก / ตะ-หลบ เขียนว่า ตลอด

2.11 ให้เขียนคำได้ภาพในแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 7 และขีดเส้นใต้คำที่สะกดด้วยแม่กบ

2.12 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจคำตอบและส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้ง

2.13 ครูมอบหมายให้นักเรียนทุกคนค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กบ จากหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับใดก็ได้ คนละ 10 คำ ส่งในชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า มาตราตัวสะกดแม่กบคืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ ครูชมเชยนักเรียนที่ตอบถูก

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
- สังเกตจากการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงมาตราตัวสะกดแม่กบ

คำร้อง สนั่น มีชั้นหมาก

ทำนอง พม่าเขว

ก บวก บ
 จีบจิบซุบซิบเซาซบ
 ป ฎ พ และ ฟ

นั่นก็มาตราแม่กบ
 เป็นคำแม่กบ สะกด “บ”
 ก็เหมือนตัว บ คือแม่กบ

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 13

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1
ตอนที่ 4 แม่กง

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กงได้ถูกต้อง นั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กง และแจกลูกได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กง ได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 4 คำที่สะกดด้วยแม่กง

คำที่สะกดด้วยแม่กง คือคำที่ใช้ ๑ เป็นตัวสะกดออกเสียงสั้น ยาว ตามสระที่ประสมอยู่ เช่น กาง ค้าง แจ้ง และ ข้ง ร้ง ผิ้ง เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กง
4. เกมสิงห์ปิ่นไว

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูนำเพลง มาตราตัวสะกดแม่กง มาฝึกอ่านเนื้อร้อง และให้นักเรียนร้องเพลงตามเทปที่เปิดให้ฟัง จนสามารถร้องได้ทุกคน จึงสนทนาซักถามนักเรียนว่าเนื้อเพลงพูดถึงอะไร คำส่วนใหญ่สะกดด้วยพยัญชนะอะไร

1.2 ให้นักเรียนจดใจทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กบ นำผลงานการค้นหาคำของนักเรียนเสนอ และแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้อง

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องเสียงตัวสะกด แม่กบ โดยการเปรียบเทียบคำกับสื่อของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์
				ตัวสะกด
1	ถุง	ถุงกระดาษ	ภาพถุง	ง
2	กล่อ่ง	กล่อ่งกระดาษ	ภาพกล่อ่ง	ง
3	แดง	สีแดง	ภาพสีแดง	ง
4	หญิง	นักเรียนหญิง	ภาพผู้หญิง	ง
5	แป้ง	กระป๋องแป้ง	ภาพกระป๋องแป้ง	ง

เสนอแนะข้อสังเกตว่าตัวสะกดแม่กบ ใช้ ง สะกดเท่านั้น

2.2 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านและสร้างตารางแจกลูก ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1. แจ้ง				
2. กวาง				
3. โด่ง				
4. รัง				
5. ชิง				
ฯลฯ				

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กบ จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 4 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกลูกให้ถูกต้อง

2.4 ครูใช้เกมสิ่งหีป็นไวยุติเสริมทักษะการอ่าน สะกดคำ โดยแบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม (ชาย 5 คน หญิง 5 คน) และให้ยั้งโต้ตอบกันทีละกลุ่มหน้าห้องเรียน

2.5 ครูให้สัญญาณแข่งขัน ผู้เล่นชายทำทำยั้งป็นพูดว่า “โป้ง” แล้วพูดคำที่สะกดด้วยแม่กบ 1 คำ

2.6 ผู้เล่นที่ถูกยิง (หญิง) ทำท่ายิงตอบแล้วพูดว่า “ป้าง” พร้อมกับบอกคำที่สะกดด้วยแม่กง 1 คำ

2.7 ให้คู่ที่ 2 - 5 ฝึกจนครบ โดยครูอาจสั่งให้ผู้เล่นยิงปืนพร้อมบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กก , กค และ แม่กบ สลับกันไปก็ได้ จนกว่าจะทั่วถึง และครูพอใจ

2.8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 ข้อ 4 โดยอ่านคำที่กำหนด แล้วเขียนคำตามตัวสะกดที่กำหนดให้ถูกต้อง เช่น สองห้อง แข็งแรง ฯลฯ

2.9 ให้ทำแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 8 โดยเลือกคำที่กำหนดให้เติมในช่องว่างให้ได้ความ เช่น ริมตลิ่ง , คลับทอง ฯลฯ

2.10 ให้นำคำในแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 10 เติมลงในช่องว่างให้มีความหมาย แล้วกาบาททับคำที่สะกดด้วยแม่กง

2.11 ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้แต่งเป็นประโยค เช่น ช่วยกัน , ชอบใจ , มุงดู , ฉางหญ้า เป็นต้น

2.12 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ให้นักเรียนตรวจคำตอบเอง และส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.13 ครูมอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าคำศัพท์ที่สะกดด้วยแม่กง จากหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับใดก็ได้ คนละ 10 คำ ส่งครูชั่วโมงหน้า

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า มาตราตัวสะกดแม่กงคืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ ครูชมเชยนักเรียนที่ตอบคำถามได้

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในห้อง
- สังเกตการถามตอบ และความสนใจของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงมาตราตัวสะกดแม่กง

คำร้อง แสงอรุณ หล้ามาชน

ทำนอง สาวบ้านเต้

ลุงกงจ้องมองสองข้าง

น้องนางนั่งนิ่งยิ่งมอง

ลุงกงเพียงนั่งเหม่อมอง

น้องนางทั้งสองมองจ้องลุงกง

เพลงมาตราตัวสะกดแม่ก่ง

คำร้อง สนั่น มีชันหมาก

ทำนอง พม่าเขว

ก บวก ก

นั่นก็เป็นคำ แม่ก่ง

หลงทางกลางบึงหนองพง

เป็นคำแม่ก่ง สะกด “ง”

ง ูชูกอของงำ

เหล่านี้คือคำแม่ก่ง

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 14

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

ตอนที่ 5 แม่กม

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กมได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กม และแจกลูกได้ อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กม ได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 5 คำที่สะกดด้วยแม่กม

คำที่สะกดด้วยแม่กม คือคำที่ใช้ ม เป็นตัวสะกดออกเสียงสั้น,ยาว ตามเสียงสระที่ประสมอยู่ เช่น

สระเสียงยาว - แด้ม คีม สาม จอม

สระเสียงสั้น - นม อุ่ม อิ่ม ถม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กม
4. เกมเลือกซื้อตัวสะกดแม่กม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กมตามเสียงเทปที่เปิดให้ฟัง พร้อมทำจังหวะให้ถูกต้อง เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อร้องนำเข้าสู่เรื่องที่สอน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กง ให้นักเรียนออกมา
นำเสนอผลงานกลุ่มละ 1 คน แล้วให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องก่อนเรียน
เรื่องต่อไป

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสอนหลักเกณฑ์ทางภาษา โดยใช้คำสะกดด้วยแม่กมเปรียบเทียบ
เทียบคำกับของจริง รูปภาพ แล้วโยงสู่สัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์ ตัวสะกด
1	ชาม	ชาม	ภาพรูปชาม	ม
2	มะขาม	มะขาม	ภาพมะขาม	ม
3	กล้าม	กล้ามเนื้อ	ภาพกล้ามเนื้อ	ม
4	ยิ้ม	ยิ้ม	ภาพยิ้ม	ม
5	ส้ม	ส้มเขียวหวาน	ภาพส้มเขียวหวาน	ม

ครูสรุปให้ฟังว่า พยัญชนะตัวสะกดแม่กม มีเสียง ม ตัวเดียว เป็นตัวสะกด

2.2 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านและสร้างตารางแจกลูก
ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1. คีม				
2. น้อม				
3. นม				
4. เต็ม				
5. ราม				
ฯลฯ				

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กม จากหนังสือ
เรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 5 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกลูก

2.4 ครูให้เล่นเกมเลือกชื่อตัวสะกดโดยครูนำบัตรคำชื่อคน จำนวน
18 แผ่น ได้แก่ วิมล, วิกรม, พูนพิน, พิมพา, สุดใจ, สมใจ, ผลอง, เฉลิม, โกสินทร์,
โกสม, อินทร, อิมเอม, พูนสวัสดิ์, ภาควมิ, เหมันต์, กิมหันต์, จวบเจง, จุ่มจิม
วางไว้บนป้ายสำลี แล้วแจกกระดาษให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น

2.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตัดตาราง 9 ช่องให้เรียบร้อยแล้วรอฟังสัญญาณเริ่มแข่งขันจากครู

2.6 ครูอธิบายกติกาการแข่งขัน โดยให้นักเรียนเลือกชื่อคนที่มีคำสะกดด้วยแม่กม เขียนลงในช่องว่างของตารางให้ครบ 9 ช่อง ใครเขียนได้ถูกต้องทุกคำ และเสร็จก่อนกลุ่มอื่นเป็นผู้ชนะ ใครเสร็จช้าที่สุดเป็นผู้แพ้จะถูกลงโทษ เสร็จแล้วให้สัญญาณลงมือทำงานได้

2.7 ครูลงโทษกลุ่มที่แพ้โดยให้อ่านคำทั้ง 18 คำพร้อมกัน

2.8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 1 โดยเลือกคำ หรือข้อความที่กำหนดให้เขียนลงใต้ภาพให้ถูกต้อง

2.9 ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดในแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 2 แล้วกาขอบทบาทคำที่สะกดด้วยแม่กมให้ถูกต้อง

2.10 ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดไว้ในแบบฝึกหัดที่ 9 ข้อ 3 มาจัดให้เข้าพวกตามที่กำหนด และขีดเส้นใต้คำที่สะกดด้วยแม่กม

2.11 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ตรวจคำตอบให้คะแนนด้วยตนเอง แล้วส่งครูตรวจความเรียบร้อยอีกครั้ง

2.12 ครูมอบหมายนักเรียนให้ค้นคว้าหาคำที่สะกดด้วยแม่กมจากหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับใดก็ได้ คนละ 10 คำ ส่งชั่วโมงหน้า

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า มาตราตัวสะกดแม่กมคืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ ครูชมเชยนักเรียนที่ตอบคำถามได้

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตความสนใจ และกระตือรือร้นช่วยเหลือกลุ่ม
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
- สังเกตการปฏิบัติตามคำสั่งของครู
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน
เพลงมาตรฐานตัวสะกดแม่กม

ก บวก ม	นั่นก็เป็นคำ แม่กม
ชุ่มชุ่มชุ่มชุ่มชุ่มเหมาะสม	เป็นคำแม่กมสะกด “ม”
ม ม้าวิ่งฮ้อยของจำ	เหล่านี้คือคำแม่กม

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 15

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1
ตอนที่ 6 แม่กน

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กน และแจกลูกได้ อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่กน ได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 6 คำที่สะกดด้วยแม่กน

คำที่สะกดด้วยแม่กน คือคำที่ใช้ น เป็นตัวสะกดหรือพยัญชนะอื่น ได้แก่ ณ ญ ร ล พ และ รร ที่ออกเสียงเหมือน น สะกด เช่น เงิน, กิน, บริเวณ, บุญ, การ, พาล กาฬ, บรรทุก เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กน
4. เกมป้อน้อยหนีบมือ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กนตามเสียงเทปที่ครูเปิดให้ฟังพร้อมทำจังหวะให้ถูกต้อง และฝึกจนกว่าจะร้องได้ เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อร้องนำเข้าสู่เรื่องที่จะสอน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแม่กม ให้นักเรียนนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้ากลุ่มละ 1 คน แล้วให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแก้ไขคำผิด

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสอนหลักเกณฑ์ทางภาษา โดยใช้คำที่สะกดด้วย แม่กมนำมาเปรียบเทียบคำกับของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์	
				ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1	ขัน	ขันน้ำ	ภาพขันน้ำ	น	น
2	ผลไม้	ผลไม้	ภาพผลไม้	ล	น
3	อาหาร	อาหาร	ภาพอาหาร	ร	น
4	บอล	ลูกบอล	ภาพลูกบอล	ล	น
5	บุญ	แสดงการทำบุญ	ภาพทำบุญ	ญ	น

ครูให้ข้อสังเกตแก่นักเรียนว่าพยัญชนะตัวสะกดแม่กม นอกจากใช้ น สะกดแล้ว ยังมีพยัญชนะตัวอื่น ๆ อีก แต่จะออกเสียง น เหมือนกัน

2.2 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านและสร้างตารางแจกลูกเพิ่มเติม ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1. ปูน				
2. ด้าน				
3. โคน				
4. กภาพ				
5. พร				
ฯลฯ				

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วย แม่กม จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 6 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกลูก

2.4 ครูให้เล่นเกมป้อนย่นมือ อีกครั้งหนึ่ง โดยให้นักเรียนที่ยังไม่เคยเล่นเกมนี้ออกมาจำนวน 5 คู่ ให้คนหนึ่งเป็นปู แบมือไว้ข้างหน้าทั้ง 5 คล้ายกำและขาปู

2.5 ผู้เล่นอีกคนหนึ่งที่เป็นคู่กัน เอานิ้วชี้จิ้มไว้ตรงกลางอุ้งมือ
ของผู้เป็นปู

2.6 ครูอ่านคำให้ฟังคำละ 2 ครั้ง ถ้าเป็นตัวสะกดแม่กน ให้ผู้เล่น
ที่เป็นปูหนีบมือผู้เล่นที่ใช้นิ้วจิ้มไว้ เสร็จแล้วอ่านคำใหม่ไปเรื่อย ๆ จนหมด

2.7 นับคะแนนผู้ที่ถูกปูหนีบน้อยที่สุดเป็นคนเก่ง ผู้ถูกปูหนีบมากที่สุด
ให้ออกมาแสดงความสามารถอะไรก็ได้ 1 อย่าง

2.8 ให้ทำแบบฝึกหัดที่ 6 ข้อ 8 โดยให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้
เติมในช่องว่างให้ได้ความ เช่น สมอ , เสวียนหม้อ , เนื้อสมัน เป็นต้น

2.9 ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้ในแบบฝึกหัดที่ 6 ข้อ 9 แต่งเป็น
ประโยค และฝึกอ่านให้คล่อง เช่น อวยพร , ทำบุญ , วันสงกรานต์ ฯลฯ และขีดเส้น
ใต้คำที่สะกดด้วยแม่กน

2.10 อ่านคำในแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 1 แล้วกากบาททับคำที่สะกดด้วย
แม่กน

2.11 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ
ให้คะแนนเสร็จแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.12 ครูมอบหมายนักเรียนให้ค้นคว้าหาคำที่สะกดด้วยแม่กนจาก
หนังสือพิมพ์รายวันฉบับใดก็ได้ คนละ 10 คำ ส่งชั่วโมงหน้า

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นหลักเกณฑ์ทางภาษาว่า เสียงตัว
สะกดแม่กนคืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง นิยมใช้กันมากได้แก่พยัญชนะ
ตัวสะกดอะไร ครูกล่าวเชยชมนักเรียนที่ตอบได้ถูกต้อง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 18

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

ตอนที่ 7 แม่เกย

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่เกย ได้ถูกต้อง นั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่เกย และแจกถูกได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่เกยได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถอ่านคำและแจกถูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 7 คำที่สะกดด้วยแม่เกย

คำที่สะกดด้วยแม่เกย คือคำที่ใช้ ฎ เป็นตัวสะกด เช่น ปุ๋ยฝ้าย ชาย คอย สวย คำที่ประสมกับสระเอีย ไม่ถือว่าเป็นตัวสะกดแม่เกย เช่น เสีย เพีย เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่เกย
4. เกมสื่อสาร

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ชำนาญ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่เกยตามเสียงเทปที่เปิดให้ฟัง จนกว่าจะร้องได้ทุกคน เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อร้องนำเข้าสู่เรื่องที่จะสอน

1.2 ให้นักเรียนนั่งสงบจิตใจ ทำสมาธิให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิมเรื่องเสียงตัวสะกดแม่เกย ให้นักเรียนนำเสนอ ผลการศึกษาค้นคว้าคำ และให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสอนหลักเกณฑ์ทางภาษาโดยเปรียบเทียบคำที่สะกดด้วยแม่เกย กับของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์
				ตัวสะกด
1	ฝ้าย	ฝ้าย	ภาพฝ้าย	ย
2	ถั่วย	ถั่วย	ภาพถั่วย	ย
3	ทราย	ทราย	ภาพทองทราย	ย
4	อ้อย	อ้อย	ภาพอ้อย	ย

ครูเสนอแนะเพิ่มเติมว่า คำที่สะกดด้วยแม่เกย จะใช้ ย สะกดเท่านั้น

2.2 ครูนำคำต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านและสร้างตารางแจกแจงดังนี้

ที่	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1.	พลอย				
2.	อาย				
3.	หลาย				
4.	เหน้อย				
5.	ทราย				
	ฯลฯ				

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่เกย จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 7 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกแจงด้วย

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมสื่อสาร โดยให้ทุกกลุ่ม (กลุ่มละ 5 คน) เข้าแถวตอนหน้าขึ้นหันหลังให้กระดานดำระยะห่าง ระหว่างคน 1 ช่วงแขน

2.5 นักเรียนคนหลังสุดของแต่ละแถวให้ไปรับข้อความสื่อสารจากครู แล้วนำไปกระซิบบอกคนที่อยู่ถัดไป (ห้ามให้คนอื่นได้ยินเด็ดขาด) ดังนี้

“ บัวลอยนั่งคอยสวย อ้อยมาด้วยช่วยพายเรือ ”

2.6 ให้กระซิบบอกต่อกันไปจนถึงคนสุดท้าย เมื่อครบทั้ง 5 กลุ่ม แล้ว ครูให้รายงานทีละคนว่าข้อความที่ฟังมานั้นว่าอย่างไร ใครบอกถูกต้องทุกคำ เป็นผู้ชนะได้รับรางวัลจากครู ใครบอกผิดมากที่สุดเป็นผู้แพ้ จะต้องถูกลงโทษทั้งกลุ่ม

2.7 ครูลงโทษโดยให้อ่านข้อความที่ใช้สื่อสาร และบอกให้ได้ว่าคำใดบ้างสะกดด้วยแม่เกย ถ้าตอบถูกครูกล่าวคำชมและให้เพื่อน ๆ ปรบมือให้กำลังใจ

2.8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 6 ข้อ 1 โดยให้อ่านคำที่กำหนดให้ แล้วนำคำเหล่านั้นไปจัดเข้าพวกตัวสะกดให้ถูกต้อง

2.9 ให้เขียนคำได้ภาพในแบบฝึกหัดที่ 6 ข้อ 2 แล้วฝึกอ่านให้ถูกต้อง

2.10 ให้เขียนคำที่มี สง____ , สม____ , สด____ , สว____ ได้ภาพให้ถูกต้องแล้วอ่านออกเสียงพร้อมกัน และบอกตัวสะกด

2.11 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ให้นักเรียนตรวจคำตอบเอง และส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้ง

2.12 ครูมอบหมายงานให้นักเรียนจับคู่กันค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่เกยจากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับใดก็ได้ กลุ่มละ 10 คำ เพื่อรายงานให้เพื่อนฟังชั่วโมกต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นกฎเกณฑ์ทางภาษา โดยการสนทนาซักถามว่า เสียงตัวสะกดแม่เกย มีพยัญชนะใดสะกดบ้าง และเสียงตัวสะกดแม่เกยคืออะไร ยกตัวอย่างประกอบด้วย คำว่า เมื่อ, เสีย, เกีย มีตัวสะกดหรือไม่ เพราะอะไร

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการตอบคำถาม ความกระตือรือร้นของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงมาตราตัวสะกดแม่เกย

คำร้อง สนั่น มีขันหมาก

ทำนอง พม่าเขว

ก บวก ข	นั่นก็เป็นคำแม่เกย
คำขายขวยขายเรื่อยเลย	คือคำแม่เกย สะกด “ย”
ย ยักษ์ เขียวจอกของจ่า	เหล่านี้ คือ คำแม่เกย

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 17

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

ตอนที่ 8 แม่เกอว

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่เกอว ได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่เกอว และแจกลูกได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดแม่เกอว ได้ถูกต้องมี

ความหมาย สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 8 คำที่สะกดด้วยแม่เกอว

คำที่สะกดด้วยแม่เกอว คือคำที่ใช้ ว เป็นตัวสะกด ออกเสียงสั้น ยาวตามสระที่ประสมอยู่ เช่น สาว หนาว ข้าว ดำ เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่เกอว
4. เกมโดมิโนตัวสะกด

กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ขั้่นนำ

1.1 ครูนำเทปเพลงมาตราตัวสะกดแม่เกอว เปิดให้นักเรียนฟังแล้วฝึกร้องตามจนร้องได้คล่องแคล่วทุกคน เสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อร้องนำเข้าสู่เรื่องที่สอน

1.2 ให้นักเรียนทำจิตใจให้สงบ ทำสมาธิก่อนสอน

1.3 สุ่มนักเรียนออกมารายงานหน้าชั้น เกี่ยวกับการค้นหาคำที่

สะกดด้วยแม่เกย จำนวน 3 กลุ่ม ครูสรุปการทำงาน และกล่าวคำชมเชยนักเรียนที่ทำงานเรียบร้อย

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาด้านการรู้จักคำ โดยเปรียบเทียบคำกับของจริง, รูปภาพ และสัญลักษณ์ ที่นำมาใช้สะกดคำ ดังนี้

ที่	คำ	ของจริง	รูปภาพ	สัญลักษณ์
				ตัวสะกด
1	ข้าว	เมล็ดข้าว	ภาพเมล็ดข้าว	ว
2	กาว	กาว	ภาพหลอดกาว	ว
3	เขียว	สีเขียว	ภาพสีเขียว	ว
4	ยาว	เชือกยาว/เส้น	ภาพสิ่งของยาวเส้น	ว
5	มะนาว	มะนาว	ภาพมะนาว	ว

ให้สังเกตการใช้พยัญชนะตัวสะกดแม่เกยว่า จะใช้ ๑ สะกดเพียงตัวเดียว ยกเว้นคำประสมสระอวไม่ใช้ตัวสะกดแม่เกย เช่น วัว, ตัว, ไร่ เป็นต้น

2.2 ครูนำคำที่ออกเสียงตัวสะกดแม่เกย มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสร้างตารางแจกถูก ดังนี้

ที่	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1.	เหนียว				
2.	ข้าว				
3.	ฉิว				
4.	หลิว				
5.	ค้าว				
	ฯลฯ				

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่เกย จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 8 กลุ่มละ 10 คำ พร้อมสร้างตารางแจกถูก

2.4 ครูนำเกมโดมิโนตัวสะกด มาใช้ในการฝึกเสริมทักษะความเข้าใจ โดยครูยกตัวอย่างการใช้คำที่ประสมสระและตัวสะกดคล้ายกันพูดเรียงกันไปเรื่อย ๆ เช่น เมื่อเริ่มต้นคำว่า ภาย คำต่อไปใช้คำว่า สาย ----> ยาย ----> จำย ----> ป้าย

๑๑๑ กลุ่มใดคิดคำได้มากกว่า และถูกต้องจะเป็นผู้ชนะได้รับรางวัลจากครู กลุ่มใดแพ้จะถูกลงโทษให้พ้อนรำ

2.5 ครูแนะนำกติกา และกำหนดเวลาเล่นกลุ่มละ 1 นาที ให้จับฉลากเลือกกลุ่มออกมาเล่นก่อน / หลัง กลุ่มที่ 1 กำหนดคำว่า ดาว กลุ่มที่ 2 กำหนดคำว่า ปลิว กลุ่มที่ 3 กำหนดคำว่า เขียว กลุ่มที่ 4 กำหนดคำว่า แฉว กลุ่มที่ 5 กำหนดคำว่า เลย

2.6 ให้เริ่มแข่งขันไปที่ละกลุ่มจนครบทั้ง 5 กลุ่ม ครูตัดสินผู้ชนะและผู้แพ้ กล่าวคำชมเชยทุกกลุ่มที่ตั้งใจเล่นเกมพร้อมกับมอบรางวัลผู้ชนะ และลงโทษผู้แพ้ตามข้อตกลง

2.7 ให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1 แบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 7 โดยให้นักเรียนกากบาททับที่สะกดด้วยแม่เฑว เสร็จแล้วฝึกอ่านให้คล่อง

2.8 ให้นำคำที่กำหนดให้แต่งเป็นประโยคในแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 8 จากคำที่กำหนดให้ เช่น ข้าวเหนียว , แฉวเรือ , เพลวไฟ , แก้วนํ้า , ดวงดาว

2.9 ให้เขียนคำที่สะกดด้วยแม่เฑว ประสมกับคำที่กำหนดให้ ข้อละ 3 คำ ในแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 9 เช่น มือ_____ ได้แก่ มือกว , มือขาว , มือยาว

2.10 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำตอบในแบบฝึกหัด ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ เสร็จแล้วนำส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.11 ครูมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละคนไปค้นคว้าหาคำที่สะกดด้วยเสียงตัวสะกดแม่เฑว คนละ 10 คำ แล้วนำมารายงานให้เพื่อนฟังชั่วโมงหน้า

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เป็นกฎเกณฑ์ทางภาษา โดยการสนทนาซักถามว่า เสียงตัวสะกดแม่เฑว มีพยัญชนะใดบ้างเป็นตัวสะกด ควรให้ความหมายเสียงตัวสะกดแม่เฑวอย่างไร พร้อมยกตัวอย่างคำประกอบด้วย

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
- สังเกตการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลงมาตราตัวสะกดแม่เกอว

คำร้อง สนั่น มีขันหมาก

ทำนอง พม่าเขว

แม่เกอวสะกดด้วย ว	ไม่ขอให้ใครได้ยุ่งเกี่ยว
พราวแพรวแวววาวดูกราวกรียว	ไปเที่ยวก็คำสะกด “ว”
เกี่ยวข้าว ก็คำสะกด “ว”	เหล่านี้และหนอ คือ แม่เกอว

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 18

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่มีพยัญชนะตัวสะกดแม่ต่าง ๆ ประสมอยู่ได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถบอกเสียงตัวสะกด และแจกลูกได้อย่างถูกต้อง
จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดได้ถูกต้องมีความหมาย
สามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

เสียงตัวสะกด คือ พยัญชนะตัวสะกดที่ออกเสียงตามมาตราตัวสะกดยังซึ่งมีอยู่ 8 แม่ ได้แก่ แม่กก, แม่กค, แม่กบ, แม่กม, แม่กน, แม่เกย, และแม่เกอว จะออกเสียงสั้นยาวตามเสียงตัวสะกด และสระ ที่ประสมกันเป็นพยางค์หรือคำ
สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กก, แม่กค, แม่กบ และ แม่กม
4. เกมสิงห์ปิ่นไว้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 ครูนำเทปเพลง แม่กก, แม่กค, แม่กบ และแม่กม เปิดให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามแต่ละเพลง โดยให้ทำจังหวะ และ ทำประกอบเพลงด้วย

1.2 ให้นักเรียนนั่งสมาธิ ทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

1.3 ครูให้นักเรียนออกมารายงานการค้นคว้าคำที่สะกดด้วยแม่เกอว

โดยสุ่มนักเรียนจากกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มละ 1 คน เป็นตัวแทน แล้วช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้องสมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสนทนากลุ่มนักเรียนถึงเรื่อง คำ ว่าเกิดจากการประสมของอะไรบ้าง ถ้านักเรียนตอบว่าเกิดจากพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด ประสมกันเป็นคำ ให้นักเรียนต่อไปว่า สิ่งของต่อไปนี้เรียกว่าอะไร เขียนเป็นคำได้อย่างไร มีเสียงตัวสะกดอะไร

ที่	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์	
			ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1	หมึก			
2	เลข			
3	มีด			
4	ทัพพี			
5	บุปผา			
6	ถุง			

2.2 เปรียบเทียบรูปภาพกับคำ และสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์	
			ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1.	ภาพกระดาด			
2.	ภาพเมฆ			
3.	ภาพกุหลาบ			
4.	ภาพกล้อง			
5.	ภาพกระป๋องเป้ง			

2.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำที่มีความหมายเป็นสิ่งที่เครื่องใช้ทั่วไป และสะกดด้วยแม่กก,แม่กค,แม่กข และแม่กง ชนิดละ 3 คำ เสร็จแล้วนำมาแจกดู ตามตารางต่อไปนี้

ที่	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1.	ครก	คร	โอะ	ก	-
2.					
3.					
	ฯลฯ				

2.4 ให้เล่นเกมสิ่งปีนไว โดยให้นักเรียนนับ 1,2,3,4 จนครบทุกคน แล้วจำเลขหมายตัวเองไว้ให้ดี

2.5 ครูสุ่มนักเรียนคู่ที่ 1 กับ 2 , 5 กับ 6 , 9 กับ 10 , 13 กับ 14 และ 17 กับ 18 จำนวน 5 คู่ ออกมายืนหันหน้าเข้าหากันด้านหน้ากระดานดำห่างกัน 1 ช่วงแขน

2.6 ครูกำหนดให้นักเรียนยังได้ตอบกันแต่ละคู่และบอกคำที่สะกดด้วยแม็กก , กค , กบ และ กง ครั้งละ 1 คำ ให้ถูกต้องตรงกัน ดังนี้

คนที่ 1 ยัง “โป้ง” พร้อมกับพูดว่า “โกง”

คนที่ 2 ยังตอบ “ป้าง” พร้อมกับพูดว่า “โมง”

อย่างนี้ได้คนละ 1 คะแนน เสร็จแล้วสลับกันให้คนที่ 2 เริ่มยังป้าง และคนที่ 1 ยังตอบโต้ ถ้าถูกต้องได้อีกคนละ 1 คะแนน

2.7 เมื่อเข้าใจแล้วครูให้สัญญาณเริ่มเล่นที่ละคู่จนครบ 5 คู่ แล้วสลับกันยิงใหม่อีกรอบ คู่ใดได้ 4 คะแนนเป็นผู้ชนะ ได้คะแนนน้อยที่สุดเป็นผู้แพ้ให้ร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม็กก 1 เทียว

2.8 อ่านหนังสือเรื่อง “ก้องจอมกิน” แล้วตอบคำถามแบบฝึกหัดที่ 5 ข้อ 3 ให้ถูกต้อง

2.9 อ่านหนังสือเรื่อง “สงครามบ้านป่า” แล้วตอบคำถามแบบฝึกหัดที่ 6 ข้อ 5 ให้ถูกต้อง

2.10 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เล่าเรื่องจากภาพโดยเขียนชื่อเรื่อง และเนื้อเรื่องลงในสมุดแบบฝึกหัด เสร็จแล้วสุ่มตัวแทนกลุ่มออกไปรายงานหน้าห้อง 2-3 กลุ่ม

2.11 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม็กก , แม็กค , แม่กบ และแม็กง จากเรื่องที่ย่านตามแบบฝึกหัดที่ 5 และ 6 แม่ตัวสะกดละ 5 คำ เสร็จแล้วส่งครูตรวจให้คะแนน

2.12 มอบหมายให้นักเรียนค้นหาคำที่สะกดด้วย แม่กก ,กค, กบ และ กง แม่ตัวสะกดละ 3 คำ นำมาส่งครู ในชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า เสียงตัวสะกดแม่ กก, กค, กบ และกง คืออะไร มีพยัญชนะใดบ้างเป็นตัวสะกด พร้อมยกตัวอย่างประกอบให้ถูกต้อง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และการตอบคำถามของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัด

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 19

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงตัวสะกด

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะอ่านคำและจำคำที่มีพยัญชนะตัวสะกดแม่ต่าง ๆ ประสมอยู่ได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องสามารถบอกเสียงตัวสะกด และแจกลูกได้อย่างถูกต้อง
จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถประสมคำด้วยพยัญชนะตัวสะกดได้ถูกต้องมีความหมายสามารถอ่านคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

เสียงตัวสะกด คือ พยัญชนะตัวสะกดที่ออกเสียงตามมาตราตัวสะกดซึ่งมีอยู่ 8 แม่ ได้แก่ แม่กก, แม่กค, แม่กบ, แม่กง, แม่กม, แม่กน, แม่เกย, และแม่เกอว จะออกเสียงสั้นยาวตามเสียงตัวสะกด และสระ ที่ประสมกันเป็นพยางค์หรือคำ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , ของจริง
3. เพลงมาตราตัวสะกดแม่กม, แม่กน, แม่เกย และ แม่เกอว
4. เกมสิ่งห้ป็นไว

กิจกรรมการเรียนการสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 ครูนำเทปเพลง แม่กม, แม่กน, แม่เกย และ แม่เกอว เปิดให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามทีละเพลง โดยทำจังหวะ และ ทำประกอบเพลงด้วย

1.2 ให้นักเรียนนั่งสมาธิ ทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

1.3 ให้นักเรียนรายงานผลการค้นคว้าคำที่สะกดด้วยแม่กก, กค, กบ และ แม่กง โดยสุ่มจากกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มละ 1 คน เป็นตัวแทนไปรายงาน (ไม่ซ้ำคนเดิม) เสร็จแล้วช่วยกันแก้ไขคำที่ผิดพลาดให้ถูกต้องสมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสรุปการใช้คำตามหลักเกณฑ์การใช้พยัญชนะตัวสะกด โดยเปรียบเทียบของจริง กับ คำ และแปลเป็นสัญลักษณ์ ดังนี้

ที่	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์	
			ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1	ส้อม	ส้อม	ม	ม
2	ขัน	ขัน	น	น
3	ก้อน	ก้อน	น	น
4	ด้าย	ด้าย	ย	ย
5	ข้าว	ข้าว	ว	ว

2.2 เปรียบเทียบรูปภาพ คำ และสัญลักษณ์ ตัวสะกดดังนี้

ที่	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์	
			ตัวสะกด	เสียงตัวสะกด
1.	ภาพมะขาม	มะขาม		
2.	ภาพลูกบอล	บอล		
3.	ภาพอาหาร	อาหาร		
4.	ภาพกองทราย	ทราย		
5.	ภาพดาว	ดาว		

2.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ค้นหาคำที่มีความหมายเป็นสิ่งของเครื่องใช้ทั่วไป และสะกดด้วยแม่กม, แม่กน, แม่เกย, และ แม่เกอว ชนิดละ 3 คำ เสร็จแล้วนำมาแจกถามตามตารางต่อไปนี้

ที่	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
1.	ร่ม	ร	โอะ	ม	เอก
2.					
3.					
	ฯลฯ				

2.4 ให้นักเรียนเล่นเกมสิ่งปีนไว โดยให้นักเรียนนับ 1,2,3,4 จนครบทุกคน แล้วจำเลขหมายตัวเองไว้ให้ดี

2.5 ครูสุ่มนักเรียนคู่ที่ 3 - 4 , 7 - 8 , 11 - 12 , 15 - 16 และ 19 - 20 จำนวน 5 คู่ ออกมาหน้าห้องแต่ละคู่หันหน้าเข้าหากัน ยืนห่างกัน 1 ช่วงแขน

2.6 ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละคู่ชิงโต้ตอบกัน พร้อมบอกคำที่สะกดด้วยแม่กม ,แม่กน , แม่เกย และ แม่เกอว ครั้งละ 1 คำ ให้ถูกต้องตรงกัน ดังนี้

คนที่ 1 ชิง “โป่ง” พร้อมกับพูดว่า “ป้อม”

คนที่ 2 ชิงตอบ “ป้าง” พร้อมกับพูดว่า “ล้อม”

เสร็จแล้วให้สลับกันโดยคนที่ 2 ชิงก่อน และคนที่ 1 ชิงตอบได้ ถ้าถูกต้องให้อีกคนละ 1 คะแนน รวมเป็น 4 คะแนน

2.7 เมื่อเข้าใจแล้วครูให้สัญญาณเริ่มเล่นทีละคู่จนครบทั้ง 5 คู่ แล้วสลับให้คนที่ได้เลขคู่ชิงก่อน ส่วนเลขคี่ชิงตอบได้ คู่ใดถูกหมดจะได้ 4 คะแนนเป็นผู้ชนะส่วนคู่ใดได้คะแนนต่ำสุดเป็นผู้แพ้ ลูกกลิ้งไทยให้ร้องเพลงมาตราตัวสะกดแม่กม

2.8 ให้ฝึกทักษะการอ่านจากเรื่อง “ตัวละครของครูตลับ” ในหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 เสร็จแล้วตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านตามแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 5 ให้ถูกต้อง

2.9 อ่านเรื่อง “ยี่ราฟคอยาว” ในหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 บทที่ 7 ให้ทำแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 9 ให้ถูกต้อง

2.10 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกไปเล่าเรื่องจากภาพในแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 12 โดยให้เล่าต่อกันไป คนละ 1 ประโยคให้เป็นเรื่องราวเดียวกัน

2.11 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่กน , แม่กม , แม่เกย และแม่เกอว ส่งครูแม่ตัวสะกดละ 5 คำ

2.12 มอบหมายให้นักเรียนค้นหาคำที่สะกดด้วย แม่กม ,กน, เกย และ เกอว แม่ตัวสะกดละ 3 คำ จากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับใดก็ได้ส่งครูชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์ว่า เสียงตัวสะกดแม่กม, กน เกย และ เกอว คืออะไร มีพยัญชนะตัวสะกดอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
- สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
- ตรวจสอบแบบฝึกหัด

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 20

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ใช้คู่กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐาน เล่ม 1
ตอนที่ 1

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะจำหรืออ่านออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้อง
รู้จักรูปวรรณยุกต์ และสามารถผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและผันเสียงวรรณยุกต์ของคำ ที่ประสมพยัญชนะต้น
อักษรกลางได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 1 การผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้น

1. **วรรณยุกต์** คือ เครื่องหมายแสดงระดับเสียง สูง ต่ำ ของคำ หรือ
พยางค์ในภาษาไทย มี 4 รูป 5 เสียง ได้แก่ เสียงสามัญ , เอก , โท , ตรี , จัตวา เสียง
สามัญไม่มีรูปวรรณยุกต์

2. การผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้น

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง (ก จ ฎ ฏ ค ต บ ป อ) ประสม
กับสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ เมื่อใส่วรรณยุกต์จะผันได้ 5 เสียง เช่น
ปา ปา ป่า ป้า ป๊า

คำที่ประสมกับสระเสียงสั้น หรือมีตัวสะกด แม่กก , กค และ กด
จะผันวรรณยุกต์ได้ 3 รูป 4 เสียง ดังนี้ จะ จ๊ะ จื้อ จัะ , ปุก ปู้ก ปุ๊ก ปุ้ก

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , บัตรอักษร และของจริง
3. เพลง โอ โอะ โอ ไม่เอกไม่เอา จะเอาไม่โท
4. เกมทายเสียงวรรณยุกต์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 ครูพาเด็กร้องเพลง โอ โอะ โอ แล้วแบ่งเด็กเป็นสองฝ่าย ร้องโต้ตอบกัน กลุ่มหนึ่งใช้คำที่ผันด้วยวรรณยุกต์เอก อีกกลุ่มจะผันเป็นเสียงโท สลับกันไป

1.2 ให้นักเรียนนั่งสมาธิ ทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิม และ โยงเข้าหาเนื้อหาใหม่เรื่องเสียงวรรณยุกต์

2) ขั้นสอน

2.1 ครูสอนหลักเกณฑ์ทางภาษาให้เข้าใจความหมายของวรรณยุกต์ โดยการใช้การเปรียบเทียบคำจากของจริง รูปภาพ กับสัญลักษณ์ และนำไปสู่การผันเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

ที่	ของจริง	คำ อักษรกลาง	สัญลักษณ์ (เสียงวรรณยุกต์)				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ตา	ตา	ตา	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
2	ดิน	ดิน	ดิน	คีน	คีน	คีน	คีน
3	กำ	กำ	กำ	ก่า	ก่า	ก่า	ก่า
4	ปู	ปู	ปู	ปู้	ปู้	ปู้	ปู้

คำที่มีรูปวรรณยุกต์กำกับอยู่จะทำให้ระดับเสียงเปลี่ยนแปลงไปตามรูปวรรณยุกต์นั้น ๆ

ที่	รูปภาพ	คำ อักษรกลาง	สัญลักษณ์ (เสียงวรรณยุกต์)				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ภาพเตา	เตา	เตา	เต่า	เต้า	เต้า	เต้า
2	ภาพจาน	จาน	จาน	จ่าน	จ้าน	จ้าน	จ้าน
3	ภาพกล่อ่ง	กล่อ่ง	กลอง	กล่อง	กล็อง	กล็อง	กล็อง
4	ภาพปลา	ปลา	ปลา	ปล่า	ปล้า	ปล้า	ปล้า

อักษรกลาง ประสมสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันวรรณยุกต์เอก (') เป็นเสียงเอก ผันวรรณยุกต์โท (ˊ) เป็นเสียงโท ผันวรรณยุกต์ (ˋ) เป็นเสียงตรี และผันวรรณยุกต์จัตวา (ˊ) เป็นเสียงจัตวา

2.2 ครูนำบัตรพยัญชนะต้นอักษรกลาง 9 ตัว มาเรียงไว้บนกระดานคำ ให้เด็กค้นหาคำที่ประกอบด้วยอักษรกลางแล้วค้นเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ตามตาราง

ที่	รูปภาพ	คำ อักษรกลาง	สัญลักษณ์ (เสียงวรรณยุกต์)				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ก	กาน	กาน	ก่าน	ก้าน	ก้าน	ก่าน
2	จ	จะ	-	จะ	จ๊ะ	จ๊ะ	จ๊ะ
3	ฎ						
4	ฏ						
5	ค						
6	ต						
7	บ						
8	ป						
9	อ						

2.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ค้นหาคำที่ประกอบด้วยอักษรกลางกับสระเสียงสั้น และตัวสะกดแม่ก , แม่ค , แม่กบ ชนิดละ 4 คำ จากหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1

พยัญชนะต้น อักษรกลาง ประสมกับ	สระเสียงสั้น				
	ตัวสะกดแม่ก				
	ตัวสะกดแม่ค				
	ตัวสะกดแม่กบ				

อักษรกลาง ประสมสระเสียงสั้น ตัวสะกดแม่ก , แม่ค , แม่กบ จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก และใส่วรรณยุกต์โท (ˊ) , ตรี (ˋ) , จัตวา (ˋ) ออกเสียงเป็นเสียงโท , ตรี จัตวา ตามรูปวรรณยุกต์

2.4 ครูให้เด็กเล่นเกมทายเสียงวรรณยุกต์ โดยให้กลุ่มต่าง ๆ ส่งตัวแทนกลุ่มละ 2 คน ออกไปหน้าชั้น

2.5 ครูกำหนดคำ ให้นักเรียนแต่ละคู่ทายเสียงวรรณยุกต์ โดยคนหนึ่งเป็นคนอ่านคำ อีกคนหนึ่งบอกเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง เช่น ก้อง , ตก , เดิน , โดด , โกลั , ชูบ , เจ็บ , เป็ด , ปล่อย , เกาะ , แกะ , ต้ม , เคื่อน , ฟุต , แผลก , กาก , แดง , คอน , ตั้ง

2.6 ครูยกบัตรคำแสดงให้นักเรียนแต่ละคู่อ่านและทายเสียงวรรณยุกต์จนครบทุกคู่ และทายสลับกันไปอีก จนครบ 4 รอบ

2.7 คู่ที่ทายเสียงวรรณยุกต์ผิดมากที่สุดเป็นผู้แพ้จะถูกเพื่อน ๆ ลงโทษ ให้ทำกิจกรรม 1 อย่าง

2.8 ให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 4 โดยฝึกอ่านและเลือกคำในวงเล็บเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง เช่น

เขาเดิน.....หน้า (กม , ก้ม , ก้ม , กีบ , กีบ)

2.9 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 2 โดยให้อ่านคำที่กำหนดให้ แล้วผันวรรณยุกต์จากคำประสมอักษรกลางดังนี้

ก้ม , จาก , ตัว , ต้อง , บอล , การ , กี่ , ออก , กำ , กาย , ดี

2.10 ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ประสมด้วยสระ “ไ” (ไม่มีวรรณ) จากแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 6 แล้วนำคำที่ประสมอักษรกลางผันเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง เช่น

“คนที่มึนน้ำใจดี ไปไหน ๆ ก็มีเพื่อน”

2.11 อ่านคำในแบบฝึกหัดที่ 9 ข้อ 1 แล้วบอกเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์หรือคำต่อไปนี้ให้ถูกต้องได้แก่

ตะ , ดอก , การ , บ้าน

2.12 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด แล้วตรวจให้คะแนนการทำงานด้วยตนเอง เสร็จแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.13 มอบหมายงานให้นักเรียนค้นหาคำที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลางประสมสระเสียงยาว หรือต้นออกเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ คนละ 10 คำ จากหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 บทที่ 9 ส่งครูชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์ว่า วรรณยุกต์ คืออะไร การผันพยัญชนะต้นอักษรกลางสามารถผันได้อย่างไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบการสรุปการวัดผลและประเมินผล

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนในกลุ่ม/ในห้องเรียน
- สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน และแสดงความคิดเห็น
- ตรวจแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน

เพลง โอ โอะ โอ

(สร้อย) โอ โอะ โอ โอะ โอ โอะ โอ (ซ้ำ) ไม่เออไม่เออ จะเอามาไม่โท (ซ้ำ)

คนที่ 1 ตาดีไม่เออ

คนที่ 2 จะเอาตาดี

คนที่ 1 เป่าปี่ไม่เออ

คนที่ 2 จะเอาเป่าปี่

คนที่ 1 ขำขี้ไม่เออ

คนที่ 2 จะเอาขำขี้

คนที่ 1 กระบี่ไม่เออ

คนที่ 2 จะเอา.....

คนที่ 1 คนกูไม่เออ

คนที่ 2 จะเอา.....

คนที่ 1 ขี้ตู่ไม่เออ

คนที่ 2 จะเอา

ฯลฯ

(รศ.อัจฉรา ชีวพันธ์ , เอกสารประกอบการสัมมนาการเรียนการสอนภาษาไทย และ
ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน.กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ
, 2534.)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 6 ครั้งที่ 21

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ใช้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1
ตอนที่ 2**สาระสำคัญ**

การที่นักเรียนจะจำคำหรืออ่านออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องรู้จักรูปวรรณยุกต์ และสามารถผันคำที่มีอักษรสูงเป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและผันเสียงวรรณยุกต์ของคำ ที่ประสมพยัญชนะต้นอักษรสูงได้ถูกต้อง

เนื้อหา**ตอนที่ 2 การผันคำที่มีอักษรสูงเป็นพยัญชนะต้น**

คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรสูง คือ ข ช ฉ ฐ ถ ผ ฝ ห ศ ษ ส กับสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา ใ่วรรณยุกต์เอก (´) เป็นเสียงเอก ใ่วรรณยุกต์โท (ˊ) เป็นเสียงโท เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
หา	-	हां	हाँ	-	हा

คำที่มีพยัญชนะต้นอักษรสูงประสมสระเสียงสั้น หรือมีตัวสะกดในแม่กก แม่กค และแม่กบ จะผันวรรณยุกต์ได้ 2 เสียง คือ เสียงเอก และเสียงโท โดยมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ข	-	ขะ	ขัะ	-	-
ผาด	-	ผาด	ผ้าด	-	-

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ บัตรภาพ บัตรอักษร และของจริง
3. เพลงพัฒนาการประถมศึกษา

4. เกมคุยกันฉันมิตร

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 นำเด็กเข้าสู่บทเรียนโดยการร้องเพลง “พัฒนาการประถมศึกษา” จากเนื้อเพลงที่ครูแจกให้ โดยครูร้องนำก่อน แล้วเด็กร้องตามจนกว่าจะร้องได้ทุกคนเสร็จแล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง และคำที่ผันเสียงวรรณยุกต์ด้วยอักษรสูง และอักษรเพลง

1.2 ให้นักเรียนนั่งสมาธิ ทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิม โดยนำผลงานนักเรียนนำเสนอ จำนวน 3 คน และแก้ไขข้อผิดพลาดให้สมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาการผันคำพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง โดยเปรียบเทียบคำกับของจริง รูปภาพ , สัญลักษณ์ และการผันเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

ที่	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์ อักษรสูง	สัญลักษณ์ (เสียงวรรณยุกต์)				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ขา	ขา	ข	-	ข่า	ข้า	-	ขา
2	หู	หู	ห	-	ห่า	ห้า	-	หู
3	ผ้า	ผ้า	ผ	-	ผ่า	ผ้า	-	ผา
4	เสาไฟ	เสา	ส	-	ส่า	ส้า	-	เสา
5	ฝ่ามือ	ฝ่า	ฝ	-	ฝ่า	ฝ้า	-	ฝ่า

อักษรสูงประสมสระเสียงยาวผันได้ 3 เสียง มีพื้นเสียงจัตวา

2.2 เปรียบเทียบรูปภาพ กับ คำ และสัญลักษณ์ เพื่อผันเสียงวรรณยุกต์

ที่	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์ อักษรสูง	สัญลักษณ์ (เสียงวรรณยุกต์)				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ผู้พัง	ผู้	ผ	-	ผู้	ผู้	-	-
2	หาบแร่	หาบ	ห	-	หาบ	ห้าย	-	-
3	ถาดขนม	ถาด	ถ	-	ถาด	ถ้าย	-	-
4	ฉ่ำ	ฉ่ำ	ฉ	-	ฉ่ำ	ฉ้าย	-	-

อักษรสูง ประสมสระเสียงสั้น และตัวสะกดแม่ก , แม่กด , แม่บ มีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก ผันด้วยวรรณยุกต์โท เป็นเสียงโท

2.3 ครูกำหนดคำอักษรสูงประสมสระเสียงสั้น , เสียงยาว และตัวสะกด แม่ก , แม่กด , แม่บ จำนวน 10 คำ ให้นักเรียนสร้างตารางผันเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้ เข้า , ถ่าย , ท่า , ห้อง , ฟน , สัก , สวน , ผุง , ผม , ทอด

2.4 ให้นักเรียนเล่นเกม “คุยกันฉันมิตร” โดยให้กลุ่มเลือกตัวแทน 1 คน เข้าร่วมการแข่งขัน ได้นักเรียนตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ จำนวน 5 คน

2.5 ครูมอบกระดาษให้นักเรียนแต่ละแผ่น และกำหนดให้ไปสัมภาษณ์นักเรียนในห้องที่มีชื่ออักษรกลาง และอักษรสูง จำนวน 3 คน โดยให้จดชื่อบุคคลที่สัมภาษณ์ คำสัมภาษณ์ และคำตอบ โดยที่คำถามไม่ให้ซ้ำกัน ครูให้สัญญาณเริ่มเล่นร้องเพลงพัฒนาการประถมศึกษาประกอบการเล่นเกมจนกว่าครูจะสั่งหยุด

2.6 ทำให้เสร็จก่อนสัญญาณเพลงจบ ใครเสร็จก่อนให้นั่งเก้าอี้ อธิวนหน้าห้องและรับรางวัลจากครู

2.7 ให้นักเรียนรายงานผลการสัมภาษณ์ให้เพื่อนๆ ในห้องฟัง เช่น

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ เด็กหญิงชนิษฐา หาสิน คำสัมภาษณ์

บอกชื่อผลไม้ที่มีอักษรสูง คำตอบ ส้มโอ

2.....

2.8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ 4 ข้อ 6 โดยให้ผันคำแล้วเลือกเติมลงในช่องว่างให้ได้ความ เช่น

หมาย หม้าย หม้าย

นักเรียนเขียนจดหมาย ลาครู

2.9 ให้เลือกคำในวงเล็บเติมในช่องว่างให้ถูกต้องตามแบบฝึกหัดที่ 5 ข้อที่ 5 เช่น แม่.....เสื้อผ้านำไปซัก (ขยี่ ขยี้ ขยั)

2.10 ผูกผันคำในแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 3 แล้วเลือกเติมลงในช่องว่างให้ได้ความ เช่น ไห ไห่ ไห้ ฉ้นแบ่งขนม ให้ เพื่อน

2.11 ให้นักเรียนเลือกสระ ใ , ไ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องแล้วบอกเสียงวรรณยุกต์ของคำอักษรสูงให้ถูกต้อง เช่น

“ น้ำ ใ ส ” คำ ใส ออกเสียงวรรณยุกต์ จัตวา

2.12 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด แล้วตรวจให้คะแนนด้วยตนเอง เสร็จแล้วส่งให้ครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.13 ครูมอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าคำศัพท์ที่ผันเสียงวรรณยุกต์ด้วยอักษรสูงคนละ 10 คำ เพื่อรายงานในชั่วโมงต่อไป (ค้นคว้าจากหนังสือเรียนภาษาไทยชั้น ป.2 เล่ม 1)

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์อีกครั้งว่า การผันคำพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง มีลักษณะอย่างไร อักษรสูงมีกี่ตัว อะไรบ้าง ผันเสียงวรรณยุกต์ได้อย่างไร ครูสรุปอีกครั้งภายหลังนักเรียนสรุปแล้ว

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตความสนใจของนักเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- สังเกตความเข้าใจจากการตอบคำถามของนักเรียน
- สังเกตความสามารถจากการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน

เพลงประกอบบทเรียน

เพลง พัฒนาการประถมศึกษา

ครูประถมศึกษา	มาเถิดมาร่วมจิต
สมัครสมานเป็นมิตรร่วมใจ	จงพร้อมจิตพร้อมใจช่วยกันพัฒนา
การประถมศึกษา การประถมศึกษา	ให้ได้ก้าวหน้าไป
เพื่อให้เด็กของไทย	เป็นพลเมืองดี เป็นพลเมืองดี

(การประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี,สำนักงาน. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาพัฒนาประสิทธิภาพครูประถมศึกษา. 2535 (อค์สำเนา)

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 6 ครั้งที่ 22

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ใช้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1
ตอนที่ 3

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะจำคำหรืออ่านออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องรู้จักรูปวรรณยุกต์ และสามารถผันคำที่มีอักษรต่ำเป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้องจุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและผันเสียงวรรณยุกต์ของคำ ที่ประสมพยัญชนะต้นอักษรต่ำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตอนที่ 3 การผันคำที่มีอักษรต่ำเป็นพยัญชนะต้น

คำที่ประสมพยัญชนะต้นอักษรต่ำ ได้แก่ ค ค ฅ ง ช ซ ฌ ญ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ท ษ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ห ส กับสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันด้วยวรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงโท ผันด้วยวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงตรี เช่น

คา - คำ คำ -

อักษรต่ำ ที่ประสมสระเสียงสั้น จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงตรี ผันด้วยวรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงโท ผันด้วยวรรณยุกต์จัตวา (ˊˋ) เป็นเสียงจัตวา เช่น

- - ค่ะ ค่ะ ค่ะ

อักษรต่ำที่ประสมสระเสียงยาว และมีตัวสะกดในแม่กก , แม่กค , แม่กบ จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงโท ผันด้วยวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงตรี เช่น

- - โนค โนค -

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , บัตรอักษร และของจริง
3. เพลงเพลิณภูมิภาค “ภาคใต้”

4. เกมคุยกัณณมิตร

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 นำเด็กเข้าสู่บทเรียน โดยการร้องเพลงเพลงเพลินภูมิภาคภาคใต้ จากเนื้อเพลงที่ครูแจกให้ โดยครูร้องนำก่อน ให้เด็กร้องตามจนกว่าจะร้องได้ทุกคนเสร็จแล้วสนทนากับเนื้อเพลง และคำที่ผันเสียงวรรณยุกต์ด้วยอักษรสูง และอักษรต่ำ

1.2 ให้เด็กร้องสมาธิ ตั้งใจให้สงบก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้จากการนำเสนอผลงานของนักเรียน 3-4 คน แล้วช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 สอนหลักเกณฑ์ทางภาษาโดยใช้การเปรียบเทียบคำกับของจริง รูปภาพ , สัญลักษณ์ , และการผันคำพยางค์ต้นเป็นอักษรต่ำ ดังนี้

ของจริง	คำ	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1. ครู	ครู	กะ	ครู	-	ครู๋	ครู๊	-
2. พี่ชาย	พี่	พ	พี่	-	พี่๋	พี่๊	-
3. น้องชาย	น้อง	น	น้อง	-	น้อง๋	น้อง๊	-
4. ทองคำ	ทอง	ท	ทอง	-	ทอง๋	ทอง๊	-

อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันด้วยวรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงโท ผันด้วยวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงตรี

2.2 เปรียบเทียบคำกับรูปภาพ โดยครูใช้บัตรภาพ กับบัตรคำ และบัตรสัญลักษณ์ แสดงในตาราง ดังนี้

รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1. พระ	พระ	พร	-	-	พระ๋	พระ๊	พระ็
2. แพะ	แพะ	พ	-	-	แพะ๋	แพะ๊	แพะ็
3. แคะพิน	แคะ	ค	-	-	แคะ๋	แคะ๊	แคะ็
4. จั๊ดเงะ	เงะ	ง	-	-	เงะ๋	เงะ๊	เงะ็

อักษรต่ำ ประสมสระเสียงสั้น มีพื้นเสียงเป็นเสียงตรี ผันด้วยวรรณยุกต์เอก
() เป็นเสียงโท ผันด้วยวรรณยุกต์ จัตวา () เป็นเสียงจัตวา

2.3 เปรียบเทียบคำ สัญลักษณ์อักษรต่ำ และการผันเสียงวรรณยุกต์
ตัวสะกดแม่กก , แม่กด , แม่กบ มีพื้นเสียงเป็นเสียงโท ผันด้วยวรรณยุกต์โท ()
เป็นเสียงตรี ดังนี้

คำ	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์				
		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1. โนต	น	-	-	โนต	โน้ต	-
2. มาก	ม	-	-	มาก	ม៉าก	-
3. ภาพ	ภ	-	-	ภาพ	ภ๊าพ	-
4. พริก	พร	-	-	พริก	พริ้ก	-
ฯลฯ						

2.4 ครูกำหนดคำอักษรต่ำให้นักเรียนฝึกผันเสียงวรรณยุกต์ตามตาราง
ผันเสียงวรรณยุกต์ ในข้อ 1.3

ม้า , ซ้อน , ซ่อม , ลิง , ฟ้า , คุย , นีบ , ชอบ , นก , ลอด , คะ , นะ , ง่วง ,
โตน , ยุง

2.5 ครูให้จับฉลากคัดเลือกตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ 1 คน ออกมาเล่น
เกม “คุยกันฉันเพื่อน” ได้นักเรียน จำนวน 5 คน

2.6 แจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น นำไปสัมภาษณ์นักเรียน
ในห้องที่มีชื่ออักษรต่ำ จำนวน 3 คน โดยให้จดชื่อบุคคลที่สัมภาษณ์ , คำสัมภาษณ์
และคำตอบ โดยที่คำถามไม่ให้ซ้ำกัน

2.7 ครูให้สัญญาณเริ่มเล่น ให้นักเรียนร้องเพลง “เพลินภูมิภาคาภาค
ใต้” พร้อมกันจนกว่าครูจะสั่งหยุด นักเรียนที่ทำเสร็จก่อนสัญญาณเพลงจบ ให้มานั่ง
เก้าอี้ตัวหน้าห้องเรียน และรับรางวัลจากครู

2.8 ให้รายงานผลการสัมภาษณ์ให้เพื่อน ๆ ฟัง

2.9 ให้นักเรียนฝึกการอ่านจากแบบฝึกหัดที่ 2 ข้อ 6 โดยให้เลือกคำ
ในวงเล็บเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง เช่น

1) ดอกไม้มีสี_____ (มวง , ม่วง , มั่วง)

2.10 ให้ฝึกอ่านคำในแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 8 แล้วผันเสียงวรรณยุกต์ของคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1) ร้อง 2) ใหม่ 3) ไถ 4) เรือ 5) ไหว 6) นัก

2.11 ให้ฝึกอ่านคำในแบบฝึกหัดที่ 9 ข้อ 3 แล้วบอกเสียงวรรณยุกต์ของคำต่อไปนี้ ถิ่น , กระ , น้ำ , ลอม , เพื่อง

2.12 ให้นักเรียนเขียนคำจากคำอ่านในแบบฝึกหัดที่ 9 ข้อ 8 ให้ถูกต้องแล้วบอกเสียงวรรณยุกต์ของคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ชะ , หยั่น , นัน , สุก , บู่

2.13 นำคำในแบบฝึกหัดที่ 9 ข้อ 10 แต่งเป็นประโยค เสร็จแล้วกาบาททับคำที่ผันเสียงวรรณยุกต์อักษรต่ำให้ถูกต้อง

2.14 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบแบบฝึกหัด นักเรียนให้คะแนนด้วยตนเอง แล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้ง

2.15 ครูเฉลยที่ละแบบฝึก ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจแล้วส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.16 ครูมอบหมายให้นักเรียนค้นหาคำที่มีพยัญชนะต้นอักษรต่ำตามที่กำหนดในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1 บทที่ 8 ส่งครูในชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์อีกครั้งว่า การผันเสียงวรรณยุกต์อักษรต่ำ ผันได้อย่างไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ ก่อนที่ครูจะสรุปให้ฟังอีกครั้ง

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตความสนใจของนักเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- สังเกตความเข้าใจ ของนักเรียนจากการตอบคำถามของนักเรียน และ การซักถามสนทนา
- สังเกตความสามารถจากการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
- ตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน

เพลงประกอบบทเรียน
เพลง เพลินภูมิภาคภาคใต้

ทำนอง กราวตลุง

คำร้อง สนั่น มีขันหมาก

ท่องทักษิณ
เมืองแลวโล
เมืองเขยเมืองใต้
พืชผลและยางพารา

สุดดินแดนไทย
สดใสงามตา
น้ำป่าเขาไพรอุดมหนักหนา
กุ้งหอยปูปลาหามากมาย

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 6 ครั้งที่ 23

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ใช้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะจำคำหรืออ่านออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องรู้จักรูปวรรณยุกต์ และสามารถผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและผันเสียงวรรณยุกต์ของคำ ที่ประสมพยัญชนะต้นอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

- สรุปการผันคำที่มีอักษรกลาง และอักษรสูงเป็นพยัญชนะต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , บัตรอักษร และของจริง
3. เพลงเสียงวรรณยุกต์ไทย
4. เกมเล่าเรื่องจากคำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 นำเด็กเข้าสู่บทเรียนโดยการร้องเพลง “เสียงวรรณยุกต์ไทย” ตามท่อนเพลงที่ครูเปิดให้ฟัง จนกว่าจะร้องได้ดีแล้ว จึงสนทนาความหมายเนื้อเพลง และการออกเสียงวรรณยุกต์ของคำบางคำ เช่น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า และ ขา ข่า ข้ำ เป็นต้น

1.2 ให้เด็กนั่งทำสมาธิ สงบจิตใจก่อนเรียน

1.3 ทบทวนความรู้เดิม โดยตรวจแบบฝึกฯ หน้า 116 แก้วไขข้อบกพร่องให้ถูกต้องสมบูรณ์

2) ขั้นสอน

2.1 สอนสรุปหลักเกณฑ์ทางภาษา การผันวรรณยุกต์อักษรกลาง และอักษรสูง โดยใช้สื่อของจริง รูปภาพ , สัญลักษณ์ เปรียบเทียบกัน และผันเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

การผันคำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้น

อักษรกลาง ประสมสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ไล่ด้วยวรรณยุกต์เอก (ˊ) โท (ˊˊ) ศรี (ˋ) จัตวา (ˋˋ) จะออกเสียงเป็นเสียง เอก โท ศรี และ จัตวา ตรงรูปวรรณยุกต์

อักษรกลาง ประสมสระเสียงสั้น ตัวสะกดแม่ กก , กค , กบ จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก และผันเสียงวรรณยุกต์ เอก โท ศรี จัตวา จะออกเสียงตรงรูปวรรณยุกต์ เอก โท ศรี และ จัตวา ดังตารางผันเสียงวรรณยุกต์ ต่อไปนี้

	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์ อักษรกลาง	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ศรี	จัตวา
1	ตา	ตา	ต	ตา	ต่ำ	ต้า	ต้ำ	ต่ำ
	ดิน	ดิน	ด	ดิน	คิ่น	คิ้น	คิ่น	คิ่น
	กำ	กำ	ก	กำ	ก่ำ	ก้า	ก้ำ	ก่ำ
	ปู	ปู	ป	ปู	ปู้	ปู้	ปู้	ปู้
	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์ อักษรกลาง	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ศรี	จัตวา
2	ภาพเตา	เตา	ต	เตา	เต๋า	เต้า	เต้ำ	เต๋า
	ภาพจาน	จาน	จ	จาน	จ่าน	จ้าน	จ้าน	จ่าน
	ภาพกล่อง	กล่อง	กล	กล่อง	กล่อง	กล็อง	กล็อง	กล็อง
	ภาพปลา	ปลา	ปล	ปลา	ปล่า	ปล้า	ปล้ำ	ปล่า
	คำ	สัญลักษณ์ อักษรกลาง		เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ศรี	จัตวา
3	กั๊บ	ก		-	กั๊บ	กั๊บ	กั๊บ	กั๊บ
	โป๊ก	ป		-	โป๊ก	โป๊ก	โป๊ก	โป๊ก
	ปลัด	ปล		-	ปลัด	ปลัด	ปลัด	ปลัด
	จ๊ะ	จ		-	จ๊ะ	จ๊ะ	จ๊ะ	จ๊ะ

การผันคำที่มีอักษรสูงเป็นพยัญชนะต้น

อักษรสูง ประสมสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา ใส่ตัววรรณยุกต์เอก (ˊ) เป็นเสียงเอก ผันด้วยวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงโท

อักษรสูง ประสมสระเสียงสั้น หรือมีตัวสะกดแม่กก , แม่กค , แม่กบ จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก (ˊ) เป็นเสียงเอก ผันด้วยวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงโท ดังนี้

	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์ อักษรสูง	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	ขา	ขา	ข	-	ข่า	ข้า	-	ขา
	หุ	หุ	ห	-	หู่	หู้	-	หุ
	ผ้า	ผ้า	ผ	-	ผ่า	ผ้า	-	ผา
	รูปภาพ	คำ	สัญลักษณ์ อักษรสูง	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
2	ภาพวาด	วาด	ด	-	วาด	ว้าด	-	-
	หน้าผาก	ผาก	ผ	-	ผาก	ผ้าก	-	-
	ตะขาบ	ขาบ	ข	-	ขาบ	ข้าบ	-	-
	คำ	สัญลักษณ์ อักษรสูง		เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
3	เขา	ข		-	เข่า	เข้า	-	เขา
	ผัก	ผ		-	ผัก	ผ้าก	-	-
	สวน	ส		-	สวน	ส้าวน	-	สวน
	มะ	ม		-	มะ	มั่วะ	-	-

2.2 ครูกำหนดตารางผันคำ แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาคำที่มีอักษรกลางและอักษรสูงเป็นพยัญชนะต้นอย่างละ 5 คำ ใส่รูปวรรณยุกต์ลงในตารางให้ถูกต้อง ดังนี้

คำ	การผันวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
.....					
.....					
ฯลฯ					

2.3 ครูให้เด็กเล่นเกมเล่าเรื่องจากคำโดยจับสลากเลือกตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ 1 คน ได้จำนวน 5 คน ออกไปยืนเรียงแถวหน้ากระดาน หน้าชั้นเรียน

2.4 ครูอธิบายกติกาให้เล่าเรื่องจากคำที่ครูกำหนด เป็นเรื่องราว ต่อเนื่องกันไป จนกว่าจะหมด ใครเล่าได้ดี ใช้คำได้ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อเรื่องจะได้คะแนนเต็ม ใครใช้คำผิดจะถูกหักคะแนน คำละ 1 คะแนน

2.5 ครูให้สัญญาณเล่าเรื่อง ตามลำดับคำ ดังนี้

1. กราบ	6. ปาก	11. โต	16. แขน	21. สวน
2. จำ	7. อุ้ม	12. บ้าน	17. ผัก	22. ทอด
3. ดี	8. โกรธ	13. ปราบ	18. หุง	23. ห้อง
4. เต็ม	9. ใจ	14. ถ่าย	19. เข้า	24. ลัก
5. บุค	10. ดู	15. ผม	20. ผุง	25. ฟน

2.6 ครูกล่าวคำชมเชยและให้เพื่อน ๆ ประเมินให้เกียรติแก่นักเรียนที่เล่นเกม

2.7 ให้นักเรียนอ่านหนังสือเรียนภาษาไทยเรื่อง “เล่นแล้วเก็บด้วย” แล้วตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านตามแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 4 ให้ถูกต้อง

2.8 ให้แต่ละกลุ่มตั้งชื่อเรื่อง และเขียนเรื่องตามภาพในแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 9 เสร็จแล้วส่งตัวแทนออกไปรายงาน กลุ่มละ 1 คน

2.9 ให้นักเรียนค้นหาคำที่ผันเสียงวรรณยุกต์อักษร สูง กลาง ต่ำ ประเภทละ 5 คำ จากเรื่องที่อ่านในแบบฝึกหัดที่ 8 เสร็จแล้วบอกเสียงวรรณยุกต์ของคำให้ถูกต้อง

2.10 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบในแบบฝึกหัด และให้รวบรวมงานส่งครูตรวจความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.11 ครูมอบหมายให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความจากหนังสือเรียนภาษาไทย บทที่ 9 เรื่องสะพานร่วมใจ เสร็จแล้วให้ผู้ปกครองเซ็นชื่อกำกับกับการอ่านเสนอครูในชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักเกณฑ์การผันคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรสูง อีกครั้งหนึ่งโดยครูซักถามกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตความสนใจของนักเรียนจากการ เข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
- สังเกตความเข้าใจจากการตอบคำถามของนักเรียน
- สังเกตความรู้ความสามารถ ของนักเรียนจากการแสดงความคิดเห็น
- ตรวจสอบแบบฝึกหัด

เพลงประกอบบทเรียน เพลง เสียงวรรณยุกต์ไทย

คำร้อง สมเดช เจริญชนม์

ทำนอง เพลงแว่วเสียงแคน

กา กา ก่า กา
เสียง ภา เอก กัา โท ก้า
คา ค่า ค้า อักษรต่ำตามมา

เป็นเสียง ภา อักษรกลางใช้ใหม่
เสียงตรีร้อง ภา เสียงจัตวา ก้า
ขา ข่า ข้า อักษรสูงสุดใจ

แผนการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่ 8 ครั้งที่ 24

เวลา 3 คาบ

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ใช้กับแบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา เล่มที่ 1

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

สาระสำคัญ

การที่นักเรียนจะจำคำหรืออ่านออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น นักเรียนต้องรู้จักรูปวรรณยุกต์ และสามารถผันคำที่มีพยัญชนะต้นอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำและผันเสียงวรรณยุกต์ของคำที่ประสมพยัญชนะต้นอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมฝึกทักษะจากหนังสือเรียน

- สรุปการผันคำที่มีอักษรต่ำเป็นพยัญชนะต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรคำ , บัตรภาพ , บัตรอักษร และของจริง
3. เพลง “เสียงวรรณยุกต์ไทย”
4. เกมเล่าเรื่องจากคำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1.) ขั้นนำ

1.1 ครูนำเด็กเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนเรื่องเดิมจากครั้งที่แล้ว ให้นักเรียนร้องเพลง ” เสียงวรรณยุกต์ไทย” ต่อจากเนื้อร้องเดิม จากเพลงที่ครูเปิดให้ฟัง จนสามารถร้องได้ทุกคน เสร็จแล้วสนทนาซักถามความหมายเนื้อเพลง และการใช้คำอักษรต่ำ เช่น คา คำ ค้า และ แคน แค้น แก้น เป็นต้น

1.2 ให้นักเรียนนั่งทำสมาธิ ทำจิตใจสงบก่อนเรียน

1.3 สุ่มนักเรียนอ่านหนังสือเรียนภาษาไทย บทที่ 9 จำนวน 3 คน
ความยาว ตามที่ครูเห็นสมควร

2. ขั้นสอน

2.1 ครูสอนสรุปหลักเกณฑ์ทางภาษาการผันอักษรคำโดยเปรียบเทียบ
ความหมายของคำจากของจริง รูปภาพ สัญลักษณ์และการผันเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

อักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ใสด้วยวรรณยุกต์
เอก (ˊ) เป็นเสียง โท ผันด้วยวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงตรี

อักษรต่ำ ประสมสระเสียงสั้น จะมีพื้นเสียงเป็นเสียงตรี ใสด้วยวรรณยุกต์
เอก (ˊ) เป็นเสียง โท ผันด้วยวรรณยุกต์จัตวา (ˊ) เป็นเสียง จัตวา

อักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว ตัวสะกดแม่ก ก , แม่ค ค , แม่บ บ จะมีพื้น
เสียงเป็นเสียงโท ผันด้วยวรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงตรี ดังนี้

	ของจริง	คำ	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	นักเรียน	เรียน	ร	เรียน	-	เรียน	เรียน	-
	ครู	ครู	คร	ครู	-	ครู	ครู	-
	ของเล่น	เล่น	ล	เล่น	-	เล่น	เล่น	-
	ผลไม้	ไม้	ม	ไม	-	ไม้	ไม้	-
	รูปภาพ	คำ/ พยางค์	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์				
				สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
2	พะไล	พะ	พ	-	-	พะ	พะ	พะ
	แพะ	แพะ	พ	-	-	แพะ	แพะ	แพะ
	เละทะ	เละ	ล	-	-	เละ	เละ	เละ
	แนะน้ำ	แนะ	น	-	-	แนะ	แนะ	แนะ
	คำ	สัญลักษณ์ อักษรต่ำ	เสียงวรรณยุกต์					
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
3	โนด	น	-	-	โนด	โน้ด	-	
	มาก	ม	-	-	มาก	ม៉าก	-	
	นึบ	น	-	-	นึบ	นึ๊บ	-	
	ภาพ	ภ	-	-	ภาพ	ภ๊าพ	-	

2.2 ครูสนทนาซักถามนักเรียนถึงวิธีการผันพยัญชนะต้นอักษรต่ำ และให้นักเรียนฝึกผันอักษรต่ำ สระเสียงยาว จากหนังสือภาษาไทย เล่ม 1 บทที่ 9 คนละ 5 คำ

2.3 ครูให้นักเรียนจับฉลากคัดเลือกตัวแทนกลุ่ม ๆ ละ 1 คน ออกมาเล่นเกมเล่าเรื่องจากคำ หน้าชั้นเรียนโดยยื่นเรียงแถวหน้ากระดานหันหน้าเข้าหาเพื่อนในห้อง

2.4 ครูแนะนำกติกาโดยให้ผู้เล่นเกมเล่าเรื่องจากคำที่ครูกำหนดให้เป็นเรื่องราวต่อเนื่องกันจนกว่าจะหมดคำ ใครเล่าได้ดี ใช้คำได้ถูกต้อง เหมาะสมกับเนื้อเรื่องจะได้คะแนนเต็ม ใครใช้คำผิด หรือเล่าเรื่องไม่ได้จะถูกหักคำละ 1 คะแนน

2.5 ครูให้สัณฐานเล่าเรื่องจากคนที่ 1 ตามลำดับคำ ดังนี้

1. รูปร่าง	6. เฒ่า	11. มีดมน	16. ทันใจ
2. น่ารัก	7. พระ	12. ฟ้า	17. ไวไฟ
3. ลูก	8. เณร	13. ม้า	18. เลื่อย
4. เล็ก	9. แม่ชี	14. ลิง	19. เข่า
5. ซ้อน	10. ชู	15. งู	20. ผุง

2.6 ครูกล่าวคำชมเชย และให้เพื่อน ๆ ปรบมือเป็นกำลังใจแก่ผู้เล่นกิจกรรม

2.7 ให้นักเรียนฝึกอ่านจากหนังสือเรียนภาษาไทย เรื่อง “สะพานร่วมใจ” เสร็จแล้วตอบคำถามตามแบบฝึกหัดที่ 9 ข้อ 4 ให้ถูกต้อง

2.8 ฝึกทักษะการอ่านตามแบบฝึกหัดที่ 9 ข้อ 9 โดยขีดเส้นโยงกับข้อความที่มีความหมายตรงกัน แล้วบอกเสียงวรรณยุกต์ของคำต่อไปนี้

หลิว , เลื่อย , ชะ , โจน , ผู้ , ชุม

2.9 ฝึกทักษะการอ่านบทร้อยกรองในแบบฝึกหัดที่ 9 ข้อ 11 แล้วเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

2.10 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ ให้นักเรียนตรวจให้คะแนนเอง เสร็จแล้วส่งครูตรวจอีกครั้งหนึ่ง

2.11 ครูมอบหมายให้นักเรียนอ่านหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 บทที่ 9 อ่านเสริมบทเรียน เรื่องรถไฟของสมัย เสร็จแล้วให้ผู้ปกครองเซ็นชื่อกำกับ การอ่าน ส่งครูตรวจชั่วโมงต่อไป

3) ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักเกณฑ์การใช้คำที่ผันพยัญชนะต้นอักษรต่ำ โดยครูซักถามกระตุ้นให้เด็กตอบ และ แสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด ก่อนที่ครูจะสรุปให้นักเรียนเข้าใจอีกครั้ง

การวัดผลและประเมินผล

- ตรวจแบบฝึกหัด
- สังเกตความสนใจ และความเข้าใจของนักเรียน จากการร่วมกิจกรรมกลุ่ม และการสนทนาซักถามของนักเรียน

เพลงประกอบบทเรียน

เพลง เสียงวรรณยุกต์ไทย

คำร้อง สมเดช เจริญชนม์

ทำนอง เพลงแว่วเสียงแคน

กา กา คำ กา	เป็นเสียง <u>กา</u> อักษรกลางใช้ใหม่
เสียง <u>กา</u> เอก <u>ก่า</u> โท <u>กั</u>	เสียงตรีร้อง <u>กั</u> เสียงจัตวา <u>กั</u>
คา คำ คำ อักษรต่ำตามมา	ขา ข่า ข้ำ อักษรสูงสุดใจ

แลน แลน แตะ แตะ แลน แลน

แลน แลน แตะ แตะ แลน แลน

มาฟังเสียงแคนกันเถิดหนา	เสียงแคน เอก แค้น โท <u>แก่น</u>
แลน แลน แตะ สามเสียงนำฟัง	เสียงต่ำ - สูง ดังคล้ายเสียงคนตรี
เรียกอีกทีเสียงวรรณยุกต์ไทย	โปรดจำไว้ใช้กันให้ดี

แลน แลน แตะ แตะ แลน แลน

แลน แลน แตะ แตะ แลน แลน

แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ

แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ มีจำนวน 13 ชุดฝึก

ผู้ที่สนใจติดต่อที่ประธานผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์
หรือผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายสมเดช เจริญชนม์

เกิดวันที่ 30 เดือน ตุลาคม พุทธศักราช 2497

สถานที่เกิด อำเภอบ้านผือ จังหวัด อุดรธานี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 560/14 ถนนคอนนง ตำบลตลาด

อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ศึกษาพิเศษ 8 หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตำบลมะขามเตี้ย

อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2515 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนอุดมศึกษา จังหวัดอุดรธานี

พ.ศ. 2517 ป.กศ.ต้น จากวิทยาลัยครูอุดรธานี

พ.ศ. 2518 พ.ม. จากการสอบชุดวิชาครู สังคมศึกษา ภาษาไทย และ
วิทยาศาสตร์

พ.ศ. 2519 ป.กศ.สูง (วิชาเอกภาษาไทย) จากวิทยาลัยครูอุดรธานี

พ.ศ. 2523 ค.บ. (วิชาเอก ภาษาไทย วิชาโทสังคมศึกษา)
จากวิทยาลัยครูอุดรธานี

พ.ศ. 2541 กศ.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ่อมเสริมด้วย
แบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำกับแบบฝึกทั่วไป

บทคัดย่อ
ของ
สมเดช เจริญชนม์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกประถมศึกษา
เมษายน 2541

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และ
เจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ
การอ่านด้านการรู้จักคำกับแบบฝึกทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนบ้านโพหวาย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัด
สุราษฎร์ธานี จำนวน 60 คน ได้มาโดยการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย
จากกลุ่มประชากร จำนวน 80 คน แล้วคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ
ร้อยละ 70 จำนวน 60 คน มาจัดเรียงลำดับจับคู่คะแนน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน
สุ่มอย่างง่ายเลือกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง อีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเรียน
ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ กลุ่มควบคุมเรียนด้วยแบบฝึกทั่วไป โดย
ผู้วิจัยทำการสอนเองทั้งสองกลุ่ม ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 72 คาบ คาบละ 20 นาที
แบบแผนในการทดลองครั้งนี้ คือ Randomized control group posttest only design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่าน และแบบ
ฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ แผนการสอนซ่อมเสริมกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่าน
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
t-test for Independent Sample ซึ่งปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. ด้านความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน พบว่า ภายหลังการ
ทดลอง นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ มีความ
สามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไป อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ด้านการวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน พบว่า ภายหลังการ
ทดลอง นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำ มีเจตคติที่ดี
ต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

**A COMPARISON OF EFFICIENCY AND ATTITUDE
OF PRATHOM SUKSA II STUDENTS ON THAI READING
SKILLS THROUGH THE REMEDIAL LEARNING
USING WORDS KNOWING SKILL EXERCISES
AND GENERAL EXERCISES**

AN ABSTRACT

BY

SOMDECH JAREONCHONM

**Presented in partial fulfillment of the Requirements for the Master
of Education degree in Elementary Education
at Srinakharinwirot University**

April 1998

The purpose of this study was to compare Thai reading ability and the attitude toward reading of Prathom Suksa II students through the remedial learning using words knowing skill exercises and general exercises

The 60 Students were selected from 80 Prathom Suksa II students of Ban Phowai School, Amphoe Muang, Suratthani during the first semester of 1997 academic year. The 60 Students were the students under 70 % of Thai reading ability. They were divided into two groups of 30 students each by paire matching. The experimental group was taught through the remedial learning using words knowing skill exercises, whereas the control group was taught through the general exercises. Each group was taught by the researcher for 6 weeks totalling 72 periods of 20 minutes. The design of this study was the randomized control group posttest only design.

The research instruments were the word knowing skill exercises, general exercises, Thai reading skills remedial lesson plans, reading skills on word knowing test, Thai reading skill ability test and Thai reading attitude test. The data was statatically analyzed by using t-test for independent sample.

The findings were as follow :-

1. The Thai reading ability of experimental group which was taught through remedial learning by using words knowing skill exercises was significantly higher than the control group which was taught through remedial learning by using general exercises at the level of .01
2. Thai reading attitude of the experimental group which was taught through remedial learning by using word knowing exercises was significantly higher than the control group at the level of .01